

Ajuntament
de Sitges

Un repàs al 2020

JOAN YLL

Cronista oficial de la vila

EL DIA A DIA

Si llegim les cròniques dels anteriors repassos de l'any, que aquest cronista va començar a confeccionar l'any 2017, ens adonem que sempre comencen pràcticament de la mateixa manera. Ben mirat, això és bon senyal perquè indica que no s'ha produït cap notícia destacada, més enllà de la mateixa celebració del final i el començament, que es comptabilitza a partir de les dotze campanades. Tenim al davant 365 dies, els mateixos que hem deixat enrere, tot i que a aquest any n'hi haurem d'afegir un perquè és de traspàs.

Doncs bé, sortosament ho hem pogut celebrar amb el mateix entusiasme i alegria de sempre: en família, amb el jovent en els locals d'oci i amb establiments de restauració que oferien un gran ventall de possibilitats per a la celebració.

Un aspecte destacat és que, segons informa el Gremi d'Hostaleria, aquesta nit de Cap d'Any l'ocupació hotelera ha fregat el 100 per cent, sobretot en establiments que oferien el típic sopar, a més de dormir i esmorzar. Però no només aquests, altres establiments que han estat oberts també han tingut força reserves durant totes les festes nadalenques.

No s'han produït incidències destacables; per tant, es pot dir que comencem l'any amb bon peu. Un any, segons com es miri, passa molt de pressa, però també hi poden passar moltes coses. Tots desitgem que el puguem acabar com l'hem començat i, com que som una mica inconformistes, si pot ser que sigui millor que l'anterior. No estem mai contents, però, com sempre, el més important de tot és que tinguem bona salut.

En l'aspecte municipal, l'equip de Govern comença l'any amb un repte prou important com és l'aprovació dels pressupostos, un tema que es pot dir que està sobre la taula des que va prendre possessió. La dificultat és que la composició actual no té la majoria suficient per tirar-los endavant. Vet aquí el quid de la qüestió. Ja som al mes de gener i no hi ha, en aquests moments, cap pacte a la vista. Venen dies d'incerteses, rumors i fins i tot temptacions de fer la traveta a qui governa.

Després de quasi dos anys d'obres a l'edifici del carrer de Sant Honorat, on, entre altres dependències, hi havia l'Escola d'Adults, aquest reobre per tornar a la seva activitat amb deu aules repartides en tres plantes i un entorn que no té res a veure amb l'anterior. Es tracta d'un espai molt digne; s'hi ha guanyat la recepció, que li confereix

el toc d'un edifici que té vida i activitat: la persona que hi entri podrà adreçar-se a un responsable perquè l'informi i l'adreci on vulgui anar.

De moment, Ràdio Maricel i Maricel TV no tornaran a les dependències que també ocupaven en aquest edifici perquè el lloc encara s'ha de reformar. Pot ser que aquests mitjans de comunicació continuïn a l'edifici de l'Ajuntament *sine die*.

A les dependències de Benestar i Família a l'Escorxador es va produir un acte vandàlic: una trencadissa de vidres va obligar a tancar l'accés principal a l'edifici. Davant el fet, es va creure convenient posar en lloc visible el número de telèfon perquè el públic s'hi pogués posar en contacte mentre no es trobava una solució. Les crítiques a aquesta mesura no van trigar gaire; ho va fer el partit Junts per Sitges, que va al·legar manca d'informació. Júlia Vigó i Xavier Salmerón van sortir en defensa de les mesures adoptades.

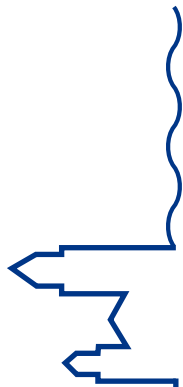
Actualment queden al nostre poble, d'àmplia tradició marinera, només cinc pescadors i cinc barques, de les quals cada dia en surten quatre del Port d'Aiguadolç. No cal ser gaire visionari per adonar-nos que l'ofici de pescador es troba en clara decadència. Hi influeix també que el nombre de captures va minvant. Pel que fa a la nostra costa, els pescadors ho atribueixen als efectes que produeix la draga en la seva activitat de

treure sorra, que deixa uns grans forats d'on desapareixen les espècies; això i els productes químics que aboquen les depuradores.

Un altre problema afegit que observen els nostres pescadors és la falta de relleu. D'aquí que la Confraria, conjuntament amb el Nivell 10 i la Generalitat, estiguin treballant en una prova pilot per introduir-hi els joves que ho desitgin per tal que es familiaritzin, des de terra, amb les tècniques de l'ofici.

Els més grans recorden quan els pescadors, un bon nombre, varaven les seves barques a la platja de la Fragata i estenien les xarxes al llarg del passeig, on les posaven a punt. Oferia la imatge de la tradició marinera que tenia Sitges. Despertava molta curiositat sobretot l'arribada de les barques a la platja, carregades de peix que amb paneres i gibrelles portaven a vendre a la plaça.

Des de la Confraria estan promocionant el turisme pesquer amb la implicació dels Museus de Sitges, com a al·licient per atreure gent que poden combinar una visita a la Confraria, on entraran en contacte amb l'ofici de la pesca tradicional, una visita als museus i un àpat de peix de Sitges. Totes les iniciatives són bones, quan es tracta de promoure i donar a conèixer la tasca dels pocs pescadors que queden a Sitges. Gràcies a ells, i a tots en general, podem assaborir les delícies que ens dona el mar.

Des de fa vint-i-dos anys, les jornades del Cercle d'Economia se celebraven a Sitges. Ara l'organització ha anunciat que aquest 2020 té la intenció de traslladar-les a Barcelona capital. Les raons sembla ser que obeeixen al fet que la marca Barcelona té més atractiu i consideren que, d'aquesta manera, obtindran més projecció internacional.

Potser no en trobaríem cap més, perquè sembla que l'únic servei públic de Sitges que no disposa de lavabos destinats als seus usuaris és l'estació del tren. Fa anys que estan tancats, tal com ha denunciat el grup municipal de Ciutadans. Per part de Renfe, al·leguen que es pot fer servir el lavabo de la cafeteria i que els trens també en porten. La raó de més pes, però, és que sembla que no els obren perquè consideren que són conflictius perquè no tothom en fa un bon ús.

En el primer ple de l'any es va produir un fet insòlit que va deixar molt mal parada la imatge d'exemplaritat que han d'oferir els membres del consistori davant els qui els han escollit per dirigir i vetllar, de la manera més eficient possible, els interessos del poble i dels seus habitants.

Si és que mai havia existit un mínim respecte, aquest va desaparèixer arran de la presentació, per part de Junts per Sitges, d'una moció de reprovació contra l'alcalde, Aurora Carbonell. El motiu

de tot plegat és una reunió del Consorci del Patrimoni de Sitges a la qual no va assistir l'alcalde, amb l'argument que no n'havia estat informada. Els presentadors de la moció van poder demostrar que la desinformació a què s'aferrava l'alcalde no s'ajustava a la realitat perquè es va saber que la Diputació de Barcelona sí que l'havia convocat.

A part que el motiu no era prou important per presentar una moció d'aquestes característiques, el més greu és que tot aquest procés va ser un intercanvi de retrets entre ambdues parts que no s'adaptava gens a les bones maneres que han de caracteritzar els representants que vetllen pels interessos de la ciutadania.

El ple es va interrompre durant aproximadament una hora perquè els portaveus dels grups amb representació al consistori tractessin el tema. Al final va prevaldre el sentit comú i es va retirar la moció, amb el compromís per part de l'alcalde de demanar disculpes a la Sra. Gallardo i al portaveu del PSC, Luismi García. El ple es va reprendre, doncs, amb el compromís adquirit i potser havent après, regidores i regidors, una nova lliçó.

El turisme que ens visita rep el nostre suport, vist que vuit de cada deu sitgetans, segons una enquesta que s'ha fet, considera que el turisme és beneficiós per a la vila. Aquesta acceptació no vol dir que no vagi

acompanyada pels consegüents matisos. Preocupa molt la massificació de tot el casc antic, així com les repercussions que té sobre els preus, sobretot en l'habitatge. És evident que l'èxit del nostre poble repercuteix en el preu de l'habitatge. El nom de Sitges ven, però la majoria de la gent del poble no disposa de la mateixa butxaca que altres a qui els preus els semblen assequibles.

El regidor de Via Pública, Jaume Monasterio, ha informat que el nou servei de neteja ja funciona al cinquanta per cent i que espera que es completi al llarg del mes de març. De fet, ho hem pogut constatar amb la presència d'un servei de neteja manual destinada al manteniment del terra del carrers. Són persones que amb un carret, escombria i recollidor van passant repetidament pels carrers que tenen assignats i d'aquesta manera estan sempre nets. Es tracta d'un servei que es reclamava de fa anys perquè tothom era de l'opinió que és l'única manera de mantenir nets els carrers. Tots aquests serveis, com la renovació de contenidors, compten amb un pressupost de set milions d'euros.

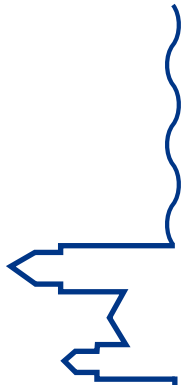
Ja fa temps que notem que els temporals de mar i també els de terra, en forma de pluja i vent, es repeteixen amb freqüència. Els entesos ho atribueixen al canvi climàtic, i no deuen anar desencaminats.

A partir del dia de Sant Sebastià el temps va

anar empitjorant fins que es va desencadenar un fort temporal de mar i també de pluja acompanyats de molt vent, que va trasbalsar la normalitat. Es tractava de la irrupció del Glòria. No estàvem acostumats a aquesta virulència de la climatologia. El temporal va causar molts danys cap a les terres de l'Ebre i de la seva força nosaltres tampoc ens en vam escapar. El panorama ha estat dantesc, amb onades de 5 a 7 metres, ratxes de vent de 124 km/h i pluges de 100 l/m².

Aquesta anormalitat ha deixat un total de 60 arbres caiguts i la sorra de les platges engolida. S'han rebut unes 175 trucades al telèfon d'emergències, per la qual cosa els bombers no han tingut treva. Quant als arbres, aquests han caigut pertot arreu, però on han fet més destrosses ha estat en el sector del Vinyet i Terramar, on molts carrers han quedat intransitables i algunes de les tanques de les torres han cedit en caure'ls els pins al damunt. També s'han malmès instal·lacions de subministrament elèctric i telefònic. Com he dit, són imatges que es van repetint sovint, i aquesta assiduitat i desmesura ens ha de fer pensar. Sortosament, però, al nostre poble no hem de lamentar danys personals, mentre que els materials es calculen en uns 1,7 milions d'euros. Que no és poca cosa!

Les obres del nou camp de rugbi que s'estan portant a terme a Pins Vens estan generant problemes d'esquerdes a les cases veïnes a causa d'un factor imprevist. Resulta

que, a uns quants metres de profunditat, s'han trobat roca i les màquines l'han de trencar per poder avançar. Aquest imprevist altera el pressupost inicial, que passa dels 3,6 milions d'euros als 4,4. Es diu que el treball de les màquines pesades que es fan servir per poder avançar, a més de molt soroll i el tremolor que propicien, ha provocat esquerdes a l'interior dels pisos i a les zones comunitàries. S'haurà d'esperar que ho supervisin els tècnics i en facin els informes corresponents. De moment, aquest fet ha motivat l'aturada de l'obra mentre s'estudia la manera d'actuar sense ocasionar mals majors.

Continuant amb l'interès per part de l'equip de Govern per sumar vots favorables al pressupost entre les altres formacions, la regidora dels Comuns Verds Sitges, la Carme Gasulla, ha manifestat la seva intenció de donar-hi suport, però també ha anunciat que vetllarà per l'estricta compliment dels acords assolits.

Per la seva part, el cap de llista local del PSC, en Luismi García, s'ha reunit amb Aurora Carbonell per manifestar la voluntat del seu grup d'entrar a formar part de l'equip de Govern. La proposta ha quedat damunt la taula de l'alcaldesa i ambdues parts han donat per obertes les negociacions que, si arribessin a bon port, representaria sumar tres vots favorables més. També es té en compte la voluntat d'integració a l'equip de Govern del regi-

dor del Margalló, en José M. Martínez, que hi seria molt ben rebut.

I és que, després de la treva que han suposat les festes nadalenques, des que ha començat l'any la política municipal està esvalotada. Tot es deu al mateix: que l'equip de Govern no compta amb la suficient majoria. És una situació que ja es va preveure al començament de la legislatura i que s'ha anat agreujant a mesura que aquesta avança, amb la pressió de l'oposició, que alhora també busca suports per activar una moció de censura. Aquest és el panorama, enmig del qual hi ha un fet molt important, la governabilitat del poble. Totes les possibilitats estan obertes i tot penja d'un fil. En aquest marc aflueixen els rumors més dispars i de vegades fins i tot descabellats o contra qualsevol lògica.

S'haurà d'esperar per veure com evolucionen totes les negociacions i les possibles combinacions entre els grups. L'opinió pública en va plena i els mateixos rumors propicien mitges veritats que no fan altra cosa que confondre la gent. La carrera es preveu llarga i s'entreveu que hi haurà més d'un guanyador o guanyadora. Temps al temps.

Entre aquest rebombori, sobresurt una bona notícia: el projecte presentat per l'Ajuntament per a l'esperada construcció d'habitatge social, un projecte que es va presentar damunt mateix dels terrenys on es construirà la primera fase, a la zona de

la Plana, a la cruïlla dels carrers de Lola Anglada i Jacint Picas.

Ho van fer visible, sobre el terreny, l'alcaldesa, Aurora Carbonell, i els regidors Júlia Vigó i David Martínez. La construcció es desenvoluparà en tres fases: la primera, en aquesta zona de la Plana, amb 70 pisos; la segona, a can Pei, amb 43 pisos; i la tercera, a la Bòbila, amb 63.

Les escoles de Sitges són inclusives, però arrossegueu un problema que ja es deuen imaginar quin és; sí, la falta de pressupost. Aquest depèn de la Generalitat i, mentre no arriben més diners, les famílies dels alumnes i els mestres fan tot el que poden per trampejar les repercussions que suposa la manca de mitjans.

Es tracta d'escolars que necessiten unes atencions especials i per als quals caldria una aula específica de suport durant el seu aprenentatge.

Sitges s'adhereix al projecte del Memorial Democràtic que consisteix en la col·locació d'unes llambordes que es posaran arreu d'Europa com a reivindicació contra el genocidi.

D'altra banda, des del GES, i amb la coordinació d'en Jordi Milà, s'està fent un estudi i una recerca de sitgetans que van ser captius en els camps nazis. De moment, aquestes són les onze persones que es té la

certesa que hi van ser: José Egea García, Jaime Sánchez González, Enrique Miralles Rodés, Manuel García Crespo, Manuel Calventós Sánchez, Sebastián Arnán Domingo, José López Martínez, Tomás Iglesias Iglesias, Jaume Daví Luna, Joan Abella Bel i José Egea Pujante.

CULTURA

L'Ignasi M. Muntaner publica a les pàgines de *L'Eco* un interessant article on glossa la vessant d'arxiver de mossèn Pau Farret i Raventós. Nascut a Sant Pere Molanta al 1885, l'any 1914 s'incorporava a la nostra parròquia com a vicari. La casualitat va fer que, en una de les galeries de l'església, trobés un munt de documents sense cap mena d'ordre. El mossèn els va anar classificant i ordenant, i es va centrar en aquells que aportaven continguts interessants. Però el mossèn volia prosperar i al cap d'un any s'embarcà en un vaixell de la Companyia Transatlàntica com a capellà oficial de la marina, amb destinació a Fernando Poo.

Segueix explicant l'Ignasi que, gràcies també a l'interès que va mostrar per aquells papers el director de *L'Eco*, Josep Soler Tasis, a cada viatge que feia el mossèn en Soler li tenia preparats un feix d'aquells papers; el sacerdot se'ls enduia i li tornava, ordenats, els que s'havia emportat en el viatge interior. Va estar navegant durant 12 anys.

Després d'aquest temps, es va quedar a

Veneçuela (1929-1939), on va estar al servei de diferents diòcesis. Quan l'any 1930 va visitar Catalunya, va fer una crida a la gent de Sitges demanant que l'ajudessin a comprar carpetes, fitxes i fulls de paper per tal de deixar ben ordenat i guardat tot el material que tenia inventariat. El sacerdot no va rebre cap mena de resposta a la seva petició. Aquesta deixadesa li va doldre, de manera que el seu interès per anar-ho classificant es va refredar, igual que, de mica en mica, la relació que tenia amb *L'Eco*.

Durant la guerra es van cremar un nombre important dels documents de l'arxiu parroquial, sortosament no tots. Acabada la guerra, mossèn Pau Farret es va fer càrrec de diferents parròquies a Barcelona fins que l'any 1947 va ser destinat a Màlaga i el 1950 a Granada, on desenvolupà la tasca d'arxiver de la seva catedral. El 9 de setembre de 1954 va morir en aquesta capital.

Han passat els anys i la Carme Muntaner Alsina ha fet una troballa molt interessant a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona, ni més ni menys que vuit sobres que contenen diferents documents que estaven en possessió de mossèn Pau Farret quan va morir. Un excel·lent descobriment.

Paral·lelament a l'exposició dels 125 anys del Cau Ferrat que s'exhibeix al Museu de Maricel, a la prestigiosa galeria Gothslund de Barcelona es pot veure l'exposició "Barcelona i els Quatre Gats: un gir vers

la modernitat". S'hi poden admirar un centenar d'obres d'artistes vinculats als Quatre Gats: Santiago Rusiñol, Ramon Casas, Joaquín Sorolla, Eliseu Meifrèn, Manolo Hugué i Pau Gargallo, entre altres.

Ha estat comissariada per en Gabriel Pinós, que ha comptat amb un bon equip per seleccionar les obres, dins del qual hi ha la Vinyet Panyella. Moltes de les obres exposades són inèdites, no havien estat exposades anteriorment, com un dibuix que en Ricard Opisso va fer a l'Antoni Gaudí poc abans de morir. Aquesta exclusivitat fa que l'exposició sigui encara més interessant.

Sembla que es veu el final del tancament, ara fa sis anys, del Museu Romàntic a la senyorial casa de Can Llopis. L'increment de les aportacions econòmiques per part de la Diputació i de l'Ajuntament han fet possible que aquest final tingui el calendari fixat per a aquest estiu o com a molt a la tardor. S'han fet obres de climatització, de canvi de la instal·lació elèctrica, d'accessibilitat i de restauració, entre altres.

I s'ha intentat, mitjançant uns plafons, donar protagonisme a la casa de la nissaga de Can Llopis amb un recorregut per la història de la família que va habitar aquesta majestuosa casa, un símbol de la burgesia del segle XIX que llueix tota la decoració i el mobiliari de l'època.

S'hi ha creat un espai per posar en valor la

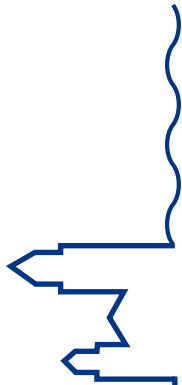

figura de la Lola Anglada, que va donar la col·lecció de nines que s'hi exposa. Perquè la seva identitat no només és coneguda pel que fa a la vessant de col·leccionista, sinó que també cal destacar la seva vàlua artística, que es fa palesa en els seus delicats dibuixos, autèntiques obres d'art amb un estil molt personal.

Ha intervingut en aquest aspecte d'apropament a la col·leccionista en Pere Capellà, investigador de la joguina, la seva evolució i la importància que assoleix quan és considerada peça de col·leccionisme.

Les biblioteques de casa nostra acullen els components de la Petita Companyia, que tenen programats diferents formats il·lustratius de tot el que fan, principalment per promoure la lectura i introduir en les arts plàstiques els més joves.

Destaquen novetats editorials com la que presentaran els alumnes i el professorat del nou batxillerat artístic de l'Institut Benaprès amb un suggestiu títol, *Carlemany i Castelldefels, una contalla amb notes erudites*. I segueixen un seguit d'actes, exposicions i presentacions, com la del llibre de poemes *Tornaveu*, del qual és autor l'August Bover, una presentació que ha tingut lloc a la Biblioteca Santiago Rusiñol i que ha anat a càrrec d'en Ferran Martínez Sancho, el qual ha tingut un interessant diàleg amb l'autor, que ha despul·lat els seus poemes per endinsar-nos-hi amb molts detalls. A més

de poeta, August Bover és catedràtic emèrit de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona.

A l'Espai Cultural Pere Stämpfli, en Jordi Bertran ha presentat el seu interessant llibre *Breu història dels castells i la muixeranga als Països Catalans*. La presentació ha estat conduïda pel folklorista Jordi Cubillos i per l'expert en castells Santi Terraza, dos bons comunicadors i entesos en la matèria per donar a conèixer i potenciar el contingut del llibre d'en Jordi Bertran.

Amb una setmana de diferència es presenten al Centre Cultural del Miramar dues exposicions de temàtica molt diferent basades en dues realitats.

La primera analitza com el reciclatge es converteix en obra d'art, de la mà de l'escultor barceloní Miquel Aparici. Es tracta d'obres originals fetes amb tota mena de materials als quals l'autor dona formes diferents. El resultat final són autèntiques obres d'art, en les quals sobresurt la imaginació de l'autor i l'habilitat que sorgeix de la seva vena d'artista.

Les seves obres estan exposades arreu del món: Nova York, Amsterdam, Viena, Milà, Madrid i Barcelona. M'ha recordat, salvant les distàncies, només en l'aspecte del reciclatge, l'exposició que cada any, per Corpus, coordina la Judith Albers, també amb elements reciclats, però que en aquest cas han estat alliberats del mar.

L'altra és una emotiva exposició fotogràfica que ha vingut a Sitges per l'interès del regidor de Cultura, Xavier Salmerón. Són fotografies fetes pel fotoperiodista Jordi Borràs que il·lustren els fets que van tenir lloc a partir del 14 d'octubre del 2019, quan es va conèixer la sentència als polítics empresonats. Les imatges parlen per si soles i mostren el rebuig del poble a unes penes considerades abusives. Les protestes van tenir un recorregut molt ampli i van ser reprimides amb càrregues policials. En Jordi Borràs en va fer un meticulós seguiment, fins al punt que et sembla que ho revius amb la mateixa intensitat que quan es van produir aquests fets.

L'escriptor d'origen cubà Simón Lelièvre, que va arribar a Sitges a la recerca d'informació per a una novel·la i hi va conèixer la Judith Albors, acaba de publicar un llibre amb il·lustracions de la mateixa Judith. El títol és molt treballat; l'autor ja hi anuncia que no es tracta d'una novel·la ni tampoc d'un assaig. Això ja ens desperta la curiositat per saber què hi ha darrere d'*Aún es la víspera de siempre. Manual para la autotrascendencia*, curiositat per saber-ne més, de tot plegat.

Hi ha pregoner i pregonera. La regidoria de Cultura de l'Ajuntament, al capdavant de la qual hi ha el regidor Xavier Salmerón, s'ha decantat per crear "La Pregonera", una nova marca que serveix per anunciar tots els actes culturals que tindran lloc durant aquest any.

En el transcurs de la presentació es va donar a conèixer una programació de 34 activitats, entre representacions escèniques, concerts i espectacles familiars. Tot un ampli ventall d'ofertes culturals destinades a tots els públics, i sobretot assequible per a totes les economies.

El regidor també va anunciar l'adequació de Can Falç com a sala d'exposicions. Hi ha molts projectes en estudi, dels quals s'anirà informant a mesura que es pugui. El mitjà ja és una realitat i té nom: "La Pregonera".

El Festival de Terramar ja té data per a la nova edició; serà entre el 25 de juliol i el 15 d'agost. Des de l'Ajuntament s'anuncia que no hi haurà subvenció, però sí una ajuda per potenciar el talent local. De totes maneres, des de l'estament municipal informen que estan esperant l'informe del departament d'Intervenció. Per tant, hi ha les dates i poca cosa més. Potser hi falta el més important, les virolles.

El doctor en Història de l'Art Isidre Roset Juan, a les pàgines de *L'Eco*, recorda la interessant exposició que mostra la Sala Parés de Barcelona amb una ben escollida representació de la pintura catalana. No hi falten obres d'artistes nascuts o vinculats a Sitges: Arcadi Mas i Fondevila, Joaquim de Miró, Joaquim Sunyer, Joan Roig i Soler, Santiago Rusiñol, Alfred Sisquella, Grau-Sala... La mostra estarà oberta fins al 25 de febrer en aquesta prestigiosa sala

amb 143 anys de trajectòria. Sitges hi està representada de la mà dels pintors que, per una circumstància o altra, hi van plantar els seus cavallets i per alguns que, fins i tot, s'hi van quedar a viure.

FESTES I TRADICIONS

Després de les celebracions de Cap d'Any, la primera del calendari i l'última de les festes nadalenques és el dia de Reis. La màgia d'aquesta diada es concentra al vespre de la vigília, quan els Reis Mags arriben al poble i s'inicia l'esperada cavalcada, que recorre els carrers de la vila atapeïts de gent i, sobretot, de molta mainada que mostra unes carones que parlen per si soles. És el seu dia, el moment més esperat de l'any. Queda tota una nit per somiar.

Aquest any s'estrenava comissió, presidida per la Lorena Lucas. La feina que han fet ha agradat a tothom, com hem pogut constatar a peu de carrer. Un fet destacat ha estat l'absència de cavalls per evitar-los l'angoixa que els suposa aquesta pressió ambiental. També hi ha tingut un protagonisme destacat la participació femenina. Pel fet de coincidir en diumenge, semblava que hi hagués més gent que altres anys. No obstant això, caigui quan caigui aquesta vigília tan assenyalada, els carrers sempre estan plens a vessar.

Nenes i nens han pogut donar les seves cartes dies abans, als carters reials, durant

el recorregut de la cavalcada i també en arribar a l'Ajuntament, on els Reis han estat rebuts per l'alcaldeessa i la resta del consistori. De mans de l'alcaldeessa han rebut les claus mestres que obren les portes de totes les cases.

Ja en la intimitat de cada casa, continua viu el costum de posar les sabates, i deixar aigua i menjar per als camells i un gotet de moscatell per als patges. I feina hi ha perquè els més petits s'adormin enmig de l'engrescament generalitzat. Fins que es fa el silenci i de matinada aquest és interromput pels timbals que anuncien la presència de la comitiva de la innocència i la il·lusió.

Poques hores després, ja no es pot retenir més al llit els petits protagonistes. Davant l'escampall de regals ben embolicats, som testimonis d'un moment únic, sensacional, que atrau petits i grans, perquè els Reis també han pensat en aquests.

Durant tot el matí hi ha moviment: bicicletes, cotxets, patinets, nines, de tot i més. Comença el recorregut per anar a buscar els regals a casa dels avis, dels tiets... Un cop s'ha passat per totes aquestes cases, és el moment de fer l'inventari: si els han portat tot el que demanaven o si els falta alguna cosa. Generalment, els Reis Mags acostumen a ser molt generosos.

Queda el típic tortell de Reis, amb la fava i la figureta, i el dia es va apagant.

La mainada, entretinguda, i els pares, muntant el que necessita una planificació mig d'enginyeria. La sobretaula s'allarga, sap greu donar-la per acabada perquè demà ja res no serà igual. L'última festa, les últimes partides del quinto i a fora, una nit silenciosa, melangiosa. Res a veure amb la del dia abans. Tot passa.

Faltava l'aprovació del ple municipal, que ho fa fet per unanimitat, per ratificar la nova Comissió de Festa Major que presideix l'Agustí Marcet i que compta amb la col·laboració com a vocals de Marta Casterad, José Manuel González, Capilla Mata, Adrià Ruiz, Dani Pujol, Òscar Ortiz, Jezabel de la Coba, Sílvia Andreu, Xavi Canals, Èric Furró, Araceli de la Vega, Xavier Rosés i Sergi Gargallo.

El fet curiós és que ha coincidit amb un ple molt convuls per les raons esmentades en "El dia a dia". Tot i haver passat el tràmit sense cap vot en contra, el regidor Rafael Font, que havia presidit la comissió en els anys 2012-2013, ha volgut expressar la seva opinió i ha considerat que aquesta comissió s'aparta una mica del que contempla el Protocol de Festa Major, quan fa referència al fet que hi ha d'haver dos representants de l'Agrupació de Balls Populars de Sitges, un representant de les colles de foc i tres de la resta de balls populars. Per part de la nova comissió, s'ha raonat que ja es contempla el que està establert.

Tornen a obrir les portes de l'ermita de Sant Sebastià per celebrar la seva festivitat. Com que aquest any coincideix en dilluns, els responsables de l'ermita, de la qual és administradora la Maria Dolors Carbonell, continuadora de la tasca de la seva sogra, l'Enriqueta Pujadas, el diumenge abans se celebra l'aplec amb l'audició de sardanes, a càrrec de la Cobla Sitgetana, que té lloc a l'esplanada de davant i que es veu molt concorreguda de sardanistes. El dia és gris, però no fa fred ni vent, a diferència de l'any anterior, en què feia un sol radiant però bufava un vent insuportable. Pel fet de ser festiu, s'hi apropa molta gent a qui, si no el coneixen, l'interior de l'ermita els captiva. Hi contribueix l'ornamentació floral que hi disposa l'Esteve Ferrer.

El dilluns, festa de Sant Sebastià, la campana de damunt la façana principal anuncia l'ofici, que presideix el senyor rector, mossèn Josep Pausas, amb assistència d'autoritats. Com cada any, es veu molt concorreguda de feligresos i s'aprofita l'ocasió per beneir un dels quatre vitralls, procedent d'una donació. Aquest primer es col·loca a la finestra de la sagristia i a la part central s'hi representa la imatge de Sant Josep.

A partir d'avui a la tarda s'inicia la novena, que forma part de les arrelades tradicions d'aquesta festa: des de temps immemorials, es resa durant nou dies seguits.

Els nostres veïns més propers, els ribetans,

es preparen per celebrar la Festa Major de Sant Pau. A banda d'altres vincles, a ribetans i sitgetans ens uneixen les nostres respectives festes majors; som molts els sitgetans que per a aquesta diada en traslladem a Ribes per gaudir de l'encant que ofereixen l'anada a Sant Pau i la baixada, que transcorren entre vinyes i camins camperols que, en aquesta època de l'any, amb els ceps despullats i les bardisses de flor blanca, també coneguda com a flor de perdiu, ofereixen un espectacle sensacional.

Durant la nostra Festa Major, es canvien les tornes i són molts els ribetans i ribetanes que ens acompanyen, sobretot per contemplar el castell de foc. Lluny queden, també, les rivalitats entre els dos pobles veïns, i més quan compartim les respectives festes i del que es tracta és de passar-s'ho bé.

CURIOSITATS

El primer nadó que ha nascut a la comarca del Garraf ha estat una nena, una sitgetana, l'Estefania. Ha vingut al món a l'Hospital de Sant Camil a les 4:06 de la matinada del primer dia de l'any. Els seus pares són la Ntenisa i l'Erion.

És conegut com a colom roquer i procedeix de l'Àsia i, segons explica l'Eva Martín a les pàgines de *L'Eco*, només al centre n'hi conviuen 400 exemplars. I es reproduïxen amb molta facilitat. Això fa que els excrements, que són molt corrosius, afectin estructures del patrimoni.

Biodiversitat, en l'anterior legislatura, va presentar un estudi amb un pla per intentar reduir aquest elevat nombre de coloms. Personalment, em fa por, aquest increment, pel fet que puguin generar o ser portadors d'algun tipus de malalties...

Obre les portes al carrer de Sant Francesc, on hi havia hagut la fleca, primer de la família Bosc i després d'en Pablo i la Teresa i les filles, la farmàcia Font. Davant l'anunci, la gent es freguen els ulls per si ho han llegit bé, ja que porta el mateix nom que la recordada farmàcia del carrer Major. I no acaba aquí, la curiositat: la farmacèutica titular es diu Pilar Font Soler, els mateixos cognoms que el titular de la del carrer Major. Hi ha coincidències ben curioses.

En Pep Mercader és un personatge singular de la vila, molt conegut pels joves pel fet d'haver estat, durant molts anys, professor d'Història de l'Art a l'IES Benaprès. L'altra faceta d'en Pep són els mots encreuats que publica a les pàgines de *L'Eco* des de fa 302 setmanes amb el pseudònim de Vilnius. És una afició que li ve de jove i a la qual dedica unes quatre hores per fer que quadrin les solucions al seu plantejament. Als qui en som uns inexperts, no ens sembla una feina gens fàcil. Ho fa possible la pràctica que hi té i una disciplina perseverant. Durant tot aquest temps, els seus mots encreuats no han fallat cap setmana.

A la contraportada d'aquest primer número

de *L'Eco* del 2020, la Laura Gómez escriu un interessant article en el qual fa referència als dos rellotges que hi havia al Cap de la Vila. Amb la desaparició del de la farmàcia, només queda l'històric de la casa Bartomeu Carbonell, un detall pel qual aquest bonic edifici també és conegut com la casa del rellotge.

La Laura se centra en el de la desapareguda farmàcia perquè, a més de donar puntual informació de l'hora, informava de la temperatura. Era un referent molt valorat quan la retransmissió del Carnaval es feia just als peus de l'esmentat rellotge, que facilitava la tasca dels encarregats de la retransmissió, que tot sovint hi enfocaven la càmera i s'hi apreciava el descens de la temperatura amb el pas de les hores. Acaba el seu simpàtic article demanant als nous responsables d'aquest espai la tornada del rellotge multifuncional a la seva ubicació tradicional.

L'anunci d'una visita que sempre ha creat polèmica, sembla ser que aquest any serà ben rebuda. Per primera vegada en la història del Carnaval sitgetà, la reina, que és de signe pradista, si les coses no canvien entrarà al Retiro. De ben segur que els més grans no s'abstindran d'emetre la seva opinió: "Això ja no és el que era". Amb el pas dels anys, tot es va transformant, aquells que eren més intransigents es va tornant més conformistes i els joves ja no tenen aquell sentit de pertinença. Això

fa que l'acèrrima rivalitat entre les dues societats no sigui, ni de bon tros, el que era. I, desenganyem-nos, el futur és dels joves.

El robot es diu Misty i fa servir tecnologia 5G. Ha sorgit de l'Institut de Robòtica per la Dependència, amb seu a Sitges i vinculat a la Fundació Ave Maria. Està pensat per donar prestacions a persones grans que viuen soles o que són dependents. Detecta desplaçaments i caigudes. Per la seva utilitat i eficàcia, ha estat guardonat amb el Repte 5G que promou l'Ajuntament de Barcelona i la Mobile World Capital.

ESPORTS

La prova que atrau un nombre més gran d'esportistes és la Mitja Marató, que aquest diumenge 12 celebra la 37a edició. Quant a la Quart de Marató, és la 9a.

Han sortit 2.000 corredors per a la Mitja Marató i 1.000 per a la Quart. Ha estat un dia assolellat que ha fet molt més atractiva i còmoda l'evolució de les dues proves, en les quals cal destacar l'àmplia participació femenina.

Per unes hores, els carrers es converteixen en l'epicentre del recorregut. Al seu pas es poden veure moltes mostres de suport per part del públic que ho segueix perquè molts dels participants venen a Sitges acompanyats i això fa que l'ambient esportiu s'expandeixi més enllà del recorregut. On

es fa més evident és a la línia d'arribada, on es combina l'expectació per veure qui són els primers a arribar amb el fet de ser el lloc de trobada de familiars i amics. Aquesta coincidència fa que la zona s'ompli d'una gentada impressionant que felicita els guanyadors i injecta una gran dosi de moral als qui hi arriben, acompanyats de la satisfacció que suposa haver acabat una de les dues proves. Que també té mèrit.

El guanyador absolut de la Mitja ha estat en Josep Arnal, que l'any passat també la va guanyar, i l'ha seguit el sitgetà Dani Serra. La tercera posició ha estat per a en Lucas Alonso. La classificació femenina l'han encapçalat Eva Ribalta, Aida Pérez i Judith Corachan. Els tres primers sitgetans han estat: Dani Serra, Karlos Méndez i Joseba Arana. I les tres primeres sitgetanes: Laura Esther Ríos, Gatward Penelope i Gemma Raventós. En la Quart ha resultat vencedor David Pardo, seguit per Sergi Martí i Sergi López. Pel que fa a la classificació femenina, han dominat les sitgetanes: la primera, Bàrbara Anento, seguida de Maria Hernández i Serena Serra.

Quant al tres primers sitgetans, han estat: Xavi Vives, Francesc Vila i Jordi Serra. Pel que fa a les sitgetanes, la classificació ha quedat igual que la del podi.

Amb motiu d'aquest important esdeveniment esportiu, només començar l'any, en Manel Carbonell entrevista per a *L'Eco* en Dani

Serra, qui, segons les seves apreciacions, possiblement sigui el millor atleta que ha tingut Sitges.

En Dani ha escollit, després de passar per diferents modalitats de l'esport, l'atletisme. S'entrena corrent cada dia entre 15 i 20 quilòmetres. El 2019 va ser un any en què va batre totes les seves marques. Destaca la seva participació a la Marató que es va disputar a València el mes de desembre, en la qual van participar 21.000 corredors i en Dani va acabar entre els cent primers. Tot un honor per a l'atleta sitgetà.

També només començar l'any, l'Hotel Sunway acull el tradicional Campionat d'Escacs de Nadal, organitzat per la Penya del Prado. Ha comptat amb la participació de 54 jugadors, 36 dels quals eren de Sitges.

S'han establert tres categories. En el grup C, integrat pels més petits, va quedar en tercera posició el sitgetà Adrià Chiochia. En el grup B, les dues primeres posicions van ser per a en Bernat Moya i en Daniel Sutormin. En el grup A, els més grans, la primera posició va ser per al sitgetà Martí Marín, que jugava com a convidat en aquesta categoria perquè encara no li corresponia, i en Leo Gardner, que era el favorit, va quedar en tercer lloc.

El cap de setmana del 4 es va disputar la Travessia del Port d'Aiguadolç, en la qual es van establir diferents categories segons

l'edat dels nedadors i les nedadores. En la de 9 a 10 anys, va resultar guanyador en Roger Huete, en nois, i Aafke, en noies. En la travessia mitjana, reservada a edats d'entre 11 i 12 anys, la primera plaça del podi va ser per a en Luca Hoek i per a la Carla Atienza. En la dels més grans, de 13 anys cap amunt, el guanyador va ser Alejandro Bravo. I en la categoria de noies, la primera va ser Alejandra Mejía.

L'aigua estava freda i, per entrar en calor, nedadors i públic van ser convidats a caldo i a xocolata desfeta amb melindros.

Les nedadores i nedadors de natació màster del nostre Club Natació, en total 21, han participat en el campionat que s'ha celebrat al Club Natació Sabadell Centre de Can Llong. En total, hi han aconseguit 32 medalles, 12 de les quals són d'or, 12 de plata i 8 de bronze. Hi han participat 60 clubs, amb un total de 657 nedadors. En la classificació final, el club sitgetà es troba en el Top 10 de la natació catalana.

Els veterans del futbol sitgetà, de la mà d'en Toni Llorià, han aconseguit fer realitat la Cruyff Court, que té el suport de la fundació Johan Cruyff, en una iniciativa destinada a tots els nens i nenes del món que se senten exclosos de la societat. El ple ho ha aprovat i el lloc escollit ha estat el parc de Can Robert. S'hi construirà un camp de gespa artificial i dues porteries amb tancaments i estarà obert a tothom.

En Johan Cruyff sempre va estar molt vinculat a la vila, recordem que sovint hi venia a jugar a golf. Però va ser a partir de quan es va retirar de totes les obligacions futbolístiques que es va involucrar en el futbol sitgetà, sobretot amb els jugadors veterans que havien jugat en els equips locals. Aquest apropament el va propiciar en Toni Llorià, bon amic d'en Johan, i d'aquesta amistat en va sorgir la implicació del jugador holandès. Junts van organitzar partits entre els veterans del Sitges i els del Barça, dels quals ha gaudit tant l'afició de casa nostra.

El Sitges Suburens, que entrena en Dani Pujol, ha guanyat el primer partit de l'any. Això és una bona notícia, però no es pot considerar extraordinària. El que sí que té mèrit és que ja fa nou jornades que no perd.

Per la seva part, els jugadors de la UE Sitges, entrenats per en Manel Rodríguez, han patit la primera derrota de l'any en el seu camp i han perdut el liderat, que ha anat a parar a mans del Sant Cugat.

Des que al setembre es van celebrar eleccions en el club més veterà de la vila, el Natació Sitges, els dos homes forts de la candidatura guanyadora, en Jordi Roch, president, i en Josep Duran, administrador dels comptes, estan treballant per redreçar la situació del club.

Una de les primeres actuacions ha estat

modernitzar el gimnàs. I sobretot, potenciar els valors amb què compta el club en totes les disciplines que s'hi practiquen, amb molt bons resultats. En són protagonistes joves promeses i altres de més veterans que porten el nom de Sitges arreu on participen i triomfen.

La nova junta està pendent d'entrevistar-se amb els responsables de l'Ajuntament per resoldre els canvis estratègics pel que fa a la propietat del terreny. A causa de les noves normatives que s'han establert en les legislacions que ho contemplen, es fa necessari un canvi de model.

Una setmana més i un partit més per als jugadors del Sitges Suburens. Aquesta vegada han jugat a Corbera i han aconseguit un empat. Amb això, han tancat la primera volta amb deu jornades sense perdre. Dani Pujol va seguir el partit des de la banqueta.

Per la seva part, la UE Sitges va jugar amb el Sant Boi Marianao Poblet i va deixar escapar el partit a la segona part, després que a la primera va arribar a igualar dos gols en contra i se'n va anar al descans amb el partit empatat. Ha acabat la primera volta segon, amb 34 punts i a dos del primer, que és el Sant Cugat.

El RC Sitges guanya el combinat Garrotxa-Banyoles i s'aferma en la 5a posició. Si guanya a Tarragona, estarà virtualment classificat per disputar les eliminatòries pel títol.

Una bona representació dels nedadors i nedadores del Club Natació Sitges van ser entre els 577 participants en el campionat d'hivern: Èric Garcia, Jèssica Sánchez, Pol Soler, Álvaro Bravo i Renato Valdez. Van quedar ben classificats i fins tot es va aconseguir batre rècords del club, com Pol Soler, en els 50 lliures.

L'Espanyol es troba en una zona perillosa de la classificació i no es troba en el seu millor moment. Per tal d'animar l'equip, una trentena de socis de la Penya Espanyolista de Sitges es desplacen al camp del Vila-real. Si l'equip guanya, en el retorn a casa es dirà que el viatge ha valgut la pena; si no és així, encara no estarà tot perdut.

El Club de Gimnàstica Rítmica Sitges Garraf ha participat a Vilafranca del Penedès a la primera fase comarcal en la categoria individual. Hi han competit en les categories Juvenil A, Cadet A, Aleví B i Benjamí B.

Les gimnastes sitgetanes hi van quedar molt ben posicionades. Així, la Marina Marra va assolir la segona posició en la categoria Juvenil A. I en maces, també va guanyar una plata Bruna Briggs. Pel que fa a la categoria Aleví B, amb vint participants del club de Sitges, d'entre les primeres deu classificades, sis van ser de la nostra entitat.

Dani Migdgley va fer l'únic gol del Sitges

Suburenses, que va jugar en el camp de l'Igualada. I encara que els van empatar, ja fa onze jornades consecutives que no perden cap partit.

L'altra cara és la tercera derrota consecutiva de la UE Sitges, aquesta vegada al camp del Sant Cugat. El resultat final va ser 2-1. Els cronistes del partit, en Toni Muñoz i en Manel Carbonell, informen que va ser un resultat injust perquè el Sitges va jugar prou bé i, si no hagués estat per un penal molt rigorós que li van xiular, el més just hauria estat un empat.

En el Trofeu Gener que organitza el CN Vilafranca hi han pres part els equips infantils, júnior i absoluts del CN Sitges. Van destacar en Pol Soler, qui, en la prova de velocitat, va aconseguir un rècord absolut del club, i la Jèssica Sánchez, en els 50 papallona i els 100 esquena. Van assolir els rècords del club de la categoria de 18 anys.

Per altra banda, els participants de la lliga màster s'han desplaçat fins a Tarragona, on han aconseguir dotze nou rècords entre els diferents grups d'edat.

Els escacs tenen una bona projecció local de la mà de la Peña d'Escacs del Casino Prado. Tots els participants de les diferents categories estan competint cada cap de setmana i aconseguir molt bons resultats.

EL DIA A DIA

A Sitges hi ha una vintena de persones que viuen al carrer durant tot l'any i el nombre es multiplica durant els mesos d'estiu. La Creu Roja ha desenvolupat, des de l'any passat, un protocol per ajudar-los. També fan una bona tasca els Serveis Socials de la vila.

Són persones amb diferents formacions, culturals i professionals, que per diferents motius –addiccions o també perquè la sort els ha abandonat– ho han perdut tot i no els queda cap més sortida que viure al carrer. N'hi ha que fa anys que es troben en aquesta situació, però, encara que sembli estrany, s'hi han acostumat i se senten més segurs que davant un hipotètic canvi que els és del tot desconegut.

Altres han tingut la força de voluntat per aconseguir sortir d'aquest pou i a poc a poc han anat recuperant una certa normalitat. La vida al carrer ha d'ésser dura, sobretot en els dies de més fred i de temporals, com el que ha passat fa poc. I, tot i que els ofereixen aixopluc, alguns no en volen sentir ni parlar. És un problema que necessita moltes implicacions per tal de poder alleugerir el major nombre d'afectats per aquesta situació. I una de les

coses també importants és que ells estiguin disposats a col·laborar-hi.

La política, en tots els nivells, és un assumpte complicat. Tot i que fa l'efecte que als pobles la gent s'hauria d'entendre i avenir-se sense gaires complicacions, sembla que és on és més difícil aquest apropament.

Continuen les negociacions per ampliar o trobar adhesions a l'actual Govern municipal o anar a una moció de censura. Per tant, continuen els rumors i, mentrestant, tot és possible.

Neix una altra associació de comerciants, Sitges Comerç. Carlos Prieto és un dels impulsors de la iniciativa. De moment, ja compten amb la voluntat d'integrar-s'hi de 150 dels més de 500 establiments, en uns moments en què el comerç busca aire nou per poder continuar aixecant la persiana cada dia. Perquè, només d'obrir, ja tenen unes despeses, la més punyent de les quals és el preu del lloguer, que acostuma a ser molt elevat i no permet relaxar les vendes. Altres factors també contribueixen a mantenir en suspens l'activitat comercial de la vila.

Ja fa anys que diem que Sitges ha crescut. Amb l'increment de població també puja el nombre de delictes. Així ho certifica el

balanç que ha fet la Policia Local del nombre de detinguts, que, segons aquest, durant el 2019 ha crescut un 164 % respecte a l'any anterior. Dels 28 del 2018 s'ha passat als 74 del 2019. Els motius han estat diversos. També s'han incrementat els delictes contra la seguretat viària, com és el fet de circular sense llicència o sota els efectes de l'alcohol o de substàncies estupefaents; sense oblidar la violència de gènere.

L'any 2009, l'empresa Educare XXI, que gestiona les llars d'infants municipals, va interposar un contenciós davant el TSJC perquè per boca del regidor de torn se'ls va demanar l'augment de 300 euros mensuals a les treballadores. Aquesta, per la seva banda, va sollicitar que aquest increment anés a càrrec de l'administració local. L'estira-i-arronsa s'ha acabat amb la sentència favorable a l'empresa i l'Ajuntament ha resolt acatar-la.

Sembla que ja es veu llum al final del túnel. Dimecres 12 a la nit es va establir un preacord amb el partit socialista que preveu l'entrada d'aquests a l'actual equip de Govern. El següent pas és que les respectives assemblees ho ratifiquin. Si fos així, l'actual Govern tindria assegurada l'aprovació del pressupost i s'allunyaria el fantasma de la moció de censura. Tanmateix, Guanyem Sitges continua mostrant-se reticent que els socialistes tinguin cartera en el Govern.

Des de fa uns anys, l'estat de les nostres platges preocupa a tothom. Els temporals

sovintegen i s'emporten la sorra. S'han realitzat molts estudis, però la complexitat del tema és tan gran que la prudència i el temor a l'equivocació fan ser cautelosos els responsables de trobar-hi una solució definitiva. Hem de suposar que qualsevol actuació sobre el tema ha d'anar acompanyada d'una important inversió. I això significa que s'ha de treballar sobre segur per obtenir bons i eficients resultats. Vet aquí el perquè de tot plegat.

I el futur de les platges ha estat el tema tractat en l'audiència pública que s'ha fet al Miramar amb l'assistència de molt públic, fet que demostra el gran interès que genera. A la taula hi eren diferents experts i un sol interlocutor local, en Manel Martínez, president de l'Associació Turística dels Serveis de Platges. Es va parlar molt, però no van sorgir alternatives ni es van aclarir les repercussions que es poden derivar en el medi natural.

Molt interessant va ser la intervenció d'en Frederic Malagelada, que es va referir a les repercussions nefastes de l'acció de la draga en el fons marí. Als anys noranta ja es van destruir praderies de posidònia de difícil recuperació.

I no només això, sinó que també pel que fa a la sorra que s'extreu i que s'aboca a la platja, que és de molt mala qualitat per als banyistes. És molt urgent trobar una solució a aquest greu problema.

Gran sorpresa per l'anul·lació del Mobile. Sembla ser que es deu a les contínues cancel·lacions per part de companyies que hi havien de participar, per tal de prevenir els efectes de l'anomenat coronavirus, que ha sorgit a la Xina i s'ha propagat, de manera tímida, per diferents llocs del planeta.

Sembla una decisió precipitada i que afecta molt de ple l'economia de Barcelona capital i de les poblacions limítrofs, entre les quals hi ha Sitges, on s'estima que l'hoteleria local perdrà 600.000 euros només en pernoctacions, als quals s'ha d'afegir el que deixaran de guanyar els locals de restauració i bars.

El suport d'altres formacions a l'equip de Govern ha permès que aquest dimecres 19 el ple hagi aprovat el pressupost d'aquest any, amb un ball de milions que, a simple vista, esborrona, però que s'ajusta a les necessitats a què s'ha de fer front en el dia a dia del poble.

Partim de la xifra de 49,9 milions d'euros, que representen 1.504 euros per habitant. Més d'un 86 % es gastarà en habitatge i urbanisme; un 22 %, en Medi Ambient; un 7,6 %, en protecció social; i un 52,22 % en la despesa de serveis públics bàsics.

Segueix un extens llistat i cada partida es resumeix en milers d'euros. Tot val diners. El que cal és que n'hi hagi prou per fer front a tot això.

Una trista notícia altera la rutina de la vida quotidiana de la vila, la mort sobtada d'en Josep Maria Coll Guinart. Familiar, jovial, atent, bon professional, de tot i més, havia intervingut en projectes que han contribuït a enaltir espais emblemàtics del poble. La seva absència deixa un buit a la seva família i a tots els qui el coneixíem i ens consideràvem amics seus, pel fet de ser una persona tan propera. El trobarem a faltar.

En vint anys es nota un descens de natalitat que es fa palesa en el nombre d'alumnes que s'han d'inscriure per al proper curs. Es preveu que de P3 en siguin un 5 % menys que aquests últims vint anys. En números, dels 186 que s'han previst per al curs 2020/2021, el 2000 eren 186 i el 2008 van arribar a ser 283.

La disminució es notarà, evidentment, en el nombre d'infants per curs i aula. En això es va justificar la decisió del Departament d'Ensenyament de no finançar el cent per cent de la nova escola Agnès, que està en construcció, pel fet que no la considera del tot necessària. Aquest criteri no el comparteixen ni l'Ajuntament ni les famílies, que són de l'opinió que, amb el creixement de la població, repartida pels diferents sectors, i tots els nous veïns que aniran a viure en els pisos de nova construcció, Sitges quedarà curta de places escolars.

Curiositats de la vida, Prado i Retiro compartien soci número 1, en Joan Corella

i Miracle. Nascut a Vilanova, tot i que va venir a Sitges de molt jove, els aires d'aquí li van provar perquè ha arribat als 103 anys, a prop dels 104. Ens ha deixat després d'una llarga trajectòria al capdavant d'una entitat d'estalvis i d'haver estat administrador de l'Hospital de Sant Joan.

CULTURA

El començament d'any és temps d'inventaris. Això és el que han fet els Museus de Sitges, els quals informen que durant el 2019 han adquirit unes cinquanta obres que han incorporat a les respectives col·leccions. A finals de gener, després de cent anys d'anar-hi al darrere, el Museu Nacional d'Art de Catalunya cedeix dues obres: una de Miquel Utrillo, "Sitges al segle XX", i "El Sitges del passat", de Santiago Rusiñol. L'espera ha valgut la pena.

També hi ha hagut un donació d'un quarenta obres de Josep Jordi Guardiola. Per tot plegat, el 2019 ha estat un any en el qual els nostres museus han fet incorporacions molt importants, de la talla de Rusiñol, Casas, Utrillo, Felip Massó...

L'escriptora resident a Sitges Monika Zgustova ha publicat una nova novel·la amb un títol impactant, *Un revòlver per sortir de nit*, en la qual reflecteix la influència de l'escriptor rus Vladimir Nabókov en la seva trajectòria literària.

El regidor de Cultura, Xavi Salmerón, convoca la gent de Sitges, representada pels diferents col·lectius i entitats, a debatre sobre el futur d'edificis tan emblemàtics com l'Escorxador, el Patronat i el Mercat Vell, tres espais amb destinació preferent a l'àmbit cultural en totes les seves modalitats, esperant que es concreti quina exactament.

La reivindicació pel dret a morir dignament és motiu d'una exposició que, sota el títol "Metamorphoses" i de la mà de la Blanca De Nicolás, ha tingut lloc en el seu Atelier. Es tracta d'una recreació del paisatgista belga Daniel Teysie, que exposa una mostra efímera d'art vegetal que equipara la mort a un renaixement, una transformació natural, segons paraules de la Bàrbara Escuderi.

Es dona la casualitat que la Blanca és l'actual coordinadora de la Tertúlia Bohèmia que van iniciar el pintor Albert d'Albert i en Josep Maria Matas. Ara es compleixen 29 anys d'aquesta iniciativa i l'aniversari s'ha celebrat amb moltes cares conegudes, algunes de les quals són veteranes de la tertúlia, com la Pilar Ramon Àlvarez.

El Museu Cau Ferrat compta amb un nou catàleg que ve a ser "l'actualització" de l'anterior. Molt complet, s'hi reflecteixen totes les peces i obres pictòriques i fins i tot objectes que no han estat mai exposats. Porta per títol: *Catàleg de pintura i obra sobre paper del Cau Ferrat*.

Hi han col·laborat 25 experts en totes les especialitats que ofereix el museu. El catàleg està dividit en tres parts que van del segle XIV al XX. La tercera part està dedicada a les obres incorporades a la col·lecció a partir del 1932, quan Folch i Torres va museïtzar el llegat de Santiago Rusiñol.

A la presentació hi van intervenir l'historiador de l'art Francesc Fontbona, Ignasi Domènech, que és el cap de les col·leccions dels Museus de Sitges, i el director-gerent, Pere Izquierdo. Es presenta l'Associació de Dones Creadores, presidida per Prado G. Velázquez, que s'emmarca a l'entorn del nom Aquelarre, amb la finalitat d'acollir artistes plàstiques, escriptores i editores, algunes de les quals formen part del col·lectiu de lesbianes. L'objectiu de l'associació és fomentar l'art i tots els aspectes culturals en l'àmbit sitgetà i més enllà del nostre territori.

La Vinyet Panyella ha fet un estudi de la conferència que Santiago Rusiñol va oferir l'any 1893 a l'Ateneu Barcelonès sota el títol de "Mis hierros viejos". L'estudi s'adjunta a l'edició facsímil que s'ha fet de l'esmentada conferència i que ha estat presentada al Museu Cau Ferrat de la mà del president del Consorci del Patrimoni, en Pere Izquierdo.

El grup sitgetà K-Liu, que està preparant la gira de l'estiu, ha fet un videoclip amb el tema de la seva nova composició "Si em paguessin per sortir de festa", una cançó que

reflecteix els neguits del grup per continuar evolucionant al ritme del seu estil, tan engrescador. El treball del videoclip ha estat dirigit per Geoffrey Cowper i la Cristina López ha estat l'encarregada del disseny.

FESTES I TRADICIONS

Aquest dissabte 8 es posa a caminar de manera visible el nostre Carnaval, perquè de manera invisible ja fa molts mesos que està en moviment. A la plaça de l'Ajuntament, la comissió que presideix la Núria Escarp, juntament amb els representants de les colles Bon Rotllo (Carnestoltes) i Smile (Reina del Carnaval), donaran a conèixer els actes i les novetats que es portaran a terme durant el Carnaval.

Una de les incògnites desvetllades ha estat el bonic cartell, obra del polifacètic Florenci Salesas, que ha estat desplegat des del balcó de l'Ajuntament amb gran satisfacció del públic assistent. S'hi representa un còmic que il·lustra totes les festes de Sitges i altres elements emblemàtics, sense apartar-se de l'estètica carnavalesca.

Des d'ahir divendres i fins al 16 de febrer s'han posat en marxa les Cassoletes Carnavalesques, similars al Tapa-Tapa, però disfressades sota un nom relacionat amb el Carnaval. Els tastets culinaris tindran continuïtat aquest diumenge amb l'arrossada popular organitzada per la Colla Bon Rotllo als jardins del Retiro.

Diumenge 16 torna el concurs de mestres xatonaires al Centre d'Interpretació de la Malvasia.

La nena Júlia Martínez és proclamada Reina Infantil del Carnaval del Prado. Però ella aspira a molt més: del tot convençuda, va manifestar que volia arribar a ser Pubilla i presidenta del Prado. I, com diuen els castellans: *Quién la sigue la consigue*.

Una novetat d'aquest any és la nova gala Drag Queen, amb un total de 400 participants i amb la direcció artística d'en Nacho Ruiz. Comença amb una desfilada que arrenca del carrer Sant Francesc i arriba a la Fragata, on hi ha tres escenaris, sobre els quals actuen dotze colles del carnaval i un concurs que ha congregat onze concursants vinguts d'arreu del país. També compta amb la presència de l'anomenat Carnaval Gai.

L'acte és presentat per la madrilenya Miss Univers 2017, a més de la Secre i la Sílvia Andreu. Ha tingut un gran èxit. L'immens escenari estava ple de participants i el nombrós públic assistent ha quedat meravellat de l'espectacle. Al capdavant de tot plegat hi ha hagut en Nacho Ruiz, que ha rebut moltes felicitacions.

Aquest any, el grup que es dedica a ambientar les hores prèvies de la part més important de la programació és "Les senyores que van al Bingu". Fan una paròdia de senyores

amb abric de visó que, viciades amb aquest joc, s'han reunit al Prado, on la partideta acaba derivant en una divertida ballaruga.

Un dels secrets més ben guardats i que desperten més curiositat del nostre carnaval és conèixer els dos personatges que es reparteixen el protagonisme carnavalesc: la Reina i en Carnestoltes. Paradoxes de la vida, el dissabte que precedeix tota la moguda, la Reina del Carnaval i la seva cort es vestien, ni més ni menys, que a l'espai que hi ha just a sota la cafeteria del Retiro, el Cau de la Cultura, de propietat municipal. Si no fos així, hauria estat impensable que una Reina, com totes les altres coronada sota les benediccions del Prado, fes incursions per les interioritats de la societat rival; hauria posat en estat d'alerta tota la jerarquia retirista. D'allà, Reina i comitiva es van traslladar al Prado, on, enmig d'una esplendorosa gala, va rebre tots els honors. La simpàtica i atractiva Sofia Aldeco va adoptar per al seu regnat el nom de Tayo Ysel Eban To, "Deesa del Sol", un nom que, ell mateix, ja és sinònim de categoria.

Amb l'entrada triomfal de Sa Majestat Carnestoltes, el gran Kukulcan, acompanyat per les diferents tribus, al recinte de la Fragata, es desvela un altre dels secrets més ben guardats del Carnaval sitgetà en un espectacle de llum i so que, com sempre, deixa meravellat el nombrós públic assistent.

Cal destacar que tant Sa Majestat Carnes-

toltes com la Reina i les respectives acompanyants llueixen unes caracteritzacions i uns vestits que són veritables obres d'art.

Després de l'apoteòsica arribada, com mana el protocol, Sa Majestat Kukulcan, que en la intimitat es fa dir Marc Matias, i la Reina Tayo Ysel, i unes quantes coses més, s'han dirigit a l'Ajuntament. Allà l'alcaldeessa, veient el panorama, els ha cedit el Govern del poble –i això li ha tret un pes de sobre– i tot seguit el Rei del Carnaval ha exposat el seu programa de Govern. Sort que les eleccions ja havien passat, que si no... Les visites de cortesia han continuat al Prado, al Retiro i a l'Agrupació de Balls Populars, on el xató era el plat fort servit a taula.

Parlant de xató, en el concurs de mestres xatonaires celebrat a l'espai del Centre d'Interpretació de la Malvasia, en la màxima categoria ha guanyat la Sílvia Sentís i en l'infantil l'Alba García. Tots els concursants han preparat un exquisit xató, motiu pel qual el jurat ha hagut de filar molt prim abans d'emetre el seu veredict.

El divendres l'agenda torna a estar atapeïda amb la visita a les escoles, el multitudinari dinar de germanor que s'ha fet a la plaça de Catalunya en un ambient de disbauxa –això sí, controlada– i bon rotllo. No hi ha descans i els carrers del poble acullen una divertida rua, el nom de la qual ho diu tot: "La Rua d'Antes". Acaba, és clar,

amb ballaruga amb Dj.

El dissabte 22 tenen lloc dos actes que estan embolcallats d'originalitat. D'entrada, la primera edició de les xirigotes gaditanes, amb la participació d'integrants de les colles No K-Lia, Llanto's, Panxampla's i Huertos. L'acte se celebra en un escenari d'excepció, el Cap de la Vila.

Tot i que no hi ha premis materials, el guanyador moral és la colla Llanto's. Però el primer premi és per a una colla vinguda de l'alt Pirineu francès que, amb la seva música, triomfa en aquest simpàtic acte. La seva originalitat i alegria festiva s'ha encomanat a la gran quantitat de gent que ha assistit a aquesta divertida paròdia.

Més tard, els llits han sortit de les cases amb els seus ocupants disfressats –i no es pot dir trets del llit– per participar a la cursa de llits. Hi han participat fins a 30 colles. Aquesta simpàtica prova, que va començar mig en broma, com ha de ser, s'ha consolidat i s'ha convertit en un plat fort del Carnaval.

Després, "vermutillo" al Retiro i a les penes punyalades. Per dinar plegats, ens esperen S. M. Carnestoltes i la Reina al recinte de La Fragata. Com diuen els castellans, *siéntate, levántate y buen provecho*.

La festa ha continuat a la tarda i a la nit, amb un clar protagonisme per al "fardo",

que ha omplert de contingut les hores prèvies a un diumenge multitudinari.

Després d'una nit curteta, de bon matí ja hi ha preparatius, els més joves es vesteixen per participar a la Rua Infantil. La seva espontaneïtat i les respectives caracteritzacions contribueixen que la seva rua sigui un dels actes més esperats. Perquè darrere d'aquestes carones de felicitat, de vegades amb l'expressió vergonyosa, fructifica la nova llavor del Carnaval sitgetà.

Els pares ho viuen amb intensitat i també, tot sigui dit, han de dosificar la paciència perquè la reacció dels més menuts és imprevisible. Ves a saber si, en el moment d'anar-los a despertar, no es voldran aixecar del llit i engegaran un sarau de pronòstic. En aquest estira-i-arronsa es perd un temps fabulós i després s'ha de córrer per poder arribar a temps per a la sortida.

Quan es posa en marxa tot plegat, les seves cares s'il·luminen i s'obliden aquelles petites excentricitats per les quals alguns pares ho haurien engegat tot a rodar.

Entre la gran expectació que aquesta singular rua genera, cal destacar el nombre d'avis i àvies que esperen veure els seus nets. Quan aquests els saluden amb la maneta i aquell somriure de complicitat, la bava que penja de la barbata fa fràgils equilibris per no caure i mullar el jersei.

Puntualment, al vespre, engega la Rua de la Disbauxa, que transcorre per sobre del passeig de terra de baix a mar. Aquest any la temperatura era agradable, fet que ha evitat que el gran nombre de públic congregat hagués de patir el fred de l'any passat.

Ha arribat el moment tan esperat per les colles, carrossaires, tractoristes i per tots els que han intervingut en els molts preparatius que són menester per fer-ho possible. És una gran exhibició d'enginy, tant pel que fa al projecte i la construcció de les carrosses com pel vestuari, les treballades coreografies, les acurades i laborioses tasques de costura, les intenses sessions de maquillatge... De tot i molt més, perquè també hi té molt a veure l'exhibició d'estilitzades siluetes i d'altres que no ho són tant, però que fan honor a allò que es diu que per Carnaval tot s'hi val.

Sembla que el recorregut per la Ribera i l'horari en què es desenvolupa convenç a tothom. S'aconsegueix que tot plegat s'acabi a una hora prudencial i s'evita que la resta de la nit transcorri entre aldarulls. És un horari que beneficia els qui l'endemà s'han d'aixecar aviat per anar a treballar.

El dilluns, anys enrere, quedava pràcticament sense actes, excepte per les llüides festes de nit que es feien al Retiro i al Prado. Aquest any, aquest primer dia de la setmana també ha estat mogut, amb tallers per a la mainada i visita a les residències. Quan

s'ha fet l'hora de berenar, els menuts han estat convidats al Prado.

El dimarts s'ha de dinar aviat perquè a les tres de la tarda torna a sortir la Rua Infantil, que, tot i ser una repetició de la del diumenge, no deixa de sorprendre i potser se'n pot gaudir més perquè és més familiar; vull dir que no hi ha tanta gent al carrer com el diumenge, quan coincidim amb gent vinguda de tot arreu.

El que tinc observat en aquestes rues infantils és que, segons la meva modesta opinió, el volum de la música que porten les carrosses és excessiu. No es té en compte la fragilitat de l'oïda dels més petits. Avui que, sortosament, es vetlla molt pels aspectes que poden influir en el bon desenvolupament de la salut, aquest hauria de ser un tema a tenir en compte. Soc de l'opinió que no cal tant volum; fins i tot els més menuts es mostren esglaiats per tanta sorollada.

Entre rua i rua hi ha una activitat frenètica. Són moltes les persones que dinen malament perquè no tenen temps, s'ha de tornar a passar per la sessió de maquillatge i vestir-se per desfilat a la vesprada. Les colles que ho tenen millor són les que han de sortir les últimes perquè tenen més marge de temps per preparar-se.

Sembla com si no ens haguéssim mogut del passeig i de nou es posa en marxa la Rua, aquesta vegada la de l'Extermini. Més

del mateix, però la del dimarts, de sempre, sembla que té un encant més especial. Al final hi va haver una mica d'estira-i-affluixa quan al Cap de la Vila una colla dificultava el pas de les altres. Tot va quedar en una mena de malifeta de pati d'escola. La nit va acabar amb ballaruga a les dues societats, com s'havia fet antigament, però ara, en lloc d'orquestra, es balla amb música... el que es diu enllaunada.

I arribem a l'últim dia, el dimecres de cendra, en el qual es va suspendre el vermut, però hi va haver el cafè, copa i puro tot esperant el seguici fúnebre de l'enterrament, que cada any sembla més concorregut, presidit per un dol en el qual no hi falten plors, amb pinzellades d'un dramatisme contingut.

Moments abans del comiat definitiu, Sa Majestat Carnestoltes va llegir el seu testament, el qual va provocar divergències pel fet d'atacar durament la Societat del Casino Prado. Tot i que es diu que per Carnaval tot s'hi val, si més no l'elegància i l'ètica són menesters a qualsevol dia i en qualsevol circumstància de l'any.

Va ser un final una mica desafortunat perquè, també a les xatonades de cloenda, el Carnestoltes i el seu seguici es van oblidar de fer la visita de cortesia a les respectives societats. La Reina, en canvi, sí que va fer acte de presència a les dues, on va ser rebuda amb forts aplaudiments.

La Vella Quaresma va asserenar les extravagàncies de tota mena que es van poder produir i la dolçor dels seus bunyols va endolcir amargors puntuals.

Ara que s'ha acabat, podem resumir-ho com un èxit en tots els aspectes, bona part del qual es deu a l'organització de la Comissió que n'ha tingut cura, presidida per la Núria Escarp.

La festa encara no s'havia acabat del tot. El dissabte següent va ressorgir de les cendres una festeta que ha tingut per escenari l'Hort de Can Falç, amb la finalitat de fer el repartiment de premis del concurs de disfresses. El palmarès va quedar així: Premi ¿Me conoces?, a la colla Llanto's; Premi Disbauxa i Extermini, a la colla Xocolà; Premi Millor Disfressa de Ploma, a A saco; Premi Millor Disfressa Sàtira i Fardo, Panxampla's; Premi Sitges Carnaval, a Alguinhos; i Premi als Balcons, Façanes i Finestres, el primer a Ramón Cenzano i el segon a Anton Rafecas. I una menció especial per a No K-Lia.

Quant al premi Quin drama!, que havia de premiar la pitjor disfressa, va quedar desert, tot i que hi optaven sis colles.

I ara sí que es pot dir que tot està dat i beneït. La Núria Escarp va anunciar que a partir d'aquell mateix moment posaven fil a l'agulla en l'organització del Carnaval del 2021, en el qual hi haurà un seguit de

canvis que ja han estat consensuats per les entitats i les colles participants.

CURIOSITATS

L'organització mediambientalista local Pure Clean Earth va proposar formar un grup de voluntaris per tal de netejar les platges. Trenta persones van començar a la platja de Terramar i en només una hora van recollir 120 quilos de brossa, principalment plàstics. Ja s'han emplaçat a repetir-ho cada dissabte.

Seguint amb la tònica de Sitges com a plató cinematogràfic, aquesta primera setmana del mes de febrer han estat rodant al voltant dels terrenys de l'Atlàntida els actors José Coronado i Mario Casas. Es tracta d'unes seqüències de la sèrie de Netflix *El Inocente*.

L'ambaixador del Consell de la Joventut Espanyola a Catalunya, el sitgetà Jonathan Rodríguez, ha estat designat representant català de la delegació de l'Assemblea de Regions Europees a Estrasburg per donar veu a la joventut.

Es compleixen els 40 Carrusels representats al teatre del Casino Prado, sota la direcció del recordat Jofre Vilà. A l'estil de la revista musical, hi han participat un gran nombre de sitgetans i sitgetanes de diferents edats i professions. En Jofre ha estat una persona exigent i curosa en tots els detalls i la seva

manera de ser i de fer van aconseguir l'èxit ininterromput d'aquest espectacle sorgit al Prado i fet per gent de Sitges, tot un mèrit. En Jofre el va dirigir fins al 2011 i, des d'aquell any, la directora és la Marina Albadalejo, artista i directora d'un espectacle que és esperat a cada Carnaval.

La colla Bon Rotllo ha presentat una cançó que sonarà durant el Carnaval. Sergi Pomerès i Gerard Morera n'han escrit la lletra i Alexandra Villar, professora de música de l'escola Música Express Art, n'ha fet la melodia. La cançó porta per títol "Que soni el Carnaval". Carles Subias, que és Dj i component de la colla, s'ha encarregat de la producció.

Des de fa uns anys, s'observa que les diferents colles creen les seves pròpies cançons. Si ho combinem amb l'enginy que han d'invertir en la creació dels vestits i la carrossa, tot plegat té molt mèrit. I és molt interessant que les músiques es renovin i que siguin inspirades i compostes per les diferents colles participants. Així tot queda a casa.

L'agenda del Carnaval és força atapeïda d'actes, tant que és quasi impossible seguir-los tots. Des del Dijous Gras fins al Dimecres de Cendra, el poble es transforma i es posa de cap per avall. Molta és la gent que ens visita, vinguda de tota la comarca i d'arreu del món.

El pressupost municipal destinat al Carnaval

s'eleva a 235.000 euros. Es calcula que han estat 300.000 els visitants que s'han desplaçat fins aquí, atrets per aquest espectacle multicolor. Han participat en les rues 2.200 persones i 43 carrosses, i hi ha hagut un desplegament de 1.100 efectius entre els diferents cossos policials i de seguretat. Unes xifres que resumeixen la importància del nostre Carnaval, en un context de festa que involucra molta gent: els qui hi participen i els qui s'ho miren des de la barrera.

Per cert, sembla que les tornes han canviat des que ho van fer els horaris i el recorregut de les rues. Així, la que era la nit més bulliciosa i més nombrosa quant a gent que ho presència, la del dimarts, sembla que ha passat a ser la del diumenge. Perquè a la Rua de l'Extermini es va notant una davallada d'espectadors, sobretot quan decanta cap al tram final del recorregut. Als carrers de la Bassa Rodona i Espalter –especialment en aquest, que era un punt de massificació–, la presència de gent ha minvat. I ja no diguem del carrer Sant Francesc fins a l'arribada a les respectives societats...

Això també es nota durant la resta de la nit, quan continuava un bulliciós ambient i en què ara de seguida s'imposa el silenci. És un fet curiós que els organitzadors hauran d'estudiar, que no sigui que es vagi entrant en una fase de tímid avorriment. També hi influeix que molts espectadors surten el diumenge i el dimarts ho miren

per la televisió. Per cert, la veu de les dues retransmissions l'ha posat en Sergi Molina, que, tal com ens té habituats, ha mostrat dots d'un autèntic professional.

Davant les moltes curiositats que aporta el Carnaval, aquest espai queda curt per poder-les encabir totes. N'hi ha una que m'ha cridat molt l'atenció: resulta que el Dijous Gras, dia de l'Arribo, al calendari hi deia: 20 del 02 del 2020, un capicua impressionant.

Ja fa anys, les festes de Carnaval que se celebraven a les dues societats eren amenitzades per les millors orquestres del moment i totes dues competien per tenir la de més renom. Aquesta programació es va interrompre a partir de la represa del Carnaval, diguem-ne, de la democràcia. Eren nous temps i també noves maneres, ja que la música ballable i els intèrprets, llevat d'excepcions, havien canviat de format. I una altra raó de pes és que aquelles rues de la nit acabaven molt tard i era impensable que una orquestra els estigués esperant per començar el ball quan ja era hora d'anar a dormir.

ESPORTS

Després d'onze partits sense perdre, el Sitges Suburens que dirigeix en Dani Pujol cau contra el Riudebitlles per 2-3 en un partit en què l'equip local ho ha donat tot, però no ha estat suficient per aconseguir la victòria.

L'altra cara de la moneda la trobem a la UE Sitges, que, després de tres derrotes consecutives, ha guanyat per la mínima l'Espluguenc. Gràcies a la derrota del Sant Cugat davant el Vilafranca, l'equip d'en Manel Rodríguez es col·loca a dos punts del lideratge.

L'equip d'hoquei guanya dos partits consecutius: el primer a la pista del Congrés i el segon a Igualada. Es tracta de dos triomfs importants de cara a aconseguir la quarta posició de la classificació.

L'equip femení de rugbi guanya al camp de la Teixonera el Químic/Alella en un partit molt vibrant i igualat, fins que la Marta Gilabert l'ha sentenciat.

Toni Ponce i Jaume Monasterio, nedadors del Club Natació Sitges, han participat en el Campionat de Catalunya Open d'Hivern de Natació Adaptada. Antoni Ponce va aconseguir quatre medalles d'or i el trofeu al millor nedador del Campionat. Jaume Monasterio va nedar en els 50 metres esquena i hi va fer el quart lloc, mentre que a la prova dels 50 lliures va obtenir el sisè i en l'última de les proves, els 100 metres esquena, també el sisè.

El Sitges Gaèlic, el diumenge 9, va disputar un gran partit al camp de la Foixarda contra els Gaélicos Do Gran Sol, als quals va guanyar per un contundent 11-2. Aquesta victòria, la més estrepitosa de la

seva història, el manté a la tercera posició de la segona ronda de la Copa Catalana.

En el Campionat de Catalunya de Natació celebrat a Manresa, dintre la categoria Alevins, hi van participar vuit nedadors del Club Natació Sitges que, durant tres dies, van participar en un total de 30 proves individuals i una de relleus.

Mark Kramskoy es va penjar una medalla de bronze. El mateix Mark, en Nil Huete, l'Ona Portillo i l'Àfrica Garcia van nedar en una nova modalitat combinada en què es barregen molts estils. Jan Altés va participar en diferents estils. Luca Hoek va guanyar la medalla de bronze en proves combinades, mentre que Jan Garcia i Oliver Roch van obtenir diplomes per la seva classificació final. També va rebre un diploma l'Ona Portillo, que a més va aconseguir la millor marca del campionat en els 100 papallona, Un bon paper dels joves representants del Club Natació.

L'equip d'hoquei patins va guanyar el Reus Ploms. Amb aquest triomf ja en suma tres de consecutius i es col·loca en llocs de promoció d'ascens a la Nacional Catalana.

La sitgetana Eva Blesa Siles, d'onze anys, es va proclamar guanyadora del campionat de taekwondo celebrat a Lleida, després de guanyar còmodament les semifinals i la final. Un bon palmarès per a aquesta jove promesa.

Al Pavelló de Vilafranca del Penedès s'ha disputat la tercera fase escolar de gimnàstica rítmica. El Club Rítmica Sitges Garraf hi ha participat amb un total d'onze gimnastes.

La Sara Espada va meravellar tothom amb la seva actuació, fins al punt que va ser escollida la gimnasta revelació d'aquesta tercera fase ja que, amb una puntuació de 15.300 punts, va quedar classificada en la categoria Aleví B.

La Bruna Briggs va ser la quarta classificada en la mateixa categoria i es manté al capdavant de la classificació, mentre que Marina Marra ha mantingut la segona posició en l'aparell de maces en la categoria Juvenil A.

Els resultats globals de Marina Marra, Marina Pagès i Bruna Briggs fan possible la classificació per a la final territorial en les seves respectives categories.

L'Emili Huete informa que en la tercera etapa del Circuit Català de Trofeus, disputada al CN Sant Andreu, el Club Natació Sitges va estar ben representat. L'Álvaro Bravo va nedar les proves de 50 i 100 metres en les especialitats de crol i esquena; Renato Valdez, en 50 i 100 braça; i en Pol Soler va nedar en 50 i 100 lliures. En Renato i en Pol es van classificar per a les finals de les proves de velocitat, en les quals en Renato va aconseguir la sisena posició i la millor marca personal de la temporada

en 50 braça; i en Pol, una setena posició que el fa mereixedor del rècord absolut del club en els 50 lliures.

Cal destacar que el nedador sitgetà Mark Kramskoy ha estat seleccionat per la Federació Catalana de Natació per representar Catalunya en el Campionat d'Espanya per Autonomies.

Amb el pavelló dels Pins Vens ple a vessar de seguidors de l'equip Sènior A del CB Sitges, aquests no van poder ser testimonis del triomf del seu equip. Van presenciar-hi una amarga derrota a mans del Casal de Vilafranca, que va doldre més perquè va representar perdre també la imbatibilitat.

Els dos equips van anar molt ajustats en el marcador, tant que el partit es va resoldre a favor del Casal en l'última possessió de la pilota. Tot i això, el Sitges continua líder, però ja no imbatut. Tot no es pot tenir.

L'equip del rugbi masculí va perdre davant els Cocodrils de Viladecans, que estan situats al final de la taula de la classificació, segons ens informa en Jaume Cossials. Si haguessin guanyat hauria suposat la classificació matemàtica per als *play off*; ara s'hauran d'esperar i, sobretot, jugar bé en les properes cites que tenen.

EL DIA A DIA

El virus que semblava tan llunyà es comença a notar molt a prop, la població es mobilitza per proveir-se de mascaretes i gels desinfectants; n'hi ha tanta demanda que les farmàcies han exhaurit les dues coses. I el que semblava una exageració, com la suspensió del congrés del Mobile, comença a tenir adhesions i altres esdeveniments que tenien fixada data en el calendari també pengen d'un fil. Hi ha una certa psicosi creada per la incertesa, ningú coneix quina és la virulència de la malaltia o si es tracta d'una cosa passatgera que s'afeblirà aviat.

Amb tot, els establiments hotelers estan rebent nombroses anul·lacions de reserves que preocupen enormement el sector, que, amb la pèrdua del Mobile, ja ha notat la primera sotragada de l'any, un any que ja va començar amb mal peu amb la irrupció del Glòria, que va causar danys de diferent consideració en els seus locals.

Potser la por és infundada perquè a Sitges no es registra cap persona infectada per coronavirus. Però arreu del món el virus avança i s'espera que s'estengui amb molta rapidesa. En tots els esdeveniments que estan organitzats per estaments de més enllà de les nostres fronteres, els organitzadors

s'han mostrat fermes a suspendre'ls tots. Nosaltres, en aquesta primera setmana de març, encara mantenim la celebració del Festival de Patchwork i la del Dia Internacional de les Dones el 8 de març. Mentre volem mostrar que la situació està controlada, tots els centres de salut de la comarca es preparen per al pitjor escenari.

Estan a punt d'acabar-se els treballs que es porten a terme per urbanitzar l'espai que hi ha de la Plana a Can Pei. Es treballa ja en l'asfaltat dels carrers i en l'enllumenat. Quan estigui enllestit, el Camí dels Capellans serà el carrer més llarg de Sitges, i anirà de l'antic pas a nivell fins a Can Pei i s'hi podrà enllaçar amb l'Avinguda de Navarra, que porta a Terramar. També es podrà anar des de la cantonada del Calipolis fins a la Creu de Ribes i viceversa per la prolongació de l'avinguda Sofia. Quan els nostres pares eren joves ja es parlava que un dia de la Creu de Ribes s'arribaria al mar. Allò que semblava impossible avui ja és una realitat.

Per sota de la creu, una altra avinguda passa pel costat mateix de l'ermita de Santa Bàrbara. Com ha canviat el paisatge de quan, el diumenge 2 de desembre del 2018, es va portar en romeria la imatge de la santa fins a l'ermita, que es trobava enmig

d'un descampat. En dos anys, el paisatge està desconegut i només hi sobresurt, per poc temps, la gespa del camp de rugbi. La resta, tot asfalt i, on ara hi ha terra, en un temps relativament curt hi haurà cases. El progrés va a la seva amb el consentiment dels de dalt, que tenen una opinió que potser no coincideix amb la dels de baix. El futur es decideix avui i només demà es veurà si les decisions han estat encertades o no. El mal és que, si no ho han estat, ja no hi haurà remei.

El Port d'Aiguadolç ha rebut, per quart any consecutiu, el certificat Biosphere pel seu compromís amb la sostenibilitat. Per altra banda, des del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat, l'han distingit amb el certificat EMAS per l'excel·lència en matèria de gestió ambiental.

Enmig dels recels que provoca el coronavirus, se celebra el Dia de la Dona amb un acte central al Cap de la Vila, on s'ha llegit un manifest reivindicant el paper de la dona en la societat i fent referència també a la igualtat d'oportunitats, sense oblidar unes paraules de record per a les dones que han perdut la vida en mans de les seves parelles o que pateixen violència de gènere, la qual cosa fa que les seves vides estiguin sotmeses a amenaces i altres accions que es converteixen en una mena de tortura permanent.

El manifest ha estat molt aplaudit pel nombrós públic que omplia la plaça, que,

a continuació, ha gaudit de l'actuació d'un grup de ballarines de Hip Hop que acaben de participar en un audiovisual sota el lema: "Tenim motius per ser feministes".

A les celebracions amb motiu del Dia de la Dona també s'hi han volgut adherir els joves dels instituts Benaprès i el Vinyet. El projecte que han preparat porta per títol "Ens estimem?". La proposta consisteix en un seguit de curtsmetratges que enalteixen les relacions igualitàries entre els més joves. Els treballs han estat projectats al Casino Prado.

Igualment, en el Centre d'Interpretació de la Malvasia s'ha celebrat una taula rodona en la qual s'ha tractat el tema de la dona en l'àmbit vitivinícola, on cada vegada té més protagonisme, ja sigui aportant els seus coneixements en cellers familiars o al capdavant de les seves pròpies empreses. Hi han intervingut: Anna Baqués, enòloga; Christina Belhadj, tècnica d'enoturisme; Olga Colet Villar, metgessa i component de l'equip del celler Colet; Esther Millas, sommelier; Núria Escalona, comunicadora; Anna Grimau, periodista; i Alba Gràcia, historiadora i coordinadora del CIM.

Coincidint amb aquesta celebració reivindicativa, l'Ajuntament comunica que, en les properes setmanes, presentarà públicament el II Pla Local d'Igualtat.

Ja és aquí! Ens semblava una quimera,

però el virus ha arribat fins a les portes de casa nostra. I totes les precaucions semblen poques. Dijous 12 comença el tancament de les escoles. Hi ha molta incertesa. Divendres obren els comerços sense tenir clar com es desenvoluparà tot plegat. El dissabte 14 al matí augmenta el grau de preocupació i a la tarda ja estan pràcticament totes les botigues tancades, excepte les d'alimentació. És un fet insòlit per a tothom, hem passat d'una relativa normalitat a obrir-se un gran interrogant per al qual ningú té respostes.

Els centres hospitalaris de la comarca es preparen i les residències geriàtriques extremen les mesures de precaució. Mentrestant, per part de l'Ajuntament es creen uns comitès, formats per tècnics sanitaris i polítics, per tal de fer un seguiment diari de la situació, en contacte permanent amb el Govern, que transmet les directrius que s'han de seguir.

La COVID-19, com es coneix el causant d'aquest rebombori, sembla que ha vingut per quedar-se i comença la cursa per doblegar-lo. Els experts vaticinen que no serà fàcil.

Entre les veus doctes en el tema hi ha la del doctor sitgetà Antoni Trillà, epidemiòleg de l'Hospital Clínic de Barcelona i professor de la Universitat de Barcelona, el qual ens explica les repercussions del virus a les pàgines de *L'Eco* i també a les de *La Vanguardia*, on col·labora cada dia aportant els seus valuosos coneixements.

Des d'avui és un degoteig d'ajornaments i cancel·lacions d'esdeveniments. El primer a caure ha estat el Festival de Patchwork, que s'havia de celebrar aquest cap de setmana i ja ho tenia tot a punt. Fins i tot, la gran majoria d'expositors ja havien arribat i començaven a posar les coses a les parades que es trobaven sota l'envelat que s'havia acabat de muntar. També moltes de les senyores que hi participen havien arribat des de diferents llocs i estaven allotjades en hotels. Uns i altres han hagut de marxar a corre-cuita, a causa de la suspensió que s'ha produït d'un dia per l'altre.

Sota el mateix envelat s'havia de celebrar la Fira d'Art; doncs tampoc. Davant d'aquesta situació insòlita és quan millor s'escau allò que anomenem "plegar veles". Perquè la feina que porta muntar un envelat d'aquestes dimensions no és poca cosa i per desmuntar-lo sense haver-lo fet servir han hagut de començar per plegar les veles de la coberta. També els hotels, que ja havien obert per Carnaval, han hagut de fer el mateix. I, com que no se sap l'abast de tot plegat, fins i tot perilla la Setmana Santa. Sembla ser que alguns clients ja estan anul·lant les reserves que havien començat a fer. Recordem que les repercussions d'aquesta crisi van començar amb l'anul·lació del Mobile i han continuat també amb el Festival de Patchwork, que segons les estadístiques tenia un impacte d'1,9 milions d'euros, una xifra que influïa en les arques dels establiments d'hostaleria

en tota la seva diversitat i també en els comerços locals.

És un degoteig de cancel·lacions i ajornaments. Entre les més sentides hi ha la del Ral·li, que no s'havia suspès mai des que el 1959 se'n va posar en marxa la primera edició. Fins i tot s'havia celebrat plovent, com va ser en aquella primera etapa que es va posar a rodar fa 61 anys.

Les autoritats sanitàries han establert un seguit de mesures restrictives que, de moment, estan pensades per a una durada de quinze dies, i a partir d'aquí se'n veurà l'evolució i, segons quina sigui, s'actuarà en conseqüència.

La nova associació Sitges Comerç comença la seva singladura després de dos anys sense cap entitat que aglutinés les inquietuds del comerç local. En una setmana s'han aconseguit cinquanta socis i hi ha previst que en els propers dies se n'hi adhereixin més d'entre els 500 establiments comercials que es calcula que hi ha a la vila.

Els veïns del carrer Marià Carbonell Llopis mostren la seva preocupació davant les esquerdes que han aparegut en alguns dels habitatges, fet que ha coincidit amb les obres que es porten a terme per a la construcció del camp de rugbi. Els veïns creuen que poden ser provocades per l'acció de les potents màquines que hi treballen, que fan que els terres dels habitatges tremolin

davant la seva contundent acció. Han presentat escrits i informes a l'Ajuntament i fins i tot al Síndic de Greuges, Rafael Ribó, que el va recollir personalment durant la seva visita a la vila. Tenien prevista una reunió amb els tècnics de l'Ajuntament i s'ha posposat fins que la situació actual ho permeti.

Ara sí, estem vivint una situació mai vista per nosaltres, confinats a casa i sense poder sortir, amb l'única excepció d'anar a comprar als establiments d'alimentació, farmàcies, estancs i quioscos de premsa; la resta de comerços estan tots tancats i els carrers, quasi deserts. Aquesta situació s'accentua quan arriba la nit; llavors sí, no es veu ningú pel carrer, i aquesta soledat és tan gran que esborrona, acostumats com estem a participar del bategar del poble d'una manera activa, acompanyada de l'entusiasme festiu que transmet el nostre tarannà. I ara, res de res, només la visió sorprenent d'un poble fantasmagòric. Els caps de setmana la situació encara es fa més irreal.

A partir d'ara tots estem pendents del nombre d'afectats i també de les tristes notícies pel que fa a les defuncions. A Sitges es parla de set casos que semblen possibles positius i la xifra ha anat augmentant fins a onze. Aquesta incertesa que deixo entreveure és deguda al fet que, en alguns dels afectats, els símptomes que presenten poden ser per una evolució de la grip

comuna, per la qual cosa els responsables sanitaris els han aconsellat que des de casa vagin informant de l'evolució del seu estat.

Només es té constància de l'ingrés, en el centre hospitalari del Vendrell, d'una ciutadana russa resident a Sitges que, de visita al Baix Penedès, es va trobar malament i presentava tots els símptomes de la COVID-19, per la qual cosa es va procedir al seu ingrés.

A l'Hospital de Sant Camil s'hi compten 30 casos, la majoria derivats d'altres centres sanitaris. Durant els propers dies se'n preveuen molts més, una situació que angossa el personal sanitari, que no està preparat per haver d'assistir una allau d'infectats.

Aquesta situació ha agafat desprevingut a tothom, i tots hem hagut de reaccionar de la millor manera que hem pogut, sempre seguint els consells de les autoritats sanitàries i del Govern. També des de l'Ajuntament s'han adoptat les mesures pertinents i s'ha creat un voluntariat que ha respost admirablement. I s'ha establert la gratuïtat de les zones blaves, l'aturada de les obres i el reforç del servei de la guàrdia urbana perquè faci un control exhaustiu de l'acompliment del confinament.

A les pàgines de *L'Eco*, en Santi Terraza enceta una secció en la qual, mentre duri el confinament, anirà explicant el dia a dia

de la vida sitgetana. És una bona manera de tenir-nos informats en aquests moments difícils en què desconeixem la magnitud de tot plegat.

Aquesta situació tan excepcional deixa entreveure altres aspectes solidaris que anem veient a mesura que avancem en aquest estat d'alarma. Es tracta de 300 joves que s'han incorporat a un grup de voluntaris, que anirà creixent, destinat a atendre la gent gran i altres persones que necessitin la seva col·laboració. Com que les de més edat són considerades de risc, els voluntaris, complint totes les mesures de seguretat, els van a fer la compra i totes les gestions que calgui per tal d'evitar que hagin de sortir. També aquests joves es mereixen els aplaudiments per una tasca desinteressada que desenvolupen de forma tan generosa.

També s'han sumat a aquesta solidaritat els taxistes, que, tot i les pèrdues que estan patint en haver caigut en picat la demanda dels seus serveis, s'ofereixen a portar la gent gran sense cap cost on tinguin necessitat d'anar.

Ja fa quinze dies que estem confinats a casa i em semblava que costarien més de passar. Lògicament, hi influeix que et trobes bé, però aquest no és el cas de les persones a les quals se'ls manifesten alguns símptomes. Perquè la seva situació és angosant: els sanitaris els recomanen que s'estiguin a casa i vagin informant de la seva situació,

que de vegades arriba al punt d'haver de recomanar l'ingrés en un centre hospitalari. S'ha donat el cas que els dos membres d'una parella mostren tots els símptomes: febre molt alta, descomposició, pèrdua del gust i de l'olfacte... Amb l'agreujaent que estan acompanyats de les seves filles petites. Ens podem imaginar el patiment i la por que han passat per no encomanar-los-ho i també per si han de ser ingressats. El drama està servit.

Sortosament, la situació es va estabilitzant i sembla que tot està sota control.

Durant aquests quinze dies, la xifra de positius a la vila arriba a 13. Tot i que seria millor que no se'n registrés cap, no es tracta d'una xifra alarmant.

No tot està paralitzat, hi ha gent de casa nostra que s'ha de desplaçar per anar a treballar perquè les seves feines són necessàries o encara no han estat paralitzades. I n'hi ha d'altres que se salten les prohibicions i es desplacen, caminant o en cotxe, sense cap necessitat. Per fer-nos una idea dels qui intenten esquivar la prohibició, en aquests dies la policia municipal ha tramitat 130 denúncies, que poden ser sancionades amb multes entre 600 i 3.000 euros. A aquest nombre d'infractors s'hi ha d'afegir els qui aconsegueixen burlar els controls; per tant, el nombre d'incívics encara pujaria més. I el que és el sùmmum, a alguns els han interceptat unes quantes vegades, una

reincidència que ens demostra la nul·la solidaritat amb els qui compleixen les indicacions de les autoritats.

L'Hospital de Sant Camil, que és el més proper de què disposem, s'està preparant davant el temor de patir un col·lapse en els serveis d'urgències. Per fer-lo més accessible, s'han derivat els parts a l'Hospital de Vilafranca i pediatria al de Sant Joan de Déu.

De tota manera, davant l'evolució de la corba, no sembla que s'hagin d'assolir xifres desorbitades. La prudència, però, ens fa ser cautelosos: pel fet de ser un virus desconegut, no se sap quines repercussions pot arribar a tenir d'ara endavant.

Amb l'arribada de la primavera, que sembla que hagi entrat per la porta del darrere, l'Hospital de Sant Camil informa que s'ha registrat la primera mort a causa de la COVID-19. I el nombre de positius ja s'enfila fins als cent.

De moment, a punt d'acabar-se les dues setmanes de confinament, ens anem mentalitzant que això s'allargarà. Potser ens haviem cregut que en quinze dies el virus hauria desaparegut de la mateixa manera que havia arribat... En aquest tema, es demostra que la lògica està completament desvirtuada.

Els avis de la residència de Sant Camil han estat traslladats l'Hotel Melià com a mesura

preventiva per no ser contagiats i per tenir lliures les habitacions que ocupaven per si les necessiten.

L'últim dia d'aquest mes de març se celebra el primer ple municipal de forma telemàtica i retransmès en directe. Regidores i regidors, des de les respectives cases, enceten una nova manera de celebrar els plens que segurament tindrà continuïtat durant força temps.

Jugant en terreny propi, més relaxats, han continuat mostrant poca sintonia entre Govern i oposició. En política, ni la distància serveix per calmar els ànims. Però, gràcies a les noves tecnologies, s'ha fet possible que la governabilitat del poble no s'aturi.

CULTURA

En el marc de la celebració del Dia de la Dona, hi ha programats molts actes culturals, començant per exposicions com la que se celebra a la Galeria Àgora 3, protagonitzada per artistes pintores. A la Biblioteca Santiago Rusiñol i a la Josep Roig i Raventós, els llibres creats per dones són els protagonistes. En el CIM de Sitges es parla de temes vitivinícoles, també sota el punt de vista de les dones.

Al Casal dels Avis s'ha fet un berenar en homenatge a les dones de Sitges que ha estat servit pels homes.

I al Retiro, un recital de poesia a càrrec de l'entranyable poetessa Bàrbara Escuderi, acompanyada al piano pel polifacètic Jordi Trinquell.

A més, al Retiro, en el marc del cicle "Art de Dones", s'ha fet un concert de violoncel a càrrec de la violoncel·lista Carlota Corbella, que ha interpretat obres compostes per dones.

Organitzat pel Cineclub Sitges, al Prado es projecta la pel·lícula *Dios es mujer y se llama Petruña*.

També té lloc una trobada de dones LGTBI en el Wines Celler.

L'Institut Joan Ramon Benaprès acollirà la primera sala del Museu de Turisme de Catalunya, segons informa Joaquim Domínguez. La idea ha sorgit del professor Ivan Martínez, amb implicació dels seus alumnes, i obeeix a un projecte que s'ha covat en les institucions estatals i en el qual també participa la Generalitat, i que és impulsat pel promotor turístic Alberto Bosque Coello.

Es tracta d'aconseguir el nombre més gran d'aquestes sales arreu del món. En aquesta sala sitgetana, concretament, s'aplegaran moltes curiositats: cartells, programes anunciadors i tota mena de detalls i documentació en què, des de la vessant turística, es reflecteix la història local.

Estava a punt d'inaugurar-se, a la Capella de les Arts de la Fundació Ave Maria, una exposició dedicada al pintor Agustí Ferrer Pino. Entre les obres, les quaranta de què disposa la Fundació, amb tres d'inèdites que han estat restaurades gràcies a la col·laboració del Grup d'Estudis Sitgetans, que també ha fet possible la publicació del llibre *Agustí Ferrer Pino, un artista per descobrir*, que li ha dedicat en Toni Sangrà, a qui van captivar les pintures del saló teatre del Casino Prado i que, a partir d'aquí, es va dedicar a estudiar l'obra del pintor i fins i tot va ser el protagonista de la seva tesi doctoral. Però per poc no ha estat possible: a causa de les actuals circumstàncies, ha quedat ajornat fins a una millor ocasió.

De la mateixa manera, també haurem d'esperar per retre homenatge a en Ricard Salvat, coincidint amb el desè aniversari de la seva mort, amb un seguit d'actes que havien de començar el dissabte 7. Comencem a percebre la magnitud d'això que ens ve a sobre.

Sitges ha tingut el privilegi de comptar amb la presència del mític saxofonista Jerry Bergonzi. Acompanyat del seu quartet, ha participat en el Sitges Jazz Lab amb un concert celebrat a l'Escorxador que ha despertat passions entre el nombrós públic assistent. I també una master-class que ha tingut lloc a l'Utopia Beach House, amb la presència de públic vingut d'arreu del país que no s'ha volgut perdre l'actuació del

mestre. Entre els assistents, professionals de la música i també un públic jove que comença a endinsar-se en aquest gènere. Un dels organitzadors, Xavi Plaza, ha mostrat la seva satisfacció per poder comptar amb un saxofonista d'aquesta talla i per la resposta que ha tingut entre el públic.

El regidor Eduard Terrado posa en funcionament la Comissió Tècnica per a la Protecció del Patrimoni Arquitectònic, una eina que s'afegeix a les que ja havien existit, amb la finalitat de continuar catalogant edificis i espais per tal de preservar aquest patrimoni arquitectònic que, per les seves característiques, es mereix un acurat estudi, sobretot quan entra al departament d'Urbanisme un projecte que demana permís per realitzar-hi reformes.

Quan no hi havia cap d'aquestes eines, al poble es van deixar fer autèntiques barbaritats, com l'enderrocament d'edificis que no s'haurien d'haver deixat fer caure mai. Un cúmulo d'interessos especulatiu es va emportar autèntiques obres d'art, parlant des del punt de vista arquitectònic, irrecuperables, que haurien contribuït a mantenir un llegat extraordinari i un referent de la història local. Almenys, que el que queda tingui la seva justa protecció.

Tancar-nos tots a casa significa haver de renunciar a moltes coses. El tancament dels negocis, indústries, espais culturals... representa una pèrdua econòmica important

i també deixar de gaudir de la cultura, en totes les vessants, que és el complement amb el qual enriqueim la nostra sensibilitat.

Darrere de tot això hi ha les persones que ho fan possible, artistes de tota mena que tenien contractades un bon nombre d'actuacions i que han vist, d'avui per demà, com es cancel·laven quasi totes. Per a ells, reinventar-se ha estat oferir actuacions virtuals, però això, per a la major part, és actuar, mai més ben dit, per amor a l'art. En favor de la cultura es promocionen molts espais que, gràcies a les noves tecnologies, estan a la nostra disposició, amb la finalitat de fer més "agradable" aquesta reclusió. Però res no pot substituir el directe.

El polifacètic Joan Pinós ha tret un nou disc, *Llums, sons i emocions*. Forma part del "Cantaleó", el personatge que ofereix combinacions de sons i que esdevé el protagonista principal en les audicions que fa als escolars. El treball compta amb la col·laboració de la Patrícia Pérez. Els primers dies del confinament participava amb tota la seva família en unes simpàtiques estones musicals que es podien seguir al seu web. A causa, però, de les queixes d'un veí, ha hagut d'interrompre les audicions.

En Jordi Serra i Villalbí, que havia estat batlle de la vila, ens ha sorprès amb la seva faceta de novel·lista amb l'obra *El poder sense límits*. L'autor volia presentar l'obra per Sant

Jordi, però, a causa de les circumstàncies, ha considerat que, per contribuir a fer més suportable aquests dies en què no ens podem moure de casa, era millor penjar-ne un capítol cada dia a la xarxa.

És un bon relat que permet seguir una sèrie de trifulgues, amb el rerefons de la màfia russa, que teixeixen una trama d'històries que es desenvolupen, en molts casos, a Sitges.

Els artistes locals aprofiten aquests dies per reactivar la seva inspiració i treballen acompanyats pel silenci que predomina, només desbaratat pels refilets dels ocells, que ja és una bona i agradable companyia, sobretot quan la creativitat necessita un cert aïllament del món dels sorolls.

A aquest silenci en Sergi Ramírez hi posa música, i cada dia ofereix un concert en el seu perfil d'Instagram amb temes diversos del seu repertori i del seu últim disc, *Sin frenos*. Així, desfrenat, ha aturat el temps per, mentrestant, delectar els seus seguidors i seguidores.

Com la Marga Miret, que treballa intensament en el seu art des de casa i ensenyant les seves creacions per les xarxes i, al mateix temps, per aquest mitjà, motivant els seus alumnes a seguir dibuixant seguint les seves indicacions i consells.

Que interessant, poder tenir una activitat

artística a la qual dedicar bona part d'aquest temps i així aprofitar-lo! Només fa uns quinze dies, ningú no hi hauria pogut dedicar tantes hores. Malauradament, no es pot generalitzar. Hem de tenir molt presents les persones que estan hospitalitzades i que lluiten per sortir-se'n amb l'ajuda dels sanitaris, als quals els falten hores i amb prou feines poden descansar. I ja no parlem dels qui, malalts i treballadors de la sanitat, hi deixen la vida.

Per contra, hi ha artistes, com són els que practiquen la dansa, que no poden treure profit d'aquest tancament, si més no per al que s'estaven preparant, que era participar en proves de competició que s'havien de celebrar arreu i que han estat suspeses. Si bé han de continuar fent els seus exercicis físics a casa per no perdre l'agilitat i per mantenir-se en bona forma, no tenen l'al·licient que comporta preparar-se per a una actuació en què tenien posat tot el seu interès i que era l'objectiu de la seva preparació.

La Sílvia Paretas, directora de l'Espai de Dansa del Casino Prado, aprofundeix en el tema i exposa els perjudicis que suposa per a la moral dels qui practiquen la dansa aquesta suspensió d'actes, tot i que l'activitat de l'espai no s'ha paralitzat i les classes continuen en línia. Això sí, hi ha activitats que no són el mateix si no es fan de manera presencial.

La Sílvia confia que al mes de juny es

pugui portar a terme l'exhibició de final de curs. Temps al temps.

FESTES I TRADICIONS

D'aquesta secció del resum, si la situació continua així, em sembla que n'hauré de prescindir. No hi ha res a celebrar i, a més, no es pot. Les festes que s'emmarquen dintre de les tradicions, a mesura que avancem es van cancel·lant. Ha passat amb el Patchwork, la Fira d'Art i el Ral·li, que no s'han pogut celebrar, i ara perilla la Setmana Santa, les Caramelles, la festivitat de Sant Jordi, el Corpus, el Festival dels Jardins de Terramar, la Festa de la Poesia... De mica en mica van caient del calendari i les que queden més llunyanes estan pendents de com es desenvolupi la situació. El que sí que sembla segur és que, si se'n pot celebrar alguna, no serà amb el mateix format amb què es feia fins ara.

Tothom té en el pensament la Festa Major. Segons com, encara queda molt lluny, però ha de ser complicat per als components de la Comissió haver d'organitzar-la amb aquesta inseguretat, la de no saber com serà el demà, tenint en compte que la planificació s'ha de fer amb temps perquè s'han de lligar molts caps i tot això no es fa d'un dia per l'altre. Per tant, han de fer com si es pogués celebrar com sempre i a partir d'aquí anar-la modelant segons quines siguin les circumstàncies i les recomanacions. Resumint-ho amb poques

paraules, tenen entre mans un gripau de mil dimonis.

CURIOSITATS

Davant la situació que provoca el virus, els supermercats estan plens de gent que compren productes alimentaris, però també, i aquí rau la curiositat, una gran quantitat de rotllos de paper higiènic. Tant és així que, de seguida que s'omplen les prestatgeries, no triguen gens a quedar buides d'aquest article concret. De mals de ventre sempre n'hi ha hagut, però sembla que ara s'intueix que la cosa anirà a més.

El mateix passa amb les mascaretes. Em ve al pensament que, no fa pas gaire, cada dia venien de visita turistes provinents de terres asiàtiques i estaven hostatjats a Barcelona, on els organitzaven excursions a diferents llocs i entre aquests hi havia Sitges. Alguns d'ells portaven mascareta. Ens cridava l'atenció, però ho relacionàvem amb el fet que aquesta protecció forma part de la seva cultura, la precaució de no ser infectats ni infectar ells amb cap microbi.

Qui ho havia de dir que ara som nosaltres els que ens afanyen a buscar mascaretes i a tot arreu estan exhaurides. Fins i tot a les farmàcies, que és el lloc més adient perquè les tinguin, les han acabat i no hi ha data perquè en tornin a tenir.

I amb aquests detalls es veu la nostra capa-

citada de reacció. Moltes cosidores s'han posat a fer mascaretes i ja són també moltes les persones que veiem que les porten.

Els establiments regentats per xinesos han estat els primers a patir un estancament de les vendes per la psicosi entre la població que els articles que venen poden estar infectats. Res més lluny de la realitat, però la gent relaciona la procedència amb el focus de la pandèmia.

La representació més gran de Pequín a casa nostra la trobem en l'establiment de 2.000 metres quadrats situat en el polígon de les Pruelles, freqüentat per molta clientela pel gran nombre d'articles que s'hi pot trobar. Amb tot això que ens ha vingut a sobre, també noten una important davallada de les vendes. Però no els preocupa; segons expliquen al corresponsal de *L'Eco*, són optimistes perquè estan convençuts que això passarà aviat. En el fons, el seu optimisme també es fonamenta en el fet que poden aguantar una situació d'aquesta magnitud. Malauradament, no tothom pot dir el mateix; per a molts comerciants locals les vendes ja anaven justes fent, com s'acostuma a dir, *cap per mans*. Només els faltava aquesta sotragada.

Algunes vegades les imprudències surten bé, com és el cas que van protagonitzar dues classes de l'IES Joan Ramon Benaprès que tenien programat, per al dijous dia 12, un viatge a Berlín. Mentre s'apropava

el dia, davant la incertesa del moment, van demanar l'opinió al Departament d'Ensenyament de la Generalitat, que els va donar el consentiment. Així que van viatjar a la capital germànica i van tornar dilluns sense haver patit cap conseqüència.

Sobta la decisió que van prendre els responsables d'Ensenyament, quan l'endemà divendres donaven l'ordre de tancar tots els centres educatius. Els viatgers van tallar molt just perquè s'haurien pogut trobar amb una suspensió de vols i tancament de fronteres que hauria dificultat molt el retorn. O, en el pitjor dels casos, que haguessin anat a buscar el que no tenien. Sortosament, tot ha quedat en l'anècdota d'una imprudència amb final feliç.

Els de la meua generació, que passem una edat que s'enfila cap amunt, no havíem passat per una situació semblant. Em sembla recordar que l'any 1971 s'havien detectat uns casos de còlera molt puntuals i allunyats i per prevenir-lo es va procedir a vacunar la població. L'hospital de Sant Joan va ser el lloc on calia acudir perquè et possessin la vacuna, fet que va originar grans cues que sobrepassaven els límits del seu perímetre.

Entre les cancel·lacions, n'hi ha dues d'importantes i emblemàtiques que van agafades de la mà: ni més ni menys que la Setmana Santa i les Caramelles. La suspensió de tots els oficis religiosos i dels

cants que tan arrelats estan a les tradicions sitgetanes representa una anormalitat tan gran que es fa difícil assumir.

Hi ha una dita molt significativa que diu: "Els sants no mengen, però donen de menjar". I en certa manera és així. Durant la Setmana Santa, que antigament es caracteritzava pel recolliment, tot i no perdre el seu significat, molts aprofiten aquests dies de festa per desplaçar-se d'un lloc a l'altre, com en unes petites vacances, i d'aquesta moguda en surten guanyant comerços, i establiments hotelers i de restauració, no només d'aquí, sinó d'arreu.

Considerant que la situació, des de fa temps, està perjudicant tots aquests sectors, aquesta significativa caiguda del calendari de la Setmana Santa ha estat la gota que ha fet vessar el got, i ja es calculen les pèrdues milionàries, que repercutiran en l'economia de la vila.

Comença a proliferar la tramitació d'expedients de regulació temporal d'ocupació, el que es coneix per ERTO i que afecta i afectarà molts treballadors i treballadores. Darrere d'això, el dubte és si aquesta situació durarà molt i si també podran perdre definitivament la feina pel fet que un nombre indeterminat d'establiments no tornin a obrir quan es pugui aixecar de nou la persiana.

El personal sanitari mundial està portant

a terme una feina que potser no serà mai reconeguda com es mereix. Comencen a estar molt desbordats i treballen amb el perill afegit que poden ser contagiats. El fet que tots tenen les seves famílies i el risc de portar el virus a casa s'afegeix a les moltes penúries que estan passant i també a l'esgotament físic i psíquic que han de suportar.

En reconeixement a aquesta dedicació s'ha consolidat la idea de dedicar-los uns aplaudiments generalitzats des de balcons i finestres. Primer, l'hora establerta van ser les deu de la nit, però passava que no s'hi podia afegir la mainada perquè molts ja eren a dormir i es va canviar per les vuit del vespre. La crida ha tingut una resposta multitudinària i el nostre poble no en podia ser una excepció.

Curiosament, en molts casos, entre veïns s'ha establert una complicitat que abans no existia i aprofiten la sortida al balcó per parlar entre ells i enfortir lligams d'amistat.

Les repercussions econòmiques que es deriven del tancament de tots els comerços i activitats laborals també afecta els lladregots. Amb tothom confinat a casa, els és impossible aprofitar que no hi ha ningú per fer de les seves. I, com que tampoc no hi ha aglomeracions enlloc, no es poden aprofitar dels descuits per robar carteres i mòbils. Quan els temps són difícils, ho són per a tothom.

Un interessant article de la Bàrbara Escuderi publicat a les pàgines de *L'Eco* informa del perill a què estan exposats els margallons. Explica que s'ha detectat una eruga invasora procedent d'Amèrica del Sud –només faltava aquesta– que pot arribar a provocar la mort d'aquestes plantes perquè se'n menja l'interior del tronc. Jo ho comparo amb les papallones que fan el mateix amb els geranis. Sembla ser que aquesta anormalitat ja es va detectar el 2002 a les Illes Balears, per la qual cosa els tècnics es van posar a treballar. Això ha fet possible que, amb els coneixements adquirits, s'hagi pogut intervenir per intentar frenar-ne l'expansió. No sé què hem fet malament, però tot ens va en contra. Sembla com si haguéssim trepitjat allò tan lleig.

Ara, de desenvolupar un projecte, almenys jo ho interpreto així, en diuen crear una *start up*. Això és el que ha fet la sitgetana Àlicia Ferrer a Berlín, on va arribar amb la seva parella amb la finalitat d'aprendre l'idioma i encara no se n'ha mogut.

Explica a l'Eva Martín que viu en un pis petit que té una finestra on va disposar el seu hortet; d'aquesta curiosa experiència va sorgir la idea de comercialitzar aquests hortets adaptats a espais reduïts. Va coincidir amb la Lena, que havia estudiat horticultura, i així de senzill va ser com van engegar un incipient projecte que es va fent gran, però no pel que fa a les

dimensions. Les caixetes segueixen sent reduïdes i biodegradables, i contenen llavors i substrats. I sempre pensades per ocupar els ampits de les finestres. El resultat, si les condicions són favorables, pot ser una collita de tomàquets cherri, alfàbrega lila, julivert... És el mateix que pregonava aquell símbol de progrés de “la caseta i l’hortet”; el sentit és el mateix, però l’aspiració s’ha adaptat a les circumstàncies del moment i ara podem parlar del piset i l’hortet.

No és obligatori, però és aconsellable, l’ús de mascareta. Com que no estàvem preparats per a un fet d’aquesta magnitud, les poques que hi havia disponibles en farmàcies i establiments diversos s’han exhaurit amb rapidesa. Sortosament, davant d’aquests casos extraordinaris, sempre hi ha gent disposada a col·laborar. Així, uns 173 voluntaris i voluntàries s’han posat a cosir-ne i, gràcies a la seva tasca, les podem fer servir mentre esperem que n’arribin.

També l’Antoni Morató, que disposa d’una impressora 3D, està fent un bon nombre de viseres amb la pantalla transparent que baixa cap a la cara, destinades als centres sanitaris.

Davant l’allau de compradors de mascaretes que es dirigeixen a les farmàcies, aquestes han penjat un cartell a la porta de l’establiment informant que no en disposen. Fins i tot fan llista de clients que en volen i així, a mesura que els arribin, els trucaran per

dir-los que ja poden passar a recollir-les.

Una altra iniciativa de *L’Eco* ha estat sondejar els sitgetans i ribetans que, majoritàriament per raons de treball, es troben repartits pel món. De moment, tots els consultats es troben bé, però preocupats per la situació del país on es troben i per com aquesta situació repercutirà en les seves feines. I sobretot pels familiars que han deixat aquí. Sortosament, les noves tecnologies els permeten estar ben comunicats i, el que és més important, es poden veure i parlar mitjançant la pantalla de l’ordinador. Això fa que la distància sigui relativa i el problema, menor.

ESPORTS

La sitgetana Mariona Folch i el seu amic Ramon Magriñà, estudiants d’ADE Màrqueting, van participar en la novena edició del ral·li solidari que va transcórrer pel Marroc. Amb el seu Renault 5, van quedar en la 24a plaça d’entre els 170 participants. Un mèrits lloc, però el que encara té més mèrit és que van contribuir a les necessitats que pateixen la gent dels poblats, els quals no tenen pràcticament res. La seva aportació va ser de 120 quilos de material divers.

El que més els va impressionar va ser que, malgrat les mancances, aquella gent ho viu amb la resignació que suposa estar-hi acostumats. La participació de la

parella sitgetana, així com la de la resta, ha contribuït a posar un granet de sorra allà on n'hi ha tanta, però que d'aquella no en viuen, ben al contrari, els fa més mal que bé.

En el Campionat d'Espanya Aleví de seleccions autonòmiques, el sitgetà Mark Kramskoy ha format part de la selecció catalana, juntament amb deu nois i deu noies més. En Mark va nedar les proves de braça i relleus i va aconseguir 68 punts que van contribuir a sumar la victòria per a la representació catalana. Andalusia va quedar en segona posició.

L'equip de rugbi Gaèlic, després de cinc anys d'existència, debuta en un partit del Campionat Ibèric a Madrid, segons informa l'Edgar Mont-Roig. Han estat integrats en el grup B de la competició que se celebra al poliesportiu de la Luz de Tres Cantos.

El cap de setmana del 8, el Sitges Suburens que entrena en Dani Pujol va guanyar davant el Masquefa per 2-1 en un partit vibrant on el resultat va quedar curt perquè l'equip local va fer mèrits per inflar el marcador.

Per la seva part, la UE Sitges va empatar a 2 amb l'Unificació Bellvitge, en un partit que anava guanyant i que es va deixar empatar en els 30 minuts finals. Amb això, va desaprofitar la derrota del líder, el Sant Cugat; s'haurien pogut posar al capdavant de la classificació, però ara han quedat a tres punts.

El nedador del Club Natació Sitges Toni Ponce va batre el rècord d'Espanya de 100 braça, el d'Europa de 200 estils i el del món dels 50 braça, i es va assegurar la participació en els Jocs Paralímpics de Tòquio.

La competició es va celebrar al CN Barcelona en el transcurs del cap de setmana del 8, i també va comptar amb la participació d'en Jaume Monasterio, que va nedar en les proves de 50, 100 i 200 esquena i en els 100 lliures.

Els Gaèlics van participar en el Campionat Ibèric que es va celebrar a Madrid. Els sitgetans van arribar al campionat molt curts de jugadors per diferents lesions. Tot i que van ser derrotats per l'O'Donells, l'experiència de poder competir fora del seu àmbit més proper els va resultar molt profitosa. La propera ronda del Campionat se celebrarà a Barcelona.

L'equip A de la Penya d'Escacs del Casino Prado és a tocar de l'ascens gràcies a haver encadenat bons resultats. L'equip B ja l'ha aconseguit, l'ascens. L'equip C segueix en segona posició, amb possibilitats també de pujar de categoria, igual que el D, que està fent una molt bona temporada i té les mateixes oportunitats per ascendir.

Pel que fa als equips de Promoció Sub-12, l'equip A va aconseguir un meritos empata amb el Llinars que li permet una còmoda

posició a la classificació. Quant al B, va aconseguir un empat contra el Vilafranca. I pel que fa al C, s'ha emportat el campionat del seu grup i ha acabat la temporada.

Era de preveure que, en aquestes circumstàncies, les diferents federacions, responsables de cada activitat esportiva, s'hagin afanyat a suspendre tot el que estava en joc. La més clamorosa, la lliga de futbol i la competició europea, sense desmerèixer les competicions, en totes les modalitats, d'àmbit local, que també veuen escapçades les aspiracions de tots els participants. I no només això, sinó les dificultats per poder entrenar per tal de mantenir-se en forma.

Pengen d'un fil els Jocs de Tòquio, tot i que els organitzadors es decanten per l'optimisme i esperen que d'aquí al juliol la pandèmia estigui sota control i es puguin celebrar. De moment, la cautela és la que predomina, i sembla ser que volen esperar que les màximes autoritats sanitàries diguin l'última paraula.

Doncs l'última paraula ha arribat i, malgrat l'optimisme que s'ha mantingut fins a l'últim moment, els responsables anuncien que els Jocs Olímpics se celebraran en les mateixes dates, però de l'any 2021. El sentit comú s'ha imposat per sobre d'unes esperances que cada dia que passava es debilitaven més, fins que han tocat de peus a terra i s'han adonat del risc que comportava mantenir la convocatòria.

Aquesta decisió trenca les aspiracions de tots els participants, que somien poder participar en uns Jocs Olímpics. I més si tenim en compte que un any en la vida d'un esportista és molt, perquè a certes edats el rendiment baixa i d'un any per l'altre no es pot garantir estar en plena forma com l'any anterior.

Dos esportistes molt relacionats amb Sitges han rebut la notícia amb molt disgust. Es tracta del nedador paralímpic Toni Ponce, que, tot i ser vilafranquí de naixement, pertany al Club Natació Sitges i el representa. S'havia classificat per participar en els Jocs Paralímpics d'aquesta edició i la seva il·lusió s'ha vist truncada per la decisió.

El mateix ha passat al navegant del Club Nàutic Sitges Jan Heuinck, que ha nascut a Sitges i té doble nacionalitat espanyola i belga. En Jan estava preseleccionat amb l'equip belga de vela. Com que han quedat també suspesos tots els entrenaments a l'aire lliure, el regatista ha marxat i ha pogut arribar a Bèlgica, on sembla ser que els esportistes encara es poden entrenar. Alhora, estarà més a prop dels seus companys d'equip.

La Fundació de Veterans de futbol de Sitges, que capitaneja en Toni Llorià, cada 24 de març, data de la mort de Johan Cruyff, li dedica un petit homenatge al camp d'Aiguadolç. A causa de les circumstàncies que vivim, el quart aniversari del seu traspàs

els seguidors sitgetans van haver de brindar per ell des de casa. De la mateixa manera, no es podran desplaçar a Amsterdam per participar en la multitudinària cursa que, a finals d'abril, s'organitza en honor seu.

EL DIA A DIA

Hem canviat de mes, però el tema del dia a dia continua sent el mateix. De fet, no podem parlar de cap manera d'una certa normalitat: fa quinze dies que estem tancats a casa i ja s'han registrat les primeres defuncions, en total sis, a les residència Les Magnòlies. Potser és molt agosarat assegurar que tots han mort de coronavirus perquè, com que no es disposa dels mitjans per fer les proves pertinents, pot ser que la mort els hagi sobrevingut per altres causes. Tot i això, sembla que els símptomes coincideixen.

I també es comptabilitzen 35 infectats a casa nostra. Aquestes xifres són molt relatives i d'un dia per l'altre poden variar considerablement. Amb tot, no som dels pobles més perjudicats.

Com era d'esperar, aquest progressiu increment d'afectats comença a saturar els serveis de l'Hospital de Sant Camil, on tot el personal sanitari treballa amb el supòsit que es produeixi el col·lapse. De moment, les visites programades es cancel·len i lògicament també les intervencions que s'hi havien de realitzar. Aquesta situació va en perjudici dels qui ja feia molt temps que estaven en llista d'espera per ser operats i,

ara que ja els havien comunicat la data, va i queda tot paralitzat. La reprogramació també s'intueix llarga i incerta.

Amb els comerços que no són imprescindibles tancats i també tots els establiments hotelers i de restauració, que en total donen feina a unes 5.000 persones, a la gent que els regenta i als mateixos empleats els preocupa el dia de demà. Aquests dies de Setmana Santa, amb el tancament total, en una situació normal es donaria el tret de sortida de la temporada turística. Amb la cancel·lació de totes les reserves per a aquestes dates, les anul·lacions afecten ara les fetes per a la temporada d'estiu. Aquesta és la feina dels establiments hotelers, en lloc de rebre reserves noves. Aquesta situació, com és de suposar, neguiteja empresaris i treballadors. Els hotels que acostumen a obrir per Setmana Santa ja no tornen a tancar portes perquè, fins al fort de la temporada, van mantenint un degoteig de clients. Ara, amb les portes tancades, el personal s'ha hagut d'acollir a això que anomenen ERTO, sense saber amb certesa quan es podran reincorporar a la feina. El panorama no és gens motivador perquè empresaris i treballadors saben que, com més es trigui a poder venir turistes, més en joc estarà el futur d'uns i altres. Ningú sap ni s'atreveix a fer prediccions de com serà el dia de demà, ni quan es podrà arribar a

fer vida “normal”, perquè encara no es veu el que se’n diu llum al final del túnel. Però hem de ser optimistes i creure’ns l’eslògan que pregona que “tot anirà bé”.

Hem arribat al cap de setmana de l’11 d’abril, dissabte de Glòria, qui ho diria. Una sensació molt estranya. És curiós observar com la ment s’adapta a les circumstàncies, com si fos un dia qualsevol, sense provocar cap neguit afegit als que ja hi ha. Com si la Setmana Santa no hagués existit mai. Al carrer tens aquesta sensació. En circumstàncies normals, i en la data que coincideix amb aquest dissabte tan emblemàtic, quan veus els carrers buits, sobretot cap a les set de la tarda, t’has de fregar els ulls per creure’t el que veus, ni una ànima vivent. No plorem perquè ja estem galvanitzats, però de raons per fer-ho no ens en falten.

És cert que preocupa, i molt, l’evolució de la pandèmia, sobretot en el llocs de més risc com són les residències de la gent gran. En l’últim control s’ha donat a conèixer que a l’Hospital de Sant Joan, amb 106 residents, no s’ha detectat cap positiu i tampoc s’ha de lamentar cap defunció.

Pel que fa a la de Sitges Park, amb 166 residents, n’han donat positiu 21 i s’hi han produït 2 defuncions.

A Las Magnolias, de 85 residents, hi ha hagut 40 positius i s’han registrat 7 defuncions.

Les notícies que arriben de l’Hospital de Sant Camil, amb data del 8, són: 139 ingressats amb patologies derivades de la COVID en diferents graus. S’ha donat d’alta des que van començar els ingressos 103 afectats. Les defuncions s’enfilen fins a les 40.

Aquest cronista no és cansarà de destacar la gran feina i la dedicació que hi esmercen tot el personal sanitari, des de l’equip mèdic, infermeria, zeladors, personal de la neteja i els que hem pugui deixar, absolutament tots. Dia i nit, amb jornades esgotadores, exposant-se també a ser infectats, posen tots els seus coneixements per salvar vides. Això, com també s’acostuma a dir, no té preu.

A causa del tancament obligat dels comerços, excepte els de primera necessitat, els llogaters s’han vist obligats a negociar amb els propietaris la reducció dels lloguers. El 71 % no ho ha aconseguit, un fet que neguiteja, i molt, els qui han de seguir pagant tot l’import sense tenir ingressos, amb la preocupació afegida de no saber quant temps més s’hauran d’esperar per tornar a obrir i de com serà el retorn.

Els escolars tampoc ho tenen fàcil; no tenen escola des del 12 de març i es rumoreja que ja no tornaran a les classes fins després de les vacances d’estiu. Per tant, serà molt difícil poder acabar el curs amb la normalitat necessària.

Com els seus pares, ells també fan connexions puntuals amb els mestres; el problema és que no tothom disposa d'ordinador per realitzar-les. Des del Departament d'Ensenyament i del mateix Ajuntament s'està portant a terme una campanya per facilitar aquests mitjans a la mainada i als joves que els necessitin. Per la seva banda, el personal docent està portant a terme una gran tasca i en cap moment els escolars s'han sentit sense el suport dels seus mestres, els quals els faciliten uns treballs didàctics que els alumnes han de desenvolupar. No és el mateix que seguir el curs de manera presencial, però tampoc és estar-se amb les mans plegades esperant poder tornar aviat a l'escola.

I la pregunta –o, més ben dit, la preocupació de tothom– és fins quan durarà tota aquesta situació tan rocambolesca, amb la qual no ens havíem trobat mai. Fa pràcticament un mes que ens vam confinar i pensàvem que era qüestió de només una setmana, com a molt quinze dies... I encara no se'n veu el final. Cada pròrroga de l'estat d'alarma que decreta el Govern representa un període de quinze dies més sense poder fer vida normal.

Però les xifres de positius són el que són i no sembla que millorin, ben al contrari. L'evolució és la següent: el 12 de març a Sitges es registrava 1 positiu; el 19 del mateix mes, 12 positius; el 26, la xifra puja fins a 31; al dia 2 d'abril, en són 46; la setmana del 9 s'arriba als 54... Hem

d'esperar fins a la setmana del 16 d'abril per experimentar un cert estancament: només es registra un positiu i es passa de 54 a 55.

Pel que fa a les defuncions, de l'1 al 15 de març, van ser 5; del 16 al 29, el nombre puja a 15; del 30 de març al 5 d'abril, també 15; del 6 al 12 d'abril, es produeix també un notable descens i de les 15 es passa a 4.

D'altra banda, els efectes de l'aturada cada dia que passa es van notant més en el món laboral. De manera especial en les contractacions que el sector d'hostaleria i restauració feia en els dies previs a la Setmana Santa i que s'allargaven fins a acabar la temporada d'estiu. Amb tots els establiments tancats, molts d'aquests treballadors ni tan sols han pogut començar a treballar i els que ho han fet s'han hagut d'acollir als ERTO. D'aquí que les xifres de l'atur s'hagin disparat enormement i configurin l'altre drama de la crisi. Si la sanitària ja és prou preocupant, la laboral no ho és menys.

Conscients de la situació, l'Ajuntament destina 480.000 euros a ajudes per poder pagar el lloguer de les persones més vulnerables i que es troben en una situació agreujada per aquesta crisi.

I mentre el personal sanitari porta a terme una tasca per a la qual ja no trobo qualifi-

catius, un nombre important de restauradors locals s'han acollit al projecte Health Warriors, un moviment solidari nascut a Barcelona i que aquí a Sitges coordina la Blanca Pérez, del restaurant Corazón de Agave. És un projecte finançat per particulars i que compta amb la col·laboració dels professionals de l'hostaleria, els quals cada dia preparen dinars i sopars destinats a aquest personal sanitari.

L'alternança es produeix entre Lisas Cake Shop, Dosa Nova, Telepizza, Onaji, La Salseta, La Nansa, Santa Maria, Casa Hidalgo, Cuinarte i Clubhouse 27, aquest de Sant Pere de Ribes.

Mentre tot això passa, l'activitat a la Casa de la Vila no s'atura, tot i que les regidores i regidors han de celebrar el ple municipal per via telemàtica. El d'aquest mes d'abril ha estat el segon que es fa per aquest mitjà. Això no ha restat importància als temes tractats, ja que s'ha aprovat ni més ni menys que el nou pressupost, per un valor de 49,9 milions d'euros.

A més del de l'equip de Govern (ERC, GS i SGI), ha tingut el suport de PSC, CVS i EM. JxS s'hi ha abstingut, mentre que C's i NH hi han votat en contra.

L'equip de Govern i totes les altres formacions que li han donat suport són conscients que, davant les circumstàncies actuals, aquest pressupost s'haurà d'anar modificant per

tal d'atendre les necessitats que vagin sorgint. Per la seva banda, els que hi han votat en contra són de l'opinió que se n'hauria d'haver confeccionat un de nou.

Un altre tema interessant i que de moment no ha obtingut resposta per part del Govern de la Generalitat és la proposta que fan els ajuntaments del Garraf en el sentit que, mentre duri tot això, el peatge de Vallcarca se suprimeixi o, si més no, se'n rebaixi l'import per tal de contribuir a la regeneració del sector turístic. I no només això, sinó per a les persones que s'han de desplaçar a Barcelona per motius de feina i així poder-ne facilitar millor la mobilitat.

Tothom està expectant de la resposta del Govern català, però tots creuen que, com tantes altres ocasions pel que fa a aquest tema, només hi haurà silenci.

El divendres 17 d'abril sembla que comença a haver-hi dades esperançadores. Aquestes venen de l'Hospital de Sant Camil, on fa només deu dies hi havia 170 ingressats per COVID-19 i ara en són 98. Les xifres parlen per si soles.

Un cop hem superat la Setmana Santa, que no ha estat ni de bon tros una insinuació del que era, la gent de Sitges i els que hi viuen, el dimarts molts d'ells s'incorporaven al seu lloc de treball a la capital catalana. Fins avui, els trens, el servei de transport públic, es pot dir que circulava sense

pràcticament cap usuari; avui s'han vist alguns trens massa plens i les autoritats ho regularitzaran encara més per tal d'evitar unes poc recomanables aglomeracions. A l'estació del tren s'oferien mascaretes a tots els qui no en portaven.

La situació actual, marcada per l'estabilitat pel que fa al nombre de contagiats de coronavirus, permet ser una mica més optimistes i mirar més enllà. És a dir, a la temporada turística. Tothom és conscient, però, que aquesta serà diferent de totes les altres. Tot serà nou, com haver de controlar l'ocupació de les platges i fer complir un seguit de normes destinades als banyistes i també als concessionaris dels serveis.

En aquest aspecte, en una entrevista feta a l'alcalde, Aurora Carbonell, per en Magí Fortuny i publicada a *L'Eco*, la màxima autoritat del poble es decanta més per ser perseverants a fer complir aquestes normes de seguretat, per sobre de la manca de sorra que mostren algunes d'aquestes platges. No són de la mateixa opinió els membres de l'Associació de Platges perquè alguns d'ells no poden muntar el *xiringuito* per falta de sorra i tampoc no poden parar els tendals i les hamaques. És una situació complicada que es pot resumir en la coneguda frase que diu que "sempre plou sobre mullat".

Per a molts pares, segueix sent imprescindible el teletreball, una modalitat que, si bé ja es coneixia, ara es practica de forma continuada,

fins al punt que moltes empreses no tenen pressa perquè els seus empleats, tots aquells a qui la seva ocupació permet treballar des de casa, deixin de fer-ho. D'alguna manera, això resulta beneficiós perquè ciutats com Barcelona no registrin un excés de circulació de gent i principalment de cotxes, que el que fan és augmentar la pol·lució.

Teletreballar també equival a una certa permissivitat en els horaris, sempre que es faci la feina, només faltaria. Curiosament, m'han explicat alguns d'aquests treballadors i treballadores que fan servir aquest sistema que poden arribar a fer més hores que si van a l'oficina, perquè així els ho mana la seva responsabilitat pel fet de no voler deixar la feina a mitges. O perquè les reunions telemàtiques s'allarguen més del que s'espera i després s'ha de posar en ordre tot el que s'hi ha tractat perquè no passi res per alt.

Però no només són els més grans de la casa els qui es posen a treballar asseguts davant de l'ordinador, com fan a l'oficina; els més menuts també segueixen el curs en contacte permanent amb els mestres i realitzant els treballs que els manen. Tothom té feina a fer.

Turisme de Sitges ha editat un vídeo amb el lema "No cancel·lis, ajorna". Hi participen diferents persones de la vila que representen tots els sectors. Vol ser una crida a l'optimisme per tal d'apostar

per un demà proper, on la vida i tot el que comporta s'assemblin tant com sigui possible a la normalitat que tots hem conegut i, al seu recer, puguem seguir fent el que estàvem acostumats a fer.

En aquestes dates en què estem, preocupa saber com serà la que anomenen nova normalitat. I sobretot, en un poble com el nostre, que depèn del turisme de platja, com s'ha de preparar la temporada turística que és a tocar. Concretament, quines mesures s'hauran de contemplar a les platges per adaptar-les a les normatives sanitàries.

És un tema important perquè hi van associats molts serveis i personal que hi treballa. Això sense oblidar la problemàtica que hi ha platges que, ho repeteixo, necessiten sorra. Entre una cosa i l'altra, així com les moltes anul·lacions de reserves que comptabilitzen els establiments hotelers, no hi ha marge per poder ser gaire optimistes.

A la tarda de la vigília de la festa de Sant Jordi, ens deixa la Rosa Carbonell i Ripoll, a qui tots coneixíem per la Rosó. Als seus 94 anys mostrava una vitalitat admirable i encara ajudava les administradores actuals en les tasques de manteniment de l'ermita de la Trinitat.

Quines coses!, la Núria Carbonell i la Blanca Mirabent havien quedat per anar-la a veure aquella mateixa tarda per comunicar-li que aquest any, pels motius que ja sabem,

no se celebraria l'aplec el dia de la festa. Li ho havien insinuat, però ella es resistia a assumir-ho perquè estava convençuda que es podria fer. Dona talment la sensació que la van cridar abans perquè no hagués d'afrontar aquesta mala notícia.

Era l'última que quedava d'aquella admirada terna d'administradors: en Ciscu Planas (que va estar poc temps en el càrrec), la Remei Casanova, ella i en Joan Martí. Com també queden poques senyores de les que les anaven a ajudar. L'estima per la Trinitat i la seva constància van aconseguir moltes millores, com ara portar-hi l'electricitat, pavimentar el camí i moltes altres al nucli de l'ermita i a la casa dels ermitans.

Per tot això, l'any 2016 va ser nomenada Filla Predilecta de Sitges, tot un honor per a una sitgetana senzilla i amant de totes les tradicions de casa nostra.

La mort li va sobrevenir mentre estava endormiscada asseguda a la butaca, descansant, perquè ja havia fet la feina.

La vida segueix i en aquesta situació en què ens trobem es comença a veure, ara sembla que sí, la llum al final del túnel, un espai en el nostre imaginari que tothom qualifica així per definir que es comença a obrir una porta a l'esperança que deixa entreveure una esclatxa de llum.

Ho certifiquen les dades. En l'última

setmana d'abril es comptabilitzen a Sitges 72 positius, mentre que a Ribes en són 170. I si comptabilitzem els de tot Catalunya, la xifra suma 50.548 positius.

Tal com s'ha anat anunciant, el desconfinament començarà per la mainada, que podran sortir al carrer, a partir del 26 d'abril, acompanyats del pare, de la mare o de la persona responsable, observant una franja horària i complint amb la distància que s'estableix.

Per part de l'Ajuntament, s'anuncia que ja es pot tramitar la sol·licitud d'ajudes per a empreses, treballadors o autònoms que estiguin afectats per aquesta crisi sobrevinguda pel fet de no poder treballar a causa del confinament. Hi ha a la caixa un milió d'euros que es destinaran a aquesta causa. Sembla ser que 650.000 euros seran per ajudar els empresaris que ho demanin i 400.000 seran habilitats per a temes socials.

Ja s'anuncia que el desconfinament serà esglaonat i per sectors. El petit comerç seran els primers que podran aixecar la persiana amb mesures sanitàries, com dispensadors de gel hidroalcohòlic i cita prèvia. Els últims seran els bars i restaurants, que hauran de reduir l'ocupació al seu interior. I també els hotels, en els quals no es podran fer servir els espais comunitaris. Empresaris d'aquest sector no són gens optimistes perquè són conscients que, encara que puguin obrir,

no ho podran fer si no tenen un mínim de clients, i ara per ara quasi totes les reserves estan anul·lades. Per tant, potser són els que ho tenen més malament.

La seva situació no afecta la generositat que han mostrat a l'hora d'oferir primer habitacions de l'Hotel Melià per acollir-hi ancians de residències per tal de no ser contagiats i ara 1.200 habitacions als metges i sanitaris de l'Hospital Clínic de Barcelona i d'altres, com a reconeixement a la seva tasca i per mimar el seu descans, que bé que se'l mereixen.

La nota trista sens dubte són les defuncions que s'han produït. Del 15 de març al 15 d'abril, a Sitges, en total són 39, vint més que en el mateix període de temps de l'any passat. Sigui dit de pas, ja ho he comentat abans, no totes les defuncions han estat provocades per la COVID-19, també hi estan comptabilitzades les que s'han produït per diferents causes, però sí que el coronavirus les ha fet augmentar. Una llàstima.

Una nota positiva la dona la Fundació Ave Maria quan la seva directora, la Núria Pascual, ha informat que ni entre els residents ni entre el personal que hi treballa hi ha hagut cap cas. Des del primer moment van posar tots els mitjans per fer-ho possible i van adquirir equips de protecció individual (EPI).

Els qui han notat més les limitacions han

estat els residents, entre altres coses perquè no han pogut realitzar les sortides que feien cada dia, ni tampoc poden rebre la visita dels seus familiars. Per minimitzar els efectes d'aquestes limitacions, el personal del centre ha pensat un seguit d'activitats que, evitant contactes, els han distret i els han fet compensar les mancances en les seves rutines de cada dia, aquelles que, per les circumstàncies, ara no es podien portar a terme.

I ha arribat l'esperat diumenge dia 26, quan nens i nenes poden sortir al carrer per primer cop des del 12 de març. Han estat també dies difícils per a ells, i no diguem per als pares, sobretot aquells que tenen una mainada que no es mostra gaire complaent, que són molt moguts i que no porten gaire bé estar tancats a casa sense poder sortir. Al final, tots han pogut trepitjar el carrer i ha estat com un alliberament molt valorat per petits i grans. Els carrers i el Passeig retornen, amb aquest permís als petits i de retruc als acompanyants, a una imatge semblant a la de sempre. Però encara no completa del tot.

CULTURA

Vista l'evolució de la pandèmia, la festa de Sant Jordi no es podrà celebrar de la manera que estàvem acostumats, al carrer, a les llibreries i floristeries per comprar-hi la rosa. Tots els sectors implicats estan reconduint la programació per adaptar-

la al format digital. Les xarxes socials oferiran un catàleg extens de les novetats que s'havien de presentar en aquesta diada i, com que no poden fer-ho de manera presencial, molts autors i autores recorren a les noves tecnologies de la mà també de les editorials i, és clar, de les llibreries. La gran majoria ja ofereixen la venda a través d'Internet. La logística està preparada i és efectiva, però trobarem molt a faltar l'ambient que envolta aquesta diada, que s'ha de viure al carrer. Les llibreries i les floristeries han ofert un servei a domicili que ha tingut molts adeptes.

També la Biblioteca Santiago Rusiñol, mitjançant les biblioteques en xarxa, ofereix un servei de descàrrega en línia que en aquestes setmanes de confinament ha triplicat les peticions.

A la festa no hi ha faltat la pinzellada poètica que ja fa uns quants anys hi posa la Rosa Maria Puig, amb una nova edició de "Sitges en vers", amb la nostàlgia de recordar quan se celebrava al passeig de la Ribera, un marc excepcional que conferia a la tarda una barreja de romanticisme i sitgetanisme molt a l'estil de casa nostra.

Per a aquesta ocasió, les poetesses i els poetes convidats ens han delectat, des de les seves respectives cases, amb un variat i interessant recull de poemes que han contribuït a posar esperança i serenar en aquests moments tan delicats.

Els participants han estat: Alpe Conceptes, Lluçia Ainsa, Magda Altabella, Modesto Caballero, Josep Ferro, Lluís Miguel Garcia, Eduard Hermann, David Jou, Dolors Juan, Eugènia Kleber, Xavier Miret, Blanca De Nicolás, Marc Montroig, Vinyet Panyella, Àngels Parés, Rosa Maria Puig, Anna Maria Rodà, Isidre Roset, Francesc Rusalleda, Laura Sánchez i Paquita Sol.

A les iniciatives musicals d'en Pinós se n'hi han afegit altres que tenen lloc en les terrasses i balcons de les cases, protagonitzades per músics locals i amb performances com la de la Núria Escarp, que des del balcó de casa seva ofereix enregistraments de músiques de tots els temps i d'intèrprets variats. També en Sergi Ramírez ofereix les seves creacions.

Per la seva banda, en Jordi Martí, cada diumenge al migdia, ofereix un selecte i emotiu repertori de gralla que té un públic molt addicte. La seva singular actuació arriba bastant lluny. I és que en Jordi té bona bufera i bones qualitats interpretatives.

Els veïns del carrer de Sant Bonaventura i, de manera especial, els de l'Espalter, un cop acabats els aplaudiments s'obsequien amb tastets de música i una mica d'espectacle a càrrec de la Cèlia, en Florenci i un veí seu molt motivat, que posen una nota simpàtica als moments tan difícils que estem vivint.

Internet és l'invent que està alleugerint

els dies i les hores de confinament. Estem tancats a casa, però estem connectats amb el món d'una manera permanent. Entre això, la lectura i la televisió, l'avorriment és cosa del passat.

Els usuaris de les xarxes socials aprofiten per penjar-hi el que saben fer. Els músics interpreten els seus temes favorits, els artistes donen a conèixer les obres que realitzen i els aficionats a la fotografia editen un gran nombre d'imatges de temps passats i també de l'actualitat, on no hi ha res a retratar tret de la solitud dels carrers i dels espais allà on abans hi havia vida.

La Secció fotogràfica del Grup d'Estudis Sitgetans ha avançat que aquest any no se celebrarà una nova edició del Fotomaig. Tot i això, pot emetre el veredictes dels dos concursos celebrats. El primer, el del Rally fotogràfic, que va tenir lloc just el dia 8 març, amb un total de 176 fotografies.

El concurs amb el tema "Sitges amb l'Esport", amb la participació del Club Nàutic i la Unió Esportiva Sitges, es farà de forma digital i l'exposició de les obres presentades serà de forma virtual.

En el mateix context, els pintors i les pintores estan penjant a les xarxes les obres realitzades durant aquests dies. Sense poder fer exposicions i amb totes les galeries tancades, aquests mitjans actuals permeten mostrar el que estan fent i de

ben segur que la seva repercussió és molt més àmplia, amb capacitat d'arribar a un públic molt més divers.

És el cas de la Pilar Mena, que prepara una exposició virtual, i també de l'Adolfo Rúa i la Blanca De Nicolás, entre molts altres.

El confinament dels artistes ha estat productiu, han pogut realitzar la seva obra sense presses. Això no vol dir que no hagin estat disciplinats, han treballat sense interrupció i la seva creativitat s'ha vist recompensada pel silenci que els ha acompanyat, només desbaratat pel piular dels ocells. És un entorn que no s'haurien imaginat mai, sobretot en aquestes dates en què als carrers, en una situació de normalitat, l'ambient es faria notar.

La Bàrbara Escuderi exemplifica el que acabo d'escriure amb l'art que han desenvolupat tres artistes: Matías Krahn Uribe, Juanma Reyes i Laura Borràs. I com ells, tants altres. Desitgem que, quan obrin les sales d'exposicions locals, puguem gaudir de les obres de tots.

El col·laborador de *L'Eco* Jordi Surià escriu a la contraportada del setmanari un interessant article en què recorda que l'insigne poeta Josep Carner va escriure el seu famós "Madrigal a Sitges" a la casa d'en Salvador Soler i Forment i el poeta l'hi va lliurar a ell.

En Jordi, juntament amb altres components de la colla de Caramelles del Patronat, va suggerir a en Jordi Pañella que podria musicar el "Madrigal" d'en Carner per cantar-lo. Al mateix temps, el mateix Surià va comunicar a en Josep Soler que, aprofitant aquesta ocasió, podria publicar a *L'Eco* l'original d'en Carner, la qual cosa va obtenir el vistiplau d'en Soler i Forment. La primera prova d'impresió que surti de la planxa del gravador la reserven per a en Jordi.

FESTES I TRADICIONS

Aquest diumenge dia 5 és Diumenge de Rams. A aquestes alçades, sobretot el divendres, començaven arribar a la vila la gent que es disposava a passar la Setmana Santa en la que és la segona residència i altres que s'allotjaven en hotels. Davant la suspensió de tots els actes religiosos d'aquestes dates tan significatives, i també perquè tothom està confinat, els carrers del poble ofereixen un aspecte inusual i que provoca una gran tristesa. Sobretot quan es fa fosc. Entre la foscor, vençuda per l'enllumenat públic, la soledat i el silenci, fa esborronar de pensar que en aquests dies i en aquestes hores els carrers estarien plens de gom a gom. Allò que diuen, si no fos perquè ho veus no t'ho creuries.

Com que les colles de Caramelles no poden sortir al carrer, a la del Retiro se li ha acutit oferir el seus cants a través de les

xarxes socials. Han escollit l'americana més emblemàtica de la colla, "Encís amorós", amb lletra de Felip Font i Soler i música del mestre Gabriel Pallarès Roig. L'estrofa més carismàtica, "de color de rosa, olor de clavell", és la que fa lluir més els solistes. En aquesta ocasió, l'encarregat del solo ha estat el veterà cantant de la colla Abdon Vidal Fusté. La resta de companys apareixen mudats i confinats a casa seva, però des d'allà escampen els seus cants.

El vídeo ha remogut els sentiments de tots els habitants de casa nostra. Altres colles s'han afegit a la iniciativa i han ofert enregistraments d'anteriors cantades. Uns i altres ens han permès reviure aquestes sensacionals cantúries quan ja ens pensàvem que aquest any no les sentiríem. De ben segur que seguiran altres iniciatives a mesura que ens apropem a tradicions que no podem celebrar com sempre. Davant la dificultat, la suspensió, la nostra gent es reinventa i, gràcies a l'entusiasme de tothom, les tradicions es mantenen vives. Què s'ha cregut, aquest virus?

Els llibreters, com ja he dit, han establert la venda *on line* per atendre les demandes de llibres dels seus clients. Altres han estat ells mateixos els qui han lliurat els llibres a domicili. El mateix ha passat amb les floristes, que han rebut molts encàrrecs de la rosa i també l'han portat a domicili. S'han desbordat les previsions i aquestes, em consta, han acabat totes les existències.

Hi ha hagut voluntat i interès per part de tots: llibreters i lectors; floristes i la gent que és lleial a la tradició. Amb tot, no ha estat el mateix, ha faltat l'ambient festiu que es palpa a tots els pobles i ciutats de Catalunya en una festa com la de Sant Jordi, en què tothom surt al carrer i esdevé un referent de cultura i tradició on tothom és protagonista. Per compensar una mica tot el que hem deixat de celebrar, s'està treballant per traslladar l'essència de tot plegat al 23 de juliol. Les intencions són bones, però aquest cronista és de l'opinió que no serà el mateix compartir tot això amb la calor sufocant d'aquest mes de l'estiu. La bellesa que ofereix la primavera, la seva complicitat amb aquesta festa tan entranyable... No hi aporta els mateixos matisos, una celebració fora de temps.

S'han afegit a la diada de Sant Jordi les iniciatives de l'Escola de Grallers, de la canalla de la Jove de Sitges i la coral Sitges Canta. També s'ha fet una adaptació molt encertada del conte del Prado que ha fet en Marc Macià. Cal afegir-hi també els veïns del carrer Carreta, que han fet roses de paper i les han penjat al llarg de totes les cases. Les diverses iniciatives que han sorgit d'entre l'espontaneïtat de la gent han contribuït a celebrar un Sant Jordi diferent, però original i emotiu.

Pocs dies abans d'aquesta festivitat, des de l'Ajuntament, i en un acord pres conjuntament amb la Comissió que

organitza la festa del Corpus i tot el que l'envolta, s'anunciava la suspensió de la festa. Ja no es podia anar més enllà sense haver de realitzar una despesa important a càrrec del pressupost que difícilment es podria recuperar en cas de no fer-se. Davant d'això, i vist que la cosa sembla que s'allarga, tots els implicats han pres la decisió, presa molt a contracor però valorada molt positivament per tothom pel fet de no haver-hi garanties.

Alhora, han convidat a tothom a reinventar-se i que almenys, en aquelles dates, el poble ofereixi una florida que faci honor a tot el que representa el Corpus per a la gent de Sitges i els que també ho viuen com si ho fossin.

Si per a una comissió de Festa Major ja és complicat la seva organització, imaginem-nos com ha de ser en les circumstàncies actuals. Treballar sense saber si es podrà celebrar amb el format amb què sempre s'ha fet... Mai potser com ara havíem estat pendents dels ribetans, ja que són ells els primers que hauran de prendre la decisió pel que fa a la Festa de Sant Joan a les Roquetes i la de Sant Pere a Ribes el 29. Quan falten només dos mesos, llurs responsables estan treballant amb el supòsit que es puguin celebrar sense gaires modificacions. L'optimisme en aquests casos és un bon revulsiu, però, com que no és estable, com l'estat d'ànim, quan toca ser optimista es veu tot molt clar i l'objectiu és el que és, celebrar la Festa Major com

cal. En canvi, quan t'assetgen els dubtes la cosa ja no es veu tan clara.

Ni una cosa ni l'altra, s'ha de tocar de peus a terra i estar preparat per al que aconsellin o manin les autoritats corresponents, segons com es trobi la situació a mesura que ens hi anem apropant.

El que sí que ja ha caigut del calendari és la Festa de la Poesia, que s'havia de celebrar a començaments de juliol. Són actes que requereixen una acurada preparació i on hi ha implicades moltes persones, començant pels poetes i poetesses que hi són convidats. Per tots aquests motius, no es poden anar passant dies sense prendre una decisió. La més encertada és deixar-ho per a l'any que ve, quan tots esperem que la situació sigui diferent. No podem parlar, ni de bon tros, d'una pèrdua de temps per la feina que ja s'havia portat a terme; al contrari, és treball avançat i d'aquesta manera per a la propera edició es podran cuidar altres detalls per tal que la Festa de la Poesia, que sempre és un compendi d'originalitat i creativitat, encara ho sigui més. Com he dit en altres ocasions, un any passa ràpid.

CURIOSITATS

Cada dia es van afegint al paisatge urbà nous arcs de Sant Martí que acostumen a ser pintats per la mainada on es pot llegir que "Tot anirà bé". Ho pengen a les portes d'entrada de les cases i també

en els balcons. El més joves potser són els qui menys comprenen aquesta situació i se'ls fa estrany no poder anar a escola, ni sortir al carrer, tot i que sembla que, quan aixequin una mica aquesta reclusió, ells seran els primers que podran sortir respectant una franja horària.

Que el seu missatge, carregat d'optimisme, es compleixi com més aviat millor! I ara uns, ara uns altres, ens puguem retrobar en els espais que ens són més comuns!

Tot i l'obligació dictada per les autoritats de quedar-se a casa, observem un cert moviment de gent, principalment de Barcelona, que han arribat per ocupar les seves segones residències, burlant controls i altres mesures de dissuasió. Alguns s'ho van ensumar i, just abans que es decretés el confinament, es van espavilar per venir a Sitges. Altres, no sabem com, només hi han arribat per passar aquesta setmana, que, malgrat tot, és Santa.

El dia 5, Diumenge de Rams, la Policia Local ha tramitat 24 denúncies, davant de les 35 d'ahir dissabte, a conductors que s'han saltat el confinament. És llàstima que la gent no sigui prou conscient del que ens juguem i només escarmenti a base de sancions. I no sempre, perquè de vegades ni així: es dona el cas d'algú a qui ja han parat i sancionat diverses vegades.

Com ja he dit, tot i que no sembla que

siguem a Setmana Santa, que per no haver-hi no hi ha ni els preceptius oficis religiosos, entremig d'aquesta anormalitat una altra normalitat es fa present. Això es veu a les pastisseries, on els seus professionals no han deixat de fer les típiques mones i els suculents monflons. D'aquesta manera, la mainada no s'ha quedat sense la mona amb què els obsequien els padrins i les padrines. En aquest aspecte, tampoc està tot perdut.

Els darrers dies dels mes de març i els primers d'aquest, a la nit, als únics que s'ha vist transitar han estat els porcs senglars. Giren per la rotonda de l'avinguda Sofia cap a la platja i campen per davant de l'establiment hotel·ler del capdavall de l'avinguda sense que ningú no els molesti. Són els únics turistes que gaudeixen d'un absolut privilegi: de dia fan vida a la muntanya i de nit fan visita nocturna a la vila. No ho pot dir tothom, i menys en aquests moments. El món animal també mostra les seves preferències pel nostre Sitges.

Dels nostres avis i pares havíem sentit explicar que fa temps, en dies també difícils, la gent feien cues per poder aconseguir menjar. Qui ens havia de dir que a nosaltres també ens tocava passar per aquesta inusual experiència. Però entre les cues que feien ells i les nostres hi ha una certa diferència. Les nostres tenen la mateixa finalitat, però el motiu és molt diferent, es tracta d'obeir les limitacions en l'ocupació dels

establiments, segons els metres de la seva superfície, per tal de poder-hi mantenir les distàncies preceptives. Tot ens ve de nou.

L'escriptor sitgetà Xavier Gimeno publica a la contraportada de *L'Eco* un interessant article sobre la grip del 1918, que té algunes similituds amb la pandèmia que ens afecta i una capacitat de contagi semblant.

Ens explica que les notícies més alarmants a la vila van arribar al mes de setembre, quan just s'havia acabat la verema i celebrat la festa de Santa Tecla. L'anomenada grip espanyola havia arribat a Madrid durant la primavera d'aquell any.

L'alcalde era el senyor Bonaventura Julià, i el consistori que presidia adoptà un seguit de mesures, com desinfectar els carrers i demanar al poble que no begués aigua de pous i cisternes. Des de l'Església s'acordà el trasllat de la imatge de la Mare de Déu del Vinyet des de la seva ermita a la parròquia per tal que els veïns del poble la tinguessin més a prop per poder resar-li. Es comptabilitzaren uns cinquanta morts entre la població. Continua explicant que, a partir d'aquí, el setmanari local es decantà pel silenci. Només l'acumulació d'esqueles en les seves pàgines serveixen per testimoniar la magnitud d'aquella pandèmia.

El dissabte dia 18 a la tarda comença a ploure i ho segueix fent tot el diumenge i

també el dilluns i dimarts. Aquest fet no seria una notícia destacada si no fos perquè aquesta pluja ha vingut a aportar una mica més de tristor al panorama actual. Si els carrers ja estaven deserts, ara, sota la pluja, encara es veu menys moviment. És un paisatge típic d'hivern, agreujat per les circumstàncies d'aquest temps, que no ajuden a mantenir els ànims activats per a l'optimisme. De fet, però, com s'acostuma a dir, ja no ve d'un pam. No sé qui deia: "Estic tan acostumat a perdre, que guanyar em fot". Ni una cosa ni l'altra.

Però compte amb aquesta pluja, perquè hi ha hagut moments en què ha caigut amb força, com ho demostren les dades dels diferents observatoris de la comarca: a Aiguadolç s'han registrat 125 litres; al de Ribes, 150; al Parc del Garraf, 219.

Enmig d'aquestes pluges s'ha produït un fet curiós que, sortosament, no ha tingut conseqüències. Un veler ha aparegut embarrancat a la platja del Club de Mar. Porta bandera holandesa i l'han trobat amb el motor engegat i sense cap ocupant. La Policia Local hi ha fet tasques de reconeixement i s'ha assegurat d'immobilitzar-lo. Unes hores després ha aparegut el seu tripulant sa i estalvi, que havia comès la imprudència de navegar amb les males condicions que mostrava el mar. A més, no podia fer-ho per les circumstàncies que estem passant. No en sabem res més. Si féssim servir termes

policials, podríem dir que el tema està sota secret de sumari, però no és el cas. Això sí, el veler continua abocat a la platja.

No tothom està confinat i sense poder treballar, hi ha un col·lectiu que es pot dir que té més feina que mai, són els repartidors de les comandes que la gent fa per Internet. No poder-se moure de casa activa les ganes de comprar i això és el que està passant. Parlant amb aquests repartidors, ens han dit que la gent compra les coses més inversemblants que ens puguem imaginar.

S'han reduït els furtos als domicilis particulars, però sembla que han augmentat els requeriments als cossos de seguretat per motius diversos: els més freqüents, les discussions veïnals i familiars.

Pel fet d'estar tot el temps a casa és més fàcil que, en algun moment, puguin sorgir les desavinences de l'àmbit que siguin. I més quan l'harmonia entre la família o amb els veïns ja han mostrat, en alguna ocasió, signes de poca entesa.

La direcció del setmanari *L'Eco* ha creat una secció on donen la paraula a sitgetanes i sitgetans, i també joves ribetans, als quals la pandèmia ha agafat lluny de casa. Això ens ha permès adonar-nos del gran nombre de veïns nostres que hi ha vivint a l'estranger, disseminats per tot el món. La majoria s'hi troben per motius

de feina i, des de la seva residència actual, ens expliquen com es viu la pandèmia en les seves respectives destinacions.

Però també n'hi ha que es trobaven de viatge per diferents motius, com el de plaer, i en tancar les fronteres s'han trobat que no podien tornar. Aquesta circumstància arriba a agafar un caire d'aventura. De totes, potser és la més punyent, ja que, quan es realitza un viatge amb aquest propòsit, un ja assumeix el que es pot arribar a trobar, però en aquest cas és completament inusual i les incerteses són moltes.

A les pàgines centrals també de *L'Eco*, el bon aficionat a la fotografia Josep Maria Alegre aporta unes sensacionals imatges que semblen extretes d'un relat fantasmagòric. Ni més ni menys que els carrers, tant de dia com de nit, completament buits, sense ni una ànima. Són unes imatges que tant de bo no es tornin a repetir mai més, mostren la crua realitat. És un testimoni gràfic que il·lustrarà la història local davant una realitat que no ens hauríem imaginat mai i que en Josep M., a través del visor de la màquina de fotografiar, ha captat, unes imatges que ell mateix no es podia creure cada vegada que pitjava el disparador i el clic ressonava enmig del silenci.

Diuen que el virus ha vingut de la Xina, tot és confús. El que sí que és segur que ha vingut d'aquest país són els vidres protectors de l'escala mecànica que enllaça

amb el carrer Floreal que, ja fa dies, un home va trencar amb unes crosses. Les repercussions, a més de la trencadissa, han estat que l'escala ha estat aturada dos mesos i mig. Des del dilluns 27 funcionen totes dues. L'opinió generalitzada, en aquest cas, sempre emet la mateixa sentència: "Duraran quatre dies". És una llàstima perquè la majoria de les vegades deixen de funcionar pel mal tracte que se'ls dona. Qui ho provoca no és conscient que la seva acció repercuteix en moltes persones, la majoria gent gran que tenen dificultats per caminar i per als quals trobar-se tots els mitjans parats representa un gran esforç a l'hora de vèncer aquest obstacle majúscul.

Si reflexionessin, podrien pensar que arribarà un dia que ells també seran grans i necessitaran que funcionin. Si en fossin conscients, *otro gallo cantaría*, com diuen els castellans. De tota manera, qui és capaç de fer una cosa així demostra que no hi veu més enllà del seu nas. Només els mou l'afany destructiu. Malauradament, encara hi ha qui porta molta llana darrere el clatell.

ESPORTS

A causa de les circumstàncies, aquesta secció d'esports continua fluixa de contingut perquè totes les competicions, siguin de l'àmbit que siguin, estan aturades. Hi ha poques excepcions, però n'hi ha. Dia més dia menys, la setmana passada s'havia de celebrar el Campionat de Catalunya per

edats d'escacs. Com que l'avantatge que té aquest joc és que es pot jugar des de casa, els organitzadors no el van suspendre i es va jugar on line. Hi van participar dues promeses de la Peña d'Escacs del Casino Prado, en Martí Marín i la Martina Lázaro, tots dos de deu anys d'edat.

En Martí va arribar als quarts i no va poder anar més enllà. La Martina va perdre la partida de vuitens. Amb tot, es va demostrar la bona tasca que realitza la Peña del Prado, d'on surten bons jugadors i jugadores.

Pel que fa a la resta de competicions, siguin de la modalitat que siguin, les perspectives són incertes. Tampoc no se sap si es podran acabar o si s'haurà de donar la temporada per finalitzada sense completar els partits que falten. Aquesta situació afecta els pressupostos dels equips, ja que les quotes dels socis no es passen a cobrar i els patrocinadors es troben en una situació molt delicada i se suposa que, a causa d'això, es retiraran molts suports i això afectarà els clubs. No és només la paralització de la competició, sinó tot el que porta associat.

Així, davant aquesta incertesa, la Federació Catalana d'Hoquei ha estat de les primeres a decidir cancel·lar la temporada. Ho trobem del tot normal, tot i que la decisió deixa sense opcions de pujar de categoria el Club Patí Sitges.

EL DIA A DIA

Ja hem aconseguit sortir de casa per anar a caminar o fer esport, però la Generalitat no concedeix ni a Sitges ni a Sant Pere de Ribes els privilegis que comporta superar la fase 0, consideren que ens hem d'esperar una mica. A tocar de l'1 de maig, comerciants i botiguers ja tenien mitja persiana aixecada i resulta que encara no podran obrir del tot. Ens haurem d'esperar fins a rebre'n el consentiment. Es calcula que aquest dilluns 11 només han obert un 50 % dels establiments i l'obligació era fer-ho amb cita prèvia. Els que han preferit esperar raonen que no tindran gaire demanda mentre la suposada clientela hagi de demanar dia i hora per poder accedir a l'establiment i prefereixen esperar a poder tenir la porta oberta i que hi entri qui vulgui, respectant, això sí, la capacitat del local.

Sembla ser que els qui manen no ho veuen gaire clar i tenen por d'un augment de casos que faria molt complicada la situació, que ja ho és prou. Com sempre hem dit, davant de circumstàncies desconegudes, s'ha d'anar amb peus de plom. Això és el que passa actualment. Des del començament de tot això prevalen dos factors: el sanitari i l'econòmic. Si haguéssim de fer cas del primer, que es basa en la precaució, potser

encara hauríem de quedar-nos a casa..., però l'economia va per un altre costat i aquesta clama que, si no hi ha activitat, la gravetat de la situació es farà notar en les economies familiars per la pèrdua d'ingressos i per tot el que això comporta. Davant el dilema de salut o diners, no hi ha dubte que el primer és primordial, però, sense els diners, que són necessaris per fer front a moltes obligacions que hem contret, també es pot arribar a perdre la salut per l'angoixa que produeix el fet de voler pagar i no poder, amb les consegüents repercussions. La més greu és que et pot portar a una exclusió social.

Malauradament, cada vegada més, molta gent ha de recórrer als serveis socials per rebre aliments. Es tracta de persones que no s'havien imaginat mai que arribarien a aquest extrem. Tot ha estat impensable i el pitjor és que no sabem quant temps trigarem a deslliurar-nos del virus. Suposadament, serà quan es trobi la vacuna i aquesta ofereixi prou garanties per erradicar el problema, tot un malson que produeix molts insomnis. Ens toca esperar i sobretot ser optimistes, caure en el pessimisme en aquests moments no ajuda gens. És clar que és molt fàcil dir-ho i una altra cosa és haver de fer front a la realitat. I, com sempre s'ha dit, cada casa és un món.

Fent un cop d'ull a la situació actual, a dia 7 de maig, a Sitges hi ha 147 positius; a Ribes, 186; a la comarca del Garraf, 729; a la província de Barcelona, 47.500; a tot Catalunya, 55.570.

Són xifres encara altes de positius, però ha disminuït considerablement el nombre de defuncions per aquesta causa. I s'ha de tenir també en compte que cada dia els nostres centres hospitalaris tramiten altes entre els ingressats per coronavirus.

Es calcula que uns 831 sitgetans i sitgetanes han perdut la feina a causa del confinament. És el que dèiem, persones que tenien, més o menys, una feina estable i que d'avui per demà l'han perdut, o la poden arribar a perdre si la situació no s'estabilitza i les fases del desconfinament s'alenteixen.

Pel que fa a la situació del CAP, moltes consultes presencials han passat a ser telemàtiques o simplement el metge es posa en contacte amb el pacient per telèfon. Tot per tal d'evitar aglomeració a les dependències. Ja fa temps que funciona una aplicació que és diu "La meva salut" i potser pocs la feien servir. Va molt bé per demanar dia i hora de visita i d'aquesta manera no cal apropar-s'hi, ja que per telèfon sempre ha estat molt difícil establir connexió.

Davant tot això, l'aplicació estalvia tràmits a metges i pacients, i premet renovar les

receptes electròniques i fer preguntes que són contestades pels facultatius. També, i de manera excepcional, en tractaments de llarga durada, les farmàcies estan autoritzades a seguir les pautes de medicació i lliurar els medicaments sense necessitat de fer altres tràmits. Això està pensat per a la gent gran que no està posada en les noves tecnologies.

Ara sí, amb el pas a la fase 1, han obert les botigues que encara no ho havien fet perquè, com que els articles que ofereixen no són considerats de primera necessitat, van optar per seguir tancats, conscients que als clients, si no és molta la necessitat de comprar, no els motiva posar-se prèviament en contacte quan poden esperar a fer-ho ben aviat.

També els bars i establiments de restauració que tenen terrassa han pogut disposar d'aquest espai, en un 30 % de la seva capacitat, per atendre la clientela. Amb això ha passat com quan van donar permís per anar a caminar, la gent han ocupat les terrasses com si fos una gran novetat, talment com si mai s'hi haguessin assegut. Aquesta massificació, principalment en les terrasses dels bars, ha encès les alarmes perquè en molt pocs casos s'ha respectat la limitació de l'ocupació i s'ha mantingut la distància que demanen les autoritats corresponents.

Els establiments hotelers també poden

obrir, però amb una ocupació limitada i sense poder fer servir les zones comunes. El problema que hi ha és que als hotels els havien anul·lat gairebé totes les reserves i per tant, malauradament, no creuen convenient obrir ja que, si ho fan, tindran més despeses que guanys. Sembla ser que la tònica majoritària és esperar fins a poder tenir garantides un mínim de places.

El Gremi d'Hostaleria ha engegat una campanya, "Sitges és Turisme", amb la participació de diferents col·lectius que s'hi han volgut implicar. Tot és poc quan es tracta de potenciar el nom de Sitges, i més ara que les perspectives de la temporada turística no són gaire esperançadores.

Una altra dada molt important ens arriba de l'Hospital de Sant Camil, que informa que en els darrers set dies no s'ha registrat cap defunció causada per la COVID-19.

El seguiment setmana rere setmana dels positius és el següent: 12 de març, 1; 19 de març, 12; 26 de març, 31; 2 d'abril, 46; 9 d'abril, 54; 16 d'abril, 55; 23 d'abril, 66; 30 d'abril, 72; 7 de maig, 147; 14 de maig, 156.

Fins al dijous 30 de març, a Sant Camil hi havia 170 ingressats. A partir d'aquesta data, el nombre va anar baixant fins que el dijous 14 de maig només hi queden 20 ingressats per coronavirus. En aquesta data, el número d'altres és de 278. I el de defuncions, 76.

Són unes xifres que poden causar preocupació, però una cosa és donar positiu i una altra que la malaltia sigui prou important per haver de ser ingressat. Per a la gran majoria, n'hi ha prou de quedar-se aïllat a casa i esperar que la febre, que és el símptoma més freqüent, vagi de baixa i a poc a poc vagin desapareixent els altres que s'hi relacionen.

Dintre de tot aquest procés hi trobem alguna curiositat, com el fet que força gent ha passat la malaltia sense tenir-ne cap símptoma. Ho han sabut després que els fessin proves serològiques d'anticossos, que han confirmat el que ells ignoraven.

L'altra cara de la moneda no és menys preocupant. En un mes i mig han perdut la feina 831 persones a casa nostra, xifres que es tradueixen en la demanda d'ajudes de molts dels afectats. Això s'ha notat especialment al banc dels aliments, on s'ha duplicat la demanda. Càritas, Creu Roja i serveis socials diversos estan atenent molts ciutadans que, sense imaginar-s'ho, han hagut de recórrer als seus serveis pel fet de no disposar, de moment, de cap ingrés econòmic.

L'emplaçament de l'antic autòdrom pertany al terme municipal de Sant Pere de Ribes, tot i estar més a prop del Cap de la Vila que de la plaça Marcer del poble veí. Fa uns quants anys, l'empresa Grand Prix va presentar un projecte de rehabilitació que

ha rebut ara el vistiplau de la Generalitat, el suport del ple municipal de Sant Pere de Ribes i l'aval del de Sitges.

Els promotors tenen pensat fer-hi un espai de lleure i d'esports, a més d'un centre internacional d'hípica i equitació, amb espais dedicats al món del motor i, en un futur, dotat d'unes 150 places hoteleres repartides entre edificis d'altura discreta i molt d'acord amb tot l'entorn.

Anuncien que seran molt respectuosos amb la natura i que es comprometen a plantar 700 arbres i vinya, a més de millorar l'espai que els pertoca de la riera, refer marges de pedra seca i cedir espais per a equipaments públics.

Com en qualsevol projecte d'aquesta envergadura, hi ha els defensors i els detractors, i és molt convenient que sigui així, perquè de les dues parts en poden sortir opinions que permetran que no es facin les coses de qualsevol manera, sinó que prevalgui el sentit comú i d'aquest en sorgeixi el que més convingui pel bé de tots plegats i, sobretot, pel que fa al medi ambient.

Continuen les obres del carrer Espalter i Pau Benazet, aturades a causa del confinament. Es tracta d'una obra d'envergadura consistent a canalitzar les aigües pluvials, canviar les clavegueres i renovar la canalització de l'aigua potable. Les obres tenen un

pressupost d'un milió d'euros i es van iniciar a l'abril del 2019. Tal com s'havia acordat, es van aturar per Setmana Santa, l'estiu i Carnaval. El que no s'havia previst era l'aturada per les raons per tots conegudes. Amb tot, està previst que les obres acabin el mes de juliol.

Amb el paviment nou i sense cotxes, el carrer Espalter ofereix una perspectiva molt espaiosa que pot ajudar a convertir-lo en un carrer més comercial.

Als 94 anys ens deixa en Salvador Vilà Figuerola, popularment conegut com el "Cubano". Tot i que va néixer a Sitges a la casa del pintor Alfred Sisquella, on els seus pares feien de porters, quan tenia 3 anys la família va marxar a Cuba i quan va tornar va rebre el sobrenom que l'ha acompanyat sempre.

Fuster d'ofici, va combinar aquesta activitat amb la de tramoista al Prado, juntament amb en Faraboni. Tots dos tenien una especial predilecció pel Carrusel. I quan no tenia feina de tramoista ajudava la seva muller, la Juanita Gutiérrez, que era la responsable de vendre les entrades a la taquilla de l'entrada. I sense deixar el Prado, quan s'esqueia, compartia taula amb la colla dels Carpantes, que en la qüestió gastronòmica tenen la paella pel mànec.

El dia 21 de maig el balanç de positius de coronavirus a Sitges és de 167. A Ribes ens

superen i són 193. La comarca del Garraf en comptabilitza 786. A tota la província de Barcelona són 51.271, mentre que a tot Catalunya s'arriba als 61.774. Encara són xifres altes, però el que és més esperançador és el nombre d'ingressats a Sant Camil, que s'ha reduït considerablement i per tant a hores d'ara sembla que tot està sota control i que, si és manté així, no es preveuen col·lapses, que és el que preocupa més el personal sanitari.

Quant a les defuncions, fins al 21 d'aquest mes de maig, al mateix Hospital de Sant Camil, se'n comptabilitzen un total de 78. I a Sitges, a dia d'avui, són 17. Amb tot, ja fa uns quants dies que de decessos per aquesta causa se'n produeixen pocs, un altre senyal de la reducció de la virulència del virus.

El col·lapse, o si més no la massiva aflluència al Centre d'Atenció Primària, el CAP, s'ha calmat una mica; s'ha reduït significativament la presència d'usuaris davant del taulell i a les sales d'espera de les consultes. Continua la norma que, per a les visites programades, és el mateix doctor o doctora qui truca al pacient per tal d'establir una entrevista i tractar les evolucions dels tractaments de llarga durada i el que calgui.

Segueix augmentant el nombre de famílies que recorren a entitats com la Creu Roja per obtenir aliments. Les xifres són eloqüents: abans del 14 de març, l'entitat

en tenia registrades 168, i al 15 de maig quasi s'han triplicat, 369.

Es tracta de famílies i persones que, d'avui per demà, s'han vist en la difícil situació de no tenir cap entrada econòmica. Molts dels seus membres s'han hagut d'acollir a un ERTO i de moment encara no han cobrat res. Pel fet de no tenir cap ingrés es veuen obligats a acudir als Serveis Socials; els de l'Ajuntament han tractat 675 persones, que han estat derivades a la Creu Roja i a Càritas. Cal agrair la seva tasca a aquestes entitats, que ajuden a alleugerir els efectes d'aquesta inesperada situació.

Amb tot, la vida no s'atura i s'ha de pensar en el dia de demà. I sembla ser que aquest passa per parlar del retorn a l'escola, ni que sigui per poder donar per finalitzat el curs escolar. Sobre la taula hi ha la proposta que la reobertura de les escoles sigui l'1 de juny per acabar el 19, com estava previst. Però no hi ha res confirmat perquè molts consideren que per tan pocs dies no val la pena haver d'organitzar les classes per adaptar-les a les noves normatives i arriscar-se a provocar contagis entre la mainada, no només per ells sinó per les seves famílies, ja que poden ser transmissors.

Mentre es parla molt del tema i s'estudia la manera de fer-ho factible, el 22 d'aquest mes s'ha acabat el termini d'inscripció per al curs vinent.

Es fa palès el baix índex de natalitat en les inscripcions de P3, que s'han reduït si ho comparem amb altres anys. Per aquesta raó, el curs vinent hi haurà menys alumnes per classe.

Durant el temps que ha durat el confinament, es calcula que l'activitat econòmica ha caigut més d'un 70 %, i això repercuteix en l'ocupació. Es calcula que al poble hi ha 4.000 persones desocupades o en un ERTO. I les perspectives no són gens esperançadores quan els hotelers, en lloc d'acumular reserves, cada dia reben anul·lacions de les que s'havien fet fa mesos.

Un altre aspecte que serveix per mesurar les repercussions d'aquesta paràlització és el nombre de permisos d'obertura d'establiments i de canvi de titularitat. Durant els primers quatre mesos del 2019 es van registrar 21 nous permisos d'obertura i 39 canvis de titularitat. Pel que fa a aquest 2020, en el mateix període de temps hi ha hagut 6 permisos d'obertura i 8 canvis de titularitat. Els números ho diuen tot.

Ens ha deixat en Lluís Albors i Soler. Com tota la nissaga dels Albors, un artista excel·lent. De dibuix elegant i simpàtic, com vam poder constatar en les seves col·laboracions setmanals a *L'Eco* a la recordada secció "Coses", en la qual ell posava el dibuix, adaptat a l'actualitat sitgetana, i el director, en Josep M. Soler, escrivia el text. Publicista de professió, va

viure alguns anys a Eivissa, però sempre tenia present el seu Sitges. De tarannà molt afable i proper, sempre estava disposat a col·laborar en la causa sitgetana. Així va ser quan li vaig proposar que il·lustrés la portada del meu llibre *Un tomb per casa*, a la presentació del qual va venir des de Barcelona, on vivia, en el que devia ser el seu últim desplaçament a Sitges.

La nostra circumscripció ha passat a la segona fase, un avenç a mitges perquè no poden venir a Sitges ni la gent de les Botigues, ni ells ni els procedents de Barcelona i la resta de la zona metropolitana, perquè se'ls ha allargat la fase 1. Això vol dir que seguim aïllats, amb les conseqüències que té per a l'hostaleria, la restauració i el comerç en general, que, pel fet de no poder comptar amb els visitants d'aquesta demarcació, es troben que els seus establiments tenen pocs clients.

Però ara podem fer esport o passejar sense limitacions d'horari, reunir-nos amb més de 15 persones, anar a restaurants, bars i comerços –amb una ocupació màxima del 40 %–, visitar espais culturals o anar al cinema i als teatres, amb una ocupació que no sobrepassi el 30 %. Més val això que res.

Mentrestant, l'Hospital de Sant Camil va apropant-se cada vegada més a la "normalitat". Ho reflecteixen les xifres perquè, a dijous 28, només hi queden tres ingressats pels efectes de la COVID-19.

Tot i que a la segona fase els hotels poden obrir les seves zones comunes, molts d'aquests establiments encara no han obert portes perquè no tenen clients. Ho atribueixen que és aviat perquè el turisme de proximitat esculli la nostra destinació per venir a passar-hi un dies. Els hotelers més optimistes esperen poder obrir el proper mes de juny, conscients que, amb una mica de sort, només treballaran els caps de setmana.

Aquest maleït coronavirus ha influït, fins i tot, en l'amor. Parelles que tenien dia, hora i lloc per casar-se s'han vist obligats a ajornar-ho per totes les normes que s'han de seguir. Un altre perjudici per a tot el que va relacionat amb un casament: restaurant, fotògraf, ambientació musical, altres espectacles, viatge de noces... I el que preocupa més és la incertesa que produeix no saber quan es podrà celebrar l'enllaç. Sort que diuen que l'amor ho aguanta tot.

Per un decret de l'Alcaldia, l'alcaldeessa, Aurora Carbonell, autoritza els bars i restaurants a ampliar l'extensió de les seves terrasses per poder-les adaptar a les distàncies obligatòries i suplir la capacitat limitada de l'interior dels establiments.

Aquest dissabte, dia 30, es reprenen els serveis religiosos a les esglésies de Sitges, interromputs des del mes de març. Des d'aquell moment, no s'hi havien celebrat misses ni altres serveis, com ara els enterraments.

En aquesta fase 2 en què ens trobem, els xiringuitos de les platges ja poden obrir. En total n'hi ha 30, però només han rebut el permís 28. De moment, el de la platja de l'Estanyol, la Riera Xica i sembla ser que també un de la Bassa Rodona, no han obtingut el permís perquè no tenen prou sorra per garantir les distàncies. De tota manera, a tots se'ls presenta complicat, perquè de dilluns a divendres no hi ha gent a la platja. La situació millora els caps de setmana, però també amb una ocupació molt discreta.

Pràcticament totes les entitats associatives d'àmbit econòmic i social s'han reunit per impulsar la marca Sitges. Curiosament, aquesta relació ja va començar a prendre forma abans del confinament i, durant aquest, els motius encara s'han fet molt més evidents. Ara més que mai sobresurt la voluntat d'incidir en les repercussions econòmiques que suposarà la situació que haurem d'afrontar.

Sense cap motivació política, els mou la iniciativa per trobar, això sí, afinitats amb la política local que permetin a la gent de Sitges i als comerços poder comptar amb avantatges que els deixin sobreviure i, en els cas dels comerços, no haver de tancar per sempre més les portes dels seus establiments.

La voluntat és arribar a l'adopció d'un seguit de mesures per atreure el turisme,

en aquest temps potser més de proximitat, i que les infraestructures de què disposem es mantinguin en uns nivells de qualitat, que és el que busquen els visitants. I no només per això, sinó que tot el que es faci anirà en benefici del nom de Sitges.

De moment no hi ha cap decisió presa en ferm quant al tema d'aportar sorra a les platges que la necessiten. Guanyem Sitges discrepa de la resta de socis de Govern perquè consideren que potser és pitjor el remei que la malaltia. Per justificar aquest desacord es basen en el fet que l'extracció de sorra causa un greu perjudici al fons del mar perquè aquesta acció el deixa molt malmès i triga molt a regenerar-se.

No hi donen la mateixa importància els que necessiten la sorra per poder viure a l'hivern dels guanys obtinguts durant la temporada d'estiu. Sempre s'ha dit que no plou mai a gust de tothom.

Passa el mateix amb el projecte de l'Autòdrom, que contempla la recuperació d'unes instal·lacions que ja es donaven per perdudes. Però, és clar, no només es pensa en això, sinó que hi ha projectada la construcció d'altres complexos que poden arribar a afectar la conservació del medi ambient. La modernitat sempre ha estat renyida amb aquest aspecte.

Trobar l'equilibri que satisfaci tothom és molt difícil. Que s'hagin fet tants disbarats

no pot ser una excusa per continuar fent-ne. Toca preservar el que queda, però tampoc no es pot hipotecar el futur laboral de les generacions que s'obren camí. Encara que la ubicació pertany al terme de Ribes, es troba més a prop de Sitges i per tant potser se'n beneficiarà més el nostre poble. Però mireu, sense voler, aquest mateix cronista, quan el més calent és a l'aigüera, ja cau en el terreny de l'especulació quan insinua els beneficis econòmics que pot aportar a la vila aquest projecte. Quelcom semblant al conte de la lletera.

Tanmateix, el que és obvi és que, abans de tirar pel dret, és molt convenient estudiar-ho molt bé, de manera que afecti tan poc com sigui possible el medi ambient i tots els elements característics de la zona. Perquè moltes vegades el mateix, fet d'una manera o d'una altra, pot causar un menor impacte.

CULTURA

Molt malament se'ns presenta el panorama cultural, amb una ocupació tan limitada. Els organitzadors de qualsevol acte, o bé no disposen dels permisos corresponents o no els surt a compte portar-lo a terme.

L'Ajuntament, tenint en compte les possibilitats i les limitacions que això suposa, col·labora en diverses iniciatives, que majoritàriament es fan per les xarxes.

Per exemple, la celebració del Dia de

la Dansa, que, de la mà de la sitgetana Júlia Robert i de Rudi Cole, s'ha ofert pel YouTube de l'Ajuntament, on hem pogut veure l'espectacle que havien preparat, *Torus*.

En Florenci Salesas és tan creatiu, toca tantes tecles, i mai millor dit, que en qualsevol moment et sorprèn amb un tastet de música, d'escriptura, de dibuix i pintura, de representació escènica o com a intèrpret d'instruments existents, però que es fan servir tan poc que quasi semblen acabats d'inventar.

L'artista, només d'ensumar que ens tancaríem a casa, agafa la càmera i surt de nit per captar les imatges en moviment d'un Sitges desert. Al final, ambienta l'obra obtinguda amb un color on predomina l'ocre, el qual contribueix a crear una visió enigmàtica del poble. I per rematar-ho, hi posa una música on fa sonar, amb gust i tècnica acurada, diferents instruments, amb un resultat electrificant. El nom del treball és molt adequat al moment: *Sitges ningú res*.

Feia poc que ens havia sorprès amb el treball discogràfic del seu projecte Lubianka, el disc *4.0*, del qual, mentre no es pugui presentar en públic, han extret dos videoclips que han penjat al seu canal de YouTube: "Reflexos" i "Kekat". En Florenci només es pregunta amb què ens pot sorprendre, és una font inesgotable d'inspiració i imaginació.

El diumenge 18 se celebra a tot el món el dia dels museus. Els nostres no es van quedar enrere, malgrat la situació, i gràcies a les xarxes vam poder entrar en les seves intimitats. També es va aprofitar per donar a conèixer el resultat del concurs de relats que es va fer amb motiu de la festivitat de Sant Jordi, centrats en les obres del Cau Ferrat.

En categoria d'adults, el premi Santiago Rusiñol el va guanyar la Lúcia Gázquez per la seva obra inspirada en el quadre "La morfinòmana" de Santiago Rusiñol.

Quant a la categoria infantil, el premi portava per nom Lluïsa Vidal. Les guanyadores van ser l'Oriana Sandoval i l'Anna Pons Chaumont. L'obra se centra en quatre relats inspirats en les obres "Bulevard de París" de Ramon Pitxot, un dels nus de Casas que hi ha a la sala del Brollador, l'"Al·legoria de la Poesia" i la caricatura de Junceda feta per l'Emerencià Roig i Raventós, que forma part de la seva col·lecció de marineria.

El periodista afincat entre nosaltres Albert Sáez és nomenat director d'*El Periódico de Catalunya*, del qual ja era director adjunt. Amb una llarga trajectòria periodística, *L'Eco de Sitges* té la sort de poder comptar amb ell, des de l'any 2013, com a membre del Consell Editorial, a més de com a col·laborador assidu a les pàgines d'opinió. Per aquestes col·laboracions li va ser

concedida la Ploma d'Or l'any 2015.

Des de la regidoria de Cultura, de la qual és regidor en Xavi Salmerón, sorgeix una eina informativa sota el nom de “La Pregonera”, en la qual es recull tota la programació cultural, en totes les vessants, que tindrà lloc fins a acabar l'any, tot i que forçosament es veurà condicionada per l'evolució de la pandèmia.

A poc a poc anem avançant per la nova normalitat i això ha permès tornar a obrir la Biblioteca Santiago Rusiñol. De tota manera, encara restaran tancades les sales de lectura i només s'atendrà, amb cita prèvia, el servei de préstec.

FESTES I TRADICIONS

Malauradament, aquest espai sembla predestinat a no poder apuntar-hi gaires esdeveniments. La culpa la té aquest virus que sembla que ens vulgui dominar; de fet, ara mateix en depenem totalment. A aquestes alçades només hi ha notícies de cancel·lacions, que no permeten la mínima dosi d'optimisme.

En aquest aspecte, tornem a la mateixa casella del mes passat, quan la preocupació més gran feia referència a si podríem celebrar la Festa Major. Encara falta una mica i els més optimistes són de l'opinió que d'aquí a allà el virus s'haurà desinflat. Aquesta incertesa ens afecta a tots, però

sobretot els membres de la Comissió, que ja fa temps que treballen en l'organització. A mesura que ens hi apropem, han de començar a disposar de l'alternativa que hauran de presentar en cas que el format de la festa, tal com la celebrem sempre, no sigui factible. Estem en uns moments delicats per prendre decisions i no és convenient precipitar-se, però tampoc ens podem adormir. El més delicat és el tema de les contractacions dels diferents grups musicals que hi han de participar i molts altres caps que s'han de deixar lligats amb antelació. D'altra banda, la decisió no depèn de la Comissió ni de l'Ajuntament, l'última paraula la tindran els responsables sanitaris, que són els que informen el Govern i, juntament amb aquest, marquen les directrius a seguir. Cal esperar una mica més; el panorama, però, no convida gaire a l'optimisme.

CURIOSITATS

Finalment han pogut obrir perruqueries i barberies, sempre amb cita prèvia. Els qui tenim poc cabell, la veritat sigui dita, no les hem trobat a faltar, però s'ha de reconèixer que les més afectades han estat les senyores que no han pogut posar ordre en els seus pentinats, quan algunes les freqüentaven cada setmana. Sense oblidar-nos de les que requereixen el tint que dissimula els sempre inoportuns cabells blancs. Doncs no els ha quedat cap més remei que tenyir-se a casa si així mantenien el punt de coqueteria

que proporciona detalls com portar ben tenyits i pentinats els cabells. Els primers dies de l'obertura d'aquests establiments, perruquers i perruqueres no han donat l'abast.

Un altre fet curiós és el gran nombre de persones que han sortit al carrer a fer esport i sobretot a caminar. En la franja horària en què és permès, et trobes que surt gent de tot arreu, fins i tot en els carrers menys transitats, com els interiors del sector del Vinyet i Terramar. Però és al Passeig on es registra més moviment. L'han dividit en dues meitats: una direcció, la de la dreta, per als que van cap a Terramar; i l'altra, per als que ja en tornen. Igualment, l'espai destinat al trànsit rodat ha quedat dividit en tres: el carril de la dreta, si ens situem a la confluència amb l'avinguda Sofia, destinat als cotxes que es dirigeixen cap a Terramar; el carril de l'esquerra, al seu torn, ha estat dividit en dos, un de pujada i un altre de baixada, per als ciclistes i patinadors que van i venen.

Dintre dels greus efectes que té la pandèmia, es buscava ni que fos un petit senyal que aportés una mica d'optimisme. Sens dubte, el principal s'ha basat a poder trobar quelcom que controlï el virus; però també n'hi havia d'altres no menys desitjats: es tenia la certesa que aquesta circumstància serviria per estabilitzar els preus dels lloguers i de compra d'habitatge. Res més lluny de la realitat. Segons les estadístiques, els

lloguers s'han apujat un 5,80 per cent i tampoc no ha baixat el preu de compra. L'Ajuntament té uns plans pensats per ajudar a pagar els lloguers a les famílies més vulnerables.

De març fins ara, a maig, el que potser sí que s'ha notat és que pisos que estaven com a allotjaments turístics, davant la davallada de reserves, els ofereixen per a tot l'any. Potser també hi han influït les mesures que s'anuncien per tal de multar els responsables d'aquests pisos que no estiguin declarats per desenvolupar-hi aquesta activitat turística, per a la qual, a més d'estar declarats, han d'estar al corrent del pagament dels corresponents impostos .

A *L'Eco*, amb data del 15 de maig, en Xavier Miret publica un interessant article sobre el linx ibèric, que va habitar a Sitges només fa 30.000 anys. Ho confirma la troballa d'ossos i esquelets a la Cova del Gegant.

Cal recordar que aquesta cova ha estat cabdal per estudiar els habitants del lloc, gràcies a la troballa que havia fet Mn. Santiago Casanova i que consistia en diferents ossos humans, entre els quals hi ha una mandíbula que, després dels estudis realitzats pels arqueòlegs Joan Daura i Montserrat Sanz, van certificar que corresponia a l'era del Neardental.

El diumenge 18 és la data en què s'acorda donar per acabats els aplaudiments que,

a les 8 del vespre, han tingut lloc cada dia des que es va establir el confinament, aplaudiments que han estat com un homenatge a la tasca que ha desenvolupat tot el personal sanitari. Aquest cessament no significa que oblidem la feina i dedicació que encara hi esmercen, ben al contrari. Els establiments de restauració s'han hagut de "reinventar". Pel fet de no poder disposar de tota la capacitat dels seus locals, vet aquí l'invent: han ofert menjar per emportar-se. D'aquesta iniciativa ha sorgit un grup de joves que han creat l'aplicació "Menuplis", una guia pràctica que informa diàriament del que es cou als fogons dels restaurants adherits.

Una modalitat que està tenint molt èxit és encarregar, per telèfon o qualsevol altre mitjà, el que es vol al restaurant i a l'hora acordada anar-ho a recollir. Però alguns dels establiments fins i tot ho serveixen a domicili.

D'altra banda, el Gremi d'Hostaleria ha tramitat una proposta a l'Ajuntament en la qual demanen que els establiments de restauració puguin ocupar, durant un temps, l'espai del Passeig que s'estén des del Pícnic fins al monument al Greco. Es tractaria de posar unes cent carpes de 3 x 3 metres cadascuna, en les quals es combinarien barres de bar i servei de restauració. Sembla ser que la idea no ha estat rebuda amb gaire entusiasme per part de l'Ajuntament, ni tampoc de la majoria de la gent de Sitges, que opinen que

l'ocupació seria exagerada i possiblement un focus de polèmica quan hi ha alcohol pel mig. També fan por les aglomeracions de gent que s'hi podrien registrar. Hi ha coses que al primer cop d'ull ja es veu que s'escapen una mica de la lògica.

ESPORTS

Amb totes les competicions aturades, el confinament també ha repercutit en els ports esportius. Tant el d'Aiguadolç com Port Ginesta estan esperant que es puguin reprendre les activitats. En la fase 0 encara no és permesa la navegació dels vaixells que són a port, però sí que hi poden accedir els propietaris per tal de realitzar tasques de manteniment. Tots esperen la fase 1, en la qual sembla que podran sortir a navegar amb els familiars.

Aquesta aturada produeix també perjudicis a les instal·lacions dels ports, on disposen d'un bon nombre de personal que es troba sense feina a causa de la manca d'activitat.

De l'antic camp de rugbi de Santa Bàrbara només en queda el color verd de la seva gespa decadent, amb moltes clapes del marró de la terra. Aquests dies s'ha procedit a la retirada dels pals més emblemàtics i essencials d'aquest esport. Queda al darrere un llarg camí que va començar el 13 de gener del 2002, quan es va inaugurar. Aquest esport tindrà continuïtat amb la ja molt avançada construcció del nou camp

als Pins Vens. En aquest cas, el trasllat permetrà millorar en tots els aspectes.

El diumenge dia 24 s'havia de celebrar una nova edició de la cursa solidària "Corre per ells". A més de tractar-se d'una prova esportiva, també serveix per recollir fons per a una causa tan necessària com és la investigació per tractar el PKU. La recaptació provinent d'iniciatives com aquesta es destina al projecte del Biosensor que s'està portant a terme a l'Hospital de Sant Joan de Déu. Malgrat la suspensió de la cursa, els organitzadors fan una crida perquè tothom que ho desitgi faci una aportació econòmica sense necessitat de moure's de casa i així col·laborar igualment en aquesta recerca.

El Bàsquet Sitges ascendeix a Segona Catalana; així ho ha decidit la Federació Catalana d'aquest esport tenint en compte la taula de classificació. Al mateix temps, ha confirmat l'anul·lació de totes les competicions.

Quan falten només cinc anys per celebrar el centenari del Club Natació, que compta amb 1.650 socis, des del setembre del 2019 el Club assumeix aquesta complicada situació amb la nova junta que presideix Jordi Roch. És una situació molt difícil perquè l'economia del club ja fa temps que no és bona i, amb l'aturada que ha provocat la pandèmia, s'ha agreujat encara més aquest aspecte.

En el seu dia, per preservar el club, l'Ajuntament se'n va fer càrrec i ara aquesta entitat li ha de pagar un lloguer. El problema s'ha agreujat perquè durant tot el temps que ha durat el confinament molt socis s'han donat de baixa i altres han retornat rebuts.

L'entitat esportiva ha anunciat que tornarà a obrir a mitjans de juny, però amb les limitacions imposades. La junta està estudiant treure més profit dels espais a l'aire lliure per tal d'intentar compensar les restriccions que afecten els espais interiors. De moment, les sol·licituds d'ajut adreçades a l'Ajuntament no han obtingut resposta.

Alemanya organitza un torneig internacional d'escacs femení amb el nom de "Batalla de les Nacions", un títol que no fa honor a un joc tan pacífic com són els escacs.

Entre els participants hi ha la Selecció Catalana Femenina d'Escacs, la qual ha pensat seleccionar, entre les 81 jugadores que hi presenta, la sitgetana de 10 anys del Prado Martina Lázaro. El torneig ha començat el dia 21 i aplega 700 escaquistes, que juguen de manera telemàtica.

EL DIA A DIA

Les limitacions de moviment imposades pels governs de la Generalitat i de l'Estat pel que fa a desplaçaments entre regions afecten molt negativament la nostra comarca. Que els veïns de les Botigues, que pertanyen al nostre municipi, es puguin desplaçar fins a Sant Celoni i per contra no puguin venir a Sitges resulta incomprensible i provoca un aïllament molt perjudicial per als nostres interessos. És també crític que els visitants de Barcelona no es puguin desplaçar fins al nostre poble, que, en aquestes circumstàncies, es refia de la gent de la nostra capital.

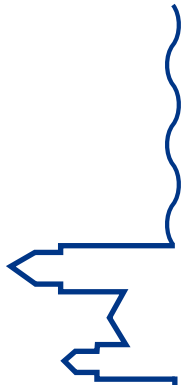
L'alcaldesa, Aurora Carbonell, juntament amb altres alcaldes dels pobles veïns, s'ha reunit amb la consellera de Salut, Alba Vergés, per tal de fer pressió i poder desencallar aquesta situació estrambòtica, deguda a la distinció que es fa del Garraf i l'Alt Penedès respecte a la Regió Metropolitana Sud, que és on pertanyem.

Estem dintre la mateixa fase de desconfiament, tot el que es vulgui, però al Garraf i l'Alt Penedès no se'ns permet la mobilitat a aquestes destinacions perquè es tracta d'una àrea de gestió assistencial diferent. Quan fa unes setmanes a aquestes dues

comarques se'ls reconeixia l'avanç sanitari per poder canviar de fase, ara presenten un clar retrocés en les seves aspiracions, amb les repercussions que això comporta. Com se sol dir, qui ho entengui que m'ho expliqui.

Si no fos perquè una cosa no té res a veure amb l'altra, diríem que, com a compensació, donen permís per poder-nos banyar a les nostres platges, una permissivitat que s'estén a poder muntar els xiringuitos i a disposar hamaques i tendals per part dels concessionaris dels serveis de platja. Això va fer que, tímidament, les platges s'omplissin de banyistes que desitjaven poder fer els primers banys de la temporada.

El dilluns dia 1 obren de nou les escoles, amb la intenció d'apropar els alumnes a una certa normalitat i arribar amb aquesta al final d'aquest curs, interromput des d'abans de les vacances de Setmana Santa, tot i que ha continuat de manera telemàtica. La tornada a l'escola no ha registrat, ni de bon tros, una aflluència d'alumnes gaire elevada. Així, al Miquel Utrillo hi han anat 4 nens, 4 també a la Maria Ossó, 21 al Barrachina i cap a l'Agnès. Es tracta d'unes xifres que encara no són definitives perquè s'ha començat per integrar primer els alumnes d'educació infantil.

La majoria de pares han estat de l'opinió que, pel que queda de curs, no cal que els fills tornin a l'escola. Tampoc no s'ha de menysprear la decisió d'altres pares, davant la necessitat de portar-hi els fills perquè no tenen ningú a qui deixar-los.

Tornen a ser autoritzades les visites als residents de l'Hospital de Sant Joan. Aquest fet és summament important per a aquests residents i els seus familiars, que s'han passat tots aquests mesos sense poder-se veure. Des de la direcció estan satisfets perquè no han tingut cap positiu ni cap defunció per la COVID-19.

Les visites tenen lloc al jardí, respectant les distàncies de seguretat i amb una gran emotivitat per part de residents i familiars. És una ocasió magnífica per vitaminar els ànims d'uns i altres.

Un altre fet positiu és que les terrasses de bars i restaurants han pogut obrir amb permís per poder ocupar més espai. Tot i això, de les 220 que hi ha censades n'han obert la meitat. Ho van fent progressivament, esperant que la gent de Barcelona i la resta de Catalunya puguin venir a Sitges i que aviat s'obri la frontera amb França.

Malgrat que el consistori es va assabentar de la creació de la plataforma Unim Sitges per la premsa, s'han interessat per conèixer els negocis que els motiven a fer aquest pas. La plataforma acull els principals agents

socioeconòmics de la vila. A través dels seus representants han preparat un manifest amb la intenció de crear, dinamitzar i agilitzar un seguit de propostes encaminades a afavorir l'activitat dels comerços i millorar el benestar de les famílies.

Com acostuma a passar en aquestes coses, per a alguns les propostes són raonables i poden funcionar. N'hi ha d'altres, però, que hi veuen un rerefons polític i es mantenen a l'expectativa.

El que sí que s'ha confirmat és que la Comissió de la Festa Major i la de Carnaval, que, en un principi, s'hi van adherir, ara se n'han desvinculat perquè han considerat que s'han de mantenir al marge de les possibles lectures polítiques que se'n puguin derivar. La seva tasca només consisteix a organitzar aquestes festes, la qual cosa ja els dona prou feina, i cal que es mantinguin al marge d'altres aspectes que no són de la seva competència.

Des de la Generalitat arriben bones notícies. En el seu *Diari Oficial* surt publicada l'aprovació d'un seguit de mesures destinades a ajudar autònoms i empreses de Sitges. Les partides sumen 325.000 euros.

La finalitat d'aquestes mesures és ajudar aquests autònoms a pagar les quotes de la Seguretat Social pel fet que no han pogut treballar i, per tant, no han tingut ingressos. Una altra partida serà destinada a fomentar

la contractació laboral a empreses que no han aplicat cap ERTO. I la tercera, per als establiments que han estat tancats tot aquest temps, sense possibilitat de fer caixa, i que han de fer front al pagament del lloguer o de la hipoteca.

En els dos primers mesos del confinament, l'activitat econòmica del poble ha caigut un 70 %, un percentatge superior a la mitjana, que està situada al voltant del 50 %.

Malgrat tot, Sitges registra l'atur més baix de la comarca i se situa per sota de la mitjana catalana. No ha de ser tot negatiu. Tant de bo aquestes xifres es puguin mantenir a partir d'octubre.

L'evolució de la pandèmia a Sitges, prenent com a punt de referència el 12 de març, en aquesta data es comptabilitzava 1 positiu; el 19 de març, 12; el 26 de març, 31; el 2 d'abril, 46; el 9 d'abril, 54; el 16 d'abril, 55; el 23 d'abril, 66; el 29 d'abril, 72; el 7 de maig, 147; el 14 de maig, 156; el 21 de maig, 167; el 28 de maig, 172; i el 4 de juny, 174.

Pel que fa a les defuncions, comptabilitzant les causades pel virus més les que s'han produït per causes diverses, són aquestes: del 16 al 31 de març, 12; de l'1 al 15 d'abril, 27; del 16 al 30 d'abril, 12; de l'1 al 15 de maig, 5; i del 16 al 31 de maig, 1.

Si es compara amb els mateixos períodes de

temps de l'any passat, l'augment d'aquest any és significatiu, segons en quins mesos. Així, els registres del 2019 són aquests: del 16 al 31 de març, 6; de l'1 al 15 d'abril, 14; del 16 al 30 d'abril, 5; de l'1 al 15 de maig, 5; del 16 al 31 de maig, 0.

Ens va deixar, a l'edat de 61 anys, en Josep Manel Palacios, més conegut popularment com en "Palas". Home de tradicions, encapçalava les comitatives festives amb la geganta i per Setmana Santa quasi tancava la processó com a portant que era del Sant Crist.

Curiosament, va ser ell qui em va venir a visitar per fer-me dos encàrrecs molt especials. El primer, si volia pregonar el centenari dels gegants; i, anys després, per encarregar-me el pregó del centenari de l'edifici de l'Hospital de Sant Joan Baptista, una institució a la qual va dedicar molt afecte a tots els residents, que se l'estimaven molt.

En Josep Manel era persona servicial. Sempre pendent de l'Àlicia i de l'Helena, la filla d'ells dos. Home de cor gran, li va fallar a causa de la malaltia que patia, quan encara no era el moment. La vida ens depara aquestes desagradables sorpreses.

A les pàgines de *L'Eco*, el seu germà Pere li va dedicar un original i emotiu comiat que ens va fer humitejar els ulls.

La vida segueix i amb ella aquest embolic

que ens té atrapats sense saber ni quan ni com en sortirem. De moment hem aconseguit integrar-nos a la nova macroregió sanitària de Barcelona, la qual cosa vol dir que es reprèn la mobilitat entre les comarques properes a la capital, després que la nostra i l'Alt Penedès semblessin castigades sense que la gent es pogués moure de casa. En aquest cas, la lògica no va prevaldre.

Un alleujament, però, que no ho és del tot perquè, malgrat que el nombre d'afectats pel virus a Sitges és molt baix, encara ens hem d'esperar una setmana més per poder passar a la fase 3. Això que uns sí i els altres no crea molta confusió i incideix en les febles economies, que sempre han estat sotmeses, i ara més que mai, als ingressos de la gent del poble i de les persones que ens visiten.

Durant aquest temps en què no han apagat els fogons, els 21 establiments de restauració de Sitges i Sant Pere de Ribes que conformen el col·lectiu Health Warriors Sitges han cuinat durant el confinament per al personal sanitari de Sant Camil i els cossos de seguretat i emergències que han estat de servei. Ara continuen en la seva lloable i beneficiosa tasca i aquesta vegada per servir menjar a les persones més vulnerables. En total són 25 les famílies que es beneficien de la solidaritat d'aquests restauradors. També s'hi han afegit proveïdors i particulars, que han constituït el "Menú Zero", equivalent a la

popularment coneguda com a "fla zero" d'alguns espectacles.

El nombre de persones necessitades d'aliments, a les quals donen cobertura Càritas i Creu Roja, en aquests darrers mesos s'ha incrementat de 334. Sumant-hi els qui ja rebien l'ajut, la xifra puja fins a 700.

Els joves voluntaris i voluntàries que formen part de la borsa del voluntariat són els encarregats de fer la feina que no pot fer gent més gran. Com que es tracta de persones de risc, s'ha recorregut als joves, mentre que els més veterans fan tasques de casa, que és la feina que no es veu però que és igual de necessària.

Per les xarxes va circular una fotografia on es pot veure el carrer Primer de Maig atapeït de gent, la gran majoria sense mascaretes i sense complir les distàncies de seguretat reglamentàries. Com que no es permet l'entrada a l'interior dels locals, la gent es va quedar al carrer i va produir aquesta aglomeració, que va provocar molt rebuig entre la gran majoria dels qui compleixen les recomanacions. A partir d'aquí, la Policia Local ha fet diverses actuacions per alleugerir la massiva ocupació del carrer.

L'alcaldesa, Aurora Carbonell, ha començat a visitar empreses i negocis amb l'objectiu de valorar-ne l'estat i per informar-los de les ajudes que poden sol·licitar, ja sigui per pagar els lloguers, fomentar l'ocupació

o disposar de liquiditat, necessària per seguir avançant.

I és el dilluns, dia 8, que la Generalitat anuncia la notícia esperada per tots: la comarca del Garraf i la de l'Alt Penedès deixen de ser comarques confinades. Ja podem viatjar a Barcelona i anar més enllà de Vilafranca. N'hi havia ganes, però tampoc deliri; molta gent és recelosa i, si no és per necessitat, són reticents fins i tot a anar fins a la capital. Sempre s'ha dit que el temor guarda la vinya; en el cas que ens ocupa podríem dir que el temor ens protegeix la salut.

Es fa molt estrany pensar que apropar-nos a Barcelona era un al·licient molt secundat. Allà ens barrejàvem amb la multitud que havien tingut el mateix pensament que nosaltres i gaudíem de tots els encants de la ciutat, fins i tot entrar i sortir dels grans magatzems. Avui també diuen que Barcelona està buida, un fet insòlit, sobretot a la part més antiga, per on transitava una multitud de gent, de turisme. Tot plegat sembla una pel·lícula de ciència-ficció, de la qual encara desconeixem el final i la magnitud.

La majoria dels nostres hotels donen a conèixer les seves dates d'obertura, generalment dintre aquest mes de juny. Tanmateix, n'hi ha que han anunciat que no obriran i altres que encara no tenen decidit quan ho faran. Hi té molt a veure

el nombre de reserves de què disposen, perquè hi continua havent un degoteig de cancel·lacions. Tot plegat fa preveure que la temporada serà molt atípica.

Això també passa amb els establiments comercials. En el seu moment m'he referit al fet que, malgrat el tancament forçós que hem patit, molts llogaters es van trobar que no els van rebaixar el preu del lloguer. I no es perceben canvis, en aquest sentit. Per posar un exemple, per un local d'uns 150 metres quadrats s'està pagant uns 3.000 euros mensuals. Depèn de com vagin les coses, ja es veurà si és factible seguir endavant.

Per primera vegada s'observa que algunes botigues han tancat portes sense esperar acabar la temporada. I les que han tancat encara no han trobat un nou llogater. Després hi ha els qui van llogar un local, el van començar a reformar i el confinament els va enxampar de ple. La majoria tenien previst obrir per Setmana Santa i encara no ho han aconseguit. De ben segur que, si ho haguessin intuït, no s'hi haurien aventurat; ara es troben enmig del mar i han de navegar per poder arribar a port.

L'hivern s'espera que sigui llarg i no gaire fresc: em sembla que els botiguers suarem la cansalada.

A més a més, setmana rere setmana, el tema principal que ocupa l'atenció

mundial és l'evolució de la pandèmia. El nostre poble no és una excepció i continua prevalent la incertesa de no saber com estaran les coses d'avui per demà. Ho he repetit altres vegades i molt em temo que la repetició va per llarg, i amb ella les conseqüències, que cada vegada són més punyents. Sortosament, s'ha pogut rebaixar el nombre de defuncions, que és el que dona una certa tranquil·litat, i també el nombre d'ingressats per aquesta malaltia, situació que allunya una mica els hospitals del col·lapse.

A part d'això, un dels problemes que assetgen l'evolució de l'economia local és la preocupació i el temor que presenten, en l'àmbit mundial, els ciutadans a viatjar a altres destinacions. Darrere d'aquest temor hi continua havent la mateixa tònica dominant, la cancel·lació de viatges i, com a conseqüència, de les reserves d'hotel. I d'aquí ve el peix que es mossega la cua: si el turisme no ens visita, no hi ha negoci per a gairebé ningú. Ara ens adonem que a Catalunya s'ha destruït molta indústria i que, a dia d'avui, la més important és la que depèn del turisme i tot el que en deriva. Si aquest falla, com està succeint ara, trontolla tota l'estructura econòmica.

Continuant amb la relació de positius de la COVID-19, des del 12 de març fins al 18 de juny al nostre poble se'n comptabilitzen 179. Si ens centrem en les darreres setmanes, ens trobem que l'augment és molt moderat.

Per centrar-nos en una data, el 28 de maig se'n comptabilitzen 172; el 4 de juny, 174; l'11 de juny, 175; el 18 de juny, 179. L'augment, doncs, de les darreres quatre setmanes ha estat molt moderat i per tant un fil molt prim d'optimisme aguanta un problema de molt pes.

La Fundació Ave Maria disposa d'una carpa exterior perquè els familiars dels residents els puguin visitar. Aquest retrobament és molt important, sobretot per a aquests residents, que no comprenen el que està passant i troben molt a faltar la visita dels seus familiars, com anar a passar els caps de setmana amb ells i també sortir a passejar pel poble. La Núria Pascual, que n'és la directora, ha informat que sortosament nos s'ha registrat cap positiu, excepte una treballadora asimptomàtica, que ha estat aïllada. I ha explicat la dificultat de mantenir el distanciament perquè no es poden evitar les abraçades entre ells i amb les cuidadores i cuidadors, als quals professen una gran estima. És molt difícil per a tots haver d'estar en contacte amb ells sense abaixar la guàrdia davant les mesures de seguretat que recomanen les autoritats sanitàries.

La Fundació compta amb 90 persones especialitzades en l'atenció que requereixen els residents, als quals cal sumar el personal tècnic i auxiliar. Els residents amb discapacitat intel·lectual severa sumen 57 persones.

Des de fa un mes, cada dimarts al vespre,

l'ANC organitza unes protestes que tenen lloc a la Fragata sota el lema "Ens hi van els drets, ens hi va la vida" i que apleguen un bon nombre de seguidors, que respecten les mesures de seguretat. L'organització ha fet una crida als regidors independentistes perquè se sumin a la iniciativa, crida que ha trobat la resposta del regidor Rafel Font, que ha estat el primer a afegir-s'hi.

Continuen les converses entre l'actual equip de Govern i el partit dels socialistes local per tal d'arribar a un acord perquè aquests últims s'hi puguin incorporar. Pel que sembla, les posicions estan molt apropades i només falta arribar a una entesa amb Guanyem Sitges en tres punts en què aquests últims divergeixen de la posició dels socialistes.

Un dels aspectes que s'estan negociant fa referència a la redacció d'un nou pla d'usos de les platges, amb la voluntat que l'activitat econòmica i social es fonamenti en uns criteris sostenibles; en aquest mateix sentit, es vol evitar l'aportació de sorra mitjançant la draga.

Un segon punt és treballar per la recerca d'alternatives sociolaborals per a persones en situació administrativa irregular i informar-los, tot plegat sense que es produeixi repressió policial.

L'últim punt que forma part de la negociació fa referència a recuperar el Mercat

Vell com a equipament cultural, sempre que, després d'un procés participatiu, es consideri oportú.

Així estan les coses i fins al moment cap dels protagonistes ha tancat la porta a l'altre. De tota manera, a Guanyem Sitges se li planteja un altre dilema pel fet que, durant la campanya, va insistir que no s'ajuntaria mai amb els que van donar suport a aquell article que tan males conseqüències va tenir en aquell moment. Dir això quan no es té cap responsabilitat en temes de governabilitat és molt senzill, però, quan aquestes s'assoleixen, la situació canvia i el criteri del polític, davant la situació de responsabilitat que ha assumit, també. Les coses, vistes des de fora, són molt diferents de quan les veus des de dins. Això sempre s'ha dit i, pel que sembla, és ben veritat.

Tot això té lloc quan fa just un any que hi va haver el relleu a l'alcaldia, i des de llavors han passat moltes coses. La més punyent, la irrupció de la COVID-19, que ha trasbalsat tota la normalitat i fa més feixuga la governabilitat del poble. En referència al que acabo d'exposar en el punt anterior, potser els polítics de l'àmbit local no s'imaginaven el que representa assumir responsabilitats municipals i, un cop assolides, s'adonen que tot plegat és molt complicat. Així ho pensa aquest cronista, que mai s'ha sentit atret per la política, tot i que no s'ha de ser gaire entès per intuir que a la Casa de la Vila

hi deuen aparèixer uns gripaus que el regidor o regidora que els ha de gestionar no li poden tremolar les cames; una altra cosa és que li provoqui un persistent mal de ventre. I si tot queda aquí...

El 13 de juny ens deixa la Carmen Pañella Balcells a l'edat de 58 anys, massa jove per emprendre aquest últim destí.

La Carmen, des que va néixer, ha viscut entre sabates i en fer-se gran ha calçat, amb les millors marques, una clientela que ha estat lleial a les botigues que la família regenta. Persona perfeccionista, en el seu ofici ha mostrat un gust exquisit, d'avantguarda, en el moment d'escollir els models que després exposava als aparadors. Era la continuadora, juntament amb la seva germana Adela i ara també amb el seu fill Guillem, del negoci que va fundar el seu avi, Isidre Pañella, i que va continuar amb els seus pares, en Jordi i la Maria Rosa, i fins ara les dues germanes. Una sabateria de prestigi, freqüentada també per una clientela selecta.

Les seves sabates han quedat a l'entrada de casa seva des d'aquell dia que se les va treure per posar-se les sabatilles d'estar per casa. I ja no ha tingut temps per tornar-se-les a calçar per anar a la botiga.

El 21 coincideix el final de l'estat d'alarma amb el començament de l'estiu, que té més incidència en la meteorologia que

en l'ambient estiuenc que s'hauria de començar a fer visible. Realment, en aquest aspecte, pel nombre de gent que freqüenta els carrers, sembla més aviat la tardor.

Ja ens podem desplaçar per tot el país i això es nota, sobretot aquests primers dies i els posteriors. Les platges estan més concorregudes i també els establiments de restauració. No obstant això, el resultat, pel que fa a l'aspecte econòmic, és poc convincent. Vull dir que, amb només dos dies a la setmana treballant més que la resta, els números no surten. D'aquí que molts establiments que han obert no disposin de la plantilla al cent per cent: en treballen un o dos i la resta encara estan en un ERTO. De la mateixa manera, hi ha hotels que tampoc no han obert per les anul·lacions de les reserves, com he anat repetint. Arribem a finals de juny i no ho sembla, d'aquí que les perspectives de la temporada no siguin gaire esperançadores.

A més, els científics creien que, amb les temperatures altes, el virus es frenaria, i no sembla que sigui ben bé així. La seva influència no és la mateixa que al març i abril, però no hem fet net ni de bon tros. Ben al contrari.

Després d'intenses negociacions del PSC amb la resta de partits que conformen l'equip de Govern del nostre Ajuntament, el dijous 25 s'ha acabat signant l'acord que permetrà ampliar el nombre de regidors

de l'equip, amb la incorporació de Luis Miguel García Alcaraz, Elisabeth Pérez Ribas i Xavier Roig Juan, del PSC, i de José María Martínez Carbajosa, del Margalló. El fet més destacable és que el PSC torna a tenir responsabilitats de Govern després de nou anys d'estar a l'oposició. Queda molt lluny l'època en què havia governat el poble amb majories absolutes.

Els més reticents a aquest acord han estat Guanyem Sitges, que ho han hagut de consultar en una assemblea entres les bases, que van avalar l'entesa amb el socialistes un cop superats els últims serrells que quedaven pendents, la gestió dels top manta, el trasllat de sorra a les platges i l'impacte de l'Autòdrom de Terramar, els punts que, últimament, els distanciaven més.

El nou Govern sorgit d'aquestes incorporacions queda amb 12 regidors dels 21 del total, cosa que fa que, de moment, es garanteixi una majoria estable que permetrà governar, també, amb una certa estabilitat.

Les competències que assoleixen els socialistes són: Impuls econòmic i Projectes Estratègics, Relacions Institucionals, Turisme, Salut Pública, Gestió i Benestar dels Animals, Participació Ciutadana i Transparència, Sostenibilitat, Canvi Climàtic i Transició Energètica. A més, seran adjunts a Hisenda, Organització i Recursos Humans, Platges, Promoció Econòmica i Ocupació. A part d'això, el senyor Luismi García ostentarà

el càrrec de primer tinent d'Alcalde.

Per la seva part, el regidor José María Martínez s'ocuparà d'una cartera molt compromesa, la de Governació, i serà adjunt als Serveis Urbans i Territori per a les Botigues i Garraf.

Amb un pressupost de 8 milions d'euros es posa en funcionament el que ha de servir per millorar la neteja del poble. Això inclou: contenidors nous, 1024; unes plataformes mòbils, 10; i la renovació de 20 vehicles acabats d'estrenar i destinats a aquesta finalitat. Es fixen 12 punts de recollida d'oli. Tota aquesta logística dona feina a una plantilla de més de 100 treballadors i treballadores.

Els contenidors nous s'ha intentat col·locar-los canviant les ubicacions on es trobaven fins ara. Això es fa per repartir les molèsties que puguin ocasionar al veïnat i que aquests les hagin de suportar per sempre més. Aquells a qui els els han tret de davant de casa, contents. No són de la mateixa opinió els qui els reben; la veritat és que no deuen ser gens agradable, sobretot quan la gent diposita les bosses a fora del contenidor, en una mostra d'absolut incivisme. Moltes vegades, l'interior està buit i, per no aixecar la tapa accionant-la amb el peu, es deixa on no correspon; aquesta acció produeix l'efecte imitador, fins que queda un gran escampall, que és el que produeix males olors i un panorama que no contribueix

gens a mantenir la bona imatge del poble. Les xarxes socials són molt útils per estar ben comunicats i informats, però considero que han de ser un malson per als responsables de governar el poble perquè de seguida s'alcen les veus que ho critiquen tot. Quan les crítiques són constructives, se n'ha de saber treure les idees que poden aportar solucions o millores a determinats temes. Costa molt poc, criticar; el que ja és més difícil és saber com es pot superar el que es critica. I caldria afegir-hi que la gent hi ha de correspondre amb el civisme i el grau d'educació que és menester perquè de tot no només en tinguin la culpa els qui manen. És molt encertada la frase que proclama que “entre tots ho hem de fer tot”.

El dilluns dia 22, el Saló d'Or del Palau de Maricel ha acollit la cloenda del 17è Consell d'Infants de Sitges, en el qual els vint consellers sorgits de cinquè i sisè de Primària han exposat a l'alcaldesa, Aurora Carbonell, i al regidor d'Educació, David Martínez, les seves preocupacions, valoracions i propostes.

Entre aquestes hi ha la de celebrar un cap de setmana temàtic en el qual puguin participar tots. I és que aquesta proposta va associada al fet que hi ha un bon nombre d'infants que estan en una situació de pobresa, accentuada amb la pandèmia, i a causa d'això no poden realitzar cap activitat extraescolar o esportiva ni acompanyar els

companys quan es fan excursions. És per això que aquest cap de setmana temàtic està pensat perquè hi puguin participar tots, sense que ningú no se senti discriminat.

Des de ben jovenets ja reclamen el mateix que demanaran quan seran grans: que es facin més coses pensant en ells.

L'alcaldesa i el regidor van fer seus els neguits de la jovenalla exposats pels representants d'aquesta bona iniciativa del Consell d'Infants, una eina per exposar als responsables del Govern de la vila les inquietuds dels infants en edat escolar. Per a algun d'ells, aquesta tan prematura participació en les beceroles de la política local, qui diu que el dia de demà no els serveixi de trampolí per acabar participant-hi de manera activa.

Després d'agrair la feina feta i de comprometre's a estudiar les propostes presentades, l'alcaldesa i el regidor van fer lliurament dels diplomes als alumnes de sisè que aquest any deixen el Consell.

CULTURA

El dia 9 d'aquest mes els nostres museus han tornat a obrir les portes. Pel que representa aquesta reobertura, ha estat considerada com una festa per a la cultura sitgetana. Així ho han cregut els seus responsables, que han escollit les 12 del migdia per tal de poder tenir més públic esperant. Els

esperava, al Racó de la Calma, l'Apocadixie Cotton Pickers, música per a una ocasió i una causa tan gratificant com esperançadora de cara que la cultura, a poc a poc, vagi tornant a la "normalitat". Hem de tornar a començar a caminar, tant sí com no.

L'evolució de la tecnologia ha permès que, sense moure'ns de casa, puguem visitar de manera virtual la gran majoria de museus que hi ha repartits pel món i recrear-nos en la contemplació de l'obra que haguem escollit. El mateix passa amb les exposicions que se celebren a les galeries d'art i que els responsables han penjat a la xarxa. Això és fantàstic de cara a ampliar el nombre de visitants, que de manera virtual estan veient el mateix que si ho fessin de forma presencial, tot i que aquesta opció no et permet apreciar el traç de les pinzellades ni la llum que transmet l'obra. Vist des de la pantalla de l'ordinador no és el mateix, però només la comoditat que ofereix ja val la pena. I sobretot, el fet de no haver de desplaçar-nos a galeries que ens queden lluny.

Durant els mesos de confinament no només s'ha pogut gaudir d'exposicions virtuals, sinó que també molts artistes han obert els seus tallers i així, des de casa, hem pogut tafanejar en la intimitat del seu espai creatiu i seguir l'evolució del treball de l'artista.

És el cas de l'Àlex Voinea i l'Horaci Elena, dos bons i reconeguts artistes que declaren

que exposar les seves obres de manera telemàtica no els ha anat del tot malament i, a més, els ha apropiat a gent jove, els quals potser poques vegades havien entrat en una galeria d'exposicions i ara ho han fet mitjançant Internet.

Arriba a Sitges l'exposició "Barcelona-Stonewall, un viatge d'anada i tornada", que ha estat comissariada pel centre LGTBI de Barcelona. S'ha instal·lat a l'Estudi Vidal gràcies a les gestions que ha fet l'Associació Gay Sitges Link.

Consta de 34 fotografies que ens traslladen als orígens del moviment LGTBI. El conjunt transmet la visió global d'aquells moviments que reclamaven la llibertat sexual, tot recordant dos fets que van acaparar l'atenció mundial: les manifestacions d'aquest moviment que van tenir lloc a Nova York l'any 1970 com a protesta pels fets del 28 de juny de 1969 al bar Stonewall Inn i les manifestacions que també es van fer a la Rambla de Barcelona l'any 1977.

Es tracta d'una exposició molt interessant que explica amb imatges uns fets i alhora ens permet veure com, després dels anys, sortosament les seves reivindicacions han estat escoltades i, majoritàriament, cada vegada més acceptades.

FESTES I TRADICIONS

El diumenge 7, festivitat de la Santíssima

Trinitat, tampoc ha estat possible celebrar l'aplec que ens reunia allà a dalt de l'ermita. És una de les nostres festes més entranyables, per la manera com se celebra i perquè s'hi retroba una nodrida representació de tot el poble. Davant l'excepcionalitat que ens ocupa, la Núria Carbonell i la Blanca Mirabent, les actuals administradores, van obrir la barrera per facilitar l'accés a qui s'hi volgués apropar.

D'aquesta manera, hi va haver molta gent de casa nostra que hi van pujar, sabedors que tot estaria com si es tractés d'un dia de cada dia. Tant se val, es diu que la femou muntanyes.

Fa dies que un detall que semblava perdut ha tornat a ressorgir. Quan la festivitat del Corpus era el que era, les veïnes dels carrers per on passava la processó, uns quants dies abans, es reunien a les cases on hi havia una portalada gran i en el seu interior es dedicaven a desmembrar la flor de Sant Joan i a tallar verd. El que actualment es fa durant la nit de la vigília, llavors es feia esgraonadament.

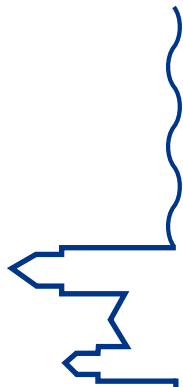
Doncs bé, amb l'excepcionalitat d'aquest any, hem pogut tornar a veure com alguns carrers han recuperat aquell costum de reunir el veïnat. I es pot dir que encara amb més mèrit que abans, perquè les flors les han confeccionat a partir d'uns simples papers de colors i les han anat combinant en una base fins que ha agafat la forma de

catifa. L'altra singularitat és que, en lloc de disposar-la al terra del carrer, les han penjat a mig camí del cel.

És sensacional aquesta capacitat de reacció, de reinventar-se: una altra opció que substitueix la flor natural, que sempre han estat l'element principal de les típiques i admirades catifes.

En aquest diumenge de Corpus, el dia 14 d'aquest mes, s'ha confeccionat una sola catifa amb flor natural, realitzada per una representació de tots els carrers on sempre les han fet. El marc escollit ha estat el Baluard, davant de la porta de l'església parroquial. Això ja s'havia anunciat; el que ha estat una sorpresa és que, des de la porta lateral fins a la capella de l'Ecce Homo, s'ha disposat una col·lecció de clavells pertanyent a en Joan Manel Enríquez, tal com estarien exposats si hi hagués hagut l'exposició. És una idea genial perquè, en aquest espai tan emblemàtic de la vila, una de les nostres tradicions més conegudes arreu, aquest any, tot i les circumstàncies, ha lluit de manera diferent i, si és possible, amb més originalitat.

Cap al migdia, les autoritats locals, encapçalades per l'alcaldeessa, Aurora Carbonell, han fet una visita als carrers engalanats, guaitant també els nombrosos balcons que s'han omplert de flors naturals i altres elements sorgits de la creativitat.

Tot i que, d'entrada, la festa s'intuïa deslluïda, a mesura que passaven els dies, per l'activitat dels veïns i veïnes ja es veia que de deslluïda no en tindria res. S'ha d'agrair la motivació que ha sabut transmetre la Comissió que presideix l'Angelina Salesas i la feina de tothom que ha reaccionat a la crida dels organitzadors: veïns i veïnes i tota la gent que hi ha col·laborat.

La festivitat del Corpus acaba amb l'acte més solemne del dia: la missa i la processó, encara que aquesta hagi sigut molt curteta. És conegut, des de temps immemorials, que l'Església mana fer la processó acompanyant la Custòdia amb la Sagrada Forma. D'aquí que alguns anys que ha plogut aquesta hagi tingut lloc a dintre de l'església, però s'ha fet.

En aquesta situació tan excepcional, la missa l'ha presidida el senyor rector, mossèn Josep Pausas, i ha estat retransmesa en directe per Canal Blau TV, una bona iniciativa per poder-la seguir des de casa, tenint en compte que el nombre de persones que podien entrar al temple era limitat.

Una vegada acabada, el mateix mossèn Pausas, portant la Custòdia, ha sortit al Baluard a trepitjar la catifa i a complir amb el precepte de fer la processó, encara que aquesta hagi estat la més curta que s'ha fet mai, i sense l'acompanyament dels feligresos, que s'han quedat esperant en els seus seients. Durant el temps que ha

transcorregut entre la sortida i l'entrada al temple, els grallers que encerclaven la catifa han tocat el toc de processó. Un final molt digne de la festa del Corpus d'aquest any, que ha destacat per l'originalitat de tot plegat i en què poques coses s'han deixat de fer: el pregó, la sortida dels gegants, i l'exposició de clavells i bonsais, excepte una reduïda mostra que, com ja he dit, estava representada al Baluard. I en el Palau de Maricel s'ha mantingut la tradició d'exposar, en aquest marc tan excepcional, l'ou com balla. No s'han pogut fer les catifes de flors, però les alternatives no han desmerescut les expectatives, en les quals ha primat l'originalitat. Amb entusiasme, perseverança i bona voluntat, no hi ha res impossible.

La festivitat del Corpus ha anat seguida de la de Sant Joan. El Poble Sec celebrava la seva festa, que aquest any ha estat reduïda als 21 morterets i a la traca final. La revetlla, en general, no ha estat desvirtuada del tot, ja que des de bon matí les pastisseries han registrat un bon moviment de clients que hi han anat a comprar la típica coca. I a la vesprada s'han començat a sentir els primers trons dels petards, que han persistit durant bona part de la nit. La celebració s'ha mantingut entre les famílies, que, sense moure's de casa, han gaudit de la coca, el cava i l'encesa d'algun coet. No ha estat de la magnitud dels altres anys, però tampoc no podem parlar de desfeta total. Potser, això sí, més tranquil·la i una mica menys

sorollosa, però no ha perdut el seu encant. Bastants dies abans de saber com anirien les coses, la Comissió encarregada d'organitzar la festa de les Cases Noves ja va anunciar que s'emplaçava a celebrar la de l'any que ve. Coincideix que aquest hauria estat el 40è aniversari. És per això que han volgut esperar a poder-la celebrar com cal el 2021.

CURIOSITATS

Aquest estiu es preveu un augment del turisme de caravana; així ho certifiquen les peticions de lloguer d'aquests vehicles. En les circumstàncies actuals, molta gent es decanta per aquesta modalitat, buscant els llocs a l'aire lliure on poder acampar. Un llarg llistat de càmpings que ofereixen la possibilitat d'admetre autocaravanes ho fa encara més atractiu entre els possibles usuaris. N'hi ha molts que no havien viatjat fins ara amb aquest mitjà i, a causa de l'epidèmia, compartir l'espai només amb la família sembla ser que els dona una certa seguretat.

És curiós observar com el que va malament per a una cosa va bé per a una altra. Mentre els hotelers preveuen una temporada molt dolenta, les empreses encarregades del lloguer d'aquests vehicles que porten la casa a sobre confien que tindran una temporada molt bona.

El dissabte dia 6, el primer cap de setmana

de la fase 2, es nota aquest avenç. Principalment a les platges, on els usuaris ja es poden banyar. La majoria dels xiringuitos han obert, amb el seu escampall d'hamaques i tendals. Els ciclistes poden sortir a la carretera, però sense abandonar la seva regió.

Una curiositat, però, interfereix en aquesta quasi nova normalitat. Abans de tot això, ja al principi del mes de juny, i sobretot els caps de setmana, les nostres platges tenien una considerable ocupació, a diferència d'ara, que s'hi veu poca gent. Falten els turistes que escollien Sitges pels seus encants i sobretot per poder estirar-se a la sorra i prendre el sol.

I no deu ser per les banderes que garanteixen la qualitat de les nostres platges. En total, han estat concedides vuit banderes blaves. Estem salvats, aquestes distincions ens motiven a no treure la bandera blanca.

Amb la festivitat del Corpus d'aquest any hi coincideixen moltes curiositats, com ha estat l'estrena del web oficial del Corpus, amb la participació de l'Escola de Grallers de Sitges. Tot plegat, un treball sensacional que posa en solfa el so de la gralla i transmet un missatge molt atractiu d'aquesta festa tan lligada a Sitges.

El format actual de la festa no és impediment per continuar celebrant el 7è concurs pel ram de la Geganta. Tampoc per seguir penjant a Instagram fotografies fetes en

el transcurs de la festa.

A les 14 h de la vigília, el dissabte 13, les campanes han repicat anunciant la festivitat del Corpus. I tot seguit, de manera virtual, s'ha inaugurat una original exposició de clavells, on tots els expositors i exposidores han mostrat els seus i han explicat les característiques de les seves col·leccions. Tot i els mesos que han passat sense poder anar a tenir-ne cura, no s'hi veu gaire aquesta manca d'atenció, si més no pel que es veu a la pantalla.

El diumenge 21, en un format també reduït, té lloc al Racó de la Calma el repartiment de premis i reconeixements als participants de tot plegat. Amb una entrada reservada només als protagonistes, amb l'acompanyament d'un sol familiar i amb la presència d'una representació del consistori, la festa es va cloure amb les paraules de la presidenta de la Comissió de Corpus, l'Angelina Salesas, la qual ha tingut paraules d'agraïment a tothom que ha fet possible aquest Corpus, diferent però molt digne. Ha tancat l'acte l'alcaldeessa, Aurora Carbonell, que ha coincidit a enaltir tot el que la gent de Sitges fa en benefici de les nostres festes i tradicions. També ha transmès el desig que l'any que ve la festa es pugui celebrar tal com ho havíem fet fins ara, en què un inoportú virus ho ha trasbalsat tot.

Quan van obrir les perruqueries, van

haver de donar tanda per tal de no patir aglomeracions. Per dir-ho d'alguna manera, dos mesos sense que les sitgetanes es poguessin arreglar els cabells ni tenyir-los és molt temps.

Curiosament, al començament hi va haver molta demanda. Tanmateix, passada aquesta primera embranzida, la cosa es va estabilitzar, fins al punt que hi va haver perruqueries que sembla que van perdre clientela, gent que se les va enginyar a casa, on algun membre de la família es va atrevir a tenyir i, amb la col·laboració de la interessada, se les van apanyar per pentinar. A altres els va semblar un bon moment per canviar de perruquer o perruquera. També n'hi ha hagut que, per precaució, han sortit molt poc al carrer i ja no han entrat a la perruqueria. Tot plegat, si en la represa de l'activitat semblava que no n'hi hauria per a qui en voldria, la cosa s'ha estabilitzat tant que molts d'aquests negocis temen pel seu futur.

L'any 2018 *L'Eco* va fer un estudi de les perruqueries obertes al centre de la vila i el resultat va ser un total de 25, una xifra que sembla exagerada, almenys per a aquest cronista, a qui poc pèl li queda per tallar. Ei!, no m'interpreteu malament, una altra cosa són les afaitades, que espero que me'n quedin moltes.

Quan va començar a sortir a la llum el tema del virus, en el moment en què es

va fer més amenaçador es va ordenar un confinament total de 15 dies. Ens vam creure que, transcorreguts aquests, ja tornariem a la normalitat... I mireu si en fa, de temps que dura la cosa! Ara, quan no es pot fer alguna celebració festiva, diem: “L’any que ve, més i millor”. També tenim la sensació que per a l’any que ve ja haurem vençut aquest desconegut que tant mal està fent. Tant de bo que aquest nou horitzó, en el qual tenim dipositades totes les esperances, s’avingui amb la realitat.

ESPORTS

A les pàgines de *L’Eco*, en Toni Muñoz entrevista l’entrenador del Club Patí Subur Sitges, en Carles Busquet, el qual manifesta que a l’equip la irrupció del virus els va afectar molt perquè estaven lluitant per poder fer promoció per pujar a Primera Nacional Catalana i cancel·lar la temporada, cinc mesos abans d’acabar, va ser fatal per a les aspiracions de l’equip. Finalment hi va accedir l’Espanyol, malgrat que es va pressionar perquè es poguessin jugar unes quantes eliminatòries i decidir-ho segons els resultats. No obstant això, sembla ser que la Federació no es va voler complicar la vida.

De cara a la propera temporada s’ha reforçat la plantilla i, després de tres anys a Primera Catalana, l’objectiu de tots és pujar de categoria i així poder afegir a la Primera Catalana el terme Nacional.

La UE Sitges està completant la plantilla pensant en la propera temporada. En l’afany de reforçar l’equip, ha recuperat el seu mític porter, en Juan Marcos Ruiz, més popularment conegut per “Nito”. També hi ha hagut altres fitxatges: els defenses Fèlix Casalod, Aleix González, Montesinos i Marc Cols; i l’extrem Victor Morillas. Completen les incorporacions Marc Prat i Jorge Ayala. La resta de la plantilla es manté sense grans canvis, malgrat haver perdut el seu màxim goleador, Edgar Doblas, que ha fitxat pel Vilanova.

La plantilla del primer equip queda formada, a més dels esmentats, per Jordi Fernández, porter; Cubedo, Manu Muñoz, Fede i Laguna, a la defensa; els migcampistes Cèsar, Sacris, Esteller, Álvaro Cardiel, Dídac, Jaume i Jordi; i els davanters Martí Ferret, Over Ramos, Àlex Morillas, Carlitos Henarejos, Geri i Óscar Hernando.

El somni, combinat amb il·lusió, és pujar a Primera Catalana. Amb aquesta plantilla i amb la bona disposició que mostren ho poden fer realitat.

EL DIA A DIA

El centre hospitalari més proper, Sant Camil, manté un esperançador parèntesi quant al nombre d'ingressats per la COVID-19.

El 30 de juny no n'hi havia cap. Això no vol dir que ja li veiem les orelles al llop; científics i personal sanitari estan a l'expectativa dels nous rebrots que estan segurs que s'aniran produint. A Sitges, el 2 de juliol, hi ha comptabilitzats 180 positius.

El col·lectiu de la Taula del Tercer Sector, des de fa tres mesos, està atenent el doble de persones, derivades des de Benestar Social de l'Ajuntament. Per fer-nos una idea de la magnitud, han servit un total de 3.220 àpats.

D'altra banda, el termòmetre de l'economia local puja i baixa segons el dia de la setmana. Així, els hotels que estan oberts, i a preus de temporada baixa, els caps de setmana registren una ocupació al voltant del 70 per cent, xifra que baixa fins al 20 durant la resta de la setmana. Quelcom semblant passa amb els establiments de restauració, que treballen relativament bé dissabte i diumenge i els altres dies, el que se'n diu "anar fent".

I tot forma part de l'engranatge de la

cadena; si no es ven, els establiments comercials s'aguanten per un fil, si és que ja no s'ha trencat i al local s'anuncia que està disponible.

Un altre exemple: si no venen turistes, els taxistes no tenen feina i s'han de limitar només al servei interior del poble; com a molt, anar fins a Sant Camil i poca cosa més. Quan els turistes demanen el seu servei per anar a l'aeroport, això ja són figures d'un altre paner. Està passant allò del peix que es mossega la cua.

Els qui sí que han tornat al seu lloc han estat els manters, si és que el passeig Marítim es pot considerar el que jo anomeno "el seu lloc", . Ens agradi o no, ells s'hi han instal·lat amb una ocupació que esdevé exagerada. És un problema molt gros, perquè al darrere hi ha una situació social que els afecta a tots ells. Per tant, les mesures dràstiques per erradicar-ne la presència no són les millors maneres perquè es tracta d'un col·lectiu molt vulnerable que ha marxat dels seus països en unes condicions de molt risc, fugint de guerres, fam i misèria.

Vist des de la vessant moral, tot plegat és digne de llàstima. I vist des dels interessos d'un poble que es preocupa d'oferir una

bona imatge i perquè la seva presència ofereix una competència deslleial envers els comerciants, als quals costa molts diners estar dintre de la legalitat, els manters representen la cara negativa del que acabo d'apuntar. Hem entès que no se'ls pot expulsar a cops de porra o decomissant el que ofereixen. La solució està a anys vista, no és d'avui per demà, s'ha de treballar molt per integrar aquestes persones dintre de la societat i això equival a dir que puguin trobar feina. En aquests moments, quan és difícil que la trobin els que estan ben preparats, això sembla un sarcasme. I l'altra encara més difícil, que els organismes mundials als quals pertoqui han buscar la manera de millorar la vida dels països d'on provenen per tal que no tinguin necessitat de fugir. Si una cosa és difícil, l'altra, malauradament, sembla quasi impossible. Hauran de passar molts anys abans no puguem veure algun resultat. Per tot plegat, la solució no és gens fàcil, però potser tampoc és impossible. Una cosa o altra s'haurà de fer perquè aquesta gent no es mori de gana, però no pot ser que ocupin un espai que és de tots i que facin la competència al comerç del poble.

El Gremi d'Hostaleria, que presideix l'Oskar Stöber, després d'una assemblea dels agremiats, va deixar entreveure el malestar conjunt pel tema del top manta, i també per la frustrada operació de la draga i per la lentitud amb què s'està portant a terme la denúncia dels habitatges turístics

il·legals. Són de l'opinió que aquests tres problemes perjudiquen la imatge de Sitges, i creuen que des de l'Ajuntament es fa poc per solucionar-ho o almenys intentar-ho per tots els mitjans.

Sembla ser que els ànims dels assembleistes es van exaltar tant que van arribar a la conclusió que calia repensar la seva col·laboració en segons quines iniciatives municipals, com pot ser el Pacte Local. La situació actual crea malestar en tots els àmbits i principalment en l'hoteleria, i això repercuteix en la magnitud que s'atorga a les coses que no van bé, però que potser en altres circumstàncies no ens hi fixaríem tant.

Ara sí, la Generalitat ordena que les mascaretes siguin obligatòries i crida la ciutadania a no abaixar la guàrdia i seguir complint els seus consells, entre altres els que fan referència a mantenir la distància i a la neteja constant de les mans. Quant als casos de positius, en una setmana, del 2 al 9, hem passat de 180 a 186. Hi ha una bona notícia: el dia 6 a l'Hospital de Sant Camil no hi havia cap ingressat a causa de la COVID-19.

Tot i que es van retirar les escales, que no feia gaire que s'havien posat, al final de tot del Passeig per poder accedir a la desembocadura de la riera, s'observa que la mesura no ha frenat la presència humana. En un espai de gran valor ambiental i risc

per a la preservació de flora i fauna, la gent trepitja aquest indret, hi tira deixalles i, amb la seva presència, dificulta que hi mantinguin els seus nius els ocells que hi fan parada durant la seva migració d'Europa a Àfrica.

Biodiversitat Sitges ha denunciat aquests fets a l'Ajuntament per tal que es realitzin controls sovintejats a la zona.

Es comencen a portar a terme les mesures contra els habitatges turístics il·legals. Segons el Gremi d'Hostaleria, es calcula que n'hi ha 2.000 que no estan legalitzats, que no és poca cosa. L'Ajuntament ja ha tramitat les dues primeres sancions, una de les quals és de 21.000 euros; no hem d'oblidar que l'import pot oscil·lar entre 15.000 i 30.000 euros. Després de treballar per confeccionar un document que s'ajusti a la legalitat, ara ja disposen de l'eina per posar-se a treballar per tal de frenar aquesta competència, que perjudica els que tenen totes les llicències en regla.

És molt difícil que, si no et toquen la butxaca, deixis de fer trampes. Se suposa que davant d'aquestes sancions s'anirà amb compte abans de fer un pas en fals.

Malauradament, ens haurem d'acostumar a compartir les notícies que tenen relació amb la COVID-19; a més, sembla com si estiguéssim transitant per una muntanya russa. Perquè avui, per exemple, les xifres

de positius està estabilitzada i pot ser que demà pugim de manera preocupant i l'endemà tornin a baixar. No se'n pot fer un seguiment, ni que sigui rutinari, sense que hi hagi sorpreses. Per exemple, si abans atacava amb més virulència les persones grans, actualment la mitjana d'edat s'ha reduït fins als 46 anys els homes i els 50 les dones. Puja el percentatge de casos lleus i baixen els ingressos i les defuncions, i sembla ser que el 45 % dels contagis es produeix en reunions familiars.

En només una setmana hem passat de 186 positius a 194. Segons el nombre d'habitants, els experts ho consideren una xifra alta. El percentatge, de l'1 al 16 d'aquest mes, és del 8,37 %.

Representa un increment, el més significatiu, des del mes de maig. Les recomanacions segueixen sent les mateixes: ús de mascareta, distanciament i desinfecció molt sovint de les mans. Davant d'aquestes normes, observem com força gent no les contempla i el seu comportament s'allunya molt de la conscienciació que caldria per poder tenir una mica sota control la pandèmia i, el que és cabdal, no col·lapsar les urgències dels hospitals.

Per a molts joves, sense generalitzar, sembla com si no fos cosa seva, aquest problema: es reuneixen en un nombre més alt del permès, sense mascaretes i en alguns casos practicant el *botelló*. És una

auténtica llàstima, aquesta poca comprensió i solidaritat amb la resta de la comunitat i de les seves pròpies famílies, perquè la seva actitud pot provocar que el virus entri amb més facilitat a casa seva.

Les baralles que es van produir el dissabte 11 al carrer Primer de Maig i que es van estendre fins al de la Bassa Rodona són una mostra de l'actitud d'una minoria de joves que no s'avenen a seguir els principis de convivència. També sense mascaretes i passats de voltes, van oferir una imatge del tot deplorable i que contribueix a embrutar el nom de Sitges pel fet que l'esbatussada es va poder veure a tot arreu a través de les xarxes. Quan a les baralles hi participa un bon nombre de persones, poden arribar a tenir conseqüències impensables. Malament rai.

És com tot. La nostra societat està poc acostumada a ser receptora de les recomanacions o prohibicions que venen donades pels governants, siguin estatals o de la comunitat. Pel que fa referència a l'obligació de portar posada la mascareta, hi ha qui no en fa cas. Tant és així que la Policia Local ja ha imposat les primeres multes a vianants que no la portaven. És una llàstima que cada vegada s'hagi de recórrer a les sancions perquè es faci cas de les normes que dicten els governants, encaminades a prevenir contagis, quan es tracta d'un problema greu que ens afecta a tots i la mesura és en benefici de tothom.

A causa de la situació que vivim, resulta quasi impossible que et visiti el metge de capçalera de forma presencial. S'ha que trucar al CAP i carregar-se de paciència fins que et contestin i, quan ho fan, t'anuncien que ja et trucarà el facultatiu, que potser tampoc serà el que et correspon. Però, com que tots tenen accés al teu historial, de seguida es posen al dia i passen la consulta via telefònica. És el mateix que si tens una visita programada: el més probable és que la traslladin a una altra data o que el doctor la faci per telèfon. Aquest sistema afegeix més problemes als existents, ja que no és el mateix que et visitin per telèfon que presencialment i més quan es tracta de persones grans.

Les residències que acullen gent gran, la setmana del 13, tornen a la fase zero perquè s'ha detectat un nou repunt de positius entre la població. La mesura es pren com a precaució perquè cap de les residències de Sitges i de Sant Pere de Ribes, en aquests moments, té cap cas de positiu.

Estem en plena temporada d'estiu i no ho sembla, i a més cada dia que passa es comuniquen noves normes que no fan altra cosa que crear més incertesa. Es comprèn que els polítics, siguin de l'àmbit que siguin, es volen curar en salut, i mai més ben dit. Prenen mesures per prevenir mals majors i no ser titllats després de poc previsors. Vivim en una total incertesa perquè d'un dia per l'altre la situació pot canviar pel

que fa al nombre de persones que tenen un resultat positiu a les proves.

I entre els països que recomanen que la gent no vingui i també la recent mesura presa pel Govern de la Generalitat que aconsella que la gent de Barcelona eviti sortir de la ciutat... Resultat: no arriben estrangers ni la gent del costat de casa, i això és dolentíssim per als interessos del poble. Tanmateix, com que som molt obedients, a la segona quinzena del mes de juliol la gent ha fugit massivament de Barcelona per gaudir de les vacances. Aquí cadascú va per ell, com els del Vendrell, però, com que estem a Sitges, als hotelers, restauradors i botiguers ja els va bé, aquesta fugida cap endavant. Després ja en parlarem. És una deriva total i, el que és més preocupant, no se li veu el final, ni que sigui la manera d'estabilitzar la situació i que aquesta aportï una mica de respir. No és fàcil haver de conviure amb aquesta inestabilitat, que no convida ni a fer plans a curt termini.

Aquesta setmana del dijous 23 com a dia de referència hi ha 201 positius. Si ho comparem amb el dijous de la setmana passada, quan se'n registraven 194, l'augment és de set, una xifra significativament inferior a la mitjana del país. Ja he dit que aquestes xifres poden variar d'un dia per l'altre, com el conte de mai acabar.

Després de les baralles que hi va haver a la

zona del Primer de Maig, l'Ajuntament, amb la col·laboració dels locals d'oci nocturn, va acordar posar límits als accessos per tal que no es produeixin aglomeracions. En primer lloc, perquè no estan permeses, i en segon, per evitar que aquestes derivin en mals majors. Es va optar per la col·locació d'unes tanques metàl·liques, però, davant l'advertiment d'un ciutadà que va raonar que, en cas d'anar mal dades, podien ser llançades contra la gent, aquella mateixa nit es van retirar i l'endemà van ser substituïdes per aquestes cintes que estem acostumats a veure en llocs on es limita el pas. Un bon canvi que no és tan aparatós i que sembla més elegant.

Passen els dies i les setmanes i res no canvia. De vegades, fins i tot sembla que la cosa empitjora. I, enmig d'aquesta situació basculant –avui sembla que la cosa vagi millor que ahir, però ja veurem com serà demà–, tothom està amb l'ai al cor.

Els qui ja donen per perduda la temporada són els hotelers, els quals, des que va començar tot aquest calvari, han hagut de fer front a un degoteig diari d'anul·lacions de les reserves. Ho han agreujat les autoritats de diversos països recomanant que la gent no vingui de vacances aquí, una molt mala propaganda que acaba de desencantar si hi havia indecisos que no sabien encara què fer.

Ara ens adonem que no és bo dependre només d'una indústria o activitat, com és el

cas del turisme. Perquè, quan aquest falla, tot són plors. Ja ho deien els nostres avis amb l'exemple dels ous, quan aconsellaven que aquests s'han de tenir repartits entre diferents embolcalls, ja que, en cas de passar alguna cosa en un, només es trencaran els que hi havia dintre d'aquest i se salvaran els altres. De fet, era la teoria amb la qual venien a dir que els diners no s'han de tenir dipositats tots en un mateix banc, sinó repartits, perquè en cas de fer fallida un no es perdin tots. En el cas de la indústria, ja en teníem, però, quan les coses van anar malament, va irrompre el turisme i amb ell la declaració de poble turístic. Si llavors algú hi hagués volgut establir una indústria, de ben segur que no hauria obtingut els permisos corresponents perquè no hi havia cap polígon industrial. Ara que n'hi ha, qui és l'atreuït que compra una nau o la lloga a preus astronòmics, l'adapta a la normativa... Total, un ull de la cara. Aquest és el panorama.

Es comencen a fer evidents les discrepàncies en el si de l'equip de Govern de l'Ajuntament. En el ple del dia 24, els diversos grups que en formen part van votar de manera diferent en una proposta de C's i NH. La proposta instava a demanar a la Generalitat que destini efectius dels Mossos a combatre la delinqüència i la venda il·legal, que en un termini de tres mesos elabori un pla per salvaguardar les persones vulnerables i que són explotades per les màfies, i que promogui incrementar la col·laboració entre els cossos policials.

A favor de la proposta hi va haver 13 vots, els de JxS, PSC, SGI, C's i NH. En contra, 7, els d'ERC, GS i CVS. El vot d'EM va ser una abstenció.

Continuant amb les xifres informatives de l'evolució dels casos positius, si el 23 d'aquest mes se'n comptabilitzaven 201, després de just una setmana, el dia 30, la xifra ha pujat fins a 215, un detall que demostra que res més lluny de poder dir que la situació s'estabilitza.

CULTURA

El primer dia d'aquest mes de juliol s'inaugura a l'Estudi Vidal l'exposició col·lectiva dels Nou Gats sota el títol "Mirades de gats i gates". Els artistes participants són: Francesc Zani, Pedro Quevedo, Maribel Oliveras, David Sánchez, Jaume G. Soler, Eva Massó, Montserrat Virgili, Asun Batlle, Calahorro, Jordi de Torres, Albert Barbeta i Luís Navalón. Tots els treballs exposats tenen com a temàtica comuna el paisatge; en alguns s'hi barreja la realitat amb la fantasia i el conjunt de tot plegat mostra la tècnica emprada per cada artista, d'acord amb el seu estil particular.

Aquesta diversitat ofereix una amalgama de colors, que és el segell que caracteritza cada autor o autora. Algunes de les obres exposades han estat realitzades en ple confinament, en la intimitat de l'estudi, quan era impensable poder plantar el cavallet al carrer.

La Fundació Ave Maria aprofita aquesta reobertura cultural per presentar dos temes que tenen molt en comú, tot i que són molt diferents l'un de l'altre. D'una banda, el Cava Solidari, que des del 2006 assoleix els seu protagonisme i que, com la mateixa paraula indica, la comercialització del qual té finalitats solidàries. A cada edició se li confereix una pàtina d'originalitat i creativitat, la que plasmen els artistes convidats a realitzar una obra, destinada a il·lustrar l'etiqueta que acompanya cada ampolla. Aquest any l'artista encarregat ha estat el vilanoví Sergi Mestres, que ha realitzat un collage de molt colorit.

La presentació, que va tenir lloc a l'Art i Cafè, va anar acompanyada per la inauguració de l'original exposició "Vint pintors reimaginem La Punta". Es tracta d'una idea molt bona que agafa com a patró la silueta retallada de l'església i, damunt seu, els vint artistes participants realitzen el seu treball. Amb això aconseguen que la imatge més pintada i fotografiada del nostre poble es converteixi en un espai tan creatiu que causa l'admiració de tothom que visita l'exposició, que ha estat comissariada per en Lluís Barbadillo. Tot i que s'havia de fer a la capella de l'Ave Maria, per les limitacions de la capacitat s'ha buscat aquest espai, que és més gran.

Els artistes participants són: Rosser Aldabó, Ànnia Aragonès, Josep Aragonès Zafra, Adolfo B. Morgan, Lluís Barbadillo,

Lola Chacón, Pere Escolies, M. Carmen Escribá, Margarita González, Tatiana Loseva, Dolors Luján, Ramón Manzanido, Thomas de Marsay, Sergi Mestres, Pepe Nebleza, Carmen Parellada Cortés, Pepe Pujol Carabantes, Javier Rey i Elvira Rodríguez Roura.

I més exposicions. Al Museu Maricel, el dissabte 11 s'ha obert al públic l'exposició que porta per nom "L'home nu". Es tracta d'una col·lecció d'obres i objectes associats a diferents cultures i èpoques, totes elles dins la temàtica de l'home nu. Això inclou des d'escultures romanes fins a fotografies, pintures modernistes i noucentistes, i fins i tot portades de discos.

El recorregut de la mostra es recrea amb els mites, la percepció de la bellesa i la moralitat. Entre els artistes més destacats hi trobem Marià Fortuny, Pablo Picasso, Salvador Dalí i un dibuix d'un home nu de la Lola Anglada. Entre els artistes contemporanis, hi ha noms com Antoni Miralda, Nazario Luque de Vera, Carlos Pazos, Francesca Llopis, Núria Güell, Mar C. Llop, Sebastià Martín, Ivonne Navarro i Roberta Marrero. Una mostra curiosa que desmunta els tabús que es relacionen amb la masculinitat.

Sortosament, un cop superat l'estat d'alarma es reprèn la dinàmica de les exposicions, ho estem vivint aquest mes de juliol amb una bona mostra. Així, a

les dues esmentades s'afegeix la que s'ha inaugurat el dia 15 al Centre Cultural del Miramar, una interessant exposició que fa un recorregut per l'art africà. Respon a un acord entre la galeria Out of Africa i la regidoria de Cultura i s'hi pot veure una mostra d'art tribal africà i d'artistes contemporanis. Es tracta d'una trentena d'obres, amb un aiguabarreig de formes i colors, que engloba diferents èpoques. Dintre de l'art tribal, hi ha representades diverses cultures mil·lenàries, amb el seu simbolisme i el seu significat espiritual. Pel que fa a l'art contemporani, hi trobem artistes com Bob-Nosa (Nigèria), amb una obra que vol escenificar el color i el dolor; Onyis Martín (Kenya); o Moustapha Baldi Oumarou (Camerún), amb una obra que mostra personatges anònims entre paisatges especials. Altres obres procedeixen de Mali, el Congo i Costa d'Ivori.

Es reprenen els concerts a l'entorn de l'anunciat "Sitgestiu Cultural", en què s'aglutinen els Concerts de Mitjanit. Es tracta d'un conglomerat en què hi són presents tots els gèneres musicals i també recitals poètics, visites nocturnes als museus i altres activitats.

Casualitats de la vida, mentre apuntava això en aquest "Repàs", s'anuncia que el Port d'Aiguadolç cancel·la tota la programació que tenia previst oferir, pel mateix motiu que ens té a tots en suspens, una decisió que també afectarà un acte molt tradicional

i simpàtic, com és la cantada d'havaneres que tenia lloc una vegada la processó de les barques, amb la imatge de la Verge del Carme a bord, tornava al port.

El dissabte 4, al pati del Centre d'Interpretació de la Malvasia, més conegut per nosaltres com el Corral de la Vila, es fa la presentació del poemari *Nua Cendra* del nostre poeta i amic Joan Duran i Ferrer, una obra que va ser premiada en la passada edició del Premis Octubre en l'apartat de poesia, el premi Vicent Andrés Estellés.

El marc és magnífic i l'obra d'en Joan supera l'encanteri d'una poesia, la seva, com el mateix títol de l'obra indica, nua de paraules, amb les quals només es busca que rimin entre elles. Perquè la seva poesia és moderna i, amb poques estrofes, diu moltes coses i sobretot te'n deixa entreveure moltes altres.

La presentació va anar a càrrec de les poetesses Odile Arqué i Anna Aguilar-Amat, que van dir moltes coses, totes elles amb merescuts elogis que emmarcaven el contingut d'una obra inspirada pel seu autor. Tot això asseguts a l'entorn de la figuera, tot fent glops de la Malvasia de l'Hospital. Ja està tot dit.

O quasi tot, perquè per acabar la Cèlia Sánchez-Mústich, la Lúcia Gàzquez, el Josep Milán, la Mercè Garcia i la Vinyet Panyella van recitar fragments de l'obra d'en Joan,

amb els consegüents comentaris que autor i recitador o recitadora intercanviaven. A més, la Vinyet va aprofundir en els orígens dels Pañella, entre els quals també es contempla la branca dels avantpassats d'en Joan, que de les Àguiles van fer cap a aquest Corral de la Vila que ens acollia, casualitats de la vida.

Una signatura és la validació d'un compromís formal. Des del 2008 hi ha un conveni entre l'Ajuntament i la Fundació Pere Stämpfli. Com que darrerament l'espai dedicat a exposició i a obra permanent d'en Pere s'ha ampliat amb la incorporació de la que tots coneixem com la casa del doctor Serramalera, les dues parts han considerat que s'havia de renovar l'esmentat conveni, cosa que s'ha fet a tres bandes: l'alcaldeessa, Aurora Carbonell, en Pere Stämpfli i en Pere Izquierdo, responsable del Consorci del Patrimoni de Sitges.

Amb la signatura d'aquest nou conveni, el Consorci assumeix la gestió de les noves sales i les obres exposades de l'autor i es compromet a gestionar, amb el seu personal, l'obertura al públic dels seus espais. Amb aquesta nova incorporació, l'Ajuntament i la Diputació gestionen, juntament amb el Cau Ferrat, el Maricel, el Museu Romàntic i Can Falç; tot plegat, un extens patrimoni cultural i artístic del nostre poble.

Els organitzadors del Festival de Terramar aposten per la finca de Mas Solers per

celebrar-hi un nou festival: el Més Garraf Festival. A causa de les circumstàncies actuals, a Sitges no han trobat un espai adequat per poder-lo portar a terme.

La cartellera es concreta al llarg de tot el mes d'agost, amb actuacions com: Stay Homas, Els Amics de les Arts, Quim Masferrer i el seu *Bona gent*, Miki Núñez, Sopa de Cabra, Manel, Ramon Miravet, Sofia Ellar, Nil Moliner i Mikel Erentxun.

L'escriptora Montserrat Esquerda presenta el seu tercer llibre dedicat a Sitges, *Feminae*. Les protagonistes són trenta dones que entre el 1895 i el 1965 van entrar en contacte amb el poble per diferents motius. En el llibre es crea una complicitat entre els diferents àmbits amb els quals es van relacionar. La seva presència va comportar també una complicitat amb la gent de casa nostra, amb la qual van compartir amistat i determinades relacions amb certs personatges.

És un llibre molt interessant en el qual, des de la mirada observadora de la Montserrat, podem conèixer més detalls de la vida local que van protagonitzar aquestes dones en l'àmbit de l'art, el periodisme o l'esport, entre d'altres.

A frec de les Tines del celler de Can Pagès, a les Torres, es presenta el disc *#PoesiaBarbariana* & *#Piano Triquell*, amb el protagonisme de la poesia de la Bàrbara

Escuderi i la música d'en Jordi Triquell, una combinació excel·lent amb la qual els dos ens han delectat en aquesta tarda del diumenge 12 en un marc diferent al que estem acostumats, envoltat de vinyes i de les tines, dintre de les quals el most es converteix en vi.

Coneixem i som admiradors de la poesia de la Bàrbara, tan reivindicativa i propera. També del domini que en Jordi té del piano i de la improvisació. Poesia i música de la mà de dos artistes tan propers que, davant el seu art, fins i tot les orenetes han desplegat les ales i els seus xiscles han contribuït a dotar el recital d'un aire més camperol.

La producció del disc ha anat a càrrec d'Andy Parcerisas i ha comptat amb la col·laboració de l'escriptora i poetessa Vinyet Panyella i de les artistes Maria Assumpció Raventós, Magda Querol, Pilar Mena i Raquel Huerin; la dissenyadora Marta Juez; les fotògrafes Laura Bergante i Roser Triquell; l'enginyer Albert Alcázar, i la model Quevedo. Un bon equip amb un resultat molt digne.

De tots és conegut que Sitges és un excel·lent plató cinematogràfic, ja sigui per rodar pel·lícules o espots publicitaris. L'agència que gestiona i promociona els rodatges de diferent índole, la Node Film Clúster, s'ha instal·lat a les dependències del Nivell 10. La Node Film, que tenia la seva adreça a Vilanova, depèn de l'agència

de desenvolupament econòmic Node Garraf. El trasllat ha estat negociat entre la presidenta de l'organisme, Rosa Huguet, i l'alcalde, Aurora Carbonell. El regidor Guillem Escolà ha opinat que els rodatges que tenen com a marc el nostre poble són beneficiosos per a l'economia.

Els organitzadors del Festival de Cinema, que se celebrarà del 8 al 18 d'octubre, fa temps que hi estan treballant, però, a causa de la situació en què ens trobem, hi ha la incertesa de si es podrà fer. Són conscients que no podrà ser en el format habitual i per això han buscat noves maneres amb les quals creuen que es podrà portar a terme. La fórmula és alternar les activitats presencials amb les virtuals.

La producció catalana *Malnazidos* serà la que inaugurarà el Festival. Es tracta d'un film basat en la novel·la de Manuel Martín Ferreras. L'autor del cartell és David Ramon, de The Mushroom Company.

La mar és el tema que ha escollit el col·lectiu de pintors i pintores Grupdart.cat, un mar que està molt a prop de la galeria d'art Àgora 3, que ha acollit el que han pintat els components d'aquest grup.

Disset són els expositors: Pepe Nebleza, Ànnia Aragonès, Pere Escolies, Jordi Oltra, Lola Chacón, Joan Mas, Mª José Ruiz, Josep Aragonès Zafra, Isabel Riera, Paco Navarro, Ramon Vilalta, Mercè Vidal,

Josep Faig, Mª Carmen Escribà, Albert Gironés, Montserrat Ribas i Jordi Galban.

Elles i ells han aconseguit competir amb el mar que s'albira des de la finestra de la sala més carismàtica de la galeria. El resultat és un reflex de la sensibilitat de tots els artistes participants i amb ella ens han permès gaudir d'un mar inspirador.

El Casino Prado Suburense presenta en societat, mai més ben dit, la programació d'una altra edició del festival Dona Art en Femení, que tindrà lloc del 4 al 6 de setembre.

“La Pregonera” és la proposta que impulsa la regidoria de Cultura, que s'ha hagut de reestructurar a causa de les normes establertes per prevenir-nos de la pandèmia. El dissabte 11 es va fer el primer dels actes programats. L'escenari va ser el del Retiro, amb la participació de la formació local Ninot i del Petit de Cal Eril.

El divendres 17 els ribetans ens visiten, amb la posada en marxa del Re-evolucion. Això és un no parar. Es tracta del festival de les arts escèniques i el grup ribetà Fes+Chapeau ha portat la companyia Kolectiv Lapso Cirk, que ha actuat a l'Hort de Can Falç. Cal afegir-hi també l'espectacle de dansa a càrrec de Les Impuxibles i Clara Peya. El cartell es completarà amb altres companyies de circ, com Madam Gaüc. I tampoc hi podia faltar la música, que anirà a càrrec

de Gerard Quintana i Xarim Aresté. Les actuacions es faran entre el Parc de Can Robert i l'Hort de Can Falç.

Hi ha relleu en la direcció del setmanari *L'Eco de Sitges*. Per motius de salut ho deixa l'Antoni Sella i Montserrat, que es va fer càrrec de la direcció el desembre del 2013, poc abans que es presentés un renovat setmanari vinculat a una societat, Premsa de Sitges SL, de la qual és president en Santi Terraza de Vallcourt. Amb el Consell d'Administració i un Consell Editorial, es va crear una plantilla de personal que treballa exclusivament per fer possible la sortida de la publicació cada divendres. Resumint, com els diaris de veritat i d'envergadura.

Assumeix el relleu en Magí Fortuny i Poch, nascut a Sitges, de pare ribetà i de mare sitgetana. En Magí és llicenciat en Ciències de la Informació, col·laborador de *L'Eco* des de ben jove i coordinador de la temàtica ribetana. És una persona afable i propera que de ben segur assolirà molts èxits en aquesta nova tasca que li ha estat confiada.

Després de la nissaga de la família Soler, en Toni Sella i ara en Magí Fortuny són els dos directors que no tenen vincles familiars amb el fundador, en Josep Soler i Cartró, a qui va seguir el seu fill, Josep Soler Tasis, i el net, Josep M. Soler i Soler. Aquest va treballar fins que la salut li ho va permetre, però en els últims anys de la

seva vida van portar el pes de la direcció els dos fills: en Josep i en Ramon. En Ramon ens va deixar inesperadament, un fet que va commocionar la gran família que és *L'Eco*. Amb tot, la família Soler hi segueix sent present amb en Josep Soler Marcé i el seu germà Albert, que també hi col·labora.

El vi també és cultura. Al seu entorn gira un món poc reconegut pels qui són profans en la matèria, que tan sols el gaudeixen quan el beuen amb moderació. Però el vi és el resultat d'un meticulós procés d'elaboració que va associat a aquesta cultura que professen els entesos.

Entre aquests hi ha els components de l'Acadèmia de Tastavins, els mateixos que han concedit la medalla d'Or al vi Blanc Subur, de l'anyada del 2008, com el millor vi jove blanc de la Denominació d'Origen Penedès.

Darrere d'aquest reconeixement hi ha la bona feina que es realitza en el celler de l'Hospital de Sant Joan Baptista, on també produeixen la Malvasia de Sitges, molt coneguda i apreciada arreu. El lliurament del premi va tenir lloc al Claustre dels Trinitaris de Vilafranca i va ser recollit pel director, Sr. Raimon Martínez, i per l'administrador de la Fundació de l'Hospital, Sr. Albert Oliver, els quals van destacar la tasca que porten a terme l'equip tècnic que dirigeixen els germans Sangenís, així com

el vinyater Josep Almirall, l'Anna Baqués i tot el personal del celler.

A les pàgines de *L'Eco* del 24 d'aquest mes de juliol, en Jordi Fusté escriu un interessant article, una pinzellada de la història del cinema al nostre poble. Explica que a l'any 1905 es fan projeccions a la societat La Palma, el 1907 al Prado i el 1908 al Retiro. Així va començar, com ell diu, la llarga trajectòria del cinema a casa nostra, que encara perdura en les dues sales de projecció: la del Prado i la del Retiro, que són més que centenàries.

L'artista Núria Fortuny converteix l'Estudi Vidal en un oasi de color i vitalitat, tot un esclat de la natura que l'artista plasma en les seves obres, on, com no podia ser d'altra manera, recrea el seu peculiar estil. El conjunt de tot plegat ofereix una harmonia que esdevé creativa i, al mateix temps, relaxant.

Les proves de selectivitat acostumen a convertir-se en un malson per als estudiants, tot i que n'hi ha que hi van tan preparats que això es reflecteix en la nota final. Qui assoleix un 9 rep el reconeixement públic del Consell Interuniversitari de Catalunya. Quatre alumnes de Sitges han aconseguit aquesta distinció: a l'Institut Joan Ramon Benaprès, un alumne que manté l'anonimat ha aconseguit un 9,8, i tres de l'Institut Vinyet han superat el 9: David Díez (9), Lucas Estruch (9,2) i Biel Rusalleda (9,3). A més de l'honor que els representa aconseguir

aquestes qualificacions, el mateix honor comparteixen els instituts en els qual han desenvolupat els estudis.

Molts restaurants que disposen de terrasses han contribuït a ajudar la cultura oferint música en directe. Tot i la suspensió d'alguna programació musical per a aquest estiu, s'han afegit noves propostes, com el cicle de concerts organitzats per la regidoria de Cultura per promoure el talent local i que tindran lloc a l'Hort de Can Falç. També en els jardins del Retiro se celebren els vermouths musicals, i a la terrassa del Gran Sitges Royal ofereixen música en viu amb acompanyament de piano i amb interpretació de música italiana.

A més, en un racó del Sunway, de dimarts a dissabte es combina la música amb els monòlegs. I a la terrassa de l'Utopia continuen les sessions de jazz. També La Sitgetana ofereix una bona cartellera musical, sense oblidar-nos dels Concerts de Mitjanit al Racó de la Calma.

L'oferta és molt variada i s'adhereix a la campanya orquestrada, mai més ben dit, per ajudar els músics a continuar desenvolupant el seu art, ja que per a molts d'ells és el seu mitjà de vida i, amb les anul·lacions de quasi tot els contractes que tenien per a l'estiu, han quedat en una situació complicada.

Sense sortir de l'àmbit musical, el grup

Aiguadolça, una formació que ha sorgit de l'estudi de gravació Aquadolz, es prepara per enregistrar un videoclip basat en el seu primer single.

El grup està format per Pau Acuña, piano i veu; Sailesh Guijarro, guitarres; Iñaki Ramos, baixista; i Víctor Torrent, bateria. Quan cal, s'hi afegeixen els músics Mingo Bampton o Víctor Esquirol. Els dies de confinament van ser aprofitats per treure fins a vint peces que han incorporat al repertori, que combina soul, pop i funk.

FESTES I TRADICIONS

Ens ho imaginàvem, però no ens ho volíem creure, i al final els dubtes s'han desvelat. La Comissió, que s'estrenava aquest any, fa saber la difícil decisió que han pres, consensuada amb tots els caps de colla dels balls i amb l'Ajuntament. Aquest any la celebració de la Festa Major de Sant Bartomeu i de Santa Tecla no tindrà el format a què estàvem acostumats. No sortiran els balls populars ni les processons, ni hi haurà castell de foc. Aquesta, a priori, és la notícia. Ja tenien molta feina feta perquè per organitzar-la es necessita molt temps i tocar moltes tecles, però ara la Comissió treballa per buscar alternatives, conscients que poca cosa es pot fer. No és fàcil perquè en tot el que es faci no es podrà evitar la concentració de gent. Per tant, aquest aspecte, el de les aglomeracions, ha de prevaldre per damunt de les ganes de no quedar-nos sense res.

D'altra banda, la Comissió ha obtingut el compromís, per part dels caps de colla, que no es repetirà la irresponsabilitat que van mostrar uns quants participants dels balls de la Festa Major de Ribes, que per Sant Pere van sortir al carrer desobeint l'acord de no fer-ho a què s'havia arribat.

La decisió que queda a l'aire és com s'actuarà amb les Barraques, a les quals es busca una alternativa, com podria ser el seu trasllat a l'esplanada de l'Aquàtic. Amb un cartell de primera, els responsables han aconseguit atraure moltes expectatives entre el jovent, que ja les espera. Haurem d'estar atents unes quantes setmanes més per saber quina decisió es pren.

Limitar la celebració de la Festa Major a la mínima expressió, els de la nostra generació no ho havíem vist mai.

Fa una setmana encara s'estava parlant de reubicar les Barraques en un altre espai que no fos l'habitual. Després de buscar totes les solucions possibles, s'ha arribat a la conclusió que el problema no rau en l'espai, sinó en les aglomeracions de gent, i les actuacions dels participants atrauen molt jovent. Davant d'aquesta massificació, és impossible garantir les mesures sanitàries que les autoritats en aquesta matèria exigeixen. Finalment, molt a contracor, s'ha decidit posposar-les fins a l'any vinent.

El dia 23, l'Hort de Can Falç ha estat l'escenari de la celebració de la festa de Sant Jordi d'aquest any, que es va haver d'ajornar per culpa de la pandèmia. Amb un format més reduït, no ha estat el mateix que en les edicions anteriors, quan es feia al Passeig i en el dia en què s'escau la festivitat. Tampoc la concurrència ha estat massiva, però la intenció ha estat molt bona i de llibres se n'han venut, que és del que es tracta. No hi ha hagut les parades de roses perquè les floristes no ho han cregut convenient: les altes temperatures d'aquests dies fan molt difícil la conservació d'aquesta flor. Ja van tenir el seu èxit per Sant Jordi, quan se'n van vendre moltes.

L'Hotel ME de Terramar també s'ha volgut adherir a aquesta festa de Sant Jordi, fora de dia i de mes, dedicant unes jornades a la literatura de viatges i aprofitant aquests dies en què la cultura és la protagonista per oferir llibres i roses en un espai dedicat a la signatura de llibres per part dels autors. També s'hi ha fet un mercat ambulant de roba, decoració... Tot sota la direcció de Mercantil Diseño.

El dia abans es van presentar dos llibres molt interessants. El primer, *Puig de Sitges. Entre els íbers, romans i l'actualitat*, que ha estat coordinat per en Joan Garcia Targa. En Joan ha escrit els capítols dedicats als íbers i als romans, i la Carme Muntaner ha escrit les pàgines dedicades a l'època medieval. Mitjançant la incorporació

d'uns personatges ficticis, els autors ens conviden a imaginar-nos com eren els primers assentaments del poble i la manera com vivien els seus habitants.

Tot s'ha estructurat a partir dels resultats obtinguts en les excavacions realitzades en l'espai del Puig de Sitges, on hi havia la muralla, de la qual es pot veure un tros al començament del carrer Major, que s'estenia pel carrer Carreta. El treball s'acompanya de les fotografies de les troballes d'aquest jaciment, recreat per l'arqueòleg Sergi Segura.

Segons informacions rebudes, de totes les peces trobades se'n farà una exposició, la qual ens aproparà als inicis del nostre poble i de la gent que l'habitava. De moment, el llibre d'en Joan Targa i de la Carme Muntaner ja és una eina de consulta molt valuosa per a tots els qui estan interessats a saber més dels orígens del poble.

D'altra banda, al Centre d'Interpretació de la Malvasia es va presentar el llibre de Josep M. Jornet *Recull Fotogràfic (1950-2007)*, coordinat per Roland Sierra i Gabi Serrano, amb la col·laboració de Xavier Miret. Les fotografies d'en Jornet ens apropen al nostre paisatge, per nosaltres tan familiar, però des de la vessant artística del fotògraf, un apassionat d'aquest art que sabia trobar l'angle i el moment més adequat per pitjar el dispositiu de la càmera. I el que és molt significatiu, les seves fotografies

ofereixen un testimoni molt eloqüent de la transformació que ha experimentat la vila en el transcurs dels anys.

Però, per sobre de tot, mostra la trajectòria d'una afició a la fotografia, fins a l'extrem de l'apassionament, que va acompanyar en Josep M. Jornet durant tota la seva vida. Aquesta ben treballada afició li va permetre guanyar prestigiosos premis i ser seleccionat en els reconeguts Premis Negtor, cosa que ja representava un gran mèrit.

El dia de Santa Marta, patrona de l'hostaleria, el Gremi d'Hostaleria, amb les limitacions que regeixen, ho ha celebrat amb uns actes prou dignes, com l'ofici presidit pel Sr. Rector, mossèn Pausas. En acabar, al Prado s'ha servit un aperitiu i s'ha aprofitat per fer el lliurament de distincions a tres empreses que durant el confinament van emprendre accions solidàries. Les guardonades han estat l'Hotel Melià, el restaurant Corazón de Agave i el Janio's Bar.

CURIOSITATS

Hi havia qui deia: "Que en veurem, de coses, si no ens morim abans". I, de vegades, coses impensables com un mesurador per saber al moment el nombre de persones que s'apleguen a les platges. Es tracta d'un fet insòlit perquè mai s'havia controlat el nombre de banyistes que es trobaven a la sorra i dintre l'aigua. La causa, és clar, és la

necessitat de tenir-ne controlada l'ocupació. D'això se n'encarreguen unes 30 persones que estan ubicades a les entrades de les platges del nostre municipi. Fins i tot des de casa, o des d'on sigui, amb el mòbil es pot consultar en temps real per Internet l'ocupació de totes aquestes platges, i així poder anar a la que no estigui tan plena.

Els estralls causats en l'hostaleria per la manca de turisme contrasten amb l'activitat de la construcció, en què després del confinament ja no queda cap treballador en ERTO. Això es degut al fet que hi havia moltes obres començades i ara s'han reprès. No obstant això, no es pot estar mai tranquil, la preocupació se centra a saber què passarà quan s'acabin tots aquests projectes que estan en construcció. Com repercutirà l'afeblida economia en els inversors, promotors i particulars per decidir-se a encarregar nous treballs a les empreses constructores. De moment, no cal posar-nos al llit abans de tenir febre.

No sé si, en condicions normals, durant el mes de juliol s'hauria pogut seguir treballant en el carrer Espalter i Pau Benazet, per la sorollada que produeixen els treballs per canviar-hi el clavegueram i canalitzar les aigües pluvials i finalment pavimentar-los de nou. Les obres segueixen a bon ritme i està previst que s'acabin a final de mes. Es pot dir que quasi tots els treballadors són d'origen marroquí i, en honor seu, cal dir que són uns bons treballadors, d'aquells

que van per feina i que se la treuen de sobre. A més, feina ben feta.

Davant la suspensió de la Festa Major en el format en què estàvem acostumats a celebrar-la, cal dir que al llarg de la nostra història poques vegades s'ha deixat de fer. Aquestes són: 1854-1855, pel còlera; el 1867, per raons polítiques; el 1873, per la tercera guerra carlina; el 1898, per la pèrdua de Cuba; el 1909, per la Setmana Tràgica de Barcelona; 1932-1934, per les prohibicions de la República, tot i que en el anys 1932 i 1934 es va fer alguna sortida, amb limitacions, dels balls; i els anys 1936-1938, a causa de la Guerra Civil. I aquest any, pels motius que tots coneixem.

Els establiments dedicats a la venda de productes com pintures i tota mena de material de bricolatge han incrementat les seves vendes durant aquests mesos de confinament perquè moltes famílies s'han atrevit a pintar el pis, a envernissar els mobles de la terrassa i, si són una mica manetes, a arranjar desperfectes pendents de reparació o que s'han produït durant aquest temps. Observat des de la vessant irònica, no tot ha de ser tristesa, hi ha hagut gent que ha aprofitat el temps i botigues especialitzades en uns determinats articles han fet més calaix que l'habitual.

Els manetes s'han lluit mentre es trobaven en acció, i els qui no ho són tant també han fet de les seves. Però aquesta activitat,

la de treballar per casa, comporta un risc, resultat de la confiança que hi ha amb la família, amb la qual es comparteix sostre. Hi ha els marits meticulosos i perfeccionistes i els qui no ho són tant, que són els qui més fan servir l'expressió "ja està bé...". Per a aquests, la discussió està assegurada, davant d'una muller meticulosa. També passa a la inversa, quan ell és perfeccionista i ella no tant; llavors, l'expressió esmentada canvia de bàndol i també pot ser motiu d'acalorament. Com se sol dir, tot és mal que mata. Sigui com sigui, no es pot dir que els atrevits, manetes o no, no han aprofitat el temps.

La notícia, per curiosa, no deixa de tenir una gran transcendència. El seu protagonista, un sitgetà, en Joan Martínez Benazet, que és ministre de Sanitat d'Andorra i, per tant, el responsable de la salut dels andorrans, principalment davant la problemàtica sorgida per la pandèmia, que no hi entén, en això de les fronteres.

Les mesures que va prendre el Govern andorrà, proposades pel seu ministre de Sanitat, van ser dràstiques: tancar les fronteres i instar la ciutadania a complir les indicacions que els feien arribar. Al mateix temps, posaven en marxa un mètode consistent a fer un doble cribratge serològic a tota la població. El resultat van ser 6.500 seropositius, que superaven el nombre de diagnosticats prèviament per PCR. El mètode ha aconseguit defensar-se de manera col·lectiva del virus.

Tot això ho ha explicat el doctor Jim Roldan a les pàgines de *L'Eco*. I ens ha servit, també, per recordar el pare d'en Joan, el Dr. Joan Martínez Sardà. Pare i fill, especialitzats en pneumologia. En Juan, com el coneixíem, a més de bon metge, era una excel·lent persona i molt humanitari.

Interessant i il·lustrat article a les pàgines de *L'Eco* del 31 d'aquest mes, del qual és autor en Santi Terraza, resultat d'una trobada amb en Matteo Olivier, que, de Codissago, un bonic poblet de la vall de Cadore, a la zona dels Dolomites, va voltar pel món amb la que havia estat la seva nòvia de tota la vida, la Luisa. Ja casats, van arribar a Sitges i aquí es van quedar per sempre més.

A l'Olivier el va fascinar l'elaboració dels gelats. L'especialitat de la regió d'on provenien eren els gelats artesanals. I, format al costat d'un oncle seu, va aprendre tots els secrets més ben guardats, fins a convertir-se en un gelater de prestigi.

A la vila encara guardaven el record dels "mantecaueros", com el popular "Xé", que a l'estiu repartien aquells originals carretons principalment pel Passeig, fins que no va arribar en Matteo i la Luisa i van obrir gelateria en un enclavament fix, al carrer Major, davant mateix del carrer Tacó. Els gelats dels italians, com així els anomenàvem i encara ho fem ara, de

seguida es van fer populars per la varietat de sabors i per la qualitat.

En Matteo va enviudar i ara són els fills que elaboren els gelats, encara amb molta més varietat de sabors, amb la casa central al carrer Jesús, on hi havia hagut la bodega d'en Javier Carbonell, de can "cafetó", i amb una sucursal al carrer Parellades.

ESPORTS

El guanyador de la 42a edició del campionat d'escacs per celebrar el final de curs de la Peña d'Escacs del Prado celebrat telemàticament ha estat Eric Solis, de la categoria Sub-10, que ha guanyat altres jugadors, d'un total de 28, de més edat que ell. L'Eric ha jugat des de Bèlgica.

El jove motociclista sitgetà de quinze anys Nil Roig ha fitxat per l'equip Gass Racing i això li permetrà competir en la categoria Super Sport 600 cc en el Campionat d'Espanya de Superbikes.

En Nil està il·lusionat davant els reptes que se li presenten i aspira a aconseguir molts èxits, sobretot amb el pensament posat en el 2022 per participar en el seu primer campionat del món.

L'esport sitgetà, i concretament el futbol, resta pendent del primer cap de setmana d'octubre, que és quan, en teoria, ha de començar la temporada. Paulatinament s'hi

aniran incorporant la resta de categories. És molt complexa, aquesta situació. Els calendaris, en tots els aspectes, estan perfilats, però no se sap què es podrà fer quan arribi el dia.

De tota manera, aquests dies de juliol s'han reprès els entrenaments, tant de l'equip que entrena en Manel Rodríguez com del d'en Dani Pujol, al qual s'ha incorporat en Rubén Cortés. Temps al temps.

El pilot sitgetà Nil Roig encapçala la classificació del campionat interautonòmic de velocitat, després de quedar primer al circuit de Cartagena. En els entrenaments ja va aconseguir la *Pole Position*, posició que no va perdre durant tota la carrera. A la primera cursa, que s'havia disputat a Jerez, havia quedat en segona posició. L'última cursa se celebrarà també a Jerez entre els dies 7 i 8 de novembre.

Es tanca una edició atípica del prestigiós campionat de golf femení Ladies European Tour. L'Estrella Damm Mediterrània Ladies Open ha fet una difusió digital de la competició que ha servit per difondre el torneig, la final del qual se celebra al camp del Club de Golf Terramar.

La intervenció en els diferents mitjans de comunicació de les guanyadores d'edicions anteriors ha servit per enaltir les instal·lacions del nostre Club, a més de destacar-ne l'enclavament, al costat del mar. I la

grata sensació que produeix el seguiment de la pilota des que s'enlaira, amb el blau del cel com a fons, i quan aquest passa el protagonisme al blau del mar, quan la pilota ja llisca per la gespa. Tot un espectacle.

Els organitzadors del campionat ja treballen en l'edició de l'any 2021, que tothom espera poder celebrar, si no amb total normalitat, almenys prou perquè es pugui disputar.

La jove promesa Martina Lázaro, jugadora de l'Escola d'Escacs del Prado, ha aconseguit, amb només 10 anys, la segona posició en el campionat d'Espanya celebrat a Solobreña.

L'altre component de l'equip, que també representava Catalunya, en Martí Marín, va obtenir una molt meritoria onzena posició. Uns resultats que venen a ratificar la qualitat i el bon nivell de les jugadores i jugadors de l'escola del Prado.

Nil Roig torna a ser notícia per haver aconseguit la tercera posició en la cursa celebrada en el circuit de Navarra. En la classificació general del campionat de superbikes, en Nil ocupa la tercera posició.

En Jordi Fusté, a l'edició de *L'Eco* del 31 de juliol, publica un interessant article que fa referència als partits organitzats, la majoria de vegades amb finalitats benèfiques, amb equips com el Barcelona, que s'enfrontava als diferents equips de Sitges.

Un va tenir lloc en el llunyà 15 d'agost del 1918 gràcies a les gestions d'en Rafael Llopart i Viaud, que va ser president del Barcelona entre els anys 1915 i 1916. Curiosament, aquest partit, i altres amb combinats de jugadors del Barça i de l'Espanyol, es van jugar a benefici del Retiro, per ajudar en les despeses de reconstruir el seu local social després d'un gran incendi. El local va ressorgir de les cendres durant les festes de Nadal d'aquell mateix any. Aquest any es compleixen 150 anys de la seva fundació.

Un altre de memorable va ser el que es va jugar l'1 d'agost del 1954 amb un combinat de jugadors internacionals que conformaven l'equip de la Colonia Veraniega, entre els quals hi havia Ramallets, César, Di Stefano, Villaverde, Aldecoa... El combinat es va enfrontar a l'equip de la Unió Esportiva Sitges. A la grada també hi havia uns espectadors d'excepció: Josep Samitier i Ladislao Kubala. Aquest últim havia de jugar, però no ho va poder fer perquè estava lesionat. El resultat va ser de 5 a 2 a favor dels de la Colonia.

La recaptació, de 17.194,80 pessetes, es va destinar a l'Hospital de Sant Joan.

Un breu resum del que en Jordi ha escrit a *L'Eco* i que per la seva transcendència he cregut oportú apuntar en aquesta crònica.

EL DIA A DIA

Comença l'agost i el tema del dia continua sent l'evolució de la pandèmia i les seves conseqüències. La tònica continua sent la de sempre: una de freda i una de calenta. Sempre la mateixa cançó: quan sembla que s'estabilitza la cosa, passen uns dies i torna a pujar el nombre de contagis. Aquest desequilibri es deu, en part, que cada vegada es fan més tests de PCR i, per tant, es detecten nous casos que es desconeixien.

En una setmana, del 30 de juliol al 6 d'agost, hem passat de 215 a 220, una xifra que ens permet ser una mica optimistes, tot i que els responsables del seguiment informen que el risc encara és molt elevat. És el que deia, d'un dia per l'altre la situació pot variar i com aquell qui diu tornem al punt de sortida, conscients que el recorregut és llarg. En aquest caminar a cegues no podem fer plans, ja no dic de futur, sinó gairebé d'un dia per l'altre. Qui ens ho havia de dir, quan es començava a parlar d'aquest virus, que semblava que no anava amb nosaltres, que era un problema focalitzat a la Xina... De tant en tant, en sorgia algun cas aïllat en algun altre racó del món i res, convençuts que, com se sol dir, la sang no arribaria al riu. Si només

fos al riu... La pandèmia s'ha instal·lat a tot el món i ningú sap quan se la podrà vèncer. El més greu és que pel camí es van perdent moltes vides i les conseqüències de tota índole són innumerables.

Per sort, les noves tecnologies estan fent un gran servei. Principalment a les persones que poden treballar des de casa. Si no fos així i ho haguessin de fer de manera presencial, potser no haurien pogut per les mesures de seguretat a què obliguen les autoritats sanitàries i el Govern, o col·lapsarien els transports públics, gens aconsellable en aquestes circumstàncies.

De tota manera, a la nostra vila hi ha molta gent que està apuntada a un ERTO; la seva preocupació és saber fins quan es podran beneficiar dels ajuts perquè a cada moment estan anunciant, per exemple, que en un termini d'un mes es deixaran de cobrar. Moltes vegades l'angoixa arriba fins a gairebé la vigília del termini i llavors ho allarguen uns quants mesos més... Però fins quan s'anirà ajornant? Vet aquí la qüestió. El més adient seria que es fes durar fins que la situació es vagi restablint i les empreses treguin de l'ERTO els seus treballadors i treballadores. Tenint en compte que això sembla que va per llarg i comptant que un nombre indeterminat d'empreses es

quedaran pel camí, el panorama no és per ser gaire optimistes. Però també hem de fer cas d'aquella màxima de l'optimisme que diu que quan es tanca una porta se n'obre una altra.

Uns 400 empresaris autònoms s'han acollit al pla d'ajudes que ofereix l'Ajuntament. D'aquests 400, se n'han rebutjat 100 que no complien els requisits per poder-hi tenir accés.

Com cada estiu, torna la polèmica dels contenidors de la brossa, que aquest any són nous. Les diferències de la “confrontació” entre veïns i responsables de la neteja es debaten en dos canals: els qui consideren que els contenidors existents són insuficients i, per una altra banda, les actituds incíviques d'alguns ciutadans que, per no aixecar la tapa, deixen la brossa a terra i, per un efecte imitador, es va acumulant a l'entorn encara que potser els contenidors estiguin buits. Si no hi ha col·laboració per part de la gent, que simplement consisteix a obrar de manera conseqüent, serà molt difícil resoldre aquest tema, en el qual tothom té una mica de responsabilitat.

Falta encara molt per conscienciar determinada gent perquè es facin seu el que es deia en una rajola a moltes cases —en algunes, encara hi és—: “La netedat és un gran senyal de civilització”.

Passa el mateix amb el reciclatge. Un

nombre encara molt elevat d'usuaris llencen les deixalles en contenidors que no són els que corresponen a la matèria que hi aboquen.

Quan fa cinc mesos de la primera aplicació de l'estat d'alarma, el nostre poble es converteix en un referent de les destinacions turístiques de la costa catalana amb menys incidència de la COVID-19. De mitjana, es detecta només un positiu cada 24 hores, una xifra que convida a l'optimisme, tot i que les autoritats sanitàries adverteixen que les xifres estan en constant evolució i per aquest motiu són molt volàtils. Influeix en aquesta contenció que no ens han visitat gaires turistes de fora de les nostres fronteres. Per contra, aquesta particularitat fa molt mal a l'economia local. La cosa es belluga entre dues realitats: la sanitària i l'econòmica. Sens dubte, la més important és la sanitària, perquè la salut no té preu; però, si l'economia falla, a la llarga també pot influir en el deteriorament de la salut de les persones, que es poden veure abocades a la pobresa o a situacions d'extrema gravetat que inevitablement alteren les complexes interioritats dels qui ho pateixen, i sobretot en el seu estat anímic.

I si ens fixem en les xifres facilitades pels entesos en economia, aquestes no poden ser gens optimistes davant d'una davallada de la facturació entre un 25 i un 81 per cent.

Si es compara amb les dades del mes de

juliol de l'any passat, les repercussions de la baixada entre els diferents agents turístics és la següent: allotjaments, 60 %; restaurants, 40 %; comerç, 25 %; platges, 40 %; oci nocturn, 63 %; taxis, entre el gener i el juliol, 70 %.

Tot plegat, molt preocupant i girant sempre sobre el mateix, la manca de turisme internacional. Atesa aquesta situació, 400 empreses i autònoms han demanat les ajudes que l'Ajuntament ha posat a la seva disposició. La majoria de sol·licituds són per pagar lloguers i hipoteques.

En el recompte setmanal, del dijous 6 al 13, de 220 positius hem passat a 227. No són gaires, però tampoc es pot parlar de normalitat absoluta i aquí rau el quid de la qüestió.

Arriben millores al barri de les Botigues, almenys aquesta és la sensació després d'haver-se aprovat un pressupost de 739.719 euros destinat a millorar l'enllumenat públic del passeig Marítim.

Està previst que les obres comencin a principis del 2021 i responen a una reivindicació dels veïns de fa temps. El regidor Jaume Monasterio ha anunciat que després seguiran altres millores. El regidor del Margalló, que representa les Botigues, el Sr. Josep Maria Martínez, és de l'opinió que les millores ja s'haurien d'haver fet quan l'Ajuntament de Castelldefels va

dignificar la part del passeig que li pertoca. D'aquesta manera, qui no coneix els límits dels termes i passeja per aquesta franja del litoral arriba a un punt en què el paisatge canvia de fisonomia i té la sensació que ha quedat inacabat, veient la diferència entre un tram i l'altre. El veïnat de les Botigues no perd l'esperança que un dia podran presumir de les millores i de les necessitats que fa temps que demanen que se solucionin.

Les platges del nostre litoral renoven els certificats de qualitat. Ja que l'afluència no és massiva, almenys que no se'n deteriori la qualitat. Aquests reconeixements són una garantia que permet apostar, quan la normalitat torni a prevaldre, per les platges de la vila com un destí d'entre els millors.

Els bars musicals reben una nova ordre de tancament, sense data de caducitat, i els carrers on més es concentra l'oci nocturn, com el Primer de Maig, a partir de certa hora queden completament deserts, amb una imatge impròpia d'aquests dies del mes d'agost.

No hem d'oblidar que les discoteques es mantenen tancades des que es va instaurar l'estat d'alarma. Damià Orts, que gestiona l'oci nocturn dintre del Gremi d'Hostaleria, ha canalitzat el malestar dels propietaris d'aquests locals, que no aixequen el cap a causa d'aquest constant obrir i tancar que tant perjudica els negocis dels seus

representats. Les pèrdues es calculen en un 76 per cent en el conjunt de l'any.

Ara toca fer un cop d'ull a les xifres que registra la pandèmia. El dijous 13 les vam deixar en 227 positius i el dijous 20 han augmentat fins a 244.

Una altra cosa que preocupa els pares amb fills en edat escolar és saber com i de quina manera començarà el proper curs. Des del Departament d'Educació s'està treballant perquè la tornada a l'escola s'inscrigui dintre d'una "normalitat" que entre tots –Departament, centres, educadors i pares–, dintre les circumstàncies que ens toca viure, afecti tan poc com sigui possible aquest retorn. Els estaments que gestionen aquesta tornada aposten perquè sigui al cent per cent presencial. Però una cosa és la voluntat i l'afany que tots plegats hi esmercen i una altra saber com estarà la situació el dia 14 de setembre. Abans d'acabar oficialment el curs passat, els responsables dels centres ja van treballar molt per adaptar-se a les noves normatives per tal d'evitar riscos innecessaris i perquè a la tornada a l'escola no s'hagués d'organitzar tot, sinó que només els calgui prioritzar l'arribada dels alumnes. Queda poc per saber com s'organitza tot plegat i com s'actuarà en cas d'alguna afectació.

La neteja continua sent un tema que preocupa els habitants del poble i la mateixa administració local. Tot i que s'ha ampliat

l'aportació econòmica de 4,2 a 6,8 milions d'euros, la inversió no es reflecteix a peu de carrer. Malgrat que s'han canviat els contenidors i s'ha reforçat el servei amb personal que torna als antics costums de l'escombra i el carretó, alguna cosa falla perquè tot això no és suficient perquè la netedat es faci notar tal com es voldria.

No ens cansarem de repetir que hi influeix molt el poc civisme que mostren moltes persones, però, tot i això, hi ha detalls que s'escapen i que potser són els que contribueixen que no s'acabi de fer net, mai més ben dit.

Un d'aquests incidents es produeix quan es buiden els contenidors. Com que va una persona sola al camió, no pot recollir el que queda a terra i, quan torna a posar-lo al seu lloc, el que queda atrapat sobresurt pels costats i ofereix una mala imatge. Aquest simple detall contribueix a un aspecte deixat. També hi havia hagut un servei de neteja que passava cada dia i recollia les andròmines que la gent, amb molt mal criteri, deixava al carrer. Ara aquest servei ha quedat reduït a tres dies de la setmana, però és per atendre les persones que han fet els tràmits perquè els passin pel domicili a recollir mobles i altres elements. És un servei que, segons tinc entès, només es fa als matins. Així que pot ser que acabin d'atendre les demandes i ja no els quedi temps per recollir el que resta abandonat, dies i dies, pels carrers del poble.

Des dels Serveis Socials de l'Ajuntament informen que, d'entre les 576 sol·licituds rebudes per a ajuts per fer front als lloguers dels habitatges, 436 peticions s'ajusten als requisits que es demanaven. Les ajudes van des dels 50 euros al mes fins als 500, depenent de les circumstàncies en què es troben les famílies que ho demanen.

Ens ha deixat en Josep Amigó i Fornells al llindar dels 82 anys. Nascut a Buenos Aires, home inquiet i un gran professional de l'hostaleria, va estar molts anys al capdavant del seu restaurant, La Torreta. De tracte molt afable i a la vegada molt discret, facultats que s'acompanyaven amb un bon servei i qualitat de tot el que se servia a les taules del seu establiment, on, per tots aquests factors, va poder comptar amb una clientela que li era lleial.

I no només compartia el secrets de la cuina, sinó que també va tastar el que es cou en els fogons de la política. El 1987 va participar a les eleccions municipals com a número tres en les llistes per CiU que encapçalava David Jou i Andreu, eleccions que va guanyar el Jordi Serra. En les del 1991 va ser ell qui va encapçalar la llista, però va tornar a guanyar en Jordi Serra. A les de 1995 va acceptar que encapçalés la llista el Pere Junyent, que va ser escollit alcalde pels pactes aconseguits amb NH i el PP. En aquesta legislatura en Josep va ser tinent d'alcalde. Va abandonar la política el 1999.

Una vida dedicada al seu negoci i al servei de la ciutadania.

El mateix dia ens deixa una altra icona de la gent popular i entregada al poble, l'Esteve Miró i Guimerà. De jove va ajudar molt els seus pares, que es van dedicar al negoci del peix, fins al punt que van expandir-lo fins a Andorra.

L'Esteve va estudiar una carrera d'enginyeria tècnica, a la qual dedicà la seva vida professional. Casat amb la Carmeta de can Sabaté, junts van viure una vida intensa, dedicada als seus fills i a recórrer els paisatges més emblemàtics de casa nostra, viatges que associava a la seva gran afició per la fotografia, que li permetia obtenir petites obres d'art.

Fa relativament poc, ja vidu de la seva muller, va haver de passar pel tràngol d'enterrar la seva filla Anna, la qual va ser regidora de l'Ajuntament durant els anys que el presidí en Jordi Serra. Noranta-un anys són anys, però sempre es fa estrany haver d'acomiar un amic.

No ens hi acostumarem mai, però cada setmana cal mesurar els efectes de la pandèmia a la vila. En un setmana, del dia 20 al 27, hem passat de 244 a 267 positius. I el que preocupa més d'aquestes xifres és que aquest creixement és més alt que la mitjana del país. Com és lògic, no agrada gens que el nostre referent se situï

per damunt de les mesures comparatives.

També feia tres mesos que no s'havia registrat cap defunció a l'Hospital de Sant Camil. A hores d'ara se'n comptabilitza una. Aquesta situació ens confirma que el risc continua present.

En aquests moments, la taxa de reproducció de l'epidèmia arriba a 2,3, una xifra molt superior a 1, que és quan es pot parlar de contenció. A partir de l'1, els valors són considerats alts. Què deu ser, doncs, aquest 2,3...

Està en la memòria de tots les agressions, acompanyades d'un punt d'homofòbia, que van tenir lloc el passat 12 de juliol. Ara, totes les parts implicades de l'administració s'han emplaçat a redactar un document de treball que doni eines per tal de poder erradicar aquestes actituds a partir de diferents propostes.

D'altra banda, aquells fets fins i tot han tingut un tractament al Parlament de la mà del conseller d'Afers Socials. Afortunadament, són fets molt puntuals que no tenen res a veure amb l'actitud generalitzada que caracteritza aquest poble, tolerant i obert amb totes les persones que busquen ser ben acollides. La gran majoria de la població n'ha donat bon exemple. La llàstima és que el comportament d'una minoria, la major part dels quals no viuen entre nosaltres, amb les seves actituds agressives, fa més

soroll que els qui volem viure i convida pacíficament. Totes les mesures que es volen portar a terme van dirigides a garantir el respecte a tots els col·lectius que Sitges tan bé ha acollit.

Malauradament, de la problemàtica dels pisos turístics i legal, Sitges no se'n salva. Ho demostra el fet que es comptabilitzen uns 2.000 habitatges que no estan declarats com a tals. És una xifra important que fa una competència deslleial als que estan legalitzats i paguen els impostos corresponents.

Des de l'Ajuntament es vol posar control a aquest desgavell. I el millor per fer-ho és sancionar els infractors. De moment, hi ha tramitats dotze expedients sancionadors i des del juliol fins a dia d'avui, 28 d'agost, ja s'han interposat quatre sancions que, poca broma, van dels 12.000 euros als 33.000.

Com ja he manifestat, fa dies que preocupa la tornada a l'escola per les circumstàncies actuals. Els diferents equips educatius de les escoles de casa nostra, quan va acabar el curs, ja van fer una planificació dels espais, adequats a les normatives, que hauran d'ocupar els escolars d'aquí a uns quinze dies. Tot i això, com se sol dir, una cosa és la teoria i l'altra és la pràctica. Què passarà quan els alumnes ocupin les aules? Aquesta és la qüestió. La preocupació se centra en els possibles brots que es produeixin, sigui a l'escola o en l'àmbit familiar, en els

dos supòsits amb repercussions negatives, quan encara no estan dissenyats del tot els protocols que s'hauran de seguir. Des del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, les informacions arriben confuses, perquè, la veritat sigui dita, no hi ha ningú que tingui la vareta màgica que posi ordre en cas de produir-se el desordre. Només el pas del temps i les circumstàncies ens trauran de dubtes.

Ens ha deixat la Margarida Julià Ribas, nascuda l'any 1928, descendent de dues branques molt arrelades al sitgetanisme. Els avis, tant el patern com el matern, van ser alcaldes de la vila: en Bonaventura Julià i Massó i en Miquel Ribas i Llopis. Casada amb l'Antoni Vigó i Marcé, recordat professor de matemàtiques dels Escolapis, als dos els apassionava la cultura en totes les vessants i sobretot en la centrada en el nostre poble. A casa seva acollia les reunions de la primera junta del Grup d'Estudis Sitgetans. I quan al 1979 es van celebrar les primeres eleccions democràtiques, el matrimoni va donar suport a la candidatura de Convergència i Unió.

Es va implicar en la renovació pedagògica de l'Escola Pia i en l'eclesiàstica sorgida del Concili Vaticà II. Molt ben avinguda amb les seves germanes i germà, tots formaven una pinya. Amb la mort de la Margarida només queda plena de vida la Pepa.

Dona inquieta i afable, mare de dos fills,

en Miquel i en Toni, la nineta dels seus ulls eren els nets i netes. Tots li van fer companyia fins a l'últim moment. Tot un exemple i una satisfacció per a ella.

CULTURA

Potser el contingut d'aquesta notícia l'hauria de reflectir a l'apartat de festes i tradicions. Tanmateix, per la importància de la troballa que ha fet l'Eduard Tomàs Sanahuja, val la pena que quedi reflectit en aquest espai. D'altra banda, el nostre folklore no només és sinònim de festa, sinó que també forma part de la vessant cultural de la vila i fora d'ella.

Es tracta d'un document que fa referència al nostre Ball de Bastons, on ja apareix datat a l'any 1727. L'Eduard ha arribat a aquesta informació seguint el treball de recerca que va fer el vicari Mn. Pau Farret, que va estar destinat a la nostra parròquia de l'any 1914 al 1916. Després es va embarcar i va continuar treballant amb la documentació que li enviava en Josep Soler Tasis. Tots aquests documents s'han trobat a l'Arxiu Històric de Barcelona, encara que sembla ser que hi ha documentació dispersa en altres arxius. Amb tot, hi ha trobat una referència que fa esment d'una partida econòmica destinada a "lo ball de bastons", datada l'any 1727. Fins ara, la referència més antiga que se'n tenia era de l'actuació que va fer a la festa del Vinyet de l'any 1851.

Aquesta data, pel que fa al ball de bastons del nostre poble, si es compara amb les colles de bastons de les comarques que ens envolten, és la referència més antiga de totes.

Per tant, hem de felicitar l'Eduard per la informació valuosa que, una vegada més, aporta al nostre folklore.

La compositora colombiana Margot Martínez Restrepo, que fa molts anys que és entre nosaltres, acaba de donar vida a l'obra *Romancero criollo, crónica del mar Caribe al mar Mediterráneo*, en la qual es reflecteixen els vincles amb l'Amèrica indígena, l'Amèrica africana i l'Amèrica llatina. D'aquest conglomerat sorgeix l'Amèrica criolla.

El treball tindrà forma de disc, amb la participació de 25 artistes, entre músics i cantants. La Margot ha escollit els poemes i cada artista hi aporta el seu estil interpretatiu. La portada és obra de l'artista Juliana Cuéllar.

En l'entranyable i poc conegut marc del terrat de la Fundació Pere Stämpfli té lloc el suggestiu espectacle sonor que porta per nom *Cloc* i que té com a protagonistes la poesia de l'August Bover i la interpretació lírica de la soprano i violoncel·lista Eulàlia Ara, amb l'arranjament musical del pianista Manuel García Morante, que ha adaptat la música a la diversitat de l'obra poètica de l'August.

El resultat és un espectacle molt atractiu que, per la seva originalitat i la riquesa de l'obra poètica de l'autor, ha delectat tots els assistents.

A la galeria d'art Àgora 3, hi exposa un dels veterans artistes de la pionera sala d'art de Sitges, l'Àngel G. Llàcer. Hi presenta una obra atrevida que mostra un esclat de color i de lluminositat, inspirada en l'arquitectura i la música, dues arts que també domina l'autor i que tant influeixen en el conjunt de la seva obra.

L'escriptora lleidatana Montserrat Esquerda Bosch fa anys que és entre nosaltres i aquesta proximitat ha fet que s'interessés per la història local. Ha posat al descobert molts aspectes que havien quedat mig oblidats. El seu treball de recerca li ha permès descobrir altres aspectes que ha aprofitat per portar a les pàgines de *L'Eco*, setmanari del qual és una assídua col·laboradora sobre temes molt interessants i tractats amb la sensibilitat que la caracteritza.

Acaba de publicar l'obra *Feminae, 30+1 dones parlen de Sitges*. Es tracta d'un acurat recull d'articles escrits per dones que en algun moment fan alguna referència a Sitges. És un interessant treball on les protagonistes són un bon nombre d'escriptores de reconegut prestigi. Són aquestes: Dolors Monserdà Vidal, Concepció Gimeno Gil, Emilia Pardo Bazán, Elisa Casa Vigo, Pepita Casagemas Coll, Carme Karr Alfonsetti,

María de las Nieves C de P, Emilia Germán, Concha Espina Tagle, Maria Susiñol Denis, M. Luz Morales de Godoy, Irene Polo Roig, Rosa M. Arquimbau, Aurora Bertrana Salazar, Lola Anglada Sarriera, Joaquina Caballol Moreu, Consol Garcia Guardiola (Concha Gracián), Ana María Cagigal Casanueva, Llucieta Canyà Martí, Elisabeth Mulder Pierluisi, Ana María Martínez Sagi, Carmen de Castilla, Diana Sandor, Ángeles Santos de Oromendia de Rubio, Simone de Martín, Julia Borrás, María Dolores Arroyo, Ramona Torrent Juárez i Felicidad Blanc Bergnes de las Casas.

Aquest estiu està sent molt estrany, tant que ni la música se salva del desconcert. Des de la Regidoria de Cultura s'ha hagut de tornar a programar el que s'havia previst a "La Pregonera". I s'hi ha volgut incorporar noves ofertes amb la voluntat d'ajudar els col·lectius musicals i tota la infraestructura que els acompanya.

El dissabte dia 15, amb l'actuació de K-liu i BKT Brass Band, finalitza la programació que ha reunit vuit formacions locals: Pacosan, La Orden, Fredrik Carlquist Quartet, Tebarim Nomar, Sr. Ramírez, Pancho, Sitges Rock Café Band i Rumbalmins. Les actuacions han tingut lloc a l'Hort de Can Falç i han estat seguides per un total de 879 persones.

Els Museus de Sitges segueixen oferint un ampli ventall de propostes en què es combina

poder gaudir de la gran varietat d'obres d'art que acullen les seves instal·lacions amb les propostes musicals que tenen per escenari el Racó de la Calma. A més, s'ofereixen les agradables passejades sota els estels que permeten el recorregut per les terrasses de la Fundació Pere Stämpfli.

I una nit ha estat dedicada als contes i llegendes, a càrrec de l'antropòleg Josep Fornés, que ha comptat amb la col·laboració de l'Observatori d'Astronomia del Garraf. En finalitzar, han ofert el que anomenen "una observació de l'univers".

El dia 25 es donarà per acabada aquesta singular oferta cultural, que ha tingut una molt bona acollida. I ho farà amb un maridatge entre arts i vins a càrrec del Centre d'Interpretació de la Malvasia.

Sense oblidar-nos de l'exposició de "L'home nu" de la sala Rocamora. També continua oberta l'exposició que commemora els 125 anys del Cau Ferrat. Es tracta d'unes iniciatives destinades a grans i petits; aquests darrers continuen gaudint dels diferents tallers destinats a ells, que tenen molt bona participació.

Per a la 53a edició del Sitges Festival de Cinema Fantàstic de Catalunya, han confirmat la seva presència Àlex de la Iglesia i Kike Maíllo. Aquest últim participarà en la secció de competició. Tots dos són uns veterans que, pels anys que fa que

participen en el Festival, són considerats membres d'aquesta gran família que s'ha consolidat edició darrere edició.

De la Iglesia tornarà a Sitges de la mà d'una nova sèrie, *30 monedas*, amb ingredients de terror i fenòmens paranormals, en un paisatge característic de l'Espanya rural.

Per la seva part, Maíllo porta la seva darrera pel·lícula, *Cosmética del enemigo*, basada en la novel·la de l'escriptora belga Amélie Nothom publicada el 2003.

La Vinyet Panyella dona vida a un nou poemari que ha titulat *Haikús i geografies*. L'editor responsable de donar-li vida ha estat en Quimet Cubert. L'obra és un aiguabarreig de molts aspectes que van des de les arrels familiars, sorgides del Mas de les Àligues i que s'han estès fins a la vora del mar. També hi despulla la seva personalitat: escriu el que és.

Estrofes inspirades en el paisatge de Terramar, de la seva contemplació permanent del mar, aquest que l'ha acompanyat en molts dels escenaris de la seva vida. El seu poemari assoleix el color de la malvasia i la flaire de la terra, on el ceps rebroten amb una força semblant a la seva poesia.

El seu darrer treball esdevé una mena de biografia, sense ser-ho, de la trajectòria de la nostra poetessa.

Interessant entrevista a Frederic Malagelada realitzada per l'Anna Grimau i publicada a les pàgines de *L'Eco*. En Fric, en aquests moments, m'atreveixo a dir que és el millor coneixedor del nostre litoral. S'hi ha endinsat infinitat de vegades i coneix pel nom original tots els accidents de les seves interioritats. Llegir l'entrevista m'ha permès apropar-me a totes aquestes singularitats del paisatge marí, tant les de la superfície com les de sota, aquelles que no es veuen i que ell ha tingut el privilegi de freqüentar i d'explorar-ne tot l'entorn. Una joia, el seu testimoni, que, tot sigui dit, m'ha provocat tristesa quan he descobert, per les seves explicacions, com ha canviat aquest fons marí amb l'eliminació d'extenses reserves de posidònia, on feien els seus caus els peixos i això afavoria que la pesca de totes les espècies fos abundant.

El mateix passava amb les aigües dolces que brollaven en el massís i desembocaven al mar, la qual cosa provocava que aquelles aigües netes se sobreposessin a la salabror de l'aigua del mar. Això es va acabar quan a la Vall de Sant Joan hi van posar l'abocador, un altre desastre afegit.

I, finalment, també m'ha agradat molt la relació que fa dels noms de les curiositats que es troben en aquestes interioritats. M'ha recordat el treball que va publicar en Ventura Sella i Barrachina sobre les senyes marines, les que es troben a la superfície i les que queden amagades. Bon treball de

l'Anna i infinita i alligonadora saviesa la d'en Frederic Malagelada Benaprès.

FESTES I TRADICIONS

La festa de la Mare de Déu del Vinyet d'aquest any s'ha viscut amb un cert desencant pel fet de no poder-la celebrar com estem acostumats a fer-ho. S'ha centrat en la missa de les nou i l'ofici. L'estampa ha estat obra d'en Carles Erola, de disseny clàssic i en blanc i negre, molt adient. De la poesia del darrere, molt inspirada, n'és l'autora la muller d'en Carles, l'Àngels Antonell i Creus.

A la tarda, amb el rosari, es van donar per acabats els actes per celebrar la festa del Vinyet. Malgrat les circumstàncies, durant tot el dia van ser molts els qui es van apropar al santuari, moguts per la devoció que sempre hem tingut per la nostra Mare de Déu.

Al Centre Cultural del Miramar s'ha presentat, en versió reduïda, el programa oficial de la Festa Major, començant pel cartell, que és obra de l'artista Josep Rentero i en el qual destaquen els colors vermell i blau i al seu damunt hi ha representats els nostres balls.

La Comissió, que s'estrenava aquest any i que presideix l'Agustí Marcet, s'ha trobat amb una difícil papereta, que ha anat des de la incertesa al desencís. Quan ja portaven molta feina feta, el maleït coronavirus

va irrompre en els preparatius, que són molts, i a partir d'aquí ningú sabia com estariem per Festa Major. Aquest no saber els suposava seguir treballant, no es van poder relaxar, perquè en el cas que es pogués celebrar s'havia de tenir tot lligat. Malauradament, a mesura que anàvem escurçant la distància, les expectatives no feien pensar en una celebració com la que estem acostumats a tenir. Però, tot i això, els organitzadors van seguir treballant, descartant determinats actes i buscant-hi alternatives. Al final, amb la suspensió, el programa ha quedat molt simplificat.

Començant per la Benvinguda Institucional, que ha tingut lloc al Racó de la Calma, per part de l'alcaldesa, Aurora Carbonell, acompanyada pel president de la Comissió de la Festa Major i Santa Tecla i altres autoritats. I amb la intervenció, en diferit, de presidents de comissions anteriors. Un acte molt digne, sobri i significatiu, a causa de les circumstàncies per les quals ens quedem sense poder celebrar la Festa Major tal com ens agrada fer-ho.

Però, abans de la Festa Major, des de sempre ens ha visitat la Fira, que coincideix amb la festivitat de la Mare de Déu d'Agost. Desafiant tot això que estem passant, la fira ha tornat al Parc de Can Robert. Tot sigui dit, no és la fira que havíem conegut en els nostres anys d'infantesa. Ja fa temps que consisteix en un variat nombre d'atraccions i parades de quincalla.

La seva presència no ha tingut una acollida gaire unànime, sobretot per part dels qui opinen que en les circumstàncies actuals no els haurien hagut de donar els permisos corresponents. D'altra banda, la no presència perjudica el col·lectiu de firaires, que, si no poden treballar, se'ls dificulta la supervivència, que ja és prou delicada. Tenint en compte aquesta circumstància, fins i tot se'ls va allargar el permís una setmana més. No s'espera que se'n puguin treure conseqüències negatives, pel que fa a la pandèmia, i la celebració ha permès fer la reflexió que no està tot perdut.

A les portes de la Festa Major, un detall que ho escenifica molt bé és el bon nombre de balcons que estan decorats amb la temàtica festamajorenca. És curiós com l'enginy de la persona es desenvolupa de manera admirable i es reinventa davant les mancances. Aquesta que ens ocupa és gran, ja que es tracta de la pràctica suspensió dels actes més emblemàtics amb els quals la celebràvem. La voluntat i l'enginy actuen de manera conjunta i això fa que, d'una manera o altra, es noti que hem arribat a la Festa Major, quan avui el que més compta és poder-ho haver fet amb salut.

I ja ha passat i, com s'acostuma a dir, sense pena ni glòria. Des de les terrasses del Maricel es van enlairar els vint-i-un morterets. Abans, de l'interior de moltes

cases s'escapava el so de les gralles amb el toc de matinades, que volia simular l'entrada de gralles. La veritat es que produïa tristesa i al mateix temps emoció. Van continuar els versos dels balls del diables, retransmesos per Ràdio Maricel. Res no era el mateix i a cada hora, de les 36 més emblemàtiques, no deixàvem de recordar: ara sortiria la processó cívica, a punt per al primer senyal del castell de foc... Tot plegat, quina sensació més estranya...

Quan es va fer més evident va ser l'endemà, perquè no ens va caldre aixecar-nos per anar a l'encontre de la matinal. Però sí que s'ha pogut celebrar l'ofici, amb les mesures de sanitat corresponents i sense la nombrosa comitiva de sacerdots que concelebraven. De segur que ho han trobat a faltar, perquè després el Senyor Rector, mossèn Pausas, els convidava a un aperitiu a la parròquia en el qual no faltava res i a dinar en un cèntric restaurant. Als més mal pensats els assetja el dubte de si aquesta nombrosa representació venen per participar a la missa o ho fan pensant en el dinar. Home, la veritat és que pensem massa, i sempre amb un punt d'ironia.

Van fer les ofrenes una representació del personal sanitari. L'ofici ha estat retransmès pel Canal Blau, una bona iniciativa que ha permès seguir-lo, des de casa, a la gent que per raons de capacitat de l'espai o perquè pateixen algun impediment físic no hi han pogut assistir.

Al final, ja al Baluard, ens han delectat amb un sorpresa, una fantàstica i festiva traca que venia a emular la que té lloc mentre els balls i tota la comitiva desfilen per davant de l'Ajuntament. Això sí que ho hem trobat a faltar, la Sortida d'Ofici. Quina sensació més estranya, passar per la plaça pràcticament buida de gent. I com et resignes a trampejar la situació, sense enfonsar-te anímicament. Sigui com sigui, no desapareix el desig, quan et trobes un conegut, d'una Bona Festa Major! Queda el convenciment que, l'any que ve, més i millor.

El Prado ha mantingut el costum del concert-vermut, a càrrec de la cobla Sant Jordi, per al qual s'havia de fer reserva prèvia. Molts dies abans ja no hi havia places lliures.

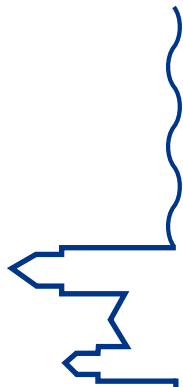
Ah! I un altre acte, aquest molt particular, que no s'ha deixat de celebrar ha estat el típic dinar de Festa Major, almenys que no es perdi tot. Després de la sobretaula, arriba l'hora de la processó. Hem trobat a faltar aquell tro cerimoniós i el toc de les campanes anunciant la sortida de la processó. Silenci absolut, amb la imatge de Sant Bartomeu exposada a l'altar, enmig de l'ornamentació de nards sòbria i elegant a què ens té acostumats l'Esteve Ferré, amb la col·laboració de la Fina, la seva mare, i de la Pili Queralt.

Silenci també absolut a l'hora en què acostuma a fer l'entrada a l'església el taberna-

cle, amb els portadors, els participants de la processó religiosa, seguits del pendonista, els cordonistes i les autoritats civils i religioses. És un dels moments més emotius, sobretot quan a la plaça del Baluard la imatge de Sant Bartomeu és rebuda d'una manera exultant. I també mentre avança pel pas-sadís central. Res de tot això s'ha viscut en aquestes acaballes del 24 d'agost, en què el colofó el posava la ballada final, entre un esclat d'alegria i a la vegada d'enyorança perquè després d'aquest acte només se sentia el silenci. Aquest any, el silenci i l'enyorança han estat els protagonistes de la Festa Major. Esperem amb deliri la de l'any que ve, però també amb el temor de no saber si el virus ens ho permetrà. Molt malament haurien d'anar les coses perquè encara l'haguéssim de deixar passar amb més pena que glòria.

Cada vegada les xarxes socials agafen més protagonisme, i no parlem ja de la seva utilitat. Gràcies a elles hem rebut a la intimitat de les nostres llars detalls puntuals de les nostres tradicions. Així, per Pasqua no ens va faltar la cantada de caramelles. També per Corpus van tenir el seu protagonisme, i ara la Festa Major no n'ha estat una excepció.

Entre els molts vídeos que circulen per les xarxes amb imatges de passades festes majors i dels actes que s'han pogut celebrar d'aquesta, cal destacar la iniciativa que ha tingut l'Escola de Grallers d'oferir 36

clips, un per a cada una de les 36 hores de què consta la Festa Major. Des de les 12 de la vigília, a cada hora s'ha publicat un vídeo. Començant pel toc de Matinades que s'interpreta durant l'entrada de gralles, seguint per les diferents músiques dels balls, per acabar a les 11 de la nit del dia de Sant Bartomeu amb la sardana *La Processó de Sant Bartomeu*, del mestre Antoni Català Vidal.

Els clips han estat produïts i realitzats per Xavier Alaman i Sergi Molina. L'escenari ha estat l'emblemàtic marc de la Trinitat i la parròquia.

S'ha donat a conèixer el veredicte del jurat pel que fa referència al concurs d'ornamentació de balcons. La participació s'ha enfilat fins als 62. Aquest és el resultat:

1r lloc: "Punt de trobada familiar", que representava el típic dinar de Festa Major. Balcó del carrer Mossèn Fèlix Clarà, 9, que correspon a la família Garcia-Gázquez.

2n lloc: "Art-Fàbrega", al carrer Marquès de Mont-roig, 1, de Josep Milà i Anna Riego.

3r lloc: "Essència de Festa", a l'avinguda de Francesc Macià, 1, de Pili Caro.

Pel que fa al concurs d'Instagram "Què saps de la Festa Major?", la guanyadora ha estat Lorena Merlos.

CURIOSITATS

Em referia al començament, a l'apartat del dia a dia, a la gran eina que són i el servei

que fan les noves tecnologies davant la situació que ens toca viure. Des d'aquesta setmana, aquest altre gran invent anomenat WhatsApp facilita obtenir informació turística als visitants que arriben a la vila. Mitjançant aquesta aplicació, es poden connectar al web de Turisme de Sitges, on troben tota mena d'informació. Les consultes s'atenen en quatre idiomes: català, castellà, anglès i francès.

En Rafael Fraguas tant et puja a un cim com et baixa a un avenc. Repartits pel massís n'hi ha molts; entre coves i avencs, són 29. I aquest cronista no li ho ha preguntat, però estic convençut que ha baixat a tots. En algun, ho ha fet acompanyat per la seva filla, l'Aina, que amb només nou anys ha grimpat per moltes muntanyes, sobretot per les crestes de Montserrat.

En Rafel acaba de fer dues troballes, a poca distància l'una de l'altra. L'espeleòleg recordava que de jove, passant pel mar des del Baluard a la platja de Sant Sebastià, li havien cridat l'atenció dues esquerdes profundes en les roques d'aquest indret. Ara, amb l'experiència acumulada, s'hi ha endinsat. Primer, a la que hi ha a sota el Maricel, i quina sorpresa quan es va trobar una cavitat de 29 metres de recorregut i que es comunica amb una altra sala a la qual no es pot accedir. En Rafel ha explicat que, segons els càlculs, la part central de la cova coincideix amb el vestíbul del museu. L'aigua del seu interior, sembla ser que,

segons a quins llocs i segons la temporada, és dolça. Per aquest motiu s'ha catalogat amb el nom de la Cova Dolça del Maricel.

Pel que fa a l'altre descobriment, registrat amb el nom de la Cova Submarina del Baluard, té un desnivell de tres metres i un recorregut de 65. I s'hi han localitzat dues sales que ha denominat La saleta del relax i la de la Platgeta.

Es tracta de dues troballes molt interessants, sobretot per la importància de la seva antiguitat i pel fet de ser, podem dir, tan centríques. Això sí, només accessibles a experts com ell.

Ens arriben notícies d'Andorra, on un sitgetà, en Joan Martínez Benazet, és el ministre de Salut. En Joan, des del 1987, està exercint l'especialitat de pneumologia a Andorra i coneix molt bé com tractar les malalties respiratòries, un dels problemes que presenta l'evolució del coronavirus.

Amb una població de prop de 80.000 habitants, anualment rep vuit milions de visitants. Amb la irrupció de la pandèmia, el Govern andorrà, amb en Joan al capdavant del ministeri de Sanitat, ha fet un pas important per estabilitzar la pandèmia, amb molts controls i amb la col·laboració de la població, que des del primer moment va obeir les recomanacions dels seus dirigents. Fins al punt que s'han pogut permetre acollir afectats de la Seu d'Urgell,

on no disposen de prou llits hospitalaris per atendre la gent que requereix l'ingrés.

L'avi d'en Joan, el senyor Julio Martínez Ávila, va ser alcalde de Sitges (1947-1952) i, segons opinions de la ciutadania, va ser un bon alcalde que va resoldre molts problemes que el poble arrossegava des de feia temps.

El seu pare també va exercir la mateixa especialitat i ho va fer, a més de la seva docta experiència, d'una manera molt generosa, ja que a les persones que passaven dificultats econòmiques no els cobrava les visites i, si a més necessitaven recórrer a un altre especialista, a la carta de recomanació que els lliurava hi feia constar la situació del pacient i el receptor acostumava a obrar amb la mateixa generositat que el seu col·lega.

Si no en teníem prou amb el coronavirus, una altra malura ha atacat la vinya. La verema d'aquest any ve marcada pel mildiu, que ha afectat considerablement la vinya. Les que ho han patit més són les del terme de Ribes, i no tant les de Sitges.

A causa de les pluges de la primavera, el fong que ataca les fulles i el raïm s'ha expandit i l'ensulfatada no ha estat suficient per aturar-ne l'avanç. Ha afectat més les vinyes ecològiques, pel fet que s'hi minimitza el sulfat que reben.

Un detall que mesura l'afectació el trobem

en els dies que es dediquen a fer la verema. Si, en circumstàncies normals, es calcula entre 25 i 30 dies, enguany creuen que en quinze la tindran llesta.

Sembla com si cada any la verema s'avancés una mica més, ja que antigament acostumava a ser durant el setembre. Hi ha varietats com el merlot, el xarel·lo i l'ull de llebre que ja estan en el punt de maduració per poder-se collir només encetada la segona quinzena del mes d'agost. Lògicament, hi influeix la regió en què es troben.

L'Albert Sangenís, director tècnic del celler de l'Hospital de Sant Joan, explica que la climatologia d'aquesta primavera, si la centrem en el nostre entorn, ha estat favorable a la vinya i el míldiu ha aparegut en una proporció mínima. També ha estat així perquè, després de les pluges, les vinyes han rebut les atencions necessàries en aquests casos.

De les repercussions de la COVID-19 tampoc se n'ha salvat la producció de vi. I és ben fàcil d'entendre: tres mesos confinats i amb els corresponents serrells han fet minvar el consum de vi en restaurants, bars i hostaleria en general, que són uns potencials clients. D'aquí que les bodegues hagin notat aquest retrocés en la sortida dels vins embotellats, no només pel que fa referència al consum interior, sinó també als que s'exporten.

Una bona notícia, però, ens arriba del

mateix celler de l'Hospital, que informa que la collita del Blanc Subur 2020 podrà portar la certificació d'ecològica, després dels quatre anys que s'exigeix del control de les vinyes.

L'Agrupació de Balls Populars, que té un protagonisme molt destacat en la Festa Major de Sant Bartomeu i també a la de Santa Tecla, es va voler sumar a les diferents iniciatives amb la projecció al Casino Prado del documental *Sitges, sentiments de festa*, del qual van ser els promotors. Una iniciativa ben flairosa va ser el repartiment de 250 alfàbregues entre els seus socis.

ESPORTS

Xènia Pérez és la primera jugadora sitgetana que ha aconseguit l'ascens al primer equip del RCD Espanyol. Ha fet aquest salt després d'haver jugat al CF Suburens.

L'Espanyol ha vist en ella intensitat, lluita en defensa i una gran efectivitat en el joc aeri. Amb només 12 anys, en té dos de contracte al davant per acabar de demostrar la seva vàlua i l'encert del seu fitxatge.

Des que va començar aquest calvari, vivim el dia a dia amb la incertesa que no sabem què ens depara el demà. El mateix passa en l'aspecte esportiu. Tots els equips, siguin de la modalitat que siguin, tenen planificada la temporada, però no saben ni com ni quan es podrà entrar en competició.

Pel que fa al futbol, en les categories 2a Catalana i 3a Catalana, han arribat els rumors que no podran començar a jugar fins al mes de gener. Sembla, però, que la decisió dependrà de cada regió. A Catalunya, el retorn als terrenys de joc està previst que tingui lloc el primer cap de setmana d'octubre.

El Club de Golf Terramar ha remodelat el camp, la qual cosa li ha permès ampliar el recorregut amb tres forats nous. Aquesta remodelació ha estat dissenyada per en Martín Ebert. En la inauguració del dia 13 es va comptar amb la presència dels germans Ayora, campions del club en categories masculina i femenina.

Els equips de bàsquet de Sitges i de Ribes han iniciat els entrenaments, però sobre aquests plana el dubte de no saber si a l'octubre podran continuar amb la competició de la temporada 2020-2021.

L'entrenador del Bàsquet Sitges, Baltasar Molina, no només es mostra optimista en aquest aspecte, sinó que augura molts èxits per al seu equip. Amb tot, però, el seu principal objectiu passa per la permanència en la categoria que va aconseguir amb el passat ascens.

També la lliga de Sitges de futbol està pendent de l'evolució de la pandèmia per poder començar la competició en la data prevista. Sembla que no pugui ser, però és així, que aquest maleït virus ho condioni

tot i, a més, a tot el món.

Les obres del nou camp de rugbi tenen data prevista de finalització. Estan molt avançades i s'espera que estiguin enllestides el proper mes de setembre. I ja hi tornem a ser: si el virus ho permet.

El canvi d'ubicació, com se sol dir, no té color. A partir d'ara, els 400 jugadors, si comptem tots els qui conformen les diferents categories, es trobaran unes instal·lacions modernes i molt adaptades als requisits que es requereixen per a la pràctica d'aquest esport. A més del camp reglamentari de gespa artificial, compta amb sis vestidors, un gimnàs, graderies per al públic, espai per ubicar-hi una seu social i un bar-cafeteria, a més d'un aparcament.

Enrere queden els entrebancs que van acompanyar el començament de la construcció del camp, quan van haver de picar molta pedra i això va causar moltes molèsties als veïns, que només ells saben què és tenir aquella maquinària treballant tot el dia com si la tinguessin dintre de casa. Després van haver d'aturar l'obra per tal d'estudiar unes esquerdes que van aparèixer en alguns dels habitatges i, per rematar-ho, l'aturada forçosa que es va produir a causa de la COVID-19.

Però, com diu el refrany, no hi ha mal que duri cent anys. Un cert retard sobre el termini previst tampoc és per posar-nos les mans al cap.

EL DIA A DIA

A tots ens agradaria saber quan arribarem al final d'aquest maleït túnel. D'esperances, poques. Perquè arribem a setembre i ens trobem que el nostre poble manté un alt risc de rebrot. I no només això, sinó que augmenten els contagis. Només en un dia se n'han comptabilitzat 19. Es diu que les trobades familiars en provoquen més de la meitat. Els experts també s'ho expliquen perquè actualment es fan moltes més PCR i, per tant, es detecten més positius.

Els ciutadans que mostrem prudència i ens sembla que ho fem bé a l'hora de prendre precaucions recelem que sigui dintre de la família on ens podem encomanar. Ja me'n guardaré prou d'afirmar que no pot ser, sobretot quan ets testimoni de veure persones que no tenen cap mena de mirament vers les mesures que les autoritats sanitàries han establert. Com els grups de joves que es concentren als espigons, a la platja, i no en contemplen cap. Però compte! Tampoc hem de carregar el mort a aquesta joventut. Sense generalitzar, n'hi ha de més grans que Déu n'hi do! A veure, tampoc és la missió d'aquest cronista buscar possibles causants que les xifres no siguin més bones. Indiscutiblement, la culpa la té aquest virus, que, vistes i sentides moltes

coses, al final fa de molt mal pensar.

Com cada setmana, apunto les poc optimistes estadístiques. Del dijous 27 d'agost al dijous 3 de setembre, s'ha passat de 267 positius a 321, que representa un augment de 54 en una setmana. N'hi ha per posar el crit al cel. Si ho comparem amb Ribes, aquests "ens guanyen": són 332.

Tot el que estem passant, com ja era de preveure, ha repercutit molt negativament en l'hostaleria, no ens cansem de repetir-ho. Principalment perquè el turisme europeu, com que estan igual o pitjor que nosaltres, no ha vingut. Moltes reserves ja estaven fetes des de l'any passat i pràcticament totes s'han anat cancel·lant a mesura que s'apropaven les dates.

El mes d'agost l'ocupació ha estat moderada, però, fent una mitjana entre juny, juliol i agost, no s'ha arribat a un 50 per cent, un percentatge que resumeix el que ha estat una temporada atípica, amb hotels que han obert tard i altres que ni ho han fet, com l'Hotel Capri. O l'Hotel Galeón, que va obrir al final de juny i el dia de la festivitat del Vinyet va tancar les portes i va donar per acabada la temporada. Aquest cronista, que n'és veí, no havia viscut una cosa semblant, perquè aquest hotel, quan

la situació és normal, obre per al congrés dels mòbils i ja no tanca fins a la vigília de Tots Sants. I sempre té clients, ja no diguem en plena temporada turística, en què registra un ple absolut.

I aquí escau dir allò del peix que es mossega la cua. Perquè, per exemple, si no hi ha pràcticament turisme, els taxistes no treballen. Els proveïdors d'aquests establiments, de bars i restaurants, no serveixen el volum de venda que estaven acostumats a facturar durant aquesta època i tot plegat repercuteix en la vida laboral de les persones, ja que moltes vivien tot l'any de la temporada. Ara això no serà així, la qual cosa repercutirà en l'economia particular de gairebé totes les famílies. Directament o indirectament, a Sitges es pot dir que vivim del turisme, i això no és cap descobriment.

I, continuant amb el virus, dir que no té miraments és una cosa sabuda perquè ha quedat ben demostrat. Ni amb els més febles que, per les circumstàncies de tots conegudes, resideixen a l'Ave Maria, que, sigui dit de pas, és una institució que fa una tasca admirable vers les persones amb determinades deficiències mentals.

Fa uns dies s'hi va realitzar un test massiu que incloïa residents i personal que desenvolupa tasques en el centre. El resultat va ser de sis persones positives. Tot i que les sis eren asimptomàtiques, se'ls va haver d'aplicar el protocol de confinament. En aquest cas

tan especial, tot s'agreuja per la dificultat de fer comprendre als residents per què han de modificar la dinàmica i els costums de sempre. I, sobretot, haver d'explicar-los per què els seus familiars no els poden visitar. El mateix els passa a aquests, que també troben a faltar el contacte setmanal amb els seus éssers estimats, tot i que la situació més complicada ja va quedar superada després dels tres mesos en què, ni els uns ni els altres, es van poder veure.

Les obres de la nova escola, l'Agnès, ubicada a Quint Mar, es troben en la recta final. Han finalitzat les obres de l'estructura, que pel que sembla és la part més laboriosa. Aixecar els envans s'acostuma a fer amb una certa agilitat.

Acaben així molts anys de negociacions amb la Generalitat, concretament amb el Departament d'Ensenyament, que no era partidari de donar el vistiplau a la construcció d'aquesta nova escola. El problema de la manca d'espai per donar cabuda als escolars es va fer evident quan al setembre del 2005 es van haver d'habilitar uns barracons a Can Pei, amb la voluntat, com s'acostuma a dir, de sortir del pas.

Les intenses gestions fetes pels governs municipals, encapçalats per l'alcalde Miquel Forn, van fer possible que el Departament accedís a les peticions i donés llum verda al projecte, que va començar a construir-se a l'abril del 2019.

La construcció té un cost de 3.978.802,73 euros i és sufragada per la Generalitat, que hi aporta el 55 % del cost, i l'Ajuntament, que n'hi posa el 45 %. La nova escola està previst que entri en funcionament durant el curs 2021-2022, si la pandèmia, com va passar amb el començament de les obres, no ho impedeix.

Les anomenades cases dels mestres, ubicades a les Cases Noves, es destinaran a famílies en risc d'exclusió. Es tracta de vuit habitatges que els mestres van deixar quan van donar per acabada la seva activitat docent i, a mesura que van anar quedant lliures, no es van tornar a ocupar. Eren de la Generalitat i l'Ajuntament va iniciar els tràmits per aconseguir-ne la propietat, cosa que es va materialitzar el novembre de l'any passat.

“Cinc quilòmetres, cinc euros i cinc amics” és el lema que ha adoptat la sitgetana Clara Miret, membre de la Fundació Dona'm ales, amb la finalitat de recollir diners i destinar-los a la investigació del càncer infantil que porta a terme l'Hospital de Sant Joan de Déu. Totes les iniciatives són bones quan es tracta d'una causa tan humanitària com la de solidaritzar-se amb els afectats per aquesta malaltia que, en el pitjor dels casos, acaba amb la vida de molts nens i nenes quan amb prou feines han començat a moure-s'hi. El traspàs sempre és dolorós, però quan afecta la mainada encara ho sembla més.

El projecte de la Clara consisteix a fer cinc quilòmetres caminant, corrent, nedant, amb bicicleta... Després s'accedeix a la pàgina web de la campanya per fer-hi una aportació de cinc euros i etiquetar cinc amics, als quals traslades el repte. Amb la solidaritat obtinguda es pot seguir portant a terme una investigació tan necessària i que contribueix a posar llum al final del túnel.

L'Ajuntament de Sitges, com el de Sant Pere de Ribes, es podran beneficiar d'una aportació econòmica per part de la Diputació de Barcelona. Pel que fa a Sitges, l'entitat barcelonina hi destina 280.000 euros, amb la finalitat d'ajudar a finançar molts projectes, des de l'àmbit tecnològic al de la lluita pel canvi climàtic, l'esportiu, el cultural i un llarg etcètera. L'espectre és tan ampli que a aquest cronista li semblen tants aspectes a subvencionar que tocarà, com es deia abans, a pela en cinc. Però bé, benvingudes siguin totes les ajudes que arribin a les arques municipals. L'opinió que ens pugui semblar curta, la subvenció, es deu al fet que qualsevol cosa que es vulgui fer costa molts diners i, vist així, els diners es gasten ràpid.

Ha arribat el moment esperat, el retorn a les escoles i instituts. Al juny, quan ja s'acabava el curs, van obrir les portes després de l'impàs produït a causa del confinament, tot i que van ser pocs els escolars que hi van tornar perquè molts pares, per precaució i vist el poc temps

que quedava de curs, van preferir que els seus fills i filles s'esperessin a començar el nou curs amb més garanties.

De tota manera, aquell insinuat retorn va servir als mestres i a la direcció dels centres per organitzar-se per adaptar-se a les normatives que arribaven des del Departament d'Ensenyament. La feina ha estat intensa, sobretot per garantir les mesures de seguretat dictades per les autoritats sanitàries. Uns i altres han hagut de fer equilibris per distribuir els alumnes per tal de mantenir les distàncies. Aquest requisit ha obligat a reestructurar les classes, ocupant espais comuns que no estaven adaptats a les activitats docents. I, com que parlem d'un nombre d'alumnes important, aquesta feina ha estat laboriosa i no sempre complaent. Perquè de moment no s'ha contractat el nombre de mestres que requereix un dispersió d'alumnes com aquesta.

Els preparatius han tingut continuïtat, a porta tancada, des del començament del mes de setembre a fi que, quan dilluns s'obrin les portes, tot estigui més o menys a punt. Un factor decisiu perquè s'assembla tant com sigui possible a la "normalitat", sens dubte, serà l'experiència del dia a dia, ja que sobre el rodatge s'anirà fent front a les complicacions que puguin sorgir. La més preocupant, sense cap mena de dubte, és com afectarà el virus el bon funcionament de l'escola. Perquè, si es produeixen casos

entre els escolars o els mestres, es corre el perill que classes senceres hagin de ser confinades.

Moltes incògnites per a un començament de curs fora del normal, com ja ho és que els alumnes hagin d'arribar a l'escola amb mascareta i que s'hagin de sotmetre al control de temperatura abans d'entrar.

Continuant amb el balanç setmanal de la situació de la pandèmia, hem de referir-nos a males notícies. La taxa de contagis es dispara al nostre poble fins als 655 punts, mentre que el nombre de positius creix un 400 per cent sobre la mitjana catalana.

El dijous 3 es comptabilitzaven 321 positius i el dijous 10 ja en són 371. S'ha incrementat de cinquanta, xifra que no demostra que millorem, ben al contrari.

Sitges, com a poble turístic, ofereix una gran diversitat d'incentius per tal que el turisme trobi els al·licients que busca quan està de vacances. I un d'ells és l'oci nocturn que ara, des del 19 d'agost, quan des de la Generalitat van ordenar-ne el tancament, es troba en una situació molt difícil. Com és lògic, tots els responsables dels establiments afectats per l'ordre han buscat fórmules jurídiques a les quals agafar-se per trobar ni que sigui mitja solució.

Una prova ha estat avançar l'horari del tancament a la una de la matinada i abai-

jar els decibels de la música. És una reobertura, però, amb incerteses perquè són ben conscients que a la més mínima els tornaran a passar el forrellat. Sis locals s'han acollit a aquesta disposició i no han hagut de realitzar cap tràmit administratiu davant de l'Ajuntament perquè la institució ha volgut alleugerir-ho per tal de no interferir en una situació que ja és prou complicada, per als interessats.

Estrenem setmana i des de març el tema que ocupa l'actualitat municipal segueix sent l'evolució de la pandèmia. Es compleixen sis mesos des que va començar aquest malson i encara no podem parlar d'un futur esperançador, pel que fa a aquest tema. Bé, en un horitzó que sembla que no es troba gaire lluny, cada dia que passa som informats que es va treballant en vacunes i que es calcula que a començament d'any es començaran a administrar. Sembla ser, i segueix una certa lògica, que els primers a ser vacunats seran la gent gran i els sanitaris, pel risc que presenten uns i altres. Els primers, per raons de l'edat, i els segons, perquè estan molt en contacte amb aquest col·lectiu i amb altres que, tot i ser més joves, per les seves patologies són també considerades persones de risc.

Des que el virus va començar a fer acte de presència fins ara, el balanç a casa nostra és de 53 morts. Cal puntualitzar, però, que no totes les baixes s'han produït a causa de la COVID-19, la xifra també

inclou la mort per altres causes, però el gruix es produeix a causa del virus. Per exemplificar-ho millor, centrem-nos en una franja més curta. De l'1 al 15 d'abril, aquest any, s'han registrat 27 defuncions; si ho comparem amb el mateix període del 2019, la xifra es redueix a gairebé la meitat, 14. Aquest augment, sense cap mena de dubte, obeeix als estralls que el virus està provocant.

Tornant a les xifres que cada setmana prenem com a referent, apunto: el dia 9 havíem comptat 371 positius i el dia 17 la xifra ha pujat a 384. Pel que fa a l'índex de contagi, ara és de 419,7. La dada reflecteix una tendència a la baixa, si ho comparem amb la setmana passada, en què el mateix índex registrava la xifra de 655,75. La taxa setmanal de reproducció de la pandèmia és de 0,20.

A causa de la pandèmia, ens deixa el jove Fermí Grabulosa Gironès, un amic que ho era de tothom, amant de les nostres tradicions i sobretot de la festa de Campdàsens, de la qual era un ferm col·laborador.

Treballava a la banca, per a la qual havia heretat els coneixements i les bones maneres del seu pare, amb un tracte afable i eficient. La seva pèrdua ha deixat consternada la seva família: la Laura, la seva esposa; els seus tres fills, els pares i les germanes. I tots els que l'hem conegut i tractat. La seva absència deixa enrere una petjada

que ens ha de guiar en el camí quan, després d'aquest desencís, ens disposem a reprendre la vida. Fermí, des d'allà on siguis, guia'ns per sempre més.

A cada despertar, però, la vida mostra el seu bategar i, amb ell, malgrat la influència que exerceix la pandèmia, hi ha altres temes que s'afegeixen a aquest dia a dia i potser distreuen una mica del costum de parlar sempre del mateix.

És així com una notícia atrau l'atenció. Els tècnics han estudiat les esquerdes que han aparegut en algunes cases pròximes al camp de rugbi, que es consideraven provocades pels treballs de picar amb potents màquines la pedra amb la qual es van trobar. La conclusió ha estat que, de l'examen efectuat a sis cases, en cinc casos es descarta que les esquerdes hagin estat produïdes pels esmentats treballs. Pel que fa a la sisena, tenen dubtes. L'Ajuntament espera arribar a un acord amb el veïnat per tal de fer-se càrrec de les obres de reparació.

Les zones verdes també preocupen el veïnat, que reclama la conservació de les que ja existeixen i celeritat i encert amb les noves que s'han de fer.

A partir d'ara, Sitges sortirà més a la tele. Això no vol dir que les notícies que es produeixin a la vila assoleixin tanta importància i ressò que els mitjans televisius s'hi

interessin més i que, de retruc, el poble i els seus habitants acaparin més minuts de presència al que abans anomenàvem la petita pantalla, tot i que ara cada vegada s'acosta més a una pantalla gran. La causa és que Sitges es tornarà a integrar al Consorci Teledigital del Garraf, la qual cosa significa tornar a estar present al Canal Blau. Durant uns anys, només Maricel TV feia enregistraments de determinats aspectes dels quals calia deixar testimoni. La participació de Canal Blau es reservava a esdeveniments puntuals, com la retransmissió del Carnaval, i un de molt recent, la de l'ofici de Corpus i del de la Festa Major. Hi havia un contracte pel qual l'Ajuntament es comprometia al pagament acordat per a cada transmissió.

L'enllaç de Sitges amb Canal Blau és el vilanoví Jordi Castañeda, que està molt integrat a la vida sitgetana i és un assidu col·laborador de *L'Eco*.

Amb una llarga trajectòria en l'administració pública de la Generalitat, Rosa Tubau i Llorià ha estat nomenada directora general de l'Àrea de Creació, Acció Territorial i Biblioteques del Departament de Cultura en substitució d'Àngels Ponsa, que ha estat nomenada consellera de Cultura del Govern de la Generalitat.

En el cartipàs municipal de la passada legislatura, que presidia Miquel Forns, la Rosa assumia la regidoria de Cultura,

Festes i Tradicions. En les darreres eleccions municipals es va presentar en la llista de Junts per Sitges, encapçalada per Mònica Gallardo, a qui seguien la mateixa Rosa Tubau, la Natàlia Matas i en Rafel Font.

Un altre fet luctuós va sacsejar la vida del poble durant les últimes hores de la tarda del dimecres dia 16, quan uns submarinistes es van adonar, a la zona de les Coves, que una persona amb vestit de neoprè estava surant sense mostrar senyals de cap moviment. Quan s'hi van apropar van poder apreciar que ja era mort, van donar la veu d'alarma i hi va acudir una embarcació dels GEAS de la Guàrdia Civil, els quals van traslladar el cos al Port de Vilanova.

La sorpresa va ser quan es va procedir a la identificació del cadàver i es va poder certificar que es tractava del jove sitgetà Rafel Fraguas Martínez. La notícia va córrer com un regueró de pólvora pel nostre poble i va provocar una gran consternació perquè un altre jove ens deixava.

Fa poc en Rafel apareixia en aquest resum pel fet de ser la persona que havia descobert que a sota del Baluard i el Maricel hi ha unes coves molt interessants. La seva gran afició a l'espeleologia, que moltes vegades practicava acompanyat de la seva filla Aina, el va convertir en un gran expert en el recorregut per tota mena de cavitats, tot i que s'havia centrat en les moltes que hi ha

distribuïdes pel terme de Sitges i el Garraf. Aquest interès el va portar a descobrir una cavitat fins a aquell moment desconeguda i a la qual va posar el nom de la seva filla.

També era un apassionat de la muntanya, afició que el va portar a assolir molts cims, gaudir del privilegi de trepitjar els racons més amagats de la muntanya i contemplar les vistes més espectaculars que es divisen des d'aquestes altures. Ja abans havia estat testimoni d'un altre fet luctuós que va afectar un altre sitgetà, en Lluís Mirabent Julià. Quan tots dos transitaven per la cresta de Llosàs, a la zona de l'Aneto, en Lluís va tenir la desgràcia de perdre l'equilibri i res van poder fer per salvar-li la vida. Eren les vigílies de la Festa Major, el 22 d'agost del 2010.

La vida segueix i en Rafel es va refer de l'accident de l'amic, que el va deixar molt abatut. I com hauria volgut en Lluís, que era president del Centre Excursionista de Sitges, en Rafel va tornar a la muntanya perquè aquell era el seu àmbit, allà era feliç. Tampoc li calia pujar a grans muntanyes, experimentar grans reptes. Perquè també el satisfèia el massís del Garraf, on aprofitava per fer rovellons, buscar espàrrecs, fer cargols, collir herbes remeieres... Coneixia a la perfecció tot el que ofería no sols la muntanya sinó també el mar, on acostumava a fer bones pesques. Com s'acostuma a dir, era un buscavides. Precisament practicant la pesca submarina va haver de deixar-ho tot per acudir a la crida.

Ens ha deixat el jardiner de la Brigada Municipal, l'amic que ha assolit el cim. El més alt de tots.

Continuant amb les repercussions que provoca la pandèmia, el sector hotelier, no es cansem de repetir-ho, és un dels més afectats dintre de l'àmbit local. Ja fa uns quants anys que, cada vegada més, alguns hotels no tancaven a l'hivern. No ho feien perquè Sitges s'ha convertit en una població que atrau els participants de congressos i convencions. La proximitat amb Barcelona i l'aeroport, el mateix encant que ofereix el poble, la seva reconeguda hospitalitat, així com les ben equipades sales de reunions dels hotels de nova construcció i d'altres ja existents, són raons de pes per considerar que Sitges reuneix totes les condicions perquè els participants de tots aquests esdeveniments s'hi trobin bé.

Però arriba un punt en què, degut a les circumstàncies, els congressos i les convencions no es convoquen i, de retruc, això repercuteix en el sector hotelier i també en el de la restauració. Davant les evidències, els establiments hotelers que no tancaven a l'hivern, ara s'han plantejat que, després del Festival de Cinema, tancaran sense data concreta de reobertura, ben bé fins a Setmana Santa.

Aquest tancament massiu ja l'havíem viscut en els anys en què el turisme internacional només ens visitava els mesos d'estiu, que

era quan feien les vacances. Curiosament, aquests darrers anys, cada vegada més, s'ha vist un turisme d'hivern, persones la majoria jubilades que, coneixedores del nostre clima suau, que hi ha hotels oberts i de la calma que es bressola en el nostre poble, ens visitaven durant aquests mesos, els de fora de la temporada estival.

Aquest cronista recorda que, quan els establiments hotelers tancaven, acostumaven a pintar els vidres amb blanc d'Espanya i penjaven el cartell de "Tancat per reformes". L'anunci quedava bé perquè, encara que no hi fessin res, deixava entreveure que realitzaven millores que ajudarien a fer més confortables les estades dels turistes.

Malauradament, el tancament que ara s'anuncia no té res a veure amb les reformes perquè, amb una temporada, aquesta passada, en què s'ha mantingut l'ocupació sota mínims, ningú no pensa en les reformes sinó a poder subsistir a fi de, quan sigui possible, tornar a obrir.

Segons estudis realitzats, s'ha arribat a la conclusió que un terç del PIB local és el turisme. Ho demostren les xifres: l'impacte directe i indirecte es calcula en 280 milions d'euros, un terç del total de l'activitat econòmica.

Això, traduït en l'ocupació, representa un percentatge del 32 %.

Davant d'aquestes dades, també hem de contemplar la resta d'activitats que es desenvolupen a la vila, començant pel comerç i diferents treballs que donen ocupació a autònoms i treballadors de la vila per als quals, en una situació d'aquestes característiques, les repercussions econòmiques també seran importants.

Just fa dos anys que es va avançar el Pacte per a l'Ocupació del Garraf, apadrinat pel Consell Comarcal i els sis ajuntaments de la comarca. En produir-se aquesta situació d'emergència en tots els aspectes, els mateixos ajuntaments adherits al Pacte el volen expandir més amb el Pla Estratègic d'Activitat Econòmica, que a la vegada coincideix amb el que Sitges ha creat: el Pacte per la Recuperació Socioeconòmica. Un cop ha començat a caminar, l'Ajuntament ha recollit un total de 23 propostes que han tramès els grups polítics, els consells municipals i les entitats de la vila, que han d'adaptar el Pla de l'Activitat Econòmica a les necessitats actuals.

La part més optimista l'han protagonitzat quinze empreses que s'han aollit al pla d'ajudes per a la contractació de personal.

Després d'uns deu dies de la tornada a l'escola, una aula del cicle superior de primària de l'escola Maria Ossó s'ha hagut de confinar per prevenir la reacció que pugui provocar el positiu que ha donat un alumne.

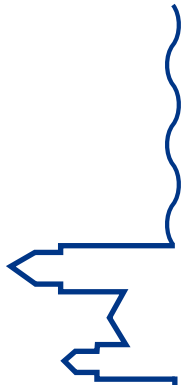
Mentrestant, ens tornem a fixar en l'evolució dels positius que s'han registrat en la darrera setmana: el dijous 17 n'hi havia, des del començament del recompte, 384; el dijous 24 la suma ha pujat fins a 399. Per tant, en una setmana s'han registrat 15 nous casos, una xifra que torna a marcar una tendència a l'alça.

Per fi la Plana i Can Pei queden connectats per una gran avinguda que, amb molt encert, porta el nom del recordat mestre de música Manel Torrens i Girona i que comença en la prolongació de l'avinguda Sofia. L'altra, que transcorre paral·lela a aquesta, porta el nom de Ramon de Dalmases i enllaça la prolongació del Camí dels Capellans fins a la part superior de Can Pei i viceversa. Els carrers ja s'han obert al trànsit rodat i als qui hi transiten a peu.

Ben aviat, des de la creu de Ribes es podrà accedir fins a la Ribera i al revés. De fet, tots els carrers ja estan pràcticament acabats, només falta condicionar-ne alguns detalls. Totes les persones a les quals els agrada caminar ja disposen d'una altra ruta que resulta molt planera i que, pràcticament sense adonar-nos-en, ens trasllada del Parc de Can Robert fins a pràcticament la pista de l'autòdrom.

CULTURA

Tres escenaris que es preveu que estiguin destinats a la cultura esperen el moment de

poder-se convertir en una realitat, després d'haver aclarit la seva funció. Parlem de l'Escorxador, el Mercat Vell i el Patronat.

Quant al primer, està previst adaptar-lo com a sala polivalent, on tindrien lloc espectacles escènics, conferències, exposicions... Per adaptar-lo, es contempla la instal·lació d'una graderia mòbil, amb una capacitat de fins a 126 persones, i un escenari que també sigui mòbil.

Pel que fa al Mercat Vell, totes les propostes passen per quan quedi lliure després que, d'aquí a dos anys, s'acabi el contracte de lloguer que encara té la Casa Bacardí, un contracte que no és clar que no es vulgui renovar perquè hi ha algun partit amb responsabilitat de Govern que és partidari de la renovació perquè consideren que la presència dels Bacardí a Sitges esdevé un al·licient més per visitar la vila.

En cas de decantar-se per integrar el Mercat Vell al marc de la cultura, està previst dedicar el seu espai a exposicions d'obres de gran format, espai firal, auditori... També s'hi instal·larien grades mòbils que permetrien donar cabuda a 216 persones assegudes.

I, finalment, el Patronat. Aquest és un espai en què, es destini al que es destini, s'han de fer unes obres integrals, ja no només per adaptar-lo a les necessitats del projecte, sinó també per la rehabilitació de l'estructura, que està molt malmesa. Això

només per començar, i a partir d'aquí...

Hi ha molts projectes damunt de la taula, però els que tenen més possibilitats per imposar-se són un centre de creació d'arts escèniques i musicals, i també una llibreria amb cafeteria. I també sorgiran noves idees que es podran fer realitat si s'adapten a l'espai restant. Tot plegat s'ha de convertir en un referent per a la cultura que es bressola a la vila, on cada vegada es necessiten més espais per tal de donar cabuda a totes les iniciatives que sorgeixen d'entre les inquietuds de la nostra gent.

Arrenca la segona edició del Dona-Art en Femení per donar veu a la dona. Ho fa aquesta nit del 4, al jardí del Casino Prado, de la mà de la jove compositora Sara Roy. I també amb la participació de les Dj sitgetanes Tronkes de Felipa, de la qual formen part la Júlia Sella i l'Anna Bedini.

Tindrà continuïtat amb un ampli ventall d'activitats de dones compromeses amb la cultura i amb les arts en totes les vessants. Ho certifica la col·laboració d'artistes com la Magda Melanie, el teatre de la Llol Bertran, la música de la Judith Neddermann, l'espectacle de castanyoles i piano a càrrec de Belén Cabanes i Marina Rodríguez, i un repunt de cabaret de la mà de les Divines.

Comptarà també amb una taula rodona on, com és de suposar, es donarà prioritat a la presència de les dones i on es tractaran

diferents temàtiques amb elles mateixes com a protagonistes. Estarà moderada per la periodista sitgetana de la ràdio Rita Marzoa.

La pintora Blanca Nicolàs, resident a Sitges, exposa la seva obra amb la temàtica del vi al Palau Baltà de Vilafranca del Penedès. Els qui seguim la seva trajectòria no podem evitar de ser admiradors del seu treball, que és un reflex de la seva sensibilitat per l'art.

La inauguració ha estat amenitzada pel duet format per les ribetanes Anna Smith al violí i Laura Villa a la guitarra. Es tracta d'un homenatge pictòric al vi en la població més adient per acollir-la.

També el Sitges Gay Link es fa present amb un seguit de propostes artístiques i culturals que s'havien de celebrar a la primavera, coincidint amb la vuitena edició de l'Orgull Cultural a Sitges, amb motiu del Dia Internacional contra la LGTBI-fòbia, previst per al 17 de maig i, més endavant, el 28 de juny, el Dia de l'Orgull LGTBI. Tot es va haver d'ajornar fins a la tardor.

I s'ha arribat a les dates previstes, el 10 i 11 d'aquest mes, en què s'obre el programa de l'Orgull Cultural i, aprofitant una data tan nostrada, han participat en l'ofrena floral. Continuant el 23, Dia de la Visibilitat Sexual, i l'11 d'octubre amb l'original "Coming out day", que traduït fa referència a una simpàtica definició

que sempre s'ha dit i que ha agafat caire d'internacionalitat: el "Dia Internacional de la Sortida de l'Armari".

Algunes d'aquestes activitats es podran seguir a través de les xarxes socials. Hi haurà també altres propostes com cinema, música, exposicions i tallers.

Es pretén donar a conèixer la cultura LGTBI, integrada dintre els neguits culturals de la vila i entrelaçant protagonismes rellevants adaptats al marc de la història local.

Ens retrobem amb l'ànima de "La Pregonera" a través de la cultura en viu. Així, el 10 de setembre la cita ha estat en els jardins de Can Ferratges amb el grup Retrio. Ha estat una vetllada molt agradable, en un entorn nou que ha estat el resultat d'ajuntar els dos jardins, l'existent de Can Ferratges i el que ha quedat després de la construcció de les primeres cases del carrer Sant Antoni.

Cal parlar també de La Marabunta, que ha actuat als jardins del Retiro el dissabte 12. I el diumenge 13 ha estat el torn de Ginesta + Markia Serra, amb les invitacions exhaurides des de feia uns quants dies. El proper i últim acte d'aquest cicle anirà a càrrec de Fempop, que dedica la seva música a lluitar contra la desigualtat de gènere. El concert tindrà lloc al Centre d'Interpretació de la Malvasia.

Amb la col·laboració de la Regidoria de

Cultura i el Sitges Jazz Lab, es posa a rodar la 30a edició del Festival l’Hora del Jazz, que té lloc del 26 al 27 d’aquest mes. El dissabte 26, el grup participant és el trio de Carola, que actuarà als jardins d’Utopia al migdia. A la tarda és el torn del quintet de Nèstor Giménez a l’Escorxador. Diumenge al migdia, Jam Session al jardins d’Utopia.

El festival se celebra, a més de Sitges, a Girona, Tarragona, Granollers, Bigues i Riells i Vilafranca del Penedès. Cal dir, també, que l’esmentat festival és impulsat per l’Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya, que es descentralitza de Barcelona per tal que arribi als pobles.

L’Hotel Me Terramar està situat entre un entorn de privilegi. La direcció no només se centra a oferir una excel·lent hospitalitat, sinó que també s’adhereix als negocis culturals de la vila. Aquesta vegada han escollit un lloc privilegiat per engegar una nova edició del cicle “Sonidos del Aire”. No hi ha lloc millor per escoltar-los que la terrassa que hi ha a la vuitena planta. Vet aquí el lloc privilegiat a què em referia.

Aquesta vegada és el torn del cantautor Guillem Roma. La sessió anterior ens van delectar les cançons interpretades per la cantant Sara Pi. Es tracta de concerts de petit format que està previst que s’allarguin fins al diumenge 18 d’octubre, amb la participació de David Ros (pop), Ana Fernández (jazz), Cece Gianotti (jazz)

i Sina Klinsky (pop-folk), un programa suggestiu en un marc excepcional.

Es dona el tret de sortida de l’Any Carner, en commemoració dels cinquanta anys de la seva mort, que coincideix amb el protagonisme que assoleix el Correllengua, que aquest any es desplega a Sitges. Els actes començaran el dimecres dia 30 i s’allargaran fins al dissabte 3 d’octubre.

L’autor del “Madrigal a Sitges”, conegut per tothom, va escriure aquest poema a casa d’un poeta sitgetà, en Salvador Soler i Forment. Entre els actes d’homenatge destaquen els domassos que han realitzat diferents artistes locals i que han estat repartits al llarg de la ruta que en Carner acostumava a fer cada vegada que visitava la vila.

Els domassos han estat realitzats per la Núria Corretgé, exposat al Casino Prado, que és on es va fer l’homenatge pòstum l’any 1971; Carles Arola, també al Prado, dedicat al poema “Bèlgica”; Dolors Lujan, a l’Illa de Cuba, també dedicat a un poema; Sònia Aguado, al Cap de la Vila 5, dedicat a “Flor de gessamí”, un poema que va publicar al Baluard de Sitges; Àngel Lorenz, a les Parellades 22, a la casa d’un altre amic, Josep Roig i Raventós; Carme Parellada, a la Societat Recreativa Retiro, on va tenir lloc la festa de la Poesia de l’any 1918; Elvira Rodríguez, Major 49, a la casa de Josep Planas, on Carner va llegir

el seu “Madrigal”; i Montse Marcet, al carrer Major 37, la casa de Salvador Soler i Forment, on va escriure el “Madrigal”. També n’hi ha a la paret de l’església, quasi arribant al Baluard, on hi ha les rajoles amb el “Madrigal”, i la ruta acaba a la porta del Maricel, on es guarden els gegants.

La ruta carneriana, amb sortida de la plaça de l’estació, s’ha desenvolupat durant aquest últim dia del mes de setembre.

El dia de la Mercè de l’any 1995, ara fa vint-i-cinc anys, es va inaugurar l’Espai Cultural Pere Stämpfli. En Pere i l’Anna, quan van visitar Sitges, en van quedar meravellats. Qui els havia de dir que acabarien comprant una casa al carrer d’en Bosc, on han passat llargues temporades. No va passar gaire temps que el pintor i l’Anna no només tinguessin interès per l’àmplia vida cultural de la vila, sinó que s’hi van integrar de ple i ens van delectar amb aquelles singulars festes del carrer d’en Bosc que tenien lloc durant els dies de la Festa Major. Entremig, van portar a terme ambiciosos projectes, com ha estat la compra de Can Mec, on van realitzar importants obres i que, quan es van acabar, van oferir al Grup d’Estudis Sitgetans, que estaven mancats d’un espai on poder fer tota mena d’esdeveniments culturals i habilitar-hi una important biblioteca. D’això ara es compleixen vint-i-cinc anys. Però no va acabar aquí, la seva generositat per Sitges: al Mercat del Peix s’hi exposa

permanentment obra del mateix artista i d’altres de convidats.

I no fa ni un parell d’anys que s’hi va incorporar la casa on passava consulta i vivia el doctor Serramalera. Una generositat immensa que deixa a Sitges un llegat extraordinari.

El divendres 25 d’aquest setembre, el Centre d’Interpretació de la Malvasia ofereix un festival especial. S’hi combina la música i la gastronomia sota un enunciat prou original: “Fem Pop”. S’ha establert un horari per a cada actuació, començant per Ama Dee i seguint amb Uma i Raquel Lúa. I, naturalment, amb el sopar que permetrà, tot gaudint de les tres intèrprets, d’arrodonir-ho de manera distesa en un marc com si ens trobéssim a l’entrada d’una masia. En un racó del Sitges íntim.

FESTES I TRADICIONS

Ens apropem a la Festa de Santa Tecla i ens trobem com amb la Festa Major de Sant Bartomeu, lligats de peus i mans. Tot i que ja es va anunciar en el seu moment la suspensió de les dues celebracions en el format en què estàvem acostumats a festejar-les, els components de la Comissió que presideix l’Agustí Marcet estan treballant per mantenir els actes “bàsics”, com els 21 morterets, l’ofici i altres sorpreses amb les quals buscaran que l’originalitat aporti quelcom diferent del programa de Sant Bartomeu.

Acostumats com estàvem a aquelles celebracions multitudinàries, reduir-ho tot a la mínima expressió, intentant aportar detalls amb la finalitat de no donar-ho tot per perdut, és més difícil que organitzar-ho com sempre s'ha fet. Evidentment, els més importants és la salut i per ella ens hem d'estar de celebracions, amb l'esperança que la Festa Major de Sant Bartomeu es pugui celebrar com cal l'any que ve. Però tot són incògnites, tot i que les veus enteses diuen que el 2021 s'espera que la situació hagi millorat i que es pugui comptar amb una vacuna. La normalitat absoluta no s'haurà assolit i encara haurem de fer front a moltes restriccions d'aquesta índole. Ja fa mesos que vivim dia a dia i desitjant que aquest no ens depari sorpreses desagradables.

La celebració institucional de la Diada Nacional de Catalunya també s'ha vist afectada pel virus. L'ofrena floral que es realitza al jardinet del monument al Dr. Robert s'ha reduït pel que fa al nombre de participants. Tots els qui ho desitjaven la podien fer, però abans havien d'haver concertat una franja horària per tal de no coincidir-hi tots a la mateixa hora. Tampoc no s'han fet els parlaments que l'acompanyaven ni la hissada de la senyera, ni s'ha pogut comptar amb la presència dels grallers ni dels castellers. I s'ha canviat el format de les sardanes: s'ha passat d'una audició a un concert al saló teatre del Retiro.

Per la mateixa raó, es va suspendre la marxa de torxes de la vigília.

Una Diada atípica dintre una situació també excepcional.

Cinc mesos ens separen del Carnaval del 2021 i el dilema torna a estar obert: la situació en què ens trobem no permet fer gaires plans de futur. Preval el dia a dia, mentre que el demà obre molts interrogants que ningú sap ben bé com es resoldran. No obstant això, van arribant notícies de la suspensió de carnivals emblemàtics. La Comissió i la regidoria han acordat reunir-se aviat per estudiar-ho i decidir com han de resoldre la qüestió, conscients que han de prendre una decisió ràpida perquè totes les colles de participants, com a molt passada la festivitat de Santa Tecla, han de començar a posar fil a l'agulla o deixar-ho tot embastat fins a l'any 2022.

Menys d'una setmana ha estat suficient per dir passi-ho bé i fins a l'any que ve. No estava anunciat, però era molt clar que mantenir esperances de cara al Carnaval del 2021 s'aguantava pels mateixos fils de cosir de les cosidores de les disfresses. El recorregut era curt, tant que no hi cal invertir ni un pas més. Fins aquí ha arribat el bri d'esperança, allò de: potser...

El Carnaval de l'any que ve queda suspès. Davant la gran incertesa, els experts creuen que ha estat la decisió més encertada. A

partir d'ara, s'havia de fer front a unes despeses i a un volum d'hores de feina que, si s'hagués mantingut la convocatòria, el descens encara hauria estat més gran perquè s'hauria d'haver acabat prenent la mateixa decisió que ara.

I amb això arribem a les vigílies de Santa Tecla amb una programació semblant, com explicava, a la de la Festa Major, però s'hi han incorporat unes novetats que sembla que agradaran. Començant per l'exposició que té lloc al Palau del Rei Moro, on es mostra el vestuari dels balls infantils. També hi ha l'exposició de les fotografies presentades al concurs d'Instagram organitzat per la mateixa Agrupació de Balls Populars.

Una de les novetats que ha despertat més interès és la que concerneix el recorregut de la processó. Una idea que fa com si anessim a la processó i en determinats punts del recorregut et trobes elements del seguici festiu. El recorregut es pot dir que comença on hi ha els gegants, transcorre pels carrers per on ho fa habitualment i acaba a l'església, on hi ha exposada la imatge de la santa, després d'haver coincidit amb 29 punts on hi ha exposats diferents elements del folklore que hi participa. Abans d'acabar a l'interior del temple, a l'Ajuntament hi trobem representada la banda i, als baixos de la casa de Can Pans, el tabernacle amb els mocadors per envoltar el ciri amb què les pendonistes obsequien les assistents a la processó.

Fantàstica la idea que ha tingut la Comissió, que ha fet que el recorregut hagi estat molt freqüentat cada dia, però que ha evitat les aglomeracions, que és el que també es pretenia. A cada punt del recorregut, a més del que hi havia exposat, la mainada havia de buscar la paraula del joc que es trobava dissimulada entre el muntatge. Un altre al·licient afegit. Un cop completades totes les lletres es podia llegir: "Vestim de festa el poble de Sitges".

Els organitzadors calculen que han fet el recorregut de la processó unes 2.500 persones. Mai no ha acompanyat tanta gent la imatge, durant la processó.

Aquesta Festa de Santa Tecla no s'ha deslliurat de la polèmica, quan l'Agrupació de Balls Populars ha volgut tirar endavant l'acte programat del concert de gralles i "Les gitanes d'abans", malgrat la recomanació que no es fes per part de la Comissió. Després d'un estira-i-arrotonsa i de retirar-se diferents colles de grallers, l'acte s'ha fet al Prado, amb reducció de la capacitat i seguint totes les mesures de seguretat.

Els encarregats de llançar el vint-i-un morters de la vigília han estat els components del Consell d'Infants de Sitges, que aquest any passen el relleu. L'endemà, festivitat de Santa Tecla, l'acte principal ha estat el solemne ofici, en el transcurs del qual les encarregades de fer les ofrenes han estat les pubilles i els hereus, als quals ha

acompanyat l'Ona Almirall, actual Pubilla de Catalunya.

CURIOSITATS

Una curiositat de caire molt institucional han estat els dos positius que han donat la màxima autoritat local, l'alcaldeessa Aurora Carbonell, i també el regidor de Cultura, Xavier Salmerón. Com mana el protocol en aquests casos, s'han realitzat les PCR corresponents a les persones que han estat en contacte amb ells i, afortunadament, tots han donat negatiu.

Alcaldeessa, regidor i alguns funcionaris propers a ells, aquests per precaució, s'han confinat. I cap no ha mostrat uns símptomes prou molestos per no poder teletreballar des de casa. En cap moment no ha calgut plantejar-se la possibilitat de traslladar-los a un centre sanitari de la comarca.

Transcorreguts els dies preceptius d'observació, i un cop han donat negatiu, s'han incorporat a les seves responsabilitats, una altra vegada de manera presencial, a l'Ajuntament.

Els Bombers Voluntaris de Sitges han ideat un tot terreny, mai més ben dit, que els pugui servir per atendre les urgències tant en l'àmbit marí com en el de muntanya, un mitjà que substituirà l'ambulància que feien servir fins ara i a la qual ja no es renova la llicència. Es tracta d'una furgoneta *pickup 4 x 4*, adaptada tècnicament i sanitàriament

per realitzar salvaments aquàtics i rescats a la muntanya. El projecte tècnic d'adaptació del vehicle ha anat a càrrec dels mateixos voluntaris i es considera pioner a tot el país. Amb això es demostra que les tan pregonades idees de bomber ofereixen més encerts que hipotètiques i malintencionades conjectures.

Els dies 5 i 6 l'Hotel Me ofereix un mercat de mercaderies precioses que, segons els organitzadors, vol aparentar una similitud amb els viatges que feien els comerciants indians que viatjaven en el segle XIX i, quan arribaven al lloc, oferien les mercaderies als seus habitants. El mercat porta per nom "La Mercantil del Diseño".

Aquesta primera línia de mar que ofereix l'hotel és un marc sensacional per a l'exposició i perquè els visitants s'interessin pels productes que s'hi exhibeixen. S'hi pot veure artesanía de la Conxa Badell i collages de la Carlota Marquina, i la firma Santa Living hi ofereix la seva àmplia gamma de teixits de cotó orgànic.

En un ambient relaxant i, com aquell que diu, a la voreta del mar, no hi podia faltar la música ambiental, la qual va anar a càrrec del grup Apocadixie Cotton Pickers. Una oportunitat per gaudir dels encants que ofereix la natura, el marc de l'hotel i la singularitat dels productes que s'exposen.

Fent honor al títol del llibre *Sitges plató cinematogràfic*, del qual és autor en Francesc

Borderia, les càmeres cinematogràfiques tornen a instal·lar-se en diferents punts del nostre terme: el port i la platja de Vallcarca, la de Garraf, indrets del parc del Garraf, l'antiga discoteca Pachá i el cementiri de Sant Sebastià. El rodatge correspon a escenes de la pel·lícula *Las leyes de la frontera*, que dirigeix el balear Daniel Monzón.

Ja hem comentat que la temporada, pel que fa a les platges, ha estat atípica: s'han obert amb retard i a més no s'han vist tan concorregudes com altres anys. No cal tornar a insistir que és degut a la poca afluència de turistes.

I, com que no hi ha hagut tanta ocupació a les tretze platges del nostre litoral, els vint socorristes no han hagut de dispensar tantes atencions com en altres estius. D'entre tots aquests aspectes tan atípics, sobresurt una curiositat. El poc moviment d'embarcacions ha provocat que els corrents canviessin i això ha afavorit que no es concentrassin gaires meduses. Cal recordar que la temporada passada els socorristes van realitzar un miler d'actuacions com a conseqüència de les seves picades.

No cal dir que estem en un engranatge que quan alguna de les peces s'enferritja se'n ressent tot el conjunt. I això és el que ha passat amb el sector vinícola. Com que s'han hagut de tancar els bars i restaurants, els cellers del contorn que els subministraven

vins i caves han vist reduïda la demanda i s'han vist obligats a reduir les plantilles de treballadors.

A això cal afegir-hi que la verema s'ha reduït un 60 per cent, si es compara amb la de l'any passat. Les causes d'aquesta davallada cal buscar-les en el mildiu, que ha atacat les vinyes, i els porcs senglars, que són un malson per als vinyataires.

Pel que fa al celler de l'Hospital de Sant Joan Baptista, també s'ha vist afectat per aquests tancaments i perquè els particulars tampoc han fet gaire demanda de malvasia i de les altres especialitats del celler. Gràcies, però, a una encertada campanya de publicitat i al ressò de les distincions aconseguïdes, la situació no ha estat tan dolenta com es podia esperar.

Com que ni els gegants ni els altres balls tenen feina aquests dies, s'ha aprofitat per portar els gegants "americanos" o "cubanitos", com els vulguin anomenar, a restaurar. Des que es van estrenar l'any 1965, només han rebut capes de pintura, una sobre l'altra. El treball s'ha pressupostat en uns 6.000 euros i se'n fa càrrec l'empresa Avall, que té els seus tallers a Reus.

Els agents cívics informen que moltes vegades han hagut de cridar l'atenció a persones de mitjana edat i més grans per no portar la mascareta, quan aquesta mancança no té tanta repercussió en els més joves. Tot i

això, hem d'entendre que hi ha persones que tenen dificultats respiratòries i haver de portar mascareta els causa molta molèstia, i altres per als quals les molèsties són més de caire psicològic.

Pel que fa al botellot, això és un altre tema. Alguns joves desobeeixen les normes i la guàrdia urbana es veu obligada a denunciar-los. Ja no es tracta només d'unes normes dictades per tal de prevenir, en aquestes reunions, que es propaguin els contagis. Els mateixos participants s'haurien de conscienciar que ingerir grans quantitats d'alcohol va molt en detriment de la seva salut i afavoreix l'addicció a la beguda. No són prou conscients que, tard o d'hora, aquests excessos els poden passar factura. Una llàstima.

ESPORTS

El Club Patí Subur Sitges, com passa amb totes les modalitats esportives del poble, encara no sap com i quan començarà la nova temporada. De moment, està previst que sigui el 26 i 27 d'aquest mes. Depèn del que deixi fer el maleït virus.

Esperant aquest moment, ja fa dies que s'entrenen, una temporada més, sota les ordres de Carles Busquet i han aprofitat aquest impàs per reforçar-se amb tres fitxatges nous: Ferran Alemany, Dani Ferrer i Pere Fernández. Tot i això, confien molt en els més joves de la plantilla. Aquesta

serà la tercera temporada consecutiva que jugaran a la Primera Catalana.

El Rugby Club Sitges s'aixeca i se'n va a dormir amb dos dubtes importants. El primer és quan podran, ni que sigui, entrenar al camp nou. Les obres estan gairebé acabades, però encara no la infraestructura i de moment no es pot utilitzar. I l'altre dubte es tracta de saber, també, quan començarà la competició. Es parla que podria ser el cap de setmana del 5 i 6 de desembre. Si no és així, podríem anar al 6 i 7 de febrer. Evidentment, es planteja que la lliga sigui més curta. És trist, però de moment la COVID-19 té el que se'n diu la paella pel mànec.

El Club de Bàsquet Sitges torna a posar en competició l'equip sènior femení. Animats pels bons resultats obtinguts per l'equip júnior la temporada passada, en què van aconseguir una brillant segona posició, ara ho posen a la pràctica amb jugadores de 18 anys. Per començar a competir, ho faran en la categoria de la territorial catalana i seran entrenades per l'Ignasi Vicente.

La UE Sitges obria el calendari d'aquesta nova temporada amb dos amistosos que havien de servir de preparació. El primer s'havia d'haver jugat el dissabte 29 d'agost amb el Tàrrega i el segon, amb data de dissabte dia 5 d'aquest mes, amb el CD Ribes. Tots dos partits han estat suspesos. No cal especificar el motiu pel qual s'ha pres la decisió.

L'únic equip federat de futbol sala del nostre terme és el de les Botigues de Sitges, que juga a la segona divisió catalana i entrena en Manuel Márquez. Quan es van haver de confinar el mes de març, hi havien arribat amb cinc victòries consecutives, la qual cosa els va permetre allunyar-se de la zona de descens. Ara encaren la represa amb la inseguretats que provoca no trobar patrocinadors per ajudar a pagar les despeses. Tot i això, s'han reforçat amb dos jugadors, però han hagut de prescindir de tres. També es queixen que el camp on s'entrenen es troba en males condicions.

Quan es reprengui el joc hi haurà un triple derbi comarcal entre els tres equips que coincideixen a la 2a Divisió Catalana: Les Botigues, Les Roquetes i Vilanova.

A Salou, el 5 d'aquest mes s'ha celebrat la fase final del Campionat d'Escacs de Catalunya per edats que es va ajornar durant la Setmana Santa. S'ha jugat de la categoria Sub-8 a la Sub-20.

Segons informacions rebudes, la participació ha estat bastant inferior a la dels altres anys. L'exemple el tenim en el nombre de jugadors de la Penya del Casino Prado que hi han participat, que de 15 s'ha reduït a 5.

A la categoria Sub-8, Aaron Herter i Pep Vilalta han acabat en un 4 de 8, un bon resultat per ser la primera vegada que participaven en un campionat d'aquesta categoria.

A la categoria Sub-10, on han intervingut la mundialista Martina Lázaro i en Martí Marín, a falta d'una prova van capdavanters en la classificació.

On no sembla que les coses vagin gaire bé és en la categoria Sub-14, on Leo Garner, amb un 3 de 7, va tenir el que se'n diu un "*baixon*" després de perdre, en un llarg i igualat final, amb la número 1 del rànquing de la seva categoria.

Finalment, la Sitges Rock Tràiler que s'havia de celebrar al març i que es va ajornar al 3 d'octubre, els organitzadors han decidit suspendre-la fins al 2021. En la decisió ha prevalgut la responsabilitat i la precaució per damunt de les ganes de celebrar-la.

El pilot sitgetà Nil Roig disputa aquest cap de setmana del 12, al circuit Ricardo Tormo de Xest, la tercera prova del Campionat d'Espanya de SBK, expectant de cara a la propera temporada, en la qual podria participar en les competicions del mundial de la seva categoria.

En el transcurs del cap de setmana del 5 i el 6, el Club Nàutic de Sitges va acollir la competició de les Copes d'Or de Sitges d'aquest any. Curiosament, quant a participació sitgetana, va comptar, a més del club organitzador, amb el Club de Mar i el Club Nàutic Garraf.

Es va competir en les categories de patí a

vela, patí júnior, catamarà i monobucs. Hi van participar 50 vaixells i la competició es va dividir en quatre etapes, dues el dissabte i les altres dues el diumenge.

En la categoria de patí català, la victòria va ser per a Julián Vinué; en Patí Júnior, per a Mar Vilardell; en catamarans el vencedor va ser Wim i en monobucs va guanyar Inés Martínez, tots del Nàutic Sitges.

Pel que fa als participants del Club de Mar, en Joan Roura va quedar en tercera posició en patí júnior. Pel Nàutic Garraf, l'únic participant va ser Oriol Puig.

Aquesta setmana del 18, a les pàgines de *L'Eco* trobem un interessant article d'Alexandre Sacristán que tracta de la connexió de Sitges amb alguns jugadors i entrenadors del Barça, una relació que es va fer més evident durant l'època del Dream Team de Johan Cruyff. Ell mateix va descobrir Sitges i, tot i que no va residir-hi, el va freqüentar molt. Gràcies a l'amistat que va fer amb en Toni Llorià, la fundació de l'holandès i els veterans del Sitges van organitzar moltes coses junts. El més destacat van ser els partits que es disputaven al camp d'Aiguadolç entre una selecció d'exjugadors del Barça i dels veterans sitgetans.

Es pot dir que un bon nombre de jugadors del Barça de totes les èpoques han visitat el poble i n'han quedat captivats. N'hi

ha d'altres que fins i tot han fixat la seva residència entre nosaltres; es tracta de jugadors com José María Bakero o Eusebio Sacristán, que hi passava les vacances i, quan es va convertir en assistent de Frank Rijkaard, s'hi va quedar a viure. I entrenadors com Bobby Robson amb el seu assistent, José Mourinho, que no va ser segon entrenador fins a l'arribada de Louis Van Gaal, que, en aquesta etapa, també residia a Sitges. Sense oblidar-nos de l'actual entrenador, Ronald Koeman, que també té residència a la vila, tot i que no és el seu habitatge habitual.

Deixant el futbol, l'entrenador del bàsquet Saras Jasikevicius és un habitual del poble. De tots és conegut que Sitges té ganxo i enganxa a qualsevol, que pot quedar-ne captivat per moltes raons.

Nil Roig, que fa poc explicava que havia de participar en la cursa de superbikes celebrada en el circuit Ricardo Tormo de Xest, va aconseguir la segona posició en el seu debut en la categoria Súper Sport Open 600 a la cursa que es va celebrar dissabte. El diumenge, el ritme frenètic de la cursa va fer que qui la dominava a tres voltes per al final, el pilot Simon Jespersen, fos superat per en Nil, que va aconseguir pujar a la part més alta del podi, un resultat que li permet mantenir la segona posició de la general.

La propera cursa se celebrarà al circuit de

Jerez entre els dies 26 i 27 d'aquest mes. Quan falta un mes per començar la competició, l'equip sènior del Bàsquet Sitges va celebrar un amistós-memorial en homenatge al recordat Joan Manel Llopis. El partit es va disputar al pavelló dels Pins Vens contra el CB Parets, que també juga la 2a Catalana.

L'equip sitgetà va fer un bon partit que va reafirmar el bon estat de forma que ja va demostrar la temporada passada. Però, quan avantatjava l'equip contrari de dinou punts, se li va escapar la victòria de les mans. En l'esport, i sobretot en el bàsquet, en pocs moments es pot capgirar el resultat, ja sigui en benefici propi o del contrari.

Al Club Nàutic Sitges, el vent li va bufar a favor. Si no el vent, la bona destresa dels participants en el Trofeu Alf 2020. Hi van participar 23 patins de vela sènior i 10 de júnior.

En la categoria sènior van empatar Oriol Mahiques i Jordi Aranega. En el desempat es va imposar el primer. Quant a la categoria júnior, va guanyar Mar Vilardell, també del Nàutic Sitges. I Ivan Garcia va guanyar en la categoria de catamarà i Katrin Naumann en la de monobucs.

EL DIA A DIA

Comencem el mes d'octubre amb una "bona notícia". Això sí, vull ser prudent i per això ho he escrit entre cometes. Sí, es tracta del tema que ens neguiteja des del mes de març, la COVID-19, en què el nombre de contagis tan aviat puja com baixa. Ara sembla ser que ens trobem en una de les baixades: dijous de la setmana passada, el 24 de setembre, el nombre de contagis era de 399, i ara, l'1 d'octubre, de 407. Un altre indicador molt important el tenim a l'Hospital de Sant Camil, on, en data de 28 de setembre, hi havia només nou persones ingressades per coronavirus.

Això seria extraordinari si la cosa es mantingués així, però qui diu que d'aquí a poc la corba no torna a enfilarse. L'únic indicador fiable és el dia a dia, ningú no s'atreveix a pronosticar com estarem a una setmana vista.

Després del confinament total, per fer més fluida la circulació de les persones pel Passeig, des de la cantonada de l'avinguda Sofia fins a Terramar, aquest es va dividir en dos, una banda per pujar i l'altra per baixar; a més, la part que ocupava la zona blava d'aquest tram és per a la circulació de bicicletes i persones que fan esport,

com córrer. Hi ha quedat només un carril en sentit únic de circulació d'anada a Terramar. Passat, si es pot dir així, el més gros, el tram de la calçada central tornarà a recuperar els dos sentits de circulació i s'habilitaran dos carrils, on hi havia la zona blava, per al trànsit de bicicletes. L'espai és una mica estret, per a un carril de pujada i un altre de baixada, però és possible fer-ho sense dificultats.

L'últim ple municipal, que se segueix fent telemàticament, va aportar una novetat, una idea sorgida del regidor Ignasi Rubí, que va participar al ple des de la plaça de Catalunya, amb la intenció d'estar en contacte més directe amb la ciutadania.

El tema més important en l'ordre del dia va ser com es portaven a terme les ajudes per pagar els lloguers de les persones que ho havien sol·licitat (en total, 577 peticions). Vist aquest volum, l'Ajuntament haurà de fer una modificació de crèdit de 470.000 euros per poder-hi donar resposta, segons va explicar la regidora d'Hisenda, Carme Almirall.

El portaveu de Ciutadans, Manel Rodríguez, va aportar al ple un pla per anar contra l'ocupació i posar més policies als barris. Va comptar amb el suport de Nou Horitzó

i el Margalló, però no va tirar endavant pels diferents motius que van raonar els altres grups.

La regidora socialista Elisabeth Pérez ha estat escollida secretària del PSC de Sitges, càrrec en què rellevarà David Garcia, que l'ha desenvolupat amb molta eficiència, segons el reconeixement que li han atorgat tots els seus companys i companyes.

L'Elisabeth actualment és regidora de Participació i Transparència i de Salut Pública i Benestar Animal. I ja havia format part de l'equip de Govern en la segona legislatura de Jordi Baiget. Senzilla, dinàmica, que estima Sitges i la seva gent, de ben segur que aquest nomenament li servirà per consolidar encara més, si és possible, la dedicació que sempre ha esmerçat en els llocs de responsabilitat per als quals ha estat escollida.

Al voltant d'unes cent persones s'han concentrat per protestar contra la inhabilitació del president Quim Torra. Els concentrats han estat acompanyats per l'alcaldesa, Aurora Carbonell, i els regidors d'Esquerra, de Junts i de Guanyem.

Ha passat una setmana i, com quasi sempre, aquest cronista comença apuntant les novetats que fan referència a l'evolució de la pandèmia. A Sitges el risc de contagi torna a ser alt. Així, del 27 de setembre al 4 d'octubre, l'índex ha pujat fins a 273,79,

mentre que una setmana abans era de 60,52, considerat baix. Quant al nombre de contagiats, el dijous 1 d'octubre la xifra era de 407 i el dijous dia 8 ja són 433 des del començament de la pandèmia.

Per contra, les escoles, quan fa un mes del retorn dels alumnes, tenen els contagis controlats. I els temors que assetjaven els primers dies han passat de pessimistes a estar envoltats d'un cert optimisme, tot i que amb aquest desconegut s'ha de ser molt prudent perquè és imprevisible.

El mateix passa amb les llars d'infants, on el treball preventiu que s'ha fet amb la complicitat de les famílies permet tenir oberts els centres, amb casos puntuals que no han incidit en el bon funcionament de tot plegat.

Potser hi deu influir, per les informacions que van arribant, que la mainada no sembla que sigui gaire transmissora del virus. Tant de bo es compleixi aquest supòsit.

Del 13 al 16 d'aquest mes, el Sindicat de Metges de Catalunya ha convocat una vaga que afecta 5.900 facultatius, entre metges de família i especialistes, així com també el personal de les ambulàncies. Fins que no arribi el dia, no se sabrà el grau d'incidència i seguiment que ha tingut.

Per al cap de setmana del 10, bars musicals (12) i discoteques (3) tenien l'esperança

de poder reobrir els seus locals, però la Generalitat ha canviat la decisió inicial i ha fet marxa enrere, per la qual cosa han de seguir tancats fins a nou avís. El portaveu del sector de l'oci nocturn dintre del Gremi d'Hostaleria, Damià Orts, ha confirmat l'assistència dels associats que ho desitgin a la manifestació que tindrà lloc a Barcelona per protestar per aquestes mesures, que consideren abusives i que afecten de la mateixa manera empresaris i famílies que es mantenen gràcies a aquesta activitat i que, pel fet d'estar tancades, pateixen problemes de subsistència.

El problema és gravíssim perquè es pot dir que es juga sense igualtat de condicions, ja que uns sectors poden obrir i altres no ho poden fer, com aquestes últimes, que arrossegueu moltes pèrdues des que va començar tot plegat. D'altra banda, hi ha les vides de les persones. Ara mateix, tot està condicionat per la pandèmia i les autoritats sanitàries, suposo que amb molt mal de cor, han de fer tot el que sigui possible per salvar vides, sabent que les mesures que han d'adoptar perjudicaran econòmicament la mateixa gent que pot arribar a ser afectada pel virus. Quanta responsabilitat en el moment de prendre decisions que acostumen a ser, com s'està veient molt bé, dràstiques i impopulars. Amb tot, però, no són tan severes com estan reclamant des del sector sanitari, que és partidari del confinament total per tal de ser més eficaços en aquesta lluita.

Els polítics matisen les mesures per tal de no aturar tota l'activitat, conscients de les repercussions que això comporta, però sabedors que el tancament total seria la millor resposta als constants atacs del virus. Els qui no hi entenem desconeixem si hi pot haver alternatives no tan dràstiques. De fet, si existissin, és de suposar que els entesos ja les haurien aplicat. Pel que es veu, el virus marca el seu temps i d'avui per demà tot canvia i les mesures s'han d'adaptar a la situació. Tot plegat, un problema molt greu, de conseqüències imprevisibles en tots els aspectes.

La Generalitat, després de consultar-ho amb els especialistes i epidemiòlegs, ha acordat que els bars i restaurants han de continuar tancats fins al 30 d'octubre. Només es permet realitzar el servei per emportar-se. Si hi havia esperances per a una propera reobertura, aquesta s'haurà d'esperar quinze dies més.

Els hotels poden obrir amb un 50 % de la seva capacitat, però en l'època en què ens trobem, després del Festival del Cinema, tenen molt poques habitacions ocupades. Per fer-nos-en una idea, l'ocupació hotelera durant el Festival només ha estat del 20 %. Ja ens podem imaginar com serien els propers dies. Preveient aquesta davallada, molts han estat els establiments hotelers que han tancat portes, esperant poder-les tornar a obrir, com a molt aviat, per Setmana Santa.

Els comerços, oberts i amb un 30 % de la seva capacitat. Aquestes mesures poden ser més complicades de complir en les grans ciutats, però en pobles com Sitges és molt difícil que la clientela sobrepassi aquests límits. Només cal veure el nombre de persones que transiten pels carrers a partir de la una del migdia i, a la tarda, a partir de les 7.

Una cosa similar passa amb els cinemes, que poden mantenir una ocupació del 50 % de la sala, tot i que malauradament tampoc han de patir perquè se sobrepassi el límit. El cas dels museus i les biblioteques és idèntic.

I anem al recompte setmanal. El dijous 8 es comptabilitzaven 433 contagis i el dijous 15, 451. L'índex dels contagis és de 190,14, que els experts consideren alt, tot i que, si el comparem amb el setembre, quan era 273,79, no ho és tant.

Cal remarcar que, a partir del dia 15, el virus es va colar a la Fundació Ave Maria, amb el resultat de 33 residents i 14 treballadors que han donat positiu. Els més afectats van ser traslladats a l'Hospital de Sant Camil, on tres van morir perquè se'ls van complicar les patologies greus que ja patien.

Hi havia molta preocupació, en el moment de començar el curs, per com es desenvoluparia davant l'amenaça del virus. Després de cinc setmanes, afortunadament per a tothom, s'aprecia com la normalitat s'ha

sobreposat al risc. Només hi ha hagut uns casos puntuals que, amb les precaucions que s'han pres, n'hi ha hagut prou per frenar-ne la transmissió. S'ha arribat a la conclusió que els més petits són els qui ofereixen més garanties de no ser transmissors. Només cal desitjar que aquesta tònica es mantingui fins a final de curs. Dintre de la desgràcia, aquest seria un dels pocs èxits que fins avui ens podríem apuntar.

Els castellans diuen: "*Quien no arregla una gotera tiene que arreglar la casa entera*". Més o menys és el que ha passat en un dels edificis de l'escola Miquel Utrillo, on creixien herbes a la teulada i, per falta de manteniment, se n'ha ensorrat una part. Ara s'haurà de refer amb un cost que s'eleva fins als 50.600 euros, un import que sufragaran la Generalitat (30.000) i l'Ajuntament (20.600).

En aquests moments d'incertesa, amb totes les sales tancades, i amb alguns hotels que en tenen d'adaptades per rebre els participants en els cada vegada més freqüents congressos que se celebren a la vila, surt a la llum la notícia que, després de construir un nou complex esportiu als terrenys de Pins Vens i traslladar el camp d'Aiguadolç als nous equipaments, en el seu lloc s'hi podria construir un palau de congressos.

Luismi García, regidor de Projectes Estratègics i Turisme, ha obert el meló. Ara és molt verd, caldrà anar madurant-lo per poder

divisar el futur amb més garanties. Primer de tot caldrà aprovar en els pressupostos del 2021 una partida destinada a fer front a les despeses que suposarà realitzar un projecte, sense el qual és com fer volar coloms. L'aval més important és la seva ubicació: un espai gran, amb vistes al mar, a un pas del Port d'Aiguadolç, ben comunicat per carretera i també a prop de l'aeroport. L'Hotel Melià i l'Estela al costat li donarien cobertura hotelera i l'auditori del primer complementaria les dues infraestructures.

Des que s'anuncia la idea fins que es vegi realitzat el projecte ha de ploure molt. Això sí, esperant que no s'hi interposi alguna tempesta de diferent índole i ho retardi encara més. Però és bo que sorgeixin iniciatives pel bé de Sitges. De tota manera, a poc a poc i bona lletra.

Com cada any, el 15 d'octubre, data en què es commemora l'aniversari del seu afusellament, es va rendir homenatge a Lluís Companys davant el monòlit que hi ha als Molins. En l'ofrena floral hi van participar unes reduïdes representacions de l'Ajuntament, amb l'alcaldesa, Aurora Carbonell, Òmnium i l'ANC, el Grup d'Estudis Sitgetans, ERC, Junts per Sitges, PSC, Guanyem Sitges i Comuns Verds. A causa de les circumstàncies, no hi va haver parlaments.

Ja m'he referit més amunt, en aquest repàs, al fet que el col·lectiu de taxistes

passa també per uns moments difícils pel fet de no haver-hi turistes, que són els qui feien desplaçaments més llargs. La gent de Sitges només requereix els seus serveis en casos molt puntuals. El col·lectiu dels taxistes disposa de 37 llicències i dona feia a gairebé 100 conductors. Davant la situació, alguns d'ells estan buscant altres feines perquè el panorama no es presenta gaire prometedor.

La situació turística de la vila, hi tornem a insistir, travessa moments difícils i, conscients de la situació, des de l'Ajuntament es busca la manera de dinamitzar l'activitat i la proposta que agafa més força passa per actualitzar l'actual pla estratègic per promocionar la vila com a destinació turística. En aquesta línia treballa la regidoria de Turisme, que dona suport a la Comissió de Promoció del Turisme.

D'altra banda, avancen a bon ritme les obres de la casa pairal de Can Milà. Un cop acabades, aquesta singular casa serà destinada a nou centre d'atenció al visitant. Seguim amb les xifres a l'alça pel que fa als contagis. L'última referència la situàvem al dia 15, amb 451 positius, i ahir, dijous 22, s'havien enfilat fins als 495. Les xifres parlen per si soles.

De tots és sabut els neguits dels responsables de la Fundació Ave Maria, que compta amb un Institut de Robòtica que ha aconseguit molts avenços destinats a

millorar la mobilitat i, com a conseqüència, la vida dels residents.

Seguint amb la constant evolució investigadora, han creat un espai anti-COVID. Es tracta d'un lloc reservat al retrobament entre aquests residents i els seus familiars, dotat d'uns elements innovadors i automatitzats que ofereixen al lloc les màximes garanties de seguretat davant la COVID-19, sobretot pel que fa a la renovació interior de l'aire.

Es tracta de dos espais, un destinat a sala d'espera, on es procedirà al control de temperatura i desinfecció de les mans, i un altre que serà una sala dotada de llums ultraviolades que permetran la desinfecció de l'espai. Es tracta d'una acció que és pionera i que ha estat finançada amb una campanya solidària.

Els veïns de Terramar també veuen llum al final del túnel, després de molts anys demanant que es facin accions davant el mal estat en què es troben molts carrers, les voreres i l'enllumenat d'aquest sector, els veïns del qual són, paradoxalment, els que paguen l'IBI més alt. Ara l'Ajuntament els ha fet saber, per mediació del regidor de Via Pública, en Jaume Monasterio, que està previst que a començament del 2021 es porti a terme una reforma integral de tots els carrers afectats, una actuació que contempla també la substitució dels pins, les arrels dels quals són les principals causants d'aquests desperfectes, per arbres d'arrels

menys destructores. Es calcula que les obres estaran enllestides a començament d'estiu. Durant aquests mesos ja s'està treballant en la substitució del clavegueram antic per un de més capacitat.

De molt solidària amb el medi ambient es pot qualificar la tasca que, cada vegada més, mobilitza un bon nombre de voluntaris que es dediquen a netejar les platges que queden més apartades del passeig Marítim. És una acció organitzada per les entitats ecologistes DrapArt, Nootka Resecla, Waste Watch, Biodiversitat Sitges i el Centre d'Estudis del Mar. Tots els components que donen suport a aquestes associacions han trobat una fórmula que combina la neteja amb l'art, amb artistes convidats del territori. És una iniciativa que fa més atractiva la seva feina. Aquest diumenge 18, la convidada és la poetessa Bàrbara Escuderi, que també és redactora de *L'Eco de Sitges*. I el lloc de trobada ha estat la platja Cap de Grills.

Ens deixen dos referents del nostre Sitges, en Manel Enríquez Farreras i la Ramona Vendrell i Fusté. Curiosament, en Manel i la Ramona tenen quelcom en comú: tots dos eren uns apassionats de les nostres tradicions i coincidien en una de molt especial, la festa del Corpus. En Manel, com a entusiasta dels clavells, amb els quals havia esdevingut un puntal de l'Exposició, i la Ramona ho havia estat de les catifes del dia de Corpus, en aquest tram tan consolidat del carrer Jesús que, fins que la

salut li ho va permetre, escombrava cada dia amb la Maria Matas, qui continua fent-ho.

En Manel va formar part de la Confraria de la Mare de Déu dels Dolors, del Cos de Portants del Sant Crist i, com a tal, va ser portant de Sant Bartomeu i col·laborador en les feines de l'exposició de la imatge a les cases que designen els pendonistes, i administrador del Santuari del Vinyet.

La Ramona va cantar a la coral des de la seva fundació i va ser administradora de la Mare de Déu dels Dolors. L'any 2010 va ser pendonista de la Festa Major de Santa Tecla.

Dues vides paral·leles que tenien molts punt en comú. El principal, la seva estima per les festes i tradicions del seu poble, que també és el nostre.

La que anomeno muntanya russa, aquesta setmana es troba de nou a la part més alta del seu recorregut. A Sitges, l'índex de contagi és ara 401; amb tot, més baix que la passada setmana, que era 529.

Però, si ens fixem en el nombre de positius, aquests han augmentat d'un centenar. Així, el dijous 22 eren 495 i aquest, 595. Són xifres molt altes que han obligat les autoritats a tornar a implantar mesures restrictives. Com deia aquell, no farem net.

A les nostres escoles i instituts, la prudència

se sobreposa a l'optimisme. Es comptabilitzen 10 grups escolars aïllats. En total, hi ha 253 persones confinades.

Sortosament, encara podem sortir a caminar o a córrer per aquests indrets tan espectaculars que ofereix el nostre poble. També els ciclistes, de totes les edats, poden circular pels dos carrils bici, una d'anada i un de tornada, que s'han preparat al passeig Marítim, a la banda de mar. Això ha permès descongestionar el passeig de bicicletes i destinar-lo exclusivament a passejar-hi a peu.

Un cop acabada aquesta fase, els cotxes poden tornar a circular en el doble sentit.

El ple d'aquest mes ha aprovat unes ordenances fiscals amb la intenció de mantenir-se en la mateixa línia d'ingressos, per tal de poder garantir els serveis públics i oferir ajuts com pot ser la rebaixa de l'IBI a persones vulnerables i també al conjunt del teixit comercial de la vila.

Els partits que conformen l'oposició, les mesures acordades les troben insuficients i reclamen més ambició en aquest pla d'ajudes destinades a molts sectors afectats per les conseqüències de les aturades i les restriccions de mobilitat que es dicten des del Govern.

El dimecres dia 28, al balcó de l'Ajuntament s'ha exhibit la bandera de les Brigades

Internacionals, que van lluitar contra el feixisme durant la Guerra Civil, en record d'aquell 28 d'octubre del 1938, data en què es van acomiadar de Barcelona. A causa de la situació sanitària, l'Ajuntament ha acordat que l'acte de record a aquestes Brigades es fes de forma virtual.

CULTURA

El nostre poble ha estat l'escollit per a una encesa molt especial, la de la Flama del Correllengua 2020, que recorrerà els Països Catalans en homenatge a la nostra llengua. L'acte principal ha tingut lloc a l'Hort de Can Falç, amb la corresponent encesa i la lectura del Manifest, que ha fet l'actriu Carme Sansa. Ha seguit l'actuació de la Tija i les Veïnes, que, com fan sempre, han delectat el públic assistent. L'acte ha finalitzat amb l'actuació dels menorquins Pèl de Gall i Últim Cavall.

Això pel que fa al Correllengua. Paral·lelament, se celebren els actes commemoratius de l'Any Carner en tres escenaris: el Centre Cultural del Miramar, l'espai del Grup d'Estudis Sitgetans i el Racó de la Calma.

Al Miramar, l'acte ha girat a l'entorn de "La poesia i l'exili" i ha comptat amb la participació de Jaume Sobirana, Vinyet Panyella, Ton Ferret, Lídia Gàzquez, Magda Altabella i Anna Aguilar-Amat.

Al GES s'ha fet una conferència a càrrec

de Jaume Coll, que ha glossat la vida, l'obra i l'època d'exili del poeta. L'acte ha comptat amb la col·laboració dels poetes August Bover, Joan Duran, David Jou i Cèlia Sánchez-Mústich, que s'han centrat en la "*Teoria i pràctica de l'ham poètic*".

El colofó l'ha posat el concert del cantautor de l'Alguer Davide Casu, que ha interpretat un repertori que ha estat molt aplaudit per la concurrència que ha seguit tots els actes del cap de setmana, que ha estat dedicat al Correllengua i que ha recordat la trajectòria del Príncep dels Poetes, tan vinculat a Sitges.

"La Pregonera" va haver d'abaixar el teló a la primavera, quan es pot dir que encara no l'havia aixecat. Ara ho torna a provar esperant que les perspectives siguin més bones i amb l'ànim de recuperar, aquesta tardor, bona part del que havia programat.

A partir d'aquest 2 d'octubre, posada en escena de *La Plaça del Diamant*, amb direcció de Paco Mir. Demà dissabte, dia 3, *La història de la petita Capmany*. El 25 d'aquest mes, Una altra estrena, teatre musical a càrrec de la companyia SUS4. El 6 de novembre, posada en escena de *T'estimo si he begut*, amb la Brutal i T de Teatre. Una setmana després, el 13, *Kràmpack*, sota la direcció de Pep Anton Gómez. El 20 de novembre, *Les cançons perdudes*, per la companyia Noctàmbuls. I el dissabte 12 de desembre, *Bomber(s)*, sota la direcció de Jordi Vilà.

Abans s'acostumava a afegir al final d'una cartellera anunciadora el següent aclariment: "Si l'autoritat i el temps ho permeten". Ara, per part de l'autoritat no hi ha cap problema, només cal especificar: "Si el virus ho permet".

L'organització del prestigiós Concurs Internacional de Música Maria Canals, en l'edició d'aquest any, ha apostat per dos escenaris, coincidint amb el Festival de Cinema. La primera convocatòria, el 10 d'aquest mes, serà al Port de Sitges. Entre els participants hi ha el sitgetà Pau Acunya i els barcelonins The piano Seekers.

L'endemà, diumenge, els concursants hi participaran des de Sant Pere de Ribes. En el Centre Parroquial hi prendrà part la Secció Lírica de Sant Pere de Ribes. El dinamitzador Jeroni Oliva i el pianista Bru Corbella donaran pas a les intervencions al piano de diversos alumnes del municipi.

S'aixeca el teló d'una nova i atípica edició del Festival de Cinema Fantàstic de Catalunya, amb seu a Sitges, que, per les circumstàncies actuals, serà diferent de les altres edicions viscudes. Amb tot, els organitzadors es congratulen que, malgrat les incògnites que, des del mes de març, no han parat de fomentar dubtes de si es podria portar a terme, s'hagi pogut fer. Fins a l'últim moment, la incertesa ha planat, i amb força, sobre els ànims dels responsables. D'un dia per l'altre, la situació canviava

i amb ella l'esperança o no de poder-lo celebrar.

Per fi tenim el teló aixecat, tot i que sense la presència de personatges del món del cinema: directors, productors, actors i actrius d'àmbit internacional. La presència es redueix a l'àmbit nacional i, sobretot, a Catalunya. Parlem de noms com Àlex de la Iglesia, Najwa Mimri, Mario Casas, Juanma Bajo Ulloa, Paco Plaza i Jaume Balagueró. Com diuen els castellans: *Menos da un piedra*.

Tampoc els artistes d'arreu del món guardonats podran recollir personalment el premi, ni tan sols el Gran Premi Honorífic del Festival, que ha recaigut en el realitzador David Lynch, autor de títols tan importants com *Blue Velvet*, *Mulholland Drive* o *Twin Peaks*. S'establirà connexió amb els Estats Units, des d'on el realitzador podrà agrair la distinció.

El Festival es va inaugurar amb la producció espanyola *Malnazidos*, que va comptar amb la presència dels seus directors, Javier Ruiz Caldera i Alberto del Toro, així com d'una part dels qui hi actuen: Miki Esparbé, Aura Garrido, Álvaro Cervantes i Dafnis Balduz.

Entre els títols que desperten més atenció hi ha la sèrie *30 monedas*, d'Àlex de la Iglesia; *Baby*, de Juamma Bajo Ulloa; *Cosmética del enemigo*, de Kike Maíllo; *Kandidsha*, d'Alexandre Bustillo; *Hots*, de Richard Oakes; i *Sky Shararks*, de Marc Fehse.

En total està previst que, entre l'auditori de l'Hotel Melià Sitges, el Retiro i el Prado, es projectin 254 pel·lícules; 155 més es podran veure *on line*. Les sales podran comptar amb un 70 % de la seva capacitat. Paral·lelament al Festival, s'exposa a la sala Rocamora una interessant exposició de 58 obres de Josep Segrelles comissariada per José Enrique, nebot net d'aquest artista valencià, que ha estat reconegut mundialment com un dels il·lustradors més importants dintre del gènere fantàstic i de ciència-ficció.

L'any 2005, l'Assemblea General de les Nacions Unides va declarar el 27 de gener Dia Internacional de Commemoració Anual en Memòria de les Víctimes de l'Holocaust. Per adherir-se a aquest recordatori, el 9 d'aquest mes s'ha obert a Can Falç un interessant recorregut per la vida d'onze sitgetans que van viure de prop els horrors dels camps de concentració alemanys, on van ser deportats, sota l'enunciat de "Sitgetans als camps nazis. De Sitges a l'horror dels camps de concentració". L'exposició ha estat promoguda per la regidoria de Cultura, de la qual és responsable en Xavier Salmerón Carbonell, i portada a terme pels historiadors del Grup d'Estudis Sitgetans. N'és el comissari en Jordi Milà, que ha comptat amb la col·laboració de Ricard Conesa, Beli Artigas, Àngels Parés, Adrià Enríquez i Núria Amigó, sense oblidar-nos de l'associació Amical de Mauthausen.

En uns grans plafons s'explica els pas

d'aquests sitgetans pels camps del terror. Fugint, com a perdedors, de la Guerra Civil espanyola, van anar a parar a mans de la policia alemanya i a partir d'aquí les seves vides van acabar sotmeses a la brutalitat que dominava aquells camps.

Els recordats protagonistes d'aquesta exposició són l'Enric Miralles, en Tomás Iglesias i els José Egea, pare i fill. Tots ells van entrar al camp de Mauthausen el 27 de gener de 1941. Tres dies abans que ells, el 24, hi havia entrat en Josep López Martínez. I el 25, en Sebastià Arnan.

Al cap de Gusen, que estava al costat, el mes d'agost d'aquell 1941 hi va entrar en Jaime Sánchez; al setembre, en Manel Garcia Crespo; i al desembre, el veí de Garraf Manuel Calventós.

Al camp de Buchenwald hi van anar a parar en Joan Abella i en Jaume Daví. Aquest darrer va ser traslladat, a l'octubre de 1944, a Mittelbau-Dora.

A més de fotografies que il·lustren l'horror d'aquells camps, s'hi troben cartes escrites per ells destinades a les respectives famílies. També s'hi pot sentir el testimoni sonor d'en Josep Egea, que explica les males experiències viscudes, fins al punt d'emocionar-se amb el relat.

La nostra veïna l'actriu Mercè Comes ha estrenat l'obra *Vida de peix... sense espines*. La

representació s'ha fet a la sala Aquarella de Barcelona. L'obra va ser creada per al Festival Dona que se celebra al Casino Prado i ara s'ha estrenat a la sala barcelonina. Les protagonistes són la mateixa Mercè i la Rosa Andreu, també molt vinculada a Sitges.

El nostre poble té una lloable tradició fotogràfica, actualment representada per la secció fotogràfica del Grup d'Estudis Sitgetans, molt ben considerada en el món de la fotografia. Els seus components han participat a molts certàmens i han guanyat un bon nombre de premis, com el darrer Premi Catalunya de Fotografia, convocat el 2019 i del qual s'ha donat a conèixer ara el veredict. Jordi Piqué i Andreu Noguero hi han obtingut la segona i la tercera posició respectivament, un reconeixement que els consolida com a fotògrafs de molt recorregut i coneguts en les esferes fotogràfiques.

El llibre català és el protagonista d'una interessant exposició que s'exhibeix a la sala Gòtica del Palau de Maricel de Mar, sota l'enunciat "El llibre català en temps del Modernisme". Ha estat promoguda pel Consorci del Patrimoni de Sitges i comissariada per Aitor Quiney i Eliseu Trenc.

L'exposició aplega 148 llibres i enquadernacions que reflecteixen la importància que van assolir els llibres que a més aportaven

identitats artístiques que encara els feien més interessants. El marc temporal abraça de l'última dècada del segle XIX fins a la segona del segle XX, una època que mostra els corrents que marquen l'Esteticisme i el Modernisme.

Durant el recorregut per l'exposició s'hi pot admirar el procés que cal aplicar en les decoracions dels llibres, algunes de les quals, per no dir totes, els converteixen en autèntiques obres d'art. D'altra banda, aquestes il·lustracions ens apropen a la feina que feien els il·lustradors de l'època, els quals tan aviat decoraven llibres com feien impactants cartells publicitaris.

La inauguració de l'exposició va tenir lloc el dia 8 d'aquest mes d'octubre i s'allargarà fins al 28 de febrer de l'any que ve. L'acte inaugural va comptar amb la presència de l'alcalde, Aurora Carbonell, i d'en Pere Izquierdo, director en funcions dels Museus de Sitges, a més dels dos comissaris de l'exposició, que ha comptat amb la col·laboració de l'Associació de Bibliòfils de Barcelona.

En aquesta nova edició del Festival de Cinema Fantàstic, no tot són pel·lícules, també hi ha espai per a la literatura. Així ho demostra la posada en marxa d'una taula rodona, organitzada per Sitges Taboo'ks sota l'enunciat "Cinema i literatura: avaluant el potencial de les adaptacions", en la qual, des de fa quatre anys, els seu

ponents debaten les obres literàries que poden ser portades a la pantalla.

Aquest any les seleccionades han estat *La Isla de los Conejos*, d'Elvira Navarro; *Días de euforia*, de Pilar Fraile; *Nuestra piel muerta*, de Natalia García; i *Satèl·lits*, d'Elisenda Solsona.

Ha coincidit amb la concessió del premi Minotauro, convocat per l'editorial del mateix nom, a la millor novel·la inèdita de ciència-ficció, terror o fantasia. S'hi han rebut un total de 449 obres, d'entre les quals ha estat guardonada *La Frontera Oscura*, de l'escriptor sevillà Sabino Cabeza.

El Festival es tanca amb un balanç positiu malgrat les circumstàncies, amb 34.144 entrades venudes. Si ho comparem amb l'any passat, van ser 66.278, just el doble. Tot i això, els organitzadors donen per bones les xifres perquè hauria estat molt pitjor que s'hagués hagut de suspendre.

S'han projectat un centenar de pel·lícules, que han estat seguides per un bon nombre d'espectadors que són lleials a la cita. Malgrat les circumstàncies, han acudit a la vila, on, respectant les mesures de seguretat i limitació de la capacitat, han omplert les sales de projecció.

Com que no ha estat possible la presència de convidats estrangers, l'acte de clausura va permetre veure com el director David

Lynch, des de casa seva, obria la caixa amb el premi honorífic amb el qual havia estat distingit. Juntament amb ell, es va premiar l'actriu Nawja Nimri, l'actor Manuel de Blas, el director Paco Plaza i el dissenyador de so Oriol Tarragó.

La pel·lícula guanyadora de la secció oficial va ser el thriller *Possessor*, de Brandon Cronenberg. Segons informació del col·laborador de *L'Eco* Juanjo Corcuera, va aconseguir un clímax sorprenent el primer capítol de la nova sèrie d'Álex de la Iglesia, *30 monedas*.

El palmarès ha estat el següent:

Millor pel·lícula: *Possessor*, de Brandon Cronenberg.

Premi especial del jurat: *La nuée*, de Just Philippot.

Millor direcció: Brandon Cronenberg, per *Possessor*.

Millor interpretació femenina: Suliane Brahim, per *La nuée*.

Millor interpretació masculina: Grégoire Ludig i David Marsais, per *Mandibules*.

Millor guió: Márk Bodzsár, Juli Jakab i István Tasnádi, per *Comrade Drakulich*.

Millors efectes especials: Maks Naporowski, Flip Jan Rymysz i Dariush Derakhshani, per *Mosquito State*.

Millor fotografia: Tristan Nyby, per *The Dark and the Wicked*.

Millor Música: Bingen Mendizábal i Koldo Uriarte, per *Baby*.

Gran premi del públic a la millor pel·lícula:

La vampira de Barcelona, de Lluís Danés.

Millor curtmetratge de gènere fantàstic:
The Luggage (Tsai Yi-fen).

Interessantíssim article de la Montserrat Esquerra a les pàgines de *L'Eco* i que surt publicat en el número 6.583, que correspon al divendres 23 d'octubre d'aquest 2020. Està dedicat a la senyora Gertrudis Batlle i Amell, que va néixer el 1862 i va morir el 1949. Ho escriu com un conte basat en la realitat i hi fa un interessant repàs de la identitat de la família Batlle i Amell, que van viure en aquella casa que s'aboca al Baluard.

Hi descriu fets importants com la inauguració de la reforma del Cafè Continental, amb les parets decorades amb quadres de pintors reconeguts com Rusiñol, Joaquim de Miró o Miquel Utrillo, o les cornucòpies del mateix Miró, Antoni Almirall o Càndid Duran. Més endavant, el cafè es va convertir en la Cerveseria Cau Ferrat.

L'autora hi recrea també com eren les cases dels americanos i diferents costums de la gent del poble.

Es posa en escena al Prado un altre espectacle programat per "La Pregonera". Es tracta de l'obra *Una nova estrena*, de la companyia Sus4, una original producció de la Federació d'Ateneus de Catalunya. L'obra representa el debut de la cantant i actriu Clara Solé pel que fa a la direcció

i ha comptat amb la direcció artística de Daniel Anglès. Hi destaquen sis veus que canten amb l'acompanyament d'un piano i improvisen un espectacle musical amb la implicació del públic. El resultat és força original i divertit.

També en el Prado ha tingut lloc una conversa entre la Laura Borràs i en Gerard Figueras amb motiu d'haver publicat, la Laura, el llibre *El poder transformador de la lectura*. Al final de la conversa hi ha participat el públic que ha volgut expressar les seves opinions, totes molt interessants.

Amb motiu del Dia de l'Artista se celebren tres exposicions. A la sala del Grup d'Estudis Sitgetans s'hi pot veure una selecció de fotografies d'en Josep M. Jornet. L'obra d'en Jornet té un segell peculiar, el de l'artista que, tot i ser del Poble de l'Espanyol, va trobar en Sitges una font d'inspiració. Tant va ser així que, majoritàriament, la seva obra reflecteix el seu estil i el seu art, en el qual sobresurt un protagonista, Sitges, el poble que el va acollir i que ell va retratar des de tots els angles.

La guanyadora del premi Sanvisens de l'any 2019, Katinka Lars, nascuda a Lió però establerta a Barcelona, exposa per primera vegada la seva obra a Sitges, concretament en el Centre Cultural del Miramar, coincidint amb la concessió dels premis d'aquest any, el Sanvisens de Pintura i el Pere Jou d'Escultura.

Al premi de pintura s'hi han presentat 350 obres i al d'escultura, 91. D'aquestes, el jurat n'ha seleccionat 24 de les primeres i 25 de les últimes. Aquestes obres seleccionades també estan exposades al Miramar.

El Premi de Pintura Sanvisens ha recaigut en Jorge Alba per l'obra titulada "Neoliberalismo, desmemoria y gentrificación". Pel que fa al Premi d'Escultura Pere Jou, el guardó se l'ha emportat Francisco Hernández Díaz, per una obra que ha deixat sense títol.

La gent del Retiro ja ho tenien tot a punt per celebrar, aquest proper diumenge 1 de novembre, la festivitat de Tots Sants, el seu 150è aniversari. Però just aquest dijous 29 d'octubre han rebut un comunicat de la Generalitat dient-los que han de suspendre tots els actes que s'havien de celebrar dintre del saló teatre per l'ordre que mana tancar, una altra vegada, cinemes i teatres.

Això succeïa quan havien acabat de col·locar la ceràmica commemorativa en un lateral de l'entrada, la que dona al carrer. No ha calgut tapar-la amb la cortineta que la cobreix i es descobreix en el moment en què té lloc l'acte oficial. Amb bon criteri, s'ha actuat d'aquesta manera. Si no s'hagués fet així, hauria estat insòlit que les rajoles haguessin estat tapades fins ves a saber quan es podran portar a terme tots els actes programats per a aquesta celebració. De moment, el testimoni que

certifica aquesta llarga trajectòria ja es troba en un lloc ben visible.

La polifacètica i entranyable Cèlia Sànchez-Mútisch acaba de treure el carrer la seva última producció literària; es tracta del llibre *Els vells, aquella nosa*, publicat per l'Editorial Comanegra.

La Cèlia té una llarga experiència pel que fa a la convivència amb gent gran: la seva àvia, la mare, una amiga de la família també dipositària de molts anys... Els qui coneixem l'àmbit familiar de la Cèlia sabem del tracte que ha dispensat a persones tan properes a la seva vida i que la guanyaven en edat, però que s'igualaven en un tracte dòcil, en què la paciència i les bones maneres feien que ser vell no fos sinònim de sentir-s'hi. Ella ha fet que les seves àvies no s'hi sentissin i els ha sabut transmetre la joventut que emana del seu cor, tan jovial com sensible.

Potser la seva poesia ha estat tan influent que ha sabut trobar a cada etapa de la vida l'elixir que ha embolcallat la dels seus només amb els aspectes més positius, i ha aconseguit que els negatius no tinguessin cabuda en aquesta parcel·la tan exclusiva de la seva intimitat.

En la seva obra, potser sense voler-ho, ha perfilat un manual de com tractar amb persones grans i convida-hi, persones que ella ha dimensionat fins a la quarta edat i

que ara anomenem, simplement, persones de risc. I ha matisat els aspectes que van associats a les edats avançades, quan els mateixos protagonistes pensen que fan més nosa que servei. Fins i tot ho materialitza en el títol de la seva obra *Els vells*, aquella nosa, però ho desmitifica quan ens anem endinsant en la seva lectura, prioritzant els valors i l'experiència que les persones grans atresoren i transmeten. És una lectura que fa sentir joves els mateixos vells.

FESTES I TRADICIONS

La Festa de la Verema se celebrava al mes de setembre, gairebé sempre el diumenge abans de la Festa de Santa Tecla. Al final quedava una mica mal encaixada, tenint en compte que també era a prop de l'11 de setembre. Quan es va ampliar la programació dels actes de celebració de la festa de la copatrona de la vila, la Festa de la Verema va perdre protagonisme. Els organitzadors, ara ja fa uns quants anys, vuit, van decidir de fer-la coincidir amb el Festival de Cinema.

Aquest any, però, qui mana és qui mana, el virus. Per aquesta raó, s'ha decidit que la festa es reduirà a un sol dia, el 4 d'aquest mes. S'hi ha mantingut l'ofrena del primer most per part de les pubilles i els hereus, que, com a fet també excepcional, són els mateixos que van ésser escollits l'any passat. La decisió de prorrogar-ne el mandat és deguda al fet que pràcticament no han

pogut exercir les seves funcions, ni tampoc s'han pogut celebrar les eleccions de les diferents pubilles que són escollides entre les entitats que hi col·laboren.

A la tarda d'aquest diumenge s'han realitzat tres tasts de vins al Palau del Rei Moro, amb un sommelier de la casa Torres, que des del començament és l'organitzadora d'aquesta festa. Al començament, escollien el que s'anomenava la Reina de la Verema, amb la seva corresponent cort de dames d'honor, gairebé sempre noies de la colònia d'estiuejants, fins que, amb bon criteri, es va voler apropar la festa al poble i la millor manera de fer-ho va ser promovent que la gent de Sitges hi participés. Es va trobar aquesta fórmula, la del pubillatge, i ha estat un encert en tots els aspectes.

El colofó de la festa d'enguany l'ha posat el concert d'havaneres, a càrrec del grup Xató.

Durant aquest cap de setmana, per adherir-se a la festa, una desena de bars i restaurants associats al Gremi d'Hostaleria han ofert menús especials i altres combinacions, on el vi i la malvasia han estat protagonistes.

Dintre del programa de la Festa Major es convocava al 21è concurs de fotografia amb el tema de la Festa. Com que aquest any gairebé no hi ha hagut res a retratar, es permetien fotografies de festes majors passades. S'hi han presentat 27 artistes de

la fotografia, que han participat en els dos temes de la convocatòria: un per a l'apartat de foc i un altre per a fotografies sense foc.

En la temàtica de foc, el guanyador ha estat Joan Escolà per l'obra "Pluja de foc"; en segona posició, ha quedat Júlia Braojos, amb l'obra "Espurnall"; i en la tercera, Norbe Muniategui, per l'obra "Baixada de l'Àliga".

Pel que fa a l'apartat sense foc, el primer lloc ha estat per a Lluís Chacón i Aliaga per l'obra "Cristians"; el segon premi ha estat per a Lambert Gracia, amb l'obra "Des de dins"; finalment, el tercer ha estat per a Cristian Muñoz amb l'obra "Allò que no es veu".

El jurat ha estat format per Josep Maria Alegre, Agustí Marcet i Marc Quero.

CURIOSITATS

La marca Sitges va estar present a París a la fira Pure Meetings. Com ja he dit anteriorment, Sitges s'havia convertit en una destinació, a més de turística, de congressos i esdeveniments. Els hotelers i l'Ajuntament dirigeixen tots els esforços a promocionar la vila com un destí que s'adapta a totes les condicions que demana aquest sector.

Tot i que ha quedat interromput ara per la pandèmia, no es pot abaixar la guàrdia

ja que, quan es pugui tornar a una certa normalitat, de ben segur que la demanda tornarà a créixer. I què millor que estar representat a com més fires d'aquest sector millor. Molts ja ens coneixen i es tracta d'establir-hi nous contactes.

L'antiga Atlàntida reneix a partir d'un projecte que pretén tornar-ne a obrir les portes amb un altre concepte. Primer de tot, el que sembla que s'ha de fer és enderrocar les superfícies construïdes que sobrepassen del volum i l'ocupació permesa segons les normatives, i després presentar el projecte, que, segons el que han avançat els promotors, es tractaria d'un espai gastronòmic de qualitat. També s'hi oferirien propostes d'esports nàutics...

El problema rau en el fet que aquest espai està situat molt a prop de la línia del mar, cosa que fa que sigui un lloc privilegiat, però a la vegada afectat per unes normes molt estrictes per poder-hi fer quelcom que s'hi adapti.

La producció del vi a la comarca del Garraf ha caigut un 20 % en comparació amb l'any passat. El principal causant d'aquesta disminució ha estat el míldiu. De tota manera, no es pot generalitzar perquè hi ha hagut zones on la incidència ha estat menor i altres on ha estat molt superior.

Pel que fa a les vinyes de l'Hospital de Sant Joan Baptista, l'afectació també ha estat

menor i es pot parlar d'una bona collita.

Coincidint amb el Festival de Cinema, 49 comerços de la vila donen als seus clients, per una compra mínima de 20 euros, mascaretes amb el logotip de Festival. Tot i que es tracta d'una novetat ben original, esperem que l'any que ve es pugui apostar per un altre reclam, serà el senyal que haurem despertat d'aquest malson.

Diuen que diner crida diner. Segons els estudiosos encarregats de posicionar el pobles segons la renda per càpita dels seus habitants, Sitges es troba a la setzena posició, en el top-20, i a la novena si ens centrem a Catalunya. Sembla ser que hi ajuda que a la vila hi està empadronada gent que disposa d'uns sous molt elevats. Deu ser per això...

El principal problema que tenen els manters és la dificultat de trobar feina. Cap d'ells voldria dedicar-se a aquesta activitat que desenvolupen de manera il·legal. Davant del problema, els Serveis Socials de l'Ajuntament han establert contactes amb ells per tal de cercar alguna sortida al problema que arrosseguen i que, de retruc, repercuteix en la imatge que ofereixen el Passeig i els entorns més emblemàtics del poble, a més de la competència deslleial que representa per als comerços locals.

Set persones d'aquest col·lectiu s'han interessat per trobar la manera de regularitzar

la seva situació, que se suposa que hauria d'anar lligada a trobar-los una feina apartada d'aquesta venda de productes falsificats.

Robot Sitges és una acadèmia que dirigeix Dídac Marín i que està pensada per acollir alumnes interessats en les seves activitats, que es desenvolupen en horaris extraescolars. De fet, funciona com un casal d'estiu, amb la particularitat que la participació és femenina, amb nenes d'entre vuit i deu anys. A més, és gratuït.

Per a aquesta mena d'activitats, amb la voluntat de promoure la investigació entre els més joves, el Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública de la Generalitat, amb la col·laboració de la Fundació i2cat, convoca uns reconeixements per premiar aquesta investigació tecnològica. En total s'hi van presentar 25 projectes, 17 dels quals van anar passant de fase, fins que es va arribar al final, en què la participació sitgetana s'ha emportat el primer dels tres premis que hi havia en joc. El seu treball consisteix en l'automatització del reg amb micro:bit. Es tracta d'un sistema destinat a millorar els sistemes de regadiu de les vinyes mitjançant un sistema de reg automàtic dirigit per un ordinador que recull les dades que li transmeten els sensors que detecten la humitat del sòl. El premi, a més del prestigi que concedeix a la seva feina, és una gratificació de 4.000 euros.

ESPORTS

Nil Roig és mostra imparable. En el circuit de Jerez, i en les successives proves que se celebren del Campionat d'Espanya de Superbikes, en Nil ha aconseguit fer dos podis en les dues mànegues en què ha participat. En una va aconseguir la tercera posició i en l'altra la segona. Això el consolida en la segona posició del Campionat.

La nova edició de la "Cursa de la lluna plena" ha de canviar de format per exigències del senyor virus. Els organitzadors han adaptat el recorregut que s'havia fet sempre a una pràctica més individualitzada, però sempre amb la lluna com a protagonista. Es tracta de recórrer el perímetre de la lluna, en total 10.921 quilòmetres, i es pot triar la modalitat que es prefereixi: córrer, caminar, anar amb bicicleta... Després cal apuntar els quilòmetres que s'han fet en una aplicació al mòbil que l'organització ha facilitat. En un altre enllaç es pot fer l'aportació econòmica, destinada a la investigació del càncer infantil. Com sempre, al davant de la iniciativa hi ha els pares d'en Pol Lahoz, en Xavier Lahoz i l'Estela Campaña.

Els qui segueixen aquests repàs s'hauran adonat que no faig cap referència a la població veïna de Sant Pere de Ribes. Els ribetans, ara molt presents a L'Eco de Ribes, sabran comprendre que aquest cronista, que només ho és de Sitges, ja està

prou ocupat deixant constància de tot el que s'esdevé a la vila. Però aquests dies l'esport ha aconseguit apropar, encara més si és possible, els dos pobles, fins al punt que he considerat que no podia ometre la notícia de la qual són protagonistes una ribetana i una sitgetana.

Gisela Carrión és una jove atleta ribetana especialitzada en les curses de muntanya. En el recent campionat d'Espanya d'aquesta especialitat, celebrat a Las Palmas de Gran Canaria, s'ha proclamat campiona amb només 26 anys, després de vèncer en un recorregut de 44 quilòmetres i 3.000 metres de desnivell positiu. Ara, el somni de la Gisela és poder competir en els Jocs Olímpics.

La Gisela ha emulat la gesta de la sitgetana Mònica Vives, que resideix a Sant Pere de Ribes i que també va participar en el Campionat d'Espanya de Trail i el va guanyar l'any 2018, victòria que la va posar en la línia de sortida del campionat del món.

Considero injust que em refereixi a una atleta ribetana i a una altra que té doble "nacionalitat", sitgetana i ribetana, i em deixi la futbolista de Ribes Aitana Bonmatí, que aquests dies també ha estat protagonista pel fet de jugar el seu primer clàssic femení de futbol formant part de l'onze inicial en el partit que va enfrontar el Reial Madrid i el FC Barcelona. La futbolista ribetana

va participar activament en el joc i el seu equip va aconseguir la victòria per 0 a 4 en el camp de Valdedebas.

El seu èxit no va acabar aquí, el Barça femení va golejar el Sevilla per 6-0. L'Aitana va sortir al minut 65 i encara va tenir temps de marcar un gol. Va ser un triomf molt especial perquè els permetrà jugar la final de la Copa de la Reina davant l'EDF Logroño.

Neix una nova secció dintre del Rugby Club Sitges, la d'hoquei herba, amb jugadores i jugadors entre els 5 i els 12 anys. Al davant del projecte hi ha dues jugadores professionals, Analía Martínez i Patricia Melvin. La iniciativa compta amb el suport del seleccionador espanyol de l'equip masculí, Frédéric Soyez, que resideix a Sitges. Ho té ben a prop.

Es va disputar el primer derbi del Garraf entre els equips de la UE Sitges, que entrena en Manel Rodríguez, i l'Olivella, del qual és entrenador en Rafa Porras. Els del Sitges van dominar a la primera part i se'n van anar als vestidors amb un avantatge de dos gols: un se'l va fer en pròpia porteria l'Olivella i l'altre va ser obra de l'Óscar Hernando. Un cop es va tornar a posar en joc la pilota, en Lluís Navarro, de l'Olivella, va marcar el primer i únic gol de la segona part, un gol que va tenir contra les cordes la UE Sitges, que va haver de fer bons els dos gols de la primera part per anotar-se la victòria.

El Sitges B aconsegueix la primera victòria de la temporada.

La Generalitat torna a aturar les competicions esportives no professionals. De moment, la represa està prevista per d'aquí a quinze dies, sempre que la situació ho permeti. Aquesta aturada afecta els del Sitges B, que han sumat quatre dels sis punts possibles. Llàstima que s'hagi d'aturar el joc ara que estaven en ratxa.

A Nil Roig només el separen 25 punts del líder de la general, Simon Jespersen, després de fer doblat en les dues curses que es van disputar, aquesta vegada al circuit de Navarra, en la categoria Superbikes 600cc Open.

També ha estat espectacular l'actuació de Toni Ponce, del Club Natació Sitges, a Berlín. Hi ha fet una brillant actuació i ha aconseguit un total de nou medalles i dos rècords del món en 100 i 200 braça. Aquest palmarès fa possible que estigui classificat per als Jocs Paralímpics de Tòquio.

EL DIA A DIA

Comencem el novembre de la mateixa manera que ho hem anat fent des del mes de març, amb el repàs setmanal de l'evolució de la pandèmia, que és com fer la crònica d'una muntanya russa, amb la diferència que en aquesta s'hi puja per diversió i en aquesta altra de què parlo, amb les pujades i baixades sobtades, hi ha en risc la vida de les persones.

Així, durant els catorze darrers dies, l'índex de reproducció es manté per damunt dels 500 punts. A Sant Camil, la situació és incerta davant les 67 persones ingressades per coronavirus.

I per concretar-ho més, des del 26 d'octubre a l'1 de novembre l'índex ha estat de 745 punts. Del dijous 5 de novembre al 12 s'ha passat de 595 positius a 679.

Com veiem, el recorregut de la muntanya russa està circulant ara per les parts altes. Tot això ha provocat que les activitats s'hagin suspès com a mesura cautelar fins a nou avís. Ni més ni menys, quan la muntanya russa torni a fer el recorregut per la part baixa.

Amb una mica de sort, d'aquí a poques

setmanes començaran els treballs per a la construcció dels tan anunciats i esperats habitatges socials. Seran un total un 43 pisos, repartits en tres edificis al carrer Manel Torrents, i comptaran amb dues o tres habitacions, segons si són de 56, 60 o 82,80 metres quadrats. Està previst que a l'estiu del 2022 ja estiguin acabats i a punt per ser llogats, diuen, a preus assequibles. Ja veurem si es compleixen les pautes marcades, tot dependrà que hi puguin treballar de manera continuada.

L'alcaldeessa, Aurora Carbonell, ha presidit una reunió amb els darrers alcaldes de Sitges –Jordi Serra, Pere Junyent, Jordi Baiget i Miquel Forn– per parlar de l'article que van publicar a *L'Eco* amb un títol molt suggerent, “Reinventar-se”.

Ens trobem en moments en què es demana enteses i no discrepàncies per poder fer front als greus problemes que hi ha damunt de la taula de tots els ajuntaments. La situació és molt delicada i això revertirà en la normalitat del dia a dia i, el que és pitjor, en el desenvolupament de les famílies, i provocarà el tancament de negocis i empreses, la qual cosa significarà la pèrdua de la feina per a molts treballadors i treballadores. Una responsabilitat molt delicada, a la qual han de fer front tots

els consistoris, tot i que per damunt seu s'hi troben altres estaments oficials. Però cadascú té la seva part de responsabilitat.

Tres hores de conversa entre els alcaldes van ser fructíferes. Va ser una bona iniciativa per escoltar les opinions dels qui en el seu dia van ocupar l'alcaldia i són conscients, amb coneixement de causa, dels problemes més endèmics de la vila. Davant de la sotragada d'aquest any, és molt important conèixer les seves opinions i les orientacions que ha d'agafar la vila per seguir endavant amb decisions encertades.

Esperem el dia que ja no caldrà fer referència als contagis setmanals per coronavirus. Encara no es veu l'horitzó, però, amb les vacunes quasi preparades per ser administrades, s'obre una porta a l'esperança. Però mentrestant, des que va començar aquest malson, a Sitges s'han registrat 61 defuncions, una xifra important i que no ha respectat edats. El més trist de tot plegat és que els familiars no han pogut ni fer companyia als malalts. És una situació que no només pateixen els que estan ingressats per culpa d'aquest virus, sinó també tots els altres que ho estan per diferents patologies.

En el recompte setmanal de positius, el dijous 5 es comptabilitzaven 679 casos i el dijous 12 són 719. Sobra dir que aquests números reflecteixen el recompte total des que va començar tot. Així, de la setmana

passada a aquesta s'han registrat 40 casos nous. Segons informen les autoritats sanitàries, el risc de rebrot ha baixat en una setmana a la meitat. Tanmateix, això no és cap garantia de res, malgrat que sí que es tradueix en un alleugeriment de la tensió acumulada en els hospitals. De ben segur, i aquest és el mal, darrere d'aquestes xifres esperançadores hi ha el convenciment que tots els paràmetres tornaran a pujar i ningú sap en quina mesura.

Davant de la situació creada pels confinaments i el quasi nul moviment turístic, ja es presagiava que la tardor-hivern, pel que fa a l'activitat econòmica de la vila, seria dur de trampejar. Ho reflecteix el nombre de botigues que han abaixat definitivament la persiana, el doble que l'any passat. Això fa tocar de peus a terra els propietaris d'aquests locals, que han comprovat que els preus que demanaven pel lloguer ja no podrà ser el mateix. Per tant, caldria abaixar-los si no volen que el cartell "Es lloga" es passi penjat dies, setmanes i mesos.

Al teixit comercial de la vila moltes circumstàncies li van en contra. La principal, la falta de compradors i, com ja he dit altres vegades, les compres que es fan per Internet. I sobretot, aquí a Sitges, es nota molt la falta de previsió a l'hora de plantejar-se obrir un negoci. Hi ha cases especialitzades a fer estudis de mercat i aquest cronista dubta si el futur llogater hi acudeix per

assessorar-se o no. O si l'assessoren bé o si el mateix llogater no fa cas del que li diuen. Ho dic perquè els articles que hi acaben disposant, la majoria de les vegades, són molt repetitius, com ara botigues de roba o d'altres articles dels quals també hi ha un excés d'oferta.

Perquè a l'import del lloguer cal afegir-hi la dependència i altres despeses que hi són presents només d'aixecar la persiana. El resultat final, com es deia abans, és "la fi del cagaelàstics".

Mentre apunto tot això, es fa públic per part del Govern de la Generalitat que els locals que han d'estar tancats, d'acord amb les restriccions, només hauran de satisfer el 50 % del lloguer mentre durin les restriccions preventives.

La regidoria de Platges ha planificat un seguit d'obres per tal de mantenir-les en bones condicions, substituint-hi elements que estaven espatllats o que mostraven falta de manteniment. Aquests dies s'ha pogut apreciar l'acció de treball que fan les màquines que remouen tota la sorra de les platges amb la finalitat que es ventili.

També es reforcen les desembocadures de les rieres amb la intenció de reduir els desperfectes que s'ocasionen a les platges quan baixen fortes torrentades.

El Govern municipal tenia previst, a par-

tir del dijous 3 de desembre, traslladar el mercat ambulant dels dijous a l'interior de l'aparcament de can Robert, concretament a la part de dalt que dona a la que podem anomenar prolongació del Camí dels Capellans.

Aquesta decisió ha xocat amb l'oposició dels paradistes, que consideren que ja estan bé en el lloc que ocupen ara. Després d'intenses negociacions, uns i altres s'emplacen per a més endavant per tal de consensuar una nova ubicació. La primera idea del consistori s'acompanyava d'un seguit d'iniciatives per motivar els clients a visitar el mercat dels dijous i tenir-lo més concentrat en un espai únic. Només aquest dia, l'aparcament estaria destinat exclusivament als paradistes i als seus vehicles.

Per la seva part, aquests raonen que retirar-se més amunt de la posició actual pot restar gent, ja que l'actual situació ja els sembla massa apartada del centre. De moment, tot seguirà igual i ja es veurà si de cara a la primavera-estiu es troba una fórmula que satisfaci a tothom.

Cada vegada són més insistents les notícies que fan referència a l'esperada vacuna que se suposa que ha d'acabar amb tota aquesta desfeta. El principal objectiu, com és lògic, és poder aturar l'evolució constant d'aquest virus, que ens té sotmesos a la seva voluntat movent-se amb un descontrol molt preocupant. Cal buscar la manera

de tenir-lo sota control i això ho ha de fer possible aquesta vacuna, que sembla que en menys d'un any ja està preparada per poder ser administrada.

Mentrestant, seguim fent la relació setmanal del nombre de contagis i de l'evolució general. Quant a aquest aspecte, a hores d'ara, Sitges presenta unes dades molt millors que la mitjana del país. Però, com sempre he repetit, és una bona notícia però malauradament no definitiva, perquè d'aquí a uns quants dies la situació pot ser totalment diferent. És clar que sempre és bo tenir notícies que reflecteixin aquestes successives millores, perquè significa que, mentre aquestes es produeixen, vivim una mica al marge del perill, però sense poder abaixar de cap manera la guàrdia.

Dijous passat, dia 12, es contemplava la xifra total de 719 casos. Una setmana després, el dijous 19, el nombre puja a 739.

El dilluns 23, el Govern dona permís per a una obertura, amb severes limitacions, a bars i restaurants, un sector que pateix molt les conseqüències de la pandèmia perquè, quan van mal dades, són els primers que són obligats a tancar els seus negocis, amb els consegüents perjudicis que això comporta, perquè les despeses són gairebé les mateixes i, si no hi ha ingressos, el problema està servit.

Aquesta situació ha tornat a provocar un

protesta a la plaça de la Indústria que ha concentrat nombroses persones afectades. Tant de bo aquesta reobertura pugui anar evolucionant de manera positiva a fi que puguin acollir un major nombre de clients. Sobretot els establiments que no disposen de terrassa i que tenen més reduït l'espai d'ocupació.

Paral·lelament a aquesta situació, s'anuncia que es comencen a pagar els ajuts municipals destinats a empreses i autònoms, que es limiten a ajudar a pagar lloguers, hipoteques i subministraments de locals comercials. En aquesta partida es comptabilitzen 118.000 euros destinats a l'ajuda de lloguers i hipoteques, i 110.000 euros per a subministraments. Les sol·licituds que complien els requisits van ser 134.

Quant a la creació d'empreses per a autònoms, la partida que s'hi destina és de 27.000 euros, amb 11 sol·licituds admeses.

Per a consolidació de projectes autònoms, de les 82 sol·licituds admeses, 42 s'han beneficiat de l'ajut.

A la partida per a la contractació laboral s'hi destinen 63.000 euros, i 27 sol·licituds han complert els requisits.

Una nova visita del conseller d'Educació, Josep Bargalló, a les obres de la nova escola Agnès li ha servit per comprovar-ne la ràpida evolució. A peu d'obra, els

tècnics s'han atrevit a vaticinar que poden estar enllestides en el transcurs del mes de març del 2021. A partir de llavors, segons declaracions de la directora de l'escola, Vinyet Llamas, es programarà el trasllat dels 200 alumnes que ocupen els barracons disposats en el sector de Can Pei, on es van ubicar de manera provisional... i d'això ja fa quinze anys.

La nostra vila se suma a la reivindicació lila amb motiu del Dia Internacional contra la Violència Masclista amb una crida a través de les xarxes socials per tal de crear una imatge col·lectiva mitjançant una aportació artística.

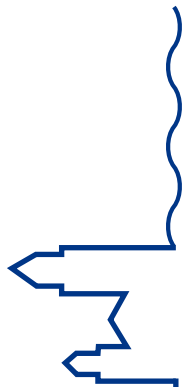
I un altre Dia Universal, aquesta vegada el dels Drets de la Infància, el col·lectiu més vulnerable quan les coses van mal dades en tots els aspectes. A Sitges es presta molta atenció als menors que estan en risc d'exclusió, i de manera especial als que poden ser maltractats des de diferents vessants. També al CAP segueixen un protocol per poder denunciar maltractaments, quan els puguin detectar.

Com a exemple del protagonisme que s'atorga als escolars, el dilluns 23 es constituirà el XVIII Consell d'Infants de Sitges, una iniciativa molt interessant amb la qual, durant dos anys, els seus membres, quan escau, poden exposar els seus neguits i preocupacions tant pel que fa a l'àmbit escolar com en el local. És una oportunitat

que els permet viure de prop tot el que els afecta. També és interessant per als membres del consistori conèixer les opinions i inquietuds de la mainada, que ja es diu que són els que diuen les veritats; sota la seva mirada, l'afectació dels problemes es veu des d'una altra perspectiva que pot ajudar a reflexionar sobre molts aspectes a què els grans no donem importància, però que poden acabar tenint-la. Deixem que parlin els joves perquè ells representen el futur.

Fa poc comparava l'evolució del virus amb una muntanya russa. A dia d'avui torna a transitar per la part baixa d'aquesta muntanya. Sembla que tant Sitges com Sant Pere de Ribes són de les poblacions on menys creix el nombre d'infectats. Al nostre poble, de l'11 al 19 ha crescut un 3,79 %. Traduït en xifres, el dijous 11 hi havia 739 casos i el dijous 26, 758. Els tècnics que mesuren l'evolució han arribat a la conclusió que tant a Sitges com a Ribes les xifres han baixat fins a un 50 %. Caldrà veure què ens depara la propera setmana.

Davant els problemes que s'anaven acumulant per la pandèmia, l'Ajuntament va decidir, al mes de maig, crear el Pacte Local de Recuperació Social i Econòmica, del qual al mes de juliol es van desmarcar, per diverses desavinences, el Gremi d'Hostaleria, l'Associació Turística de Serveis a les Platges i seguidament tres dels quatre partits de l'oposició (JxS, C's i NH). Des

de l'Ajuntament, però, no van deixar de tenir converses amb els qui van baixar del vaixell. El resultat ha estat el retorn de l'Associació de Platges i de la de Comerç i, a més, s'hi han sumat els Comerciants del Poble Sec.

Damunt la taula hi ha sis línies d'actuació, totes elles destinades a intentar llimar els aspectes negatius, que són molts, que causa aquesta pandèmia.

Si tot això ho traslladéssim al cinema, en podria sorgir un pel·lícula que bé podria encapçalar la programació del Cinema Fantàstic i de Terror, com se'l coneixia abans. Perquè la situació, des de fa mesos, cada vegada s'hi pot comparar més.

Sortosament, Sitges ofereix unes singularitats que li permeten convertir-se en un excel·lent plató cinematogràfic per a tota mena de produccions. D'un temps cap aquí, aquestes se centren en el rodatge de molts anuncis publicitaris. Aquests dies, en l'improvisat plató de l'Hotel Calipolis, s'està celebrant el Sitges Next, que implica 920 professionals del món de la publicitat que s'hi han inscrit i que segueixen per *streaming* les ponències que s'hi debaten.

D'altra banda, el regidor Guillem Escolà, que ho és de Promoció Econòmica, fa uns quants mesos va gestionar la vinguda de la seu de la Node Garraf Film Commission. Ara hi ha incorporat les tres comarques

del Penedès. Aquesta connexió permetrà una col·laboració més estreta que facilitarà que Sitges pugui ampliar el seu atractiu com a plató cinematogràfic.

El regidor Ignasi Rubí, portaveu de Nou Horitzó, va presentar una proposta al ple per tal que els regidors de l'equip de Govern es rebaixin els sous i que aquests diners es destinin a ajudes als qui pateixen les conseqüències de la COVID-19. La moció va ser desestimada.

De tota manera, la regidora d'Hisenda, la Carme Almirall, va comunicar que s'està estudiant, i s'intentarà portar al proper ple, una reducció de les assignacions dels càrrecs electes que entraria en vigor l'any que ve.

CULTURA

La cultura continua sent una de les grans perjudicades per les conseqüències que es deriven de la pandèmia. I, de manera especial, la música, sobretot pel primer confinament del mes de març. Mentre tothom estàvem a casa, davant de la incertesa de quant temps duraria la situació, es van anar suspenent o ajornant festes majors i altres actes on es requereix la presència de la música en viu. Darrere aquesta música hi ha els músics que la produeixen. Quan al final d'abril es va recuperar una certa normalitat, aquesta no va ser igual per a tots els sectors i especialment tampoc

per a la cultura perquè encara no podien obrir cines ni sales de ball. I les poques perspectives que hi havia de cara a les festes majors es van acabar de diluir. El mateix va passar amb les del nostre poble.

En el camp de la música, hi ha un ampli col·lectiu d'artistes que s'inclouen dintre de l'àmbit dels aficionats. Per a aquests, pel fet de tenir un ofici i la música com a afició, les repercussions econòmiques no són tan considerables. L'únic que no poden fer és donar via lliure a la seva afició. Per contra, els professionals, si no poden treballar, no cobren.

Traduït en percentatges, la música cau un 70 %. El cinema, el mateix percentatge. La facturació de les empreses responsables del so ha baixat un 85 %. A les biblioteques, els usuaris són un 55 % menys. I els museus s'han quedat amb un 30 % dels ingressos.

L'excalcalde Jordi Serra s'estrena en el món literari amb una novel·la, *El poder sense límits*, que és la primera de la que considera que serà una trilogia que calcularà que tindrà enllestida en el transcurs del 2021. Durant el confinament va aprofitar per posar fil a l'agulla i, a mesura que avançava, donava a conèixer cada nou capítol als qui el seguim per WhatsApp. Ara, transcorregut el temps, l'editorial El Cep i la Nansa l'hi ha publicat. És una obra que agafa forma com a conseqüència d'un accident i que es desenvolupa per diversos escenaris de la

vila, entre festes i elements que conformen el viure quotidià.

La platja de Garraf ja té de per si un encant especial pel fet d'estar ben resguardada i oferir una imatge de paisatge bucòlic. I, a més, hi trobem uns elements que encara la fan més pintoresca. Són les seves peculiars casetes, en les quals predomina el blanc, amb pinzellades de verd que li donen un toc especial.

Aquestes casetes, des del 2018, estaven declarades Bé cultural d'interès local, una declaració que ja les preservava de qualsevol modificació en la seva fisonomia. Actualment, una disposició de la Generalitat les ha fet pujar un graó més quant el seu rang de bé protegit declarant tot el conjunt Bé cultural d'interès nacional. Passar de local a nacional... això ja són figures d'un altre paner.

D'altra banda, un dels punts de l'ordre del dia del ple municipal d'aquest mes proposa declarar el Casino Prado Suburense com a Bé cultural d'interès local, per les seves característiques arquitectòniques, els elements escultòrics i les pintures interiors que decoren la sala del teatre.

La sempre interessant exposició ReciclArt, que s'acostumava a celebrar a l'entorn de la festa del Corpus, pels motius per tots coneguts s'està celebrant aquests dies de novembre. S'ha traslladat del Miramar

a la sala de la planta baixa de Can Falç.

Com sempre, és d'admirar la creativitat dels artistes participants, els quals, amb materials inversemblants, tots reciclats, realitzen autèntiques obres d'art.

Aprofitant aquesta mostra, a la Fragata hi ha ubicada l'exposició "Menys plàstic, més vida", de la qual són responsables l'Agència Catalana de l'Aigua i la Diputació de Barcelona.

Aquest cronista té el goig d'haver complert els 50 anys col·laborant a les pàgines de *L'Eco*. El primer article va sortir publicat el 22 de novembre de 1970, festivitat de Santa Cecília, amb una breu crònica d'un concert celebrat al Palau de la Música de Barcelona en què la joventut va tenir un protagonisme determinant. L'article en qüestió estava encapçalat pel títol, en castellà, "La juventud en el Palacio de la Música". Des d'aquell llunyà 1970 fins al dia d'avui, en total són 1.731 els articles publicats a les pàgines del setmanari.

Un exalumne de l'Institut Vinyet, Lucas Estruch, ha estat guardonat amb el Premi Pau del Garraf. El seu treball es fonamenta a reivindicar que els joves puguin votar als 16 anys. El títol del treball guanyador és molt concís: "S'ha de donar veu al jovent?".

En Pau té 18 anys i, a mesura que s'anava endinsant en el seu treball, cada vegada

estava més convençut que, si els joves de 16 anys ja tenen dret a treballar, és una mica de sentit comú que també puguin participar en el procés democràtic que ha d'escollir els representants del poble, que han de vetllar també pels seus interessos i neguits. El seu treball ho recull i ho sintetitza.

Excel·lent notícia que implica *L'Eco* i de retruc tots els seus col·laboradors i col·laboradores: el Govern de la Generalitat atorga al setmanari el Premi Nacional de Comunicació en l'apartat de Premsa. La concessió té el mèrit afegit que mai aquest guardó havia recaigut en un mitjà de comunicació local, sempre havia anat a parar a diaris d'àmbits més extensos i amb capçaleres reconegudes (*La Vanguardia*, *El Periódico de Catalunya*, *El Punt Avui* i *l'Ara*).

És un premi a la seva llarga trajectòria, 134 anys, que aviat està dit. El setmanari ja va ser distingit el 2011 amb la Creu de Sant Jordi, que va recollir, de mans del president Artur Mas, el mateix Josep M. Soler i Soler, net del fundador, Josep Soler i Cartró. Durant aquests anys, el setmanari ha comptat amb un gran nombre de col·laboradors, majoritàriament de l'àmbit local, però també de plomes de prestigi.

L'any 2013, *L'Eco* va agafar una nova dimensió i des de llavors és editat per Premsa de Sitges SL i per l'Antoni Sella i Montserrat. Pel camí, però, vam perdre

el benvolgut Ramon Soler i Fernández (2018), al qual, juntament amb el seu germà Josep, li va tocar fer efectiva aquesta transició.

Després d'aquest procés, el setmanari hi va incorporar els neguits dels ribetans amb una capçalera pròpia: *L'Eco de Ribes*. El canvi també es pot veure a la portada i amb unes pàgines a l'interior en què es deixa constància de les notícies i les curiositats més rellevants del poble veí. Aquesta incorporació ha estat un encert perquè ha permès incrementar el tiratge i, com a conseqüència, les vendes han augmentat.

Des de fa massa temps, *L'Eco* ha d'informar de notícies que no voldria publicar mai. Primer va ser la necrològica d'en Josep, després la d'en Ramon i aquest any la notícia que afecta el nou director. En Toni comunica que deixa el càrrec per motius de salut i que n'agafa el relleu en Magí Fortuny i Poch. Ribetà de naixement, però amb profundes arrels sitgetanes, l'Eusèbia, la seva mare, és neboda del mestre Gabriel Pallarès.

Des d'aquest moment, l'Antoni Sella passa a engrandir la llista de personatges importants i serà considerat director emèrit de *L'Eco*.

Les altres notícies desagradables que aquest any ha publicat són les que fan referència a les repercussions de la COVID-19. També

ha hagut de deixar constància del gran nombre de persones joves, i altres que no ho eren tant, però molt influents en tots els àmbits de la vila que ens han deixat per diferents causes.

Sortosament, notícies com la concessió del Premi de Comunicació que atorga la Generalitat ajuden a seguir apostant per aquest setmanari que en el seu dia va publicar la notícia del nostre naixement i que segueix informant-nos de tot el que passa al poble. En el transcurs del proper mes de desembre està previst que es faci el lliurament d'aquest prestigiós guardó.

El poeta sitgetà David Jou acaba de publicar un llibre amb el títol *30 poemes sobre el Parenostre i els Salms*, escrit durant el temps que ha durat el confinament.

En David és un poeta de molta diversitat temàtica i moltes vegades ens obsequia amb aquesta vessant religiosa que evidencia l'educació rebuda durant la infantesa i que perdura fins als nostres dies. Després d'un llarg recorregut pel camí de la fe, desemboca en un clam poètic que convida a la reflexió i al goig de viure amb aquesta plenitud de conhort per a l'ànima.

Tenim una Comissió Tècnica del Patrimoni Arquitectònic de Sitges, creada el novembre del 2019, que vetlla perquè no es produeixin irregularitats en les cases que estan catalogades, i no només aquestes, o que es puguin

colar alguns nyaps que desentonin amb l'entorn. Sortosament, ja fa uns quants anys que aquest tenir cura del nostre patrimoni ha preservat de molts estralls, com malauradament s'ha fet quan, i perdonin l'expressió, no venia d'un pam i es van enderrocar cases que no haurien d'haver desaparegut mai.

Doncs dintre d'aquesta dinàmica de tenir cura de la preservació, la Comissió és a punt de catalogar els jardins del Retiro pel valor històric i social que exerceixen.

També està en estudi fer el mateix amb les casetes de pescadors que estan ubicades a les Cases Noves, així com la masia de Santa Bàrbara, que està molt malmesa però de la qual s'està estudiant la restauració.

Un grup d'antics alumnes de l'Institut Joan Ramon Benaprès, amb el professor Fèlix de Castro, han participat en una nova edició del Barcelona Pensa. Amb aquest ja són cinc anys i sis edicions les que fa que hi participen.

Es tracta de combinar l'actualitat amb la filosofia i a això s'han dedicat en format telemàtic els participants. Ells han estat en Rubén García del Horno, que és col·laborador de *L'Eco*, l'Adrià Enríquez, Hikaru Goya, Àngel Pau, Gerard Pujol i Àlex Whitehead. Tots ells van fer unes intervencions on van proposar "el pati filosòfic", aportant com a temàtica "Pandèmia i llibertat",

que va derivar en la disjuntiva "Llibertat individual i seguretat col·lectiva". El debat entre els 30 ponents que hi van participar va resultar força interessant.

L'orgue de la parròquia ha tornat a tenir protagonisme aquest diumenge dia 29 amb un concert a càrrec de l'organista Maria Nancy. La Maria és una habitual d'aquests concerts que, amb tant d'encert, organitzen els nostres Amics de l'Orgue, aquesta preciosa joia que des de la seva restauració està consolidat entre els millors orgues de Catalunya.

La mestria de la Maria Nancy, mai més ben dit perquè és professora d'aquest instrument en el Conservatori Superior de Música de Barcelona, va delectar els assistents amb un escollit repertori. Que majestuós sona l'orgue a l'interior del nostre temple parroquial! Tan espectacular com la seva caixa barroca.

FESTES I TRADICIONS

El primer dia del mes de novembre, festivitat de Tots Sants, la tradició s'avança a la vigília quan a la nit les famílies es reuneixen per fer la castanyada, amb moniatos i els típics panellets, tot regat amb malvasia o moscatell.

L'endemà, seguint el costum de fer-hi una visita, els dos cementiris locals s'han vist molt concorreguts de famílies que

anaven a dipositar flors als seus familiars difunts. Amb tot, no s'hi han registrat aglomeracions i, en benefici de tots, la fluïdesa ha predominat en els dos dies en què aquest costum també forma part de la tradició.

Després d'uns anys d'haver recuperat la representació dels tradicionals *Pastorets*, ens assetja aquest virus que deixa en suspens moltes celebracions festives a les quals s'abracen les tradicions, moltes de les quals ja les hem hagut de deixar enrere sense poder-ne gaudir com estàvem acostumats a fer-ho. I ara el dubte està en aquelles que encara han de venir, com és el cas de Nadal. Qui ens ho havia de dir, en els primers quinze dies de confinament, que per Nadal encara estaríem sotmesos a les malignes repercussions d'un virus que, per si sol, es resisteix a marxar.

I si ell és tossut, nosaltres encara ho som més. Així que els responsables de l'organització d'aquesta singular representació nadalenca estan treballant per oferir uns *Pastorets* diferents però originals. Sense pensar-s'ho, potser encara sorgirà una representació més atractiva i actual, vagin a saber. La qüestió és no deixar refredar, en aquest any tan peculiar, l'essència de les nostres tradicions. De fet, no ha passat amb les que s'han succeït en el transcurs de l'any, perquè totes elles s'han reinventat i n'hem pogut assaborir un tastet. No ha estat el mateix, sense cap mena de dubte, però el treball

que han fet els respectius organitzadors i la resposta del veïnat ha estat extraordinària i ha provocat l'admiració de tothom.

El que sí que sembla perdut, aquest any, serà el popular joc del quinto, que és un complement important de Nadal. Vaja, potser ho sembla a aquest cronista, perquè amb la inventiva que estan demostrant la nostra gent, igual es treuen de la màniga un quinto virtual. No seria, però, el mateix, per l'ambient que es genera a les societats i als altres llocs on se celebra.

En aquest darrer divendres de mes, ha tingut lloc l'encesa de llums de les garlandes que estan repartides pels principals carrers del poble i al Cap de la Vila, on llueix l'arbre. També s'ha fet al poble de Garraf i a les Botigues de Sitges. A més, als de Sitges s'ha incorporat un fil musical que, tot sigui dit, la major part dels dies passa desapercbut (o potser és que aquest cronista necessita visitar els establiments que, curiosament, durant molts anys posaven un anunci a continuació de la capçalera del setmanari, a sobre mateix del "Carnet de Caminant" que signava el recordat Ramon Planes).

Llàstima que una inoportuna pluja va deslluir el primer dels actes que se succeiran durant aquestes festes nadalenques.

CURIOSITATS

Per preservar l'interior de la Cova del

Gegant, s'han instal·lat reixes a l'entrada. No caldria recordar que aquesta cova és un important jaciment arqueològic on s'han trobat restes i fòssils de l'època dels neandertals. Sense cap protecció que ho impedís, tot sovint hi entrava gent sense el corresponent permís i ho remenaven tot.

Des de ja fa temps, els trens de transport de mercaderies passen, incessantment, per la nostra estació. La causa són les obres que s'estan fent per fer realitat el tan comentat corredor del Mediterrani, que afecten les estacions de Martorell i Sant Sadurní d'Anoia, per la qual cosa l'esmentat trànsit es desvia per la costa.

Per tal de no interrompre el desplaçament de trens de passatgers que circulen per la línia en horari diürn, majoritàriament s'aprofita la franja nocturna per fer-los circular. Això provoca molèsties als veïns que viuen a prop de les vies. Primer perquè en aquestes hores és el silenci el que predomina i, en segon lloc, perquè aquests trens passen a tota velocitat i produeixen un gran terrabastall. Es calcula que fins a final d'any no tornaran a circular per la que anomenem la línia de dalt.

Un cop més, amb el confinament nocturn, els senglars tornen a campar pel poble. Sembla ser que les seves preferències es limiten a la platja. També a ells els agrada gaudir del Passeig i en aquestes hores de la nit és tot seu. Sembla ser que

la riera de Ribes s'ha convertit en la via que els comunica del parc del Garraf amb Terramar i amb altres espais com la Plana, on l'avinguda Sofia és la seva preferida per arribar fins a baix a mar. Tots uns privilegiats de poder transitar sense que ningú els molesti. Les autoritats locals, però, adverteixen que poden arribar a ser perillosos si se'ls molesta, cosa que no hauria de passar si es compleix l'horari del confinament.

No deixa de ser curiosa i interessant la proposta que ha fet Nou horitzó en el sentit que els regidors de l'equip de Govern s'abaixin el sou, la qual cosa suposaria un estalvi de 250.000 euros. Segons manifesta Ignasi Rubí, aquests diners podrien anar al fons per ajudar les persones que pateixen les conseqüències de tot plegat. Es tracta d'una iniciativa que en el seu dia van presentar també els regidors de JxS. La proposta del regidor del Nou Horitzó es va portar al darrer ple i va ser rebutjada per la majoria, com l'anterior.

En la secció del dia a dia, comentava que la compra per Internet era un obstacle per als comerços convencionals. Les autoritats locals, conscients d'aquesta problemàtica, han impulsat i promogut que el comerç sitgetà, a través de la plataforma Cliccat.cat, pugui estar integrat al *marketplace* de Catalunya, que ha estat promogut per un centenar d'associacions de comerciants del país, entre els quals hi ha Sitges Comerç.

Formar part d'aquest teixit associatiu permetrà, a partir del mes de gener del 2021, realitzar vendes per Internet. Tot i això, a causa de les circumstàncies actuals, és conegut que comerços locals ja ofereixen el seus productes per les xarxes.

Avui, el món empresarial fa servir un llenguatge que per a qui no és expert en el tema es fa molt difícil comprendre el que volen dir. El llenguatge, però, no fa la cosa. Només la capacitat creativa obre nous camins; després, posa-li el nom que vulguis. És el cas de dos sitgetans, en Pau Plana i en Diego Fabra. En Pau és soci i director general de 3ipunt, empresa que a la vegada, juntament amb 17 més, pertany a la Premium de Moodle (és això al que em referia sobre les definicions). I seguim: Diego Fabra és Global Event Manager de Moodle i el que organitza tots els esdeveniments globals de l'empresa australiana al món.

Aquest 17 de novembre, organitzat per en Diego Fabra, se celebra un congrés en línia, un dels principals col·laboradors del qual és l'empresa d'en Pau Plana.

Qui hagi arribat fins aquí tindrà tot el dret de preguntar-se: I què fan, aquests joves emprenedors? En Pau, a través de la plataforma digital Moodle, ofereix ensenyament i formació a distància a centenars de milers d'escoles i universitats del món, amb 280 milions d'usuaris, que

aviat està dit. En Diego Fabra, per la seva banda, és el dinamitzador que aporta qualitat i originalitat a cada esdeveniment que s'organitza. És un treball conjunt en què cada part es complementa amb l'altra.

El xef Oriol Carbonell, que ho és dels jardins del Retiro, que ara porten els del Cable, havia estat seleccionat entre els 46 millors cuiners que han elaborat tapes per participar en el concurs que cada any organitzen a Valladolid. Cal recordar que a l'edició de l'any passat va quedar en segona posició. Aquest any hi ha participat amb la tapa "Gamberro", que li va suposar que, d'entre 800 participants, com he dit, fos escollit un dels 46 finalistes que es van desplaçar a la capital de Castella i Lleó per competir a la final. Aquest any, però, no ha pogut ser. Però per a l'Oriol ja li suposa una satisfacció haver estat escollit i d'aquesta manera, a més de participar-hi, ha pogut intercanviar opinions amb la gent dels fogons que, com ell, tenen les mateixes inquietuds per experimentar nous sabors i noves maneres amb què delectar el paladar en un plat tan explícit i reduït com és una tapa, que ha de satisfer els paladars més exigents amb molt poca cosa.

ESPORTS

El pilot sitgetà Nil Roig torna ha estar d'actualitat pel fet d'haver guanyat el Campionat Interautonòmic de Velocitat al circuit de Jerez. A falta de l'última prova

del Campionat d'Espanya de Superbikes, que se celebrarà aquest cap setmana, el Nil ha completat un any extraordinari pel que fa als èxits obtinguts.

Els entrenadors del futbol local David Porras i Manel Rodríguez, en tornar-se a aturar la competició, ja no creuen que es torni a reprendre fins al mes de gener.

En Jordi Fustè, a les pàgines de *L'Eco*, ens parla d'un mite del futbol sitgetà, en Juan Alberto Martínez, popularment conegut per "Tate".

Havent utilitzat el terme "mite", els lectors podrien arribar a pensar que va esdevenir un jugador capdavanter de l'equip. Però en els clubs, tant en els de primera divisió com en els locals, al darrere de cada equip hi ha un altre grup de persones que treballen ens les interioritats del camp per fer funcionar tot el que es requereix, tant per la part tècnica com per la burocràtica, amb l'impediment que suposa que els equips locals no disposen dels avantatges ni les facilitats que sens dubte tenen els més grans.

Des de l'any 1970, en Martínez ha format part de pràcticament totes les juntes que s'han succeït i hi ha desenvolupat diferents càrrecs. Durant molts anys també ha estat delegat de camp. Com s'acostuma a dir, tota una vida dedicada al futbol que en Jordi ha sintetitzat molt bé en el seu article, on a més explica un bon nombre de curioses anècdotes del protagonista.

El Club Natació Sitges ja fa uns quants anys que està passant moltes dificultats, agreujades ara a causa de la pandèmia, que ha provocat que molts socis s'hagin donat de baixa. Tampoc sembla que funcioni el conveni que en el seu dia es va establir amb l'Ajuntament, amb el qual es va crear un consorci al 50.

El president, Jordi Roch, demana a la institució 80.000 euros per pagar les despeses del novembre i per tenir un romanent de cara a desembre i gener. El Club Natació té uns 800 socis, xifra que actualment ha baixat ostensiblement tot i que les despeses són les mateixes o més. Amb tots els seus treballadors apuntats a un ERTO, la situació no és gaire esperançadora. Per la seva banda, el consistori diu que farà tot el possible i més per tal que el club no hagi de tancar portes. Però perquè això no passi s'han de prendre decisions ràpides i encertades.

En aquestes circumstàncies tan excepcionals que vivim, les activitats esportives també es ressenten de les mesures que a cada moment s'implanten i que suposen, la majoria de les vegades, el tancament de tota l'activitat competitiva. I no només això, sinó que els equips no poden ni entrenar-se. És una situació insòlita que afecta l'esport local en totes les seves variants. Quan la situació de la pandèmia sembla que millora, s'obren les instal·lacions, però, per poc que la cosa empitjora, en un tres i no res es torna a

tancar l'activitat. Això té una forta afectació a la lliga i a tota mena de competicions que tenen un calendari assignat i que, pel fet de no poder tenir una certa regularitat, no podran complir els terminis fixats i ni tan sols saben si podran competir amb normalitat.

Un veterà dels escacs locals, en Francesc González, que a la vegada és el president de la Penya d'Escacs del Casino Prado, ha guanyat el Campionat Social organitzat per la mateixa Penya. Hi van participar 28 jugadors, entre els quals hi havia bastants jugadors joves, que van competir en línia i des de casa, i van jugar set rondes durant dos dissabtes, el 14 i el 21 d'aquest mes. Van acompanyar el guanyador els també veterans Luís Gabriel Perdo i el sotspresident, l'Antoni Ferret.

Entre els jugadors més joves, cal destacar Enric Solís, que va quedar en quarta posició, i Leo Gardner, que va ser cinquè.

Conscients que és preferible la pràctica de l'esport a l'aire lliure, la regidoria d'Esports, de la qual és responsable Jaume Monasterio, ha col·locat quatre noves taules per a la pràctica del tennis de taula, les quals se sumen a les dues ja existents a Can Pei i davant de l'Espai Jove. Els nous enclavaments corresponen a la pista esportiva de les Botigues, als Jardins de Terramar, al Parc de Santa Marta a l'Oasis i al carrer de la Creu Roja, a la urbanització de Quint Mar.

Són taules de mesures reglamentàries, fabricades per suportar les inclemències meteorològiques i per a les quals els usuaris només s'han de portar les pales i les pilotes, en un joc en què compta l'habilitat i la rapidesa. A Sitges tenim jugadors veterans que uns quants dies a la setmana es reuneixen per practicar aquest esport, del qual són uns experts. Fa goig, veure'ls jugar!

EL DIA A DIA

Comencem l'últim mes d'aquest any tan anormal. Desembre sempre s'ha caracteritzat per les festes que aixopluga; les primeres, la de la Constitució i la de la Puríssima, són el prelude de les de Nadal. Aquest any, però, la gent no s'ha pogut desplaçar com altres anys. Tot i això, al poble s'ha notat un increment del nombre de visitants. Com ja és habitual de fa dies, no es pot sortir del poble o ciutat des de divendres fins dilluns. La gent que disposen de segona residència, però, no tenen cap mirament i, per esquivar l'ordre, el que fan és sortir el dijous i d'aquesta manera el divendres ja estan al seu lloc de destí.

En aquest cas, el cap de setmana s'havia d'estar a casa, però el dilluns ja es podia fer el salt fins dimarts, que ha estat festa. D'aquí que principalment el dilluns pels carrers es veïés circular molta gent forastera, als qual calia afegir-hi els que ja estaven aquí des de dijous.

Comencem també el mes amb una esperança: se'ns diu que, a final d'aquest o a principi de gener, començaran a vacunar. Aquesta és una gran notícia perquè del seu èxit depèn tot. Els primers seran els que viuen a les residències, el personal i, per descomptat,

tots els metges i infermeres, que són els qui estan a primera línia. No caldria dir que hi ha moltes esperances posades en aquesta vacuna, com també hi ha els detractors, que volen tenir prou garanties d'efectivitat i que no es produeixin alteracions de la salut després que se'ls administri. Tots els recels es produeixen per la rapidesa amb la qual ha estat creada, ja que en una situació normal es triga de deu a vint anys abans no s'administra. Però s'ha de tenir en compte que les tecnologies han avançat molt i aquestes també s'han implantat en els laboratoris. Creiem que, si no fos segura, els científics no s'arriscarien a administrar-la per les repercussions que tindria en tota la humanitat. Amb tot, però, ja ens diuen que aquest proper any encara no podrem gaudir d'una completa normalitat. I això tampoc és una bona notícia des de la vessant econòmica i en altres aspectes.

Però vivim el dia a dia, que és el que s'anuncia en aquesta secció. I aquesta actualitat ve marcada, com vostès ja deuen haver endevinat, per les xifres que van de la mà del virus. Entre final del mes de novembre i aquest principi de desembre, com sempre, una de freda i una de calenta. Avui la situació a Sitges té aspecte de contenció: s'ha baixat dels

100 el risc de rebrot i tenim unes dades més favorables si les comparem amb la mitjana catalana. Però això, en definitiva, resulta una trivialitat perquè no se'n pot fer cas: ara és així i d'aquí a uns quants dies, tornem-hi. És la teoria que tot el que puja baixa. Sí, però al cap d'uns dies la cosa torna a anar de pujada. D'aquí que la vacuna s'espera amb candeletes per veure si d'una vegada es pot estabilitzar la situació a la part baixa.

Les xifres parlen d'aquesta estabilitat. El dijous 26 de novembre estàvem amb un total de 758 positius i el dijous 3 de desembre, amb 773. Les xifres parlen per si soles. Ja veurem quant dura.

Amb tot això, el sector turístic està molt amoïnat perquè no sap l'ocupació permesa per a les celebracions de les festes de Nadal. Amb la fase 1 que regeix actualment, en què no es pot sobrepassar el 30 per cent de la capacitat, les veus interessades han expressat que, si no la poden ampliar, han d'estudiar si els sortirà a compte obrir. Pel que fa als hotels, les obertures van de la mà de les reserves que puguin tenir, que són poques. Algunes s'han avançat a aquest pont del 7, en què s'ha observat un tímida moviment. No hi ajuda tampoc el toc de queda establert, que no deixa estar pel carrer més enllà de les 10 de la nit. Un cúmul de circumstàncies que contribueixen a fer-ho tot més difícil.

El Gran Recapte és la cita anual per

ajudar les persones necessitades. Fins ara, les donacions es feien a base d'aliments i tenien com a epicentre les grans cadenes de supermercats, que disposaven de grans caixes que s'omplien amb els productes que compraven els mateixos clients.

Aquest any sembla que els organitzadors han preferit que les aportacions fossin monetàries a través d'ingressos en un compte. Aquest sistema no és tan directe perquè potser les famílies no troben el moment per fer la imposició, mentre preval el "ja ho farem", i així, sense adonar-nos-en ens passa el termini. També hi han influït les restriccions en la cabuda. El cas és que els organitzadors calculen que, comparat amb l'any passat, s'ha recaptat un 40 per cent menys.

La Creu Roja local i la delegació de Càritas han de fer mans i mànigues per tenir ben assortit el magatzem d'aliments per tal d'atendre les nombroses persones que hi acudeixen a omplir el cistell o a rebre l'assignació per ajudar, per exemple, a pagar el lloguer. Potser d'aquí ve també que en la campanya d'aquest any s'hagi alternat la recollida d'aliments amb la de diners, totes dues coses molt necessàries, sobretot en aquest temps que ens ha tocat viure.

La qüestió de la neteja continua sent motiu de preocupació, tant pel que fa als regidors com a l'empresa que en té la concessió. Així, el regidor Nacho Rubí ha denunciat

incompliments per part de l'empresa i exigeix més assiduitat en el buidatge dels contenidors. Per la seva banda, l'empresa raona que en cap moment s'està incomplint res. A tot això cal afegir-hi el problema del poc civisme que mostren moltes persones, sobretot aquelles que deixen les bosses fora dels contenidors, com es pot comprovar amb el canvi d'ubicació que ha afectat els que estaven davant de la floristeria de l'avinguda d'Artur Carbonell, que s'han traslladat uns metres més enllà d'on havien estat sempre, a sobre del carrer Pau Benazet. El canvi ha permès que s'augmentessin els dedicats a vidre i cartró que s'han posat en aquesta nova ubicació, i els també de vidre i cartró que han quedat una mica més amunt de la porta de la floristeria.

Doncs bé, en aquests últims la gent hi deixa a terra les bosses de rebuig. Com que no veuen els contenidors que els corresponen, no són capaços d'aixecar la vista i mirar, amb la qual cosa s'adonarien que es troben uns metres més enllà. Per a aquesta gent el més còmode és no molestar-se en absolut i deixar-ho on els va bé. Falta molta, molta, conscienciació per adonar-nos que així no farem mai net i fins i tot que la netedat és en benefici de nosaltres mateixos. Sembla que no hauria de costar tant d'entendre, i és una llàstima que l'actuació d'una minoria sigui tan poc respectuosa amb la de la gran majoria que fan les coses bé. No sé com s'ha pogut arribar a aquest extrem. Que lluny que queda aquella recomanació

que es feia visible en unes rajoles que hi havia incrustades a les façanes de moltes cases: "No embruteu les parets, la netedat és un gran senyal de civilització". Ara ho embruten tot, parets i terres, sense cap mena de mirament.

El dimarts 8 d'aquest mes de desembre, Sitges rep, amb consternació, la notícia de la mort d'en Fermí Grabulosa i Novell, quan encara la família i els amics no podíem donar crèdit a la mort del seu fill Fermí. La vida a voltes ens depara unes situacions que semblen irreal, que no puguin ser. En Fermí pare va venir a Sitges per fer-se càrrec de la direcció de la Caixa d'Estalvis del Penedès ubicada al Cap de la Vila, just quan aquesta entitat empenia una gran volada. Persona entesa, treballadora, de tracte agradable, sempre estava amatent dels clients que acudien a l'entitat. Aquella bona disposició li van valer portar a terme una tasca que encara avui els clients de més edat recorden amb admiració i estima.

De Sitges va ser reclamat per a l'oficina central de Vilafranca per a tasques de més responsabilitat. Però el vilafranquí de naixement ja havia arrelat a Sitges. Ell i la seva muller, la Maria Àngels Gironès, ja havien estat captivats per les excel·lències d'aquest Sitges, fins al punt que s'hi van quedar a viure.

President de la Creu Roja local i jutge

de pau durant gairebé vint-i-cinc anys, va informatitzar tot el sistema de l'enssitgetà. Tots els càrrecs que va ocupar els va desenvolupar amb la mateixa meticulositat.

Per a en Fermí, la seva esposa i les seves filles va ser un cop molt fort haver d'assumir la mort del fill i del germà. Ell, que havia estat tan a prop de la justícia, va qualificar, i amb raó, aquest infortuni com una autèntica injustícia. Que descansi en pau.

El dilluns dia 7 i dimarts 8 completaven el llarg pont que venia des del dissabte 5, però, com que en teoria el 5 i el 6 no es podia ni entrar ni sortir del perímetre municipal, es notava una disminució de visitants. Però és allò que diem, feta la llei feta la trampa: molts van arribar a Sitges dijous al vespre. Els que van respectar les mesures van venir dilluns, que va ser quan el moviment de gent, com ja he explicat, es va fer notar fins a primeres hores de la tarda de dimarts. Ja pràcticament havíem perdut el costum de veure els carrer plens de visitants, amb la bona aflluència que això comporta en els comerços, establiments de restauració i fins i tot hotels, que van encendre un llumet en l'espessa foscor regnant.

Però a qui més preocupa aquest moviment és a les autoritats sanitàries, que esperen veure, amb el cor encongít, com repercutirà en l'augment de casos durant els propers dies aquest important desplaçament de gent. Abans que es coneguin les repercussions,

cal fixar-nos en les incidències de la darrera setmana. El dijous dia 3 la xifra estava en els 773 i el dijous 10 s'havia situat en 780. Una diferència de només set contagis, sens dubte una bona dada.

A partir del 22 de desembre entra en vigor la regulació de l'import dels lloguers, que no afecta els contractes signats abans del 1995. Es pretén posar un topall i frenar els imports dels lloguers, que poden semblar abusius en aquesta situació que ens toca viure. Es tindrà en compte la situació, l'estat de l'habitatge, si s'hi han fet reformes, si la finca disposa d'ascensor... Això pel que fa a la regulació per llei. Prèviament, la pandèmia ja s'ha encarregat de regular molts lloguers, tenint en compte que molt llogaters estan en ERTO i altres passen penúries. A uns i altres seguir pagant el lloguer que tenen establert els suposa enormes dificultats, d'aquí que ja hagin negociat una baixada dels imports, una reducció que beneficia llogaters i propietaris. Aquests últims, encara que no ho sembli, se'n veuen beneficiats perquè, si el llogater és una persona complidora, la rebaixa els permetrà seguir comptant amb uns ingressos amb garanties. Si no volguessin abaixar l'import, es podrien trobar que l'impagament s'allargués mesos i, quan no es pot fer front a un... amb dos mesos és molt difícil tornar-se a posar al dia. En aquesta qüestió també hi juga l'aspecte solidari; si la propietat és prou conscient de les dificultats per les quals passen els seus

llogaters, els ajuden a fer més suportable la seva situació, a la qual no han arribat voluntàriament sinó que s'han trobat en aquest punt sense, com diuen els castellans, *ni comerlo ni beberlo*. També hi influeix si els propietaris es refien d'aquest lloguer per poder viure dignament perquè la pensió que perceben és molt baixa. És una raó de més per voler mantenir el llogater perquè, si deixen el pis, es poden passar mesos sense poder-lo llogar i quan ho facin sempre hi haurà la incògnita de si seran bons pagadors. Això també ho resumeix un dels nostres refranys: Més val boig conegut que savi per conèixer.

Pel que fa als lloguers dels locals comercials, els llogaters ja es van apressar a negociar la rebaixa només començar la pandèmia. I, quan han de suportar les restriccions d'obertura, la llei els ha permès rebaixar el cinquanta per cent del que estaven pagant.

Amb tot, cada dia són més els establiments que tanquen definitivament les portes, els cartells d'"Es lloga" proliferen i a l'horitzó no es veuen perspectives que els puguin llogar aviat. Aquesta situació, sense cap mena de dubte, rebaixarà per si sol molts dels preus abusius que es demanaven i que acabaven tenint poc recorregut perquè era quasi impossible que els números quadressin, ni que fos només per cobrir despeses.

El que havia estat l'Hotel Acapulco va patir un incendi i la Policia Local el

va precintat perquè era un lloc molt freqüentat per persones sense sostre. Aquest casalot ja fa molts anys que ofereix una imatge denigrant al visitant quan arriba al poble per la banda de Vilanova. És un fet inaudit. El més fàcil seria ordenar-ne l'enderrocament, però sembla ser que la propietat no ho fa perquè, si ho fes, quan vulgui construir haurà de recular i perdrà un considerable volum d'edificació. Vet aquí la mare dels ous. Tot té una explicació, però per menys han enderrocat edificis que presenten un perill, i el cas que en ocupa em sembla que els presenta tots. Si la llei ho empara, almenys caldria instar la propietat a arreglar les façanes i tancar el contorn. Alguna cosa s'haurà de fer per dignificar aquest "parapetu", que ofereix una imatge de deixadesa absoluta.

Estem com sempre, aquí caic allà m'aixeco. Ja saben a què em refereixo. Nova remuntada de la COVID: si el dijous dia 10 el marcador estava a 785, aquest dijous 17 s'ha situat a 802. Tal com es deia als llibres de comptabilitat, "*suma y sigue*".

Aprofitant que el toc de queda deixa buits els carrers, es produeixen molts actes de vandalisme i també robatoris en màquines expenedores de tabac. Rebuten les portes d'entrada dels establiments i ho carreguen en una furgoneta. Quan arriba la policia, busca'ls!

Uns perquè s'aprofiten de l'ocasió i uns

altres perquè la pandèmia els ha deixat sense recursos, es preveu que l'hivern serà dur pel que fa a robatoris. Esperem equivocar-nos.

Hi ha una proposta per a les escoles a la qual ja fa temps que es dona voltes. Es tracta de l'aplicació de la jornada escolar continuada. Entre les repercussions de la pandèmia, amb la idea d'afavorir mestres i alumnes, no només es torna a posar damunt de la taula, sinó que fins i tot hi ha centres com l'escola Agnès, la Maria Ossó i l'Esteve Barrachina on s'han portat a terme enquestes per valorar aquesta opció.

Amb tot, no és tan fàcil, aconseguir implantar aquest nou horari. Suposo que l'última paraula l'ha de tenir el Departament d'Ensenyament i, per sota, l'Ajuntament local, que ho ha d'aprovar al Ple, i aquí és on pot començar la discussió perquè hi ha en joc altres temes, com el dels menjadors...

Arribem al 23, vigílies de Nadal, i com sempre l'atenció està posada en l'evolució de la pandèmia, que registra un repunt moderat de contagis. El dijous dia 17 l'indicador en registrava un total de 802, mentre que el dimarts 22 la xifra puja a 811.

I arriba també el moment de complir la recomanació d'ajuntar-se només dues bombolles, per al dinar de Nadal, sense que aquestes sumin més de deu persones,

amb ampliació del toc de queda durant la Nit de Nadal. Els qui més malament ho tenen són els establiments de restauració que serveixen dinars el dia de Nadal. Amb restricció en la cabuda en els locals i amb l'horari del servei limitat de 13 a 15,30 h, se'ls presenta un repte. Molts hi han respost oferint el que ara ja estan acostumats a fer: servir el dinar a domicili. Molts clients s'hi han acollit per poder allargar la també tradicional sobretaula fins quan es vulgui.

Uns dels sectors que més pateixen les conseqüències dels confinaments i les restriccions de tota mena són l'hostaleria i la restauració. Tot i això, no han deixat ni un moment de mostrar-se solidaris. Així, durant el primer confinament, el més llarg, es van encarregar de cuinar, sense cap cost, per al personal sanitari de l'Hospital de Sant Camil. Un cop va passar aquella llarga i dura etapa, han continuat cuinant per a les famílies més necessitades, amb la coordinació dels Serveis Socials.

Per correspondre a aquesta bona obra, han posat a la venda uns tiquets-menú que es poden comprar en els diferents restaurants que ho promouen, amb la finalitat de fer un suggestiu regal a familiars i amics, bescanviables fins al 31 de març.

L'últim ple de l'any va ser una mica mogut. El principal motiu va ser que els partits de l'oposició van demanar de poder celebrar-lo en una sala municipal, amb totes les

precaucions i guardant les distàncies, per tal de poder estar més sintonitzats que quan ho fan telemàticament des de casa. El motiu de controvèrsia va sorgir quan els van fer anar a una dependència de la policia municipal. Dels nou regidors que integren l'oposició, només hi va faltar en Manuel Rodríguez, de C's.

L'alcaldesa, Aurora Carbonell, presideix l'Associació de Municipis per la Mobilitat i el Transport Urbà. Va ser escollida amb el 86 per cent dels vots dels representants de l'assemblea que formen els 107 municipis que hi estan integrats. Traduït en habitants, estem parlant d'uns dos milions. Es dona la casualitat que és la primera dona que la presideix. Hi governarà acompanyada per quatre vicepresidències.

La seva missió és aconseguir un bon finançament per a una mobilitat sostenible. És l'òrgan gestor de les targetes T6 i T-verda, que tenen validesa fora de la ciutat de Barcelona.

El divendres dia 4 ens ha visitat el secretari d'Estat de Turisme, el Sr. Fernando Valdés, acompanyat pel delegat de Turisme de la Diputació, el vilanoví Juan Luís Ruiz, que s'han reunit amb l'alcaldesa, Aurora Carbonell.

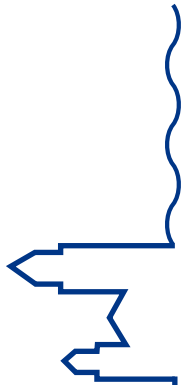
Quan es parla de Sitges, tothom el sap situar en el mapa. Com s'acostuma a dir, té ganxo. I això és el que han confirmat

les autoritats que ens han visitat, que han pogut intercanviar opinions amb els representants del teixit econòmic de la vila i, òbviament, amb els que representen el sector turístic.

Al Nivell 10 li han renovat el distintiu ISO 9001, amb el qual es premia l'obra que fan en el camp de l'ocupació, una gestió que també està avalada pels seus usuaris. El regidor que en té la competència, en Guillem Escolà, ha posat en relleu que la feina que fan sigui reconeguda. Això vol dir que segueixen una línia encertada i que el seu treball és el correcte.

Hem arribat a final d'un any per oblidar. No ens hauríem imaginat mai, al començament d'aquest 2020, que la situació derivaria en aquest enrenou que s'ha produït des del mes de març, que ha desbaratat projectes i totes les previsions que s'havien fet. Només, i per la mínima, vam poder celebrar el Carnaval; a partir d'aquí, tot va anar pel pedregar.

No hem d'oblidar la tasca que ha portat a terme i continua desenvolupant el personal sanitari. És una situació que ha mobilitzat a tothom i en què els científics han tingut un paper destacat, veient que en menys d'un any han estat capaços de treure diferents vacunes amb un temps rècord que, tot just ara, s'han començat a administrar. Aquestes vacunes són l'esperança per poder parar la desenfrenada acció de la COVID-19, que

tants estralls està produint a tot el món. S'espera que cap a l'estiu de l'any que ve una gran majoria de persones puguin estar ja vacunades i, per tant, protegides i a la vegada deixin de ser transmissores de cara als altres. A hores d'ara, just a les portes del nou any, només ens queda confiar en la ciència i, encara, en la responsabilitat de les persones per la part que els toca per protegir-se ells mateixos i els altres. Sembla ser que això, en bona part, s'aconseguirà seguint les recomanacions i complint el que ens manen les autoritats sanitàries i del Govern.

En aquest última setmana de l'any, la tendència torna a mostrar un increment del nombre d'infectats. Així, els dimarts 22 el nombre total era de 811 i el dimarts següent, el dia 29, la xifra ha pujat fins als 848.

CULTURA

Aquest divendres dia 4 surt puntualment *L'Eco* al carrer. En aquesta ocasió porta encartat el número 54 de la revista *La Xermada*, una deferència de la regidoria de Cultura, que pretén donar més projecció a la revista de divulgació cultural, popular i històrica, amb relació als aspectes que se centren en la temàtica sitgetana.

La portada està dedicada a l'exposició "Sitgetans als camps nazis". En el seu interior s'hi troben articles com el que

complementa la il·lustració de la portada, la del comissari de l'exposició, en Jordi Milà. També hi ha el que porta la signatura d'Eduard Tomàs, dedicat a explicar els orígens quasi tricentenaris del ball de bastons. O el dedicat a commemorar el cinquantè aniversari de la mort del poeta Josep Carner, que va ser també l'eix central del Correllengua, celebrat a la vila al mes de setembre.

Sempre que s'escau poder sortir a la muntanya, fàcilment ens trobarem amb algun marge que delimita espais. Són obres realitzades en pedra sense cap més material i que només requereix l'habilitat de qui les construeix. Es tracta de marges que fa moltíssims anys que es mantenen drets malgrat el pas del temps i que són l'admiració de tothom pel fet d'estar-hi tan ben disposades i encaixades les pedres. El mateix podríem dir de les cabanes fetes amb el mateix material que servien per a resguard de pagesos i pastors. La tècnica emprada és la de la pedra seca.

Aquesta setmana, per celebrar el segon aniversari de la declaració d'aquestes construccions com a Patrimoni de la Humanitat per part de la UNESCO, s'ha celebrat la primera Setmana de la Pedra Seca, amb participants de Ribes, com en Xavi Puig, i de Sitges, com en Ramon Artigas. Cal recordar que en Ramon, juntament amb altres companys d'afició, tenen inventariades un gran nombre

d'aquestes cabanes de pedra seca, les quals van recollir en un interessant llibre.

Per commemorar aquesta celebració, l'Associació de la Pedra Seca del Garraf va participar en la tasca de refer tres marges malmesos dels voltants de la masia La Serra de Sant Pere de Ribes, i també en un col·loqui telemàtic sota el títol "La pedra seca. Testimoni de la història rural del Penedès històric".

La tribu Ninot, com és conegut aquest grup de pop sitgetà, està completant la gravació del seu primer disc de llarga durada. Diuen que, quan es tanca una porta, se n'obre una altra, i això és el que ha passat al grup, que, durant el confinament, amb tots els *bolos* cancel·lats, han aprofitat la situació per treballar de valent en aquest projecte discogràfic que portarà per títol *Núvol*.

El projecte s'ha finançat gràcies a la col·laboració de modestos mecenes que han fet aportacions de 10 euros fins a arribar als 3.000, que sembla que en serà el cost definitiu. El disc es començarà a promocionar en el transcurs d'aquest mes de desembre i, si tot va bé, sortirà a la primavera. Una de les particularitats del recull serà la sonoritat *vintage*, que el farà diferent.

El Casino Prado acull el que s'ha pogut recuperar de la programació que tenia preparada la regidoria de Cultura amb la seva suggestiva "La Pregonera".

Es tracta de dues obres, *Kràmpack*, de Jordi Sánchez, que hi fa el doble paper d'autor i actor, i *Bomber(s)*. *Kràmpack* va assolir molt èxit quan es va estrenar l'any 1994 en el marc del Festival de Teatre de Sitges. Ara podem parlar de la reestrena amb un renovat equip d'actors, entre els quals hi ha Àlex Ferrer, Mikel Iglesias, Jaume Casals i Lídia Casanova. L'altra obra, *Bomber(s)*, va destinada a un públic més jove, amb una trama que es passeja entre la realitat i la ficció.

Malgrat les limitacions en la capacitat, totes dues obres va ser seguides per un nombrós públic.

I amb tot això, una visita de categoria, la de la consellera de Cultura, Àngels Ponsa, que va visitar les dues societats centenàries, la Societat Recreativa del Retiro i el Casino Prado Suburense. Es tracta d'una mena de reconeixement per haver estat, totes dues, distingides per l'Acadèmia del Cinema Català. La consellera es va interessar pel funcionament de les dues entitats, que són exemple del sentit associatiu i que tant pes tenen en el desenvolupament cultural de la vila.

La consellera va ser rebuda per les dues presidentes de les entitats, l'Elena Ferré i la Carme Artigas, que van estar acompanyades per l'alcaldeessa, Aurora Carbonell, i altres membres del consistori. La màxima autoritat cultural de Catalunya va marxar contenta

per haver pogut conèixer més a fons tot el que es cou a les interioritats d'aquestes dues entitats.

El dijous dia 10 va tenir lloc el lliurament dels diferents guardons que concedeix la Generalitat, entre els quals hi ha el de Comunicació, que, com ja vaig informar, ha recaigut en *L'Eco de Sitges*. L'acte va tenir lloc al Palau de Pedralbes i la representació del setmanari va estar encapçalada per en Santi Terraza, president de Premsa Sitgetana; pel director emèrit, Antoni Sella; i per en Josep Soler Marcè. Va ser un detall molt bonic que fos ell que hi acudís com a representant de la família Soler; el seu avi hauria estat molt content que el seu net representés la continuïtat de la nissaga Soler i que l'altre, l'Albert, hi estigui implicat aportant-hi interessants col·laboracions sobre el bategar del poble i de la seva gent. Aquest protagonisme encara perdura, malgrat que la renovació del setmanari ha derivat en un àmbit més extens de col·laboradors, pel que fa a la redacció i al consell de redacció que s'hi va incorporar, emulant les capçaleres de prestigi. Del fet que *L'Eco* també ho és, en dona fe aquest important premi.

Tres autors s'apropen a aquestes festes nadalenques amb les seves respectives obres literàries sota el braç.

Es tracta del ribetà Dani Alba, que ho fa amb l'obra *Malamant*, que ha publicat

l'editorial El Cep i la Nansa. Alba s'endinsa en el terreny amorós amb un argument de ficció en què hi ha implicats tres personatges que protagonitzen tres històries en què no només l'amor és el factor principal, sinó que els protagonistes teixeixen un seguit de complicitats que van més enllà de les seves pròpies històries.

Per la seva banda, Nicolás Buckley, fill de l'entranyable Ramon i afincat a Madrid, presenta l'obra *Del sacrifici a la derrota*, publicada per l'editorial Siglo XXI. En aquest treball, analitza el conflicte basc i concretament explora les emocions de militants d'ETA, concretament set d'ells, el relat dels quals han apropiat l'autor a la història d'un procés i a les emocions viscudes per antics militants poc després de sortir de la presó a mitjans de la dècada del 2010.

Estudis de la resolució de conflictes, el va interessar un final envoltat de sentències quan, l'any 2011, s'anunciava l'aturada de l'acció armada de l'organització. Per la seva complexitat i amb tants interrogants oberts, en Nicolás va desenvolupar la seva tesi doctoral sobre el tema i d'aquesta ha sorgit el seu primer llibre.

I d'alcalde a escriptor, aquest és el cas de qui ha sigut batlle de la vila, el primer de l'etapa democràtica, en Jordi Serra i Villalbí. Es tracta d'*El poder sense límits* (El Cep i la Nansa), una obra que s'endinsa en una

interessant història de ficció ambientada a Sitges. És la primera novel·la del que ha de ser una trilogia i ha estat presentada als jardins del Retiro per en Josep Maria Tubau i en Ferran Martínez.

El dijous 17 es va celebrar en format audiovisual la XXIII edició de la Nit dels Premis Sitges en un acte que tenia com a autor del guió en Marc Hill i Xavi Huete com a director. L'excel·lent posada en escena va ser del polifacètic Florenci Salesas. Alguns dels premis que es lliuraven ja eren coneguts, però d'altres es va mantenir en l'anonimat de cara als espectadors fins a l'últim moment. Aquest és el palmarès:

Jordi Milà Franco va rebre la XLVII Ploma d'Or que atorga l'Ajuntament, en reconeixement a la seva tasca literària, que aglutina molts aspectes de la cultura de casa nostra.

Josep Maria Alegre va ser distingit amb l'XI Premi Josep M. Jornet que concedeix la Secció fotogràfica del GES, per la seva extensa trajectòria en el món de la fotografia.

Adrià Enríquez Álvaro va ser distingit amb el XXVIII Premi Folklore Jofre Vilà. El seu treball està dedicat a l'origen de Moixiganga de Sitges.

Francisco Hernández Diaz va ser el guanyador del XXIV Concurs d'Escultura Pere Jou. L'obra premiada és una peça

modelada amb fang, buidada en resina i tractada amb diferents tècniques.

La Judit Berlan Sánchez va obtenir el XXXIX Premi Carbonell i Gener, en la categoria d'estudiants universitaris, que atorga el Grup d'Estudis Sitgetans. El seu treball es basa en l'estudi de l'estètica i la política que manifesta en Josep Carbonell i Gener a través de les revistes *Monitor* i *L'Amic de les Arts*.

Anna Baqués Almirall va ser distingida amb el XLV Premi Trinitat Catasús que atorga el col·lectiu de periodistes locals. És un reconeixement a la seva trajectòria professional dedicada a la viticultura en general i a la local en particular.

En Xavier Pagès i Corella va ser guardonat amb el II Premi Janio Martí d'Arts Escèniques, creat per la Societat el Retiro, per premiar la seva tasca musical, que en algun moment va estar dedicada al Retiro, sobretot per la direcció que va ostentar, durant uns quants anys, de la Colla de Caramelles de la Societat.

L'artista i dibuixant Nazario Luque Vera va inaugurar el I Premi Pepito Zamora, que ha estat instituït per l'Associació LGTBI Gay Sitges Link, per la seva tasca comunicativa en favor dels drets d'aquest col·lectiu.

Jorge Alba Arias va ser el guardonat del XXXIV Concurs de Pintura Sanvisens,

per l'obra "Neoliberalismo, desmemoria i gentrificació".

Pau Sella Reyes va ser el guanyador del XXXIX Premi Carbonell i Gener per a estudiants de Batxillerat i Formació Professional. El seu treball està dedicat a "La cuina de Sitges".

Quant a les XXII Distincions Especials que atorga l'Ajuntament de Sitges, en aquesta edició han estat força nombroses. S'ha distingit, en primer lloc, les treballadores i els treballadors dels sectors socio sanitari, serveis essencials, voluntariat i associacions del tercer sector. Tots ells han treballat per fer front a la pandèmia de la COVID-19. En un altre apartat han estat distingits els músics, artistes de les arts escèniques, plàstiques, visuals, literàries i culinàries de la vila, que amb les seves bones arts i bones pràctiques han fet possible que, sobretot durant el confinament però també fora, la vida no fos tan monòtona.

Després de quatre anys i de 53 concerts en què han participat 70 formacions musicals, quaranta-dues de les quals eren locals, La Palmera Torta, que n'ha estat l'organitzadora, es dissol. Un dels seus caps visibles, l'Oriol Borràs, ha fet un balanç positiu de tots aquests anys en què s'han fet aquests concerts als peus de la palmera de davant de la rectoria. La seva tasca es va completar amb la seva participació en la coordinació del talent local que se celebrava

coincidint amb l'edició del Festival Jardins de Terramar des de l'any 2017. No podem oblidar, tampoc, els vermut musicals.

A les diferents estances de la masia Manuel de Cabanyes s'ha enregistrat un recull de dotze poemes del poeta vilanoví, amb motiu de les jornades del Patrimoni 2020. El resultat s'anirà donant a conèixer paulatinament.

Hi han intervingut dotze protagonistes, entre poetes i poetesses de la comarca del Garraf, que han volgut donar rellevància a la poesia del corrent modernista. La primera a intervenir va ser la Cèlia Sànchez-Mústich i la van seguir Joan Duran, August Bover, Bàrbara Escuderi, Laura Sánchez, Teresa Costa-Gramunt, Dolors Juan Hill, Anna Capitan, María Paz Talegón, Maria Rosa Nogué, Luz Cassino i Blanca Deusdad.

L'obra de Manuel de Cabanyes, escrita originàriament en castellà, ha estat traduïda al català per l'Oriol Pi de Cabanyes.

D'altra banda, la poetessa Bàrbara Escuderi ha estat convidada a participar en el Festival DrapArt de reciclatge, en el qual ja va col·laborar quan es va fer a Sitges el 18 d'octubre. Aquesta vegada l'escenari era el bonic enclavament de la plaça Reial de Barcelona. Va estar acompanyada al piano per en Jordi Triquell i també hi van actuar els artistes plàstics Nathalie Rey, David Galindo i el músic i luthier Xavier Lozano.

La Bàrbara ha centrat la seva participació en el poeta Josep Carner i, concretament, en el seu “Madrigal a Sitges”, escrit el 1925, quan es commemoren els 95 anys d’aquesta data. L’acte s’ha fet coincidir amb la reivindicació de la necessitat de netejar les platges.

Entremig de tota aquesta moguda poètica, en Joan Duran i la Cèlia Sànchez-Mústich han aprofitat per anunciar que, l’any que ve, esperen poder celebrar la Festa de la Poesia, ja que aquest any, per culpa de la pandèmia, es va haver de suspendre. Tant de bo les previsions es puguin complir.

En Nicolás Uriel Navarro és poeta i activista i en Pau Acuña és músic, dues activitats que es complementen a la perfecció. En Nicolás, des del mes d’octubre, havia protagonitzat algunes actuacions al bar *El Madame Bao* amb una molt bona acceptació per part del públic, cada cop més nombrós. En una d’aquestes actuacions va coincidir amb en Pau i d’aquí en van sorgir una col·laboració que s’ha materialitzat en una actuació conjunta que han protagonitzat aquest mes de desembre. L’èxit ha estat notable.

Com s’acostuma a dir, ja ha entrat a màquines la publicació de “La Pregonera”, on es reflectirà tota la programació que des de la regidoria de Cultura, de la qual és responsable Xavi Salmerón, es promou per a l’any que ve. S’espera que aparegui durant el proper mes de gener.

FESTES I TRADICIONS

Fa gairebé un parell de setmanes que s’ha encès la decoració de Nadal, amb els elements associats, amb una opinió molt favorable per part de la gent. Aquest any les garlandes lluminoses són molt encertades, elegants.

Com en tot, no tothom mostra la seva satisfacció. És bo que la gent opini, sempre se’n poden treure lliçons. S’ha parlat que aquest any potser no era el més adient per posar aquesta decoració, que potser valia més estalviar-se la despesa en electricitat. He consultat el tema a persones enteses i m’informen que, com que són llums de led, aquest consum és mínim. Sí que era considerable quan aquesta il·luminació s’aconseguia amb aquelles bombetes convencionals; com que n’hi ha moltes a cada element, el consum de llum es disparava, en aquestes dates.

Sempre s’ha tingut el convenciment que aquestes decoracions animen els potencials clients a fer compres. I potser aquest any, més que mai, les decoracions nadalenques serveixen per aixecar els ànims, força decaiguts a causa del que estem passant. A aquest Nadal, tan diferent dels altres, només li hauria faltat la manca de decoració per arribar a aquella conclusió que fan servir els castellans quan diuen: “*Apaga y vamonos*”.

L’Agrupació de Balls Populars ha substituït el joc del quinto que cada any celebrava

per una alternativa molt original, el també popular calendari d'advent. Amb aquesta finalitat han comptat amb la col·laboració de diferents establiments, els quals s'han prestat a cedir obsequis que cada dia, des de l'1 fins al 24, han anat sortejant entre els participants, després d'obrir la casella corresponent. Com s'ha fet sempre en els calendaris infantils, però en aquells hi trobem una xocolatina.

El diumenge 20, ja a les vigílies de Nadal, ha tingut lloc la col·locació a la plaça dels Artistes de la placa dedicada a en Josep Aleacar Casanovas, en reconeixement a la seva creativitat en la creació de bonics diorames amb la temàtica del pessebre. Finalment, després d'haver-ho hagut d'ajornar diverses vegades a causa de la pandèmia, s'ha pogut portar a terme.

Prèviament, el grup d'en Joan Pinós ens va delectar amb un bonic repertori de nades instrumentades. A continuació va intervenir el regidor de Cultura, Xavier Salmerón, que va presentar l'acte i va tenir paraules d'elogi per la tasca que fa el Grup Pessebrista del GES i, concretament, als mèrits d'en Josep. En Miquel Marzal va parlar de la trajectòria d'en Josep Aleacar, que confecciona uns diorames que defineixen el seu estil amb unes recreacions tan fidels al paisatge que tot plegat fa que sembli que t'hi trobis. També va tenir paraules de record per a un altre veterà dels diorames, l'Arcadi Amorós Rosell, que ens va deixar

durant les festes de Nadal de l'any passat. Van seguir les sentides paraules d'agraïment per part del protagonista. Van tancar l'acte els parlaments l'alcalde, Aurora Carbonell, que va fer un compendi de tot el que s'havia dit i va afegir que per a la tradició sitgetana és important que els pessebristes locals conservin aquesta tradició dels diorames, que es complementa amb l'organització del concurs de pessebres.

Seguidament es va procedir a descobrir la placa i a felicitar el protagonista, que es mostrava molt content pel reconeixement.

Sense la Missa del Gall, que aplegava molts feligresos a l'interior de l'església parroquial, durant la nit de Nadal hem deixat d'assistir a una vella tradició, que es complementava amb la representació, austera i ambientada en un cert ambient enigmàtic: em refereixo al Cant de la Sibila. És el prelude d'una missa diferent, on el cant de les nades, en aquella hora de la nit, genera un ambient genuïnament nadalenc.

Era per costum que, quan s'acabava la missa, els assistents es dirigien a inaugurar l'exposició de diorames amb què el Grup Pessebrista ens delecta cada any a les interioritats del Palau del Rei Moro. La missa no s'ha celebrat, però sí l'exposició de diorames, que, a causa de les mesures de seguretat que s'han hagut d'adoptar, s'ha expandit per l'entrada per tal que el

recorregut sigui més espaiós.

Els pessebristes participants són: Francesc Amorós Camps, Antoni Ciré Claramunt, Maria Amorós Marcet, Irene Amorós Osuna, Sílvia Sentís Mirabent, Joan Roca Pujadó, Pep Pascual, Arcadi Amorós Rosell (in memoriam), Miquel Marzal Ortiz, Arcadi Amorós Camps, Llorenç Baqués Nicolás, Josep Aleacar Casanovas i Francesc Sales Climent.

Al mateix temps, s'exhibeixen diorames en miniatura a la Biblioteca Santiago Rusiñol. També hi ha una mostra fotogràfica amb la mateixa temàtica a la sala del GES i els tradicionals pessebres al Miramar i a l'ermita del Vinyet.

Els Pastorets aquest any ho tenien difícil. Sempre, davant les dificultats, acostumem a fer treballar l'enginy, i això és el que la gent de Sitges hem fet durant les festes i tradicions de sempre, aquelles que ens identifiquen: buscar fórmules i maneres perquè les festes més nostrades no hagin passat sense pena ni glòria. Ha prevalgut la fórmula que anomenem “reinventar-se”, i amb ella s'han arribat a idear coses molt boniques que mai abans ens hauríem imaginat.

Amb *Els Pastorets* ha passat el mateix. Els responsables de posar-los en escena, amb el Josep Maria Esteban al capdavant, i amb la col·laboració d'en Jordi Cubillos i

l'Esteve Molero, s'han reinventat. És el que els deia, sense apartar-se gaire de l'essència de la representació, han ofert uns *Pastorets* diferents, representats en dues parts. La primera, que porta per nom “El bé i el mal”, es va posar en escena el dissabte 19; i “El Cel i la terra” es va representar l'endemà diumenge. Sense apartar-se gens de l'essència, es pot considerar una versió modernitzada. Qui diu que en els propers anys aquesta experiència no serveixi per fer innovacions en aquesta representació en què mai fins ara s'havia sortit del guió? També és veritat que les obres de teatre clàssiques es continuen representant igual que quan es van estrenar i modificar-les no seria ni ben vist ni ètic. En el cas dels *Pastorets*, soc de l'opinió que s'ha de fer alguna cosa per sortir d'una monotonia que pot arribar a provocar una mica el cansament dels espectadors. Això no significa escapçar el mèrit de tota la gent que hi participa, ben al contrari.

Per segon any consecutiu, organitzat per la Comissió de Reis, que presideix l'Aroa Lucas, aquest diumenge abans de Nadal, davant la porta de l'Ajuntament ha tingut lloc el simpàtic acte de lliurament del que s'anomena “el teu primer tió” a totes les nenes i els nens que han nascut durant aquest any.

L'acte ha estat presidit per l'alcaldeessa, Aurora Carbonell; el regidor de Festes i Tradicions, en David Martínez; i la presidenta

de la Comissió de Reis, la Lorena Lucas. A diferència de l'any passat, no s'ha pogut completar amb l'exitosa taula de jocs que es repartia per l'entorn de l'Ajuntament. Amb tot, el principal objectiu, que era lliurar el tió als nounats, s'ha pogut celebrar amb la complaença dels pares, que són els qui més ho han agraït.

Diu el refranyer popular que qui no té pa moltes se n'ha de pensar. Com que no es van poder reunir per jugar al quinto, la gent del Prado ha organitzat el quinto virtual i d'aquesta manera la cantarella dels "lloros" ha entrat a totes les cases que han escollit aquesta opció. Gran mèrit de les sitgetanes i els sitgetans que, al llarg de l'any, s'han reinventat les festes i tradicions. De la mà de les comissions pertinents, s'han fet mans i mànigues perquè totes aquestes tradicions fossin presents, encara que fos en un format diferent. A més, sovint ho han aconseguit amb una originalitat tan peculiar que ens ha sorprès. L'admiració i les felicitacions per la feina feta han estat el millor reconeixement.

CURIOSITATS

L'Hotel Calipolis ha preparat per al dia 7 d'aquest mes, coincidint amb el pont de la Puríssima, el que ells anomenen la "Nit Màgica Solidària", la qual tindrà lloc a través d'aquesta fórmula tan de moda que es resumeix en una paraula de màxima actualitat: *streaming*. Els clients

que hi estiguin allotjats ho podran seguir pel circuit tancat de televisió.

Organitzat per l'esmentat hotel, hi col·laboren la Fundació Roviralta i la Fundació de Formació i Treball, que s'ha creat en suport de la cultura i l'hostaleria. Els artistes que hi han participat han estat el mag Màgic Mar, la periodista Lúdia Heredia, el meteoròleg Tomàs Molina, la coaching Mónica Mendoza i el grup Tributo Santana.

La iniciativa ha agradat molt als clients que han pernoctat a l'hotel, que han pogut gaudir també d'un succulent sopar.

Continuant amb les iniciatives per potenciar l'hostaleria i també el nom de Sitges, els promotors de l'Autòdrom han rebut a peu de pistes el Gremi d'Hostaleria de Sitges, representat pel Sr. Oskar Stöber; el de Vilanova, amb el Sr. Jordi Gassol; i també la representació del Port d'Aiguadolç, amb el Sr. Albert Bertran. En nom dels promotors del projecte els ha donat la benvinguda el director de l'empresa, Sr. Matthieu Liard, que els ha explicat tots els detalls del que es vol fer en aquest indret.

Tots els presents han manifestat que el projecte podrà ser molt beneficiós per als interessos de la comarca del Garraf i fins i tot per al Penedès. També han coincidit que aquesta iniciativa pot aportar un cert moviment durant els mesos considerats

més fluixos, com són els de la tardor i l'hivern. Tanmateix, han puntualitzat que la iniciativa serà bona sempre que es respecti el medi ambient i se segueixi un protocol destinat a preservar l'entorn. I és que s'han arribat a fer tantes barbaritats que ens han fet tornar recelosos, i ningú vol que se segueixi malmetent espais que són d'interès comú i, com a tals, han de ser protegits.

Als boscos del nostre terme s'hi s'han fet molts rovellons, però la decadència va començar després dels incendis que van patir. Amb tot, la natura es sàvia i allà on semblava que la terra havia quedat erma, hi va tornar a rebrotar vegetació i al cap dels anys el paisatge torna a oferir pinzellades importants de verdor.

I han tornat a sortir rovellons, que, per cert, com el gust que tenen els del Garraf pocs altres el tenen igual. Però el tema també és delicat, depèn que plogui quan ho ha de fer, en la mesura adequada i sense que el vent que bufi sigui prou fort per assecar la terra. El rovelló ha de tenir un grau d'humitat concret.

Doncs sembla ser que aquest any ha plogut massa tard i el vent ha fet la resta; total, que la collita es va endarrerir i ha durat poc. A la vila tenim uns quant experts a anar, com es diu, a caçar bolets. Molts anys enrere potser encara n'hi havia més i el dia per excel·lència per anar-ne a fer era

per la festivitat de Sant Crispí, patró dels sabaters. Com que era considerat festiu, anaven a la muntanya i omplien els cistells. Després, amb els cotxes, els aficionats s'han desplaçat fins, per exemple, al Pirineu aragonès i allà n'han fet bones collites. Els rovellons que he vist més prematurs ha estat durant una vigília de la Mare de Déu d'agost, quan els portava cofoi a dintre el cistell en Francesc Adell, conegut popularment pel "Ciscu del llegum", que juntament amb en Ferran del Ferran Esports acabaven d'arribar del Pirineu.

A les pàgines de *L'Eco*, en un article Vicenç Pagès es refereix a la causa rovellonaire i concretament a en Francesc Sales i al ribetà Ramon Andreu. Tots dos en són uns experts i comenten les raons ja esmentades per les quals aquest any no ha estat de gaires rovellons perquè ha plogut massa i quan no ho havia de fer i també perquè el factor vent ha acabat de complicar el que era una situació desfavorable per a la seva floració.

També hi ha influït que, a causa de les restriccions, malauradament molta gent no podien anar a treballar pel fet d'estar afectats per un ERTO i per tal de distreure's han sortit a fer rovellons durant els dies d'entre setmana. Així, els pocs que hi havia han quedat més repartits.

Les espècies de bolets més comunes en el nostre entorn són els rovellons de sang, la

llenega de bou, la llenega negra, la llengua de bou, el camagroc, el carlí i la pota de perdiu. De tots, però, el més apreciat és el rovelló, potser perquè és el més conegut i el més carnós. Hi ha buscadors especialitzats que donen més prioritat a altres espècies perquè les consideren més gustoses. El que és fonamental és saber-les distingir, perquè n'hi ha moltes que no són comestibles. D'aquí ve que el neòfit s'asseguri amb el rovelló, que es distingeix perfectament i, si acaba passant per davant d'altres bolets com els que he anomenat, com que no els coneix, no els agafa per si de cas.

Si existeix un passaport que es renova sense haver de passar per les dependències policials per tal de donar validesa al document, aquest és el passaport de la Carretera del Vi, que té una caducitat de dos anys. Amb tot el que està passant, els organitzadors de la ruta que gestiona Wineroad han decidit ampliar-ne la validesa un any més.

La Carretera del Vi connecta 13 cellers que van del Penedès al Garraf, amb un total de set municipis adherits. Tenir aquest passaport permet gaudir dels avantatges i propostes que ofereix la ruta, tant pel que fa al vi, com a principal protagonista, com a d'altres aspectes culturals que hi estan relacionats.

Entre les destinacions més properes hi ha la Torre del Veguer i Puig Batet a Sant Pere de Ribes, i l'Hospital de Sant Joan a Sitges.

Aquesta setmana del 18, per fi, han deixat de circular els trens de mercaderies que, a causa de les obres que des del mes de juliol s'estaven fent a la línia de Sant Sadurní, eren desviats per la franja marítima. Els treballs haurien d'haver acabat al mes de novembre, però s'han allargat una mica més. És un final que celebren de manera molt especial els veïns més propers a la via del tren, perquè el pas d'aquestes mercaderies es produïa amb més assiduitat durant la nit i, per molt acostumats que hi estiguin, els feia l'efecte que travessaven pels menjadors de les seves cases. Tot un suplicí.

La nova campanya "Una joguina per a un somriure" ha tingut una bona acollida. Amb 117 famílies i 197 infants que han rebut joguines, la campanya d'aquest any ha aconseguit triplicar els lliuraments de l'any passat, quan van ser 61 infants. Una bona obra que s'ha tirat endavant des d'empreses, entitats i particulars i que ha coordinat el voluntariat de la Creu Roja, amb la col·laboració, també, de Càritas.

Aquesta és l'aportació de les entitats sitgetanes, a partir de diverses activitats, a la recent Marató que organitza TV3 i que aquest any s'ha dedicat a la investigació de la COVID-19: Societat Recreativa El Retiro, 2.405,82 €; AMPA Escola Miquel Utrillo, 1.040,18 €; AMPA Escola Esteve Barrachina, 1.004,18 €; Institut Ramon Benaprès, 610 €; AMPA Escola Maria Ossó, 527 €; Institut Vinyet, 207,69 €.

S'hi haurà de sumar, també, la recaptació per la venda del CD Musical de la Coral Lezare que es posarà a la venda a partir del 22 d'aquest mes al preu de 5 euros.

La Colla Jove dels Castellars de Sitges renova els seus dirigents. En Nando Blasco ha estat escollit nou cap de colla; el segon serà en Pau López; en Jordi Dólera i la Txell Morta, president i vicepresidenta respectivament; en Xavi Valls, responsable de les pinyes; la Carlota Fornells, responsable de la canalla; Roger Cascante, tresorer; i Mònica Obregón, secretària.

El seu repte principal, després d'una temporada perduda, és veure com es gestiona la tornada als assaigs amb el pensament posat en el dia en què es podran tornar a plantar castells a la plaça. Quan es pugui gaudir dels castells sense cap mena de restricció, com tantes i tantes altres coses, ens semblarà impossible. Serà per celebrar-ho exaltadament, però, de ben segur, encara s'haurà d'anar amb compte amb les aglomeracions. Hem de ser optimistes, però també tocar de peus a terra. Tot i que, segurament, l'any que ve podrem fer més coses que fins ara, així ho esperem, la màniga ampla encara no ho serà del tot. Temps al temps.

ESPORTS

Els escacs a nivell internacional tenen una cita en aquest final d'any, concretament,

des del diumenge 13 fins al 23 d'aquest mes de desembre. Els organitzadors són l'Hotel Sunway Sitges International Chess. Ja fa anys que aquest establiment s'ha convertit en un referent dels escacs internacionals i, pel fet d'associar-hi el nom de Sitges, la vila s'ha convertit en una plaça reconeguda mundialment.

El torneig que ara comença de forma presencial compta amb la participació de 223 participants, 34 federacions representades i 25 grans mestres internacionals. Entre els mestres de més prestigi cal destacar la participació d'Anton Korobov. També hi participaran tres jugadors locals: Martí Marín, Leo Gardner i Martina Lázaro. Hi haurà fins a 25.000 euros en premis.

Un cop finalitzat el torneig, la victòria va ser per al gran mestre búlgar Ivan Cheparinov. El va seguir el mestre francès Jules Moussard, en segona posició. L'espanyol Jaime Santos va ser tercer. La representació sitgetana de la Peña del Casino Prado la va ostentar en Leo Gardner, que en va treure una bona experiència.

En la categoria B, el vencedor va ser Alexander Domene, seguit d'Arnau Parra i Pepo Viñas. En aquesta categoria la representació de la Peña del Prado la van integrar la Martina Lázaro i en Martí Marín, que van sumar 5 i 4 punts respectivament.

L'organització ha aconseguit superar el

repte de fer el campionat de manera presencial. Per fer-ho, ha hagut d'organitzar i complir unes mesures excepcionals pel que fa a garantir la seguretat sanitària de tots els participants. Tot i això, la participació s'ha reduït a la meitat, si ho comparem amb l'edició de l'any passat.

De la mateixa manera, també s'ha organitzat la II Jornada d'Escacs Dona, que començarà amb unes partides simultànies amb la gran mestra Antoaneta Stefanova. La jove promesa sitgetana, la Martina Lázaro, campiona de Catalunya sub 10, ha participat en el programa de TV3 "Tot es mou" per promocionar aquest campionat i fer destacar la presència femenina. Gràcies a la sèrie *Gambito de Dama* s'ha incrementat la popularitat dels escacs entre les noies.

L'atleta ribetana Gisela Carrión i la sitgetana Mónica Vives van guanyar el Campionat d'Espanya de Curses de Muntanya. Ho van aconseguir amb la selecció catalana durant la final que va tenir lloc al poble eivissenc de Sant Josep de Sa Talaia, amb un total de 21 quilòmetres i un desnivell acumulat de 782 metres.

Malgrat l'elevat nombre de curses que durant aquest any s'han hagut de cancel·lar, l'atleta ribetana ha aconseguit tancar l'any amb victòries d'abast internacional.

A Toni Ponce, malgrat les circumstàncies, la seva bona estrella i els triomfs li somriuen.

Aquesta vegada ha estat a Oviedo, en el Campionat de Natació Adaptada que ha tingut lloc durant els dies 12 i 13 d'aquest mes, on ha aconseguit la primera posició en les proves de 100 braça en la categoria SB5, en els 200 lliures en la categoria S5 i en els 200 estils en l'SM5. Tres primeres posicions, poca cosa... Però no va acabar aquí el seu palmarès a la capital asturiana, sinó que encara va aconseguir una segona posició en els 100 lliures S5 i un nou rècord d'Espanya en els 100 esquena de la categoria S5.

Recordem que en Toni és de Vilafranca, però pertany al CN Sitges i competeix amb aquest club. Ja s'ha classificat per participar en els Jocs Paralímpics de Tòquio, a la preparació dels quals dedica moltes hores d'entrenament.

En Gerard Boira i Solans és ribetà i un veterà del futbol comarcal. Amb 40 anys ha arribat al seu partit número 500 a tercera divisió vestint la samarreta del CF Vilafranca.

Després de fer els primers xuts al pati de l'escola de Ribes, en Gerard es pot dir que es va formar futbolísticament a Sitges, amb els alevins del Blanca Subur, de la mà de l'Ernest Serra. Va anar pujant de categoria i va arribar a la màxima categoria formativa a les ordres d'en Dani Pujol i també del recordat Josep Pascual. Ha jugat amb el Ribes, el FC Vilanova, el Gavà i el Vilafranca, on ha assolit el seu partit 500.

Ajuntament
de Sitges